

Sfântul Efrem cel Nou – Minuni în România

SFÂNTUL EFREM CEL NOU MINUNI ÎN ROMÂNIA

Sfântul Mare Mucenic Efrem cel Nou din Grecia (1384 - 1426)

- prăznuit la 03 ianuarie și 05 mai -

Icoana reprodusă pe copertă este realizată de doamna preoteasă Corina Negreanu și se află în prezent la Biserica Ortodoxă Misionară a Studenților din Cluj-Napoca

Ediție îngrijită și cuvânt înainte de L. S. Desartovici

Editura Sophia, 2013

SĂ NU UITĂM DE SFINȚII NOI MUCENICI MĂRTURISITORI AI ÎNCHISORILOR COMUNISTE ROMÂNE

Powered by **ABBY FineReader** 11

CUPRINS

Surâsul împărațesc al sfântului Efrem.....	7
Închinare Sfântului Efrem	11
Scurtă însemnare despre viața Sfântului Efrem cel Nou.....	12
Taina prieteniei și a încrederii ce ne-o dăruiește Sfântul Efrem cel Nou - <i>Cuvânt de prăznuire rostit de Părintele Ciprian Negreanu în Biserica Studenților din Cluj-Napoca, 5 mai 2012</i>	14
Sfântul Efrem cel Nou, prietenul lui Dumnezeu - <i>Cuvânt de prăznuire rostit de Părintele Ciprian Negreanu în Biserica Studenților din Cluj-Napoca, 3 ianuarie 2013</i>	26
Comunitatea terapeutică ortodoxă pentru persoanele cu adicții, Sfântul Mucenic Efrem cel Nou de la Malnaș-Băi, județul Covasna.....	34
Minuni în România.....	38
1. Cartea cu minuni.....	38
2. Ziua binecuvântată a destăinuirii.....	39
3. Prezent! Te voi ajuta	42
4. Liniștirea pruncilor	44
5. Sfinții timpului nostru – găsirea actului de identitate.....	45
6. Sfinte Efrem, ajută-ne nouă! – vânzarea unui apartament.....	47
7. Cea mai bună carte, ulei de la sfânt, programarea analizelor	48
8. Un semn de la Sfântul Efrem – nașterea unui copil sănătos.....	49
9. Dragostea pentru sfântul Efrem.....	51
10. Preabunul sfânt Efrem – naștere ușoară și vindecări.....	52
11. Sfântul Efrem, cel care dăruiește bucurie	55
12. Îți mulțumesc, sfinte Efrem! – cartea de pe internet și rezolvarea problemei stomatologice.....	56
13. I-am promis sfântului Efrem că voi da mărturie – vindecare după naștere	58
14. Dragostea cea mare a sfântului mare mucenic Efrem cel Nou chiar și pentru cei care au pierdut cărarea credinței – intervenție chirurgicală și ascultarea rugăciunii	60

15. S-au așternut liniștea și pacea – evitarea operației	64
16. Un sfânt al zilelor noastre și pentru zilele noastre – naștere sănătoasă, reparații, vindecări	68
17. În timpul operației.....	72
18. La prăznuirea sfântului Efrem – naștere ușoară	74
19. Doamne, ce bucurie! – vindecarea durerii, găsirea documentului	75
20. Ne-a ajutat chiar și numai dacă ne-am gândit la dânsul – reușită la examene, vânzarea unui apartament	77
21. Doamne, ce mi se întâmplă? – vindecarea sindromului Menier	80
22. Grabnic și delicat ajutor	81
23. Nu e așa cunoscut ca Maica Domnului – vindecarea bolilor de piele.....	84
24. Mulțumesc din inimă! – vindecarea durerii de sân	87
25. Aveți încredere în Sfântul Efrem el Nou! – vindecare de epilepie	88
26. În călătorie – ocrotire la drum	89
27. Potolirea furtunii – patima alcoolului	89
28. În mâinile Dumnezeuului nostru celui viu – boli trupești, vindecarea patimii alcoolului, vindecare sufletească, ferire de sinucidere	91
29. Cu sfântul Efrem în sesiunea din toamnă, având 5 examene restante.....	95
30. Sfântul Efrem, ocrotitorul copiilor	97
31. Un loc în cămin prin mijlocirea Sfântului.....	98
32. Ajutor la doctorat	99
33. Numai ochi de văzut să avem	100
34. Prezent în viața mea – dobândirea unui copil și ajutor la naștere și alăptare	102
35. Țineți minte acest nume, Efrem – repararea computerului	103
36. Un miros puternic de mir	105
37. Este sfântul sufletului meu – vindecarea nodulilor de la sân, păzirea de abuz sexual, repararea computerului, ajutor la titularizare	107
38. Pentru oricine e la ananghie	110
39. O realitate uimitoare – vindecări și vânzarea unui automobil	112
40. Curaj!.....	113
41. L-am cunoscut pe Sfântul Efrem la examen!	114
42. Ajută-l să treacă mai departe! – rugăciunea profesorilor pentru elevii lor	116
43. Un examen, două minuni	117
44. Ajutor pentru amenajarea unei locuințe.....	119
45. Nota 10 și bursă	120
46. O DERMATITĂ ATOPICĂ	121
47. Măriri de note, vindecări, ajutor la examen	122
48. Specializările Sfântului Efrem – ajutor la examen	127
49. Mulțumesc pentru gândul cel bun – vindecări, repararea automobilului, cumpărarea unui automobil.....	128
50. Rugăciunile Sfântului Efrem – vindecarea dereglărilor de somn, pace între vecini	131
51. Sfântul Efrem cel grabnic ajutor! – angajare, pelerinaj la sfintele moaște, vindecări, ajutor la examen	132
52. Nu a mai refuzat să se împărtășească, găsirea portofelului pierdut	134
53. Același neprețuit ajutor – vindecare sindromul Down, reparații, ajutor la examene	136
54. Super grabnic ajutor – angajare în străinătate, ajutor la examene.....	138
55. 11 Elegii – reușită la examen	141

56. Bucură-te, chipul smereniei!	143
57. O notă mare	146
58. Să primim tot ce ne dă Dumnezeu – ajutor în sarcină, vindecări.....	147
59. Am învățat că sfinții sunt prietenii noștri.....	152
60. Între stânga prăpăstioasă și dreapta colțuroasă	154
61. Doar un simplu „Ajută-mă” – vindecarea unui nodul, vindecarea durerii de cap	156
62. Sarcina a fost dusă la bun sfârșit	158
63. O durere de cap.....	160
64. Nu eu am luat nota 10, ci Sfântul Efrem!	161
65. O recunoștință vie – naștere ușoară, ajutor la alăptare, păzitorul copiilor.....	162
66. O fetiță frumoasă – naștere de copii	165
67. Un rezultat bun	166
68. Pereche de ochelari – renunțare la ochelari!	167
69. Fiecare clipă în preajma Sfântului Efrem – vindecări, ajutor la examene.....	169
70. El poate face minuni în viața fiecăruia dintre noi – ajutor financiar, vindecări.....	171
71. Smerenia Sfântului Efrem – ajutor la examene și obținerea bursei	173
72. Papucul sfântului și piciorușele unui copil – vindecări, soluționare probleme la servicii și în instanță	175
73. Mărturia bucuriei mele - vindecare.....	176
74. Sfântul Efrem, liniștitorul! – ajutor la examene	182
75. Sfântul Efrem cel Nou – Grabnicul ajutător – ajutor la examene	185
76. Sfântul Efrem cel Nou, dăruitor și ocrotitor al pruncilor.....	187
77. Negrăita blândețe și dragoste - vindecare	189
78. Grabnica împreună-lucrare - vindecare	190
79. Somn liniștit.....	191
80. Pentru că ne iubește – luarea durerii.....	191
81. Blândețea și liniștirea Sfântului Efrem – ajutor la Sfânta Împărtășanie.....	193
82. Mărirea de notă – ajutor la examene.....	195
83. Tainice sunt cărările Domnului – vindecări trupești și sufletești.....	197
84. Cum l-am cunoscut eu pe Sfântul Efrem el Nou - vindecări	198
85. Neobosita iubire dumnezeiască – găsirea unui soț, vindecări, ajutor la examen	200
86. Darul mult-așteptat – ajutor la Sfânta Împărtășanie	203
87. E parte din viața noastră – salvare de la moarte, renunțare la fumat, vindecări	206
88. Lasă tot și lipește-te de mine!	209
89. S-a liniștit, s-a luminat, s-a împăcat – reîntoarcerea la Ortodoxie	211
90. Găsirea unui loc de muncă	212
91. Sfântul Efrem e cu noi, ne va ajuta!	213
92. Ni s-a descoperit atât de frumos – asigurarea muncii, dăruire de copii	215
93. Nimic nu este întâmplător – vindecare de leucemie.....	217
94. Un sentiment de fericire și împlinire – dăruire de copii	220
95. Ferirea de sinucidere.....	221
96. Un izvor nesecat de bucurii și împliniri.....	222
97. Pentru mine au avut o însemnătate imensă! – vindecări.....	226
98. E îndeajuns un gând sau un cuvânt - vindecare	227
99. O pace adâncă – ajutor și biruință	229
100. Să dăruim din puținul nostru – vindecare, ajutor la angajare.....	230

101. Cea mai mare comoară – vindecări, repararea computerului.....	232
102. Leac pentru stres - vindecare.....	235
103. Cel mai puternic antibiotic - vindecare.....	236
104. Producția de lapte.....	237
105. Găsirea unui soț de pomenirea Sfântului Efrem.....	238
106. O împletire de minuni – ajutor la spovedit și împărtășit.....	239
107. Mulțime de minuni.....	241
108. Criza de tetanie	243
109. Puterea îmbrățișării sale	244
110. Vindecare de anemie.....	247
111. Nu știam că sunt atât de vii – vindecare, ajutor la servicii	249
112. Grabnicii ajutători.....	252
113. Sănătatea copiilor - vindecări	253
114. Specialistul în ortodonție.....	254
115. Ajutor la sarcina copilului	255
116. Un loc de muncă și un cămin în străinătate.....	258
Scurtă biografie a Sfântului Efrem.....	261
Despre Maica Macaria, egumena Mănăstirii de la Nea Makri, cea învrednicită de Dumnezeu să găsească moaștele Sfântului Efrem.....	262
Muntele neprihăniților	266
Maica Macaria, ai cărei pași au purtat-o, peste ani, pe aceleași meleaguri, povestește.....	267
Mesajul din 29 aprilie 1966 despre mucenicie	269
„Vreau ca mormântul să fie în biserică”	270
Viața Sfântului Efrem cel Nou.....	271
Paraclisul Sfântului mare mucenic Efrem cel Nou.....	274
Paraclisul al doilea al Sfântului Mare Mucenic Efrem cel Nou	287
Acatistul întâi al Sfântului Efrem cel Nou	301
Acatistul al doilea al Sfântului Efrem cel Nou	315

Pentru a face cunoscută, cât mai multor oameni, viața și lucrările minunate ale Sfântului Efrem cel Nou, prin strădania comunității Bisericii Ortodoxe Misionare a Studenților din Cluj-Napoca și sub patronajul acestui așezământ, se realizează website-ul poliglot: www.ephraim.ro. Aici vor fi prezentate - în mai multe limbi - viața, arătările și minunile Sfântului Efrem cel Nou, precum și rugăciunile ce îi sunt închinare.

Îi îndemnăm pe toți cei care au fost, sunt sau vor fi ajutați de către Sfântul Mare Mucenic Efrem cel Nou să mărturisească în scris cele petrecute, deoarece în orice binefacere dăruită de Sus este pus potențial întreg pentru ajutorarea semenului nostru. Cei care doresc, pot trimite mărturiilor la una din următoarele adrese: marturii@ephraim.ro milostiviri@gmail.ro sign2art@yahoo.com urmând ca scrisorile primite să fie publicate, pentru a se folosi cât mai mulți oameni de darurile Sfântului Efrem.

Toți cei care doresc să sprijine lucrarea Sfântului Efrem cel Nou în Români, spre ajutorarea fraților noștri care pătimesc din pricina feluritelor dependențe, pot să pună umărul la ridicarea centrului Comunității Terapeutice Ortodoxe de la Malnaș-Băi, județul Covasna, orice donație fiind binevenită. Această Comunitate se află sub patronajul Episcopiei Covasnei și Harghitei și îl are ca ocrotitor pe Sfântul Efrem cel Nou, grabnicul ocrotitor și tămăduitor al tuturor celor care îi cer ajutorul. Donatorii sunt rugați să ia legătura cu Preot Doctor Ciprian Staicu, pentru a lăsa numele celor vii și adormiți din familiile lor spre a fi pomenite la Sfânta Liturghie și la Acatistul Sfântului Efrem cel Nou. De asemenea, toți cei care contribuie cu donații vor primi o icoană cu Sfântul Efrem cel Nou. O prezentare mai detaliată a acestui proiect, precum și datele de contact se află la paginile capitolul *Comunitatea terapeutică ortodoxă pentru persoanele cu adicții, Sfântul Mucenic Efrem cel Nou de la Malnaș-Băi, județul Covasna*.

Surâsul împărătesc al sfântului Efrem

Oare cum ar fi dacă am putea simți suspinul tuturor oamenilor de pe pământ? Dacă le-am ști toate gândurile, toate durerile și întreaga viață mai bine decât și-o cunosc ei înșiși? Cum ar fi dacă nu am putea să răbdăm suferința vreunui semen fără să ne doară pe noi înșine însutit? Cum ar fi să-i iubim pe ceilalți înmii mai mult decât pe noi înșine? Cum ar fi dacă ne-am simți nedespărțiți de fiecare om care a fost, este și va mai fi pe acest pământ? Cum ar fi dacă ne-am împărtăși din blânda lumină dumnezeiască și mintea și inima noastră s-ar lărgi atât de mult, încât să cuprindă suspinul și durerea întregii făpturi?

Noi nu cunoaștem din trăire cum sunt aceste lucruri. Dar Sfântul Efrem le știe prea bine. Aceasta este însăși viața lui, sălășluirea sa întru Duhul Sfânt, părtășia necurmată la dumnezeiasca fire.

Chemați-l! Este mai aproape decât aerul pe care îl respirați, decât lumina pe care o vedeți, mai aproape decât chipul celui mai drag om pe care îl aveți. El este Sfântul Efrem cel Nou! Este întru cetele Sfinților Cuvioși și Mucenici, fiu preaiubit al minunatului nostru Dumnezeu, Mântuitorul Iisus Hristos.

Pecetea lucrării Sfântului Efrem rămâne tăinuită în numele pe care îl poartă și se dezvăluie cu putere din înseși minunile sale.

În vremea copilăriei Sfântului Efrem cel Nou, ținutul său natal, care făcea parte din Thessalia, a intrat sub stăpânire otomană. Una dintre marile fărădelegi pe care le-au săvârșit atunci turcii a fost luarea cu forța a băieților creștini pentru a-i preschimba în ieniceri în oastea otomană. Așa se face că fiecare prunc de parte bărbătească era privit de familie ca unul care poate fi răpit oricând de către stăpânirea turcească. Adâncă era durerea pentru orice inimă de părinte, să știe că fiul său va fi răpit spre a fi preschimbat în

ostaș ce va lupta pentru stingerea creștinătății (însă, a se vedea viața Sfântului Ioan Rusul care a luptat și nu s-a supus turcilor).

Sfântul Efrem s-a născut și a copilărit în aceste împrejurări deloc fericite, iar pentru că în conștiința creștinătății încă nu se stinseseră toate nădejtile pentru refacerea Imperiului Bizantin, gândul părinților săi se va fi îndreptat poate spre Sfântul împărat Constantin cel Mare care, dimpreună cu mama sa Elena, este prăznuit în 21 mai. Născut în 14 septembrie, la Praznicul înălțării Sfintei Cruci - în chip firesc, a primit numele Constantin, ca semn, pecete și nădejde îndreptată spre Sfântul împărat Constantin, cel care prin Cruce a deschis zorii noi pentru creștinătate, scoțând Biserica lui Hristos din catacombe. Însă taina rânduiei lui Dumnezeu nu poate fi cuprinsă de inima omenească, oricât ar fi ea de iubitoare, fie ea și inimă de părinte.

Prin neștiutele căi ale proriei, la vârsta de 14 ani, Constantin a intrat în Mănăstirea Bunevestiri de la Nea Makri. Taina lucrării lui Dumnezeu a început să se dezvăluie întrucâtva prin numele pe care tânărul Constantin l-a primit la intrarea în monahism, anume Efrem. Acest nume își are obârșia în evreiescul Efraim, care înseamnă: „Dumnezeu m-a făcut roditor în pământul suferinței mele” (Facerea 41, 52).

În ziua în care Sfântul Efrem a împlinit 42 de ani, la Praznicul înălțării Sfintei Cruci, prin iconomia lui Dumnezeu, s-a pus început urcușului său mucenicesc. Biruința care a urmat este greu de cuprins pentru mintea omului firesc și trupesc. La arătare, pare că nu este nici o nădejde, nici o bucurie, nici o lumină în moartea acestui om, care a murit bătut, chinuit, pironit, spânzurat, batjocorit, scuipat, defăimat, o moarte de ocară și deopotrivă groaznică pentru toți cei care își au nădejdea lor doar în acest trup trecător. Însă, ceea ce nu vedeau schingiuitorii săi, era sufletul Sfântului Efrem, suflare curată a lui Dumnezeu, veșnică, unică. În iadul acelor cumplite cazne, chipul Sfântului Efrem surâdea și deopotrivă suspina, pentru că Acela pe Care Îl iubea venise de față ca să biruie încă o dată puterea morții și a iadului prin El Însuși - Cel Care este Viața și bucuria

noastră. Ucigașii turci au biruit trupul Sfântului Efrem, frângându-l cu moartea, mădularele sale fiind împrăștiate pe acel loc de caznă și nespusă durere.

Astăzi, Sfântul Efrem este chemat de milioane de ameni, este iubit și dorit în casele a zeci de mii de familii creștine. Numele lui este Efrem, un nume în care fiecare literă este plămădită din sânge și adevăr, căci întru el s-a împlinit deplin cuvântul: „Dumnezeu m-a făcut roditor în pământul suferinței mele”. Și iată biruința cea mare a tuturor celor care biruiesc cu Dumnezeu și întru Dumnezeu! Constantin-Efrem dăinuiește ca o strălucire veșnică sub pecetea Crucii căci acea năzuință bună a împărăției creștine, nădăjduită de părinții Sfântului Efrem, s-a preschimbato și s-a înălțat la măsură dumnezeiască.

Astăzi, Sfântul Efrem întâmpină cu surâsul său împărătesc o mulțime nemăsurată de suflete cuprinse de deznădejde, mâhnire, tulburare, necazuri, boli și suferințe de multe feluri. Împărăția lui este dumnezeiască și veșnică, fiindcă izvorăște din însăși Viața, prin Care el a biruit moartea. El are brațele deschise pentru noi toți, iar prin atotputerea și delicatețea Duhului Sfânt cunoaște inimile noastre mai bine decât le cunoaștem noi înșine. Priviți-l! Bucurați-vă! Aveți nădejde! El este un prieten, un părinte, și un ocrotitor minunat, dăruit nouă de Însuși Dumnezeu. Nenumărați sunt cei care mărturisesc că, numai aducându-și aminte de el, gândurile li se luminează, iar viața li se înseninează.

Dintru acest senin, dintru această bucurie și nădejde s-au zămislit mărturiile ce alcătuiesc cartea de față, toate adevărind cât se poate de limpede prietenia dumnezeiască cu care Sfântul Efrem îi întâmpină pe români și deopotrivă pe tot omul.

Suntem conștienți că această carte cuprinde doar mici frânturi din marea mulțime de minuni și faceri de bine pe care Sfântul Efrem cel Nou le-a săvârșit și neîncetat le săvârșește pentru fiecare om care-și îndreaptă gândul spre el. Mărturiile cuprinse aici sunt raze ale strălucirii sale dumnezeiești și mângâieri sfinte pe care noi,

românii, le-am dobândit de la Bunul Dumnezeu prin mijlocirea preablândului Părinte Efrem.

Credeți! Aveți nădejde! Bucurați-vă! Acum și aici, în orice zi și pretutindeni, Sfântul Efrem aude rugăciunile tuturor și răspunde tuturor.

Sfinte Efrem, sunt nespus de mici cuvintele noastre spre a-ți mulțumi pentru dumnezeiasca ta prietenie, însă avem mare mângâiere știind că tu cunoști toate puținătățile, toate păcatele și toate gândurile noastre până în străfundul lor cel mai adânc. Și cu toate acestea, zâmbetul tău îndumnezeit nu se depărtează de la noi, ci neîncetat porți poverile noastre și faci să ne înflorească în inimi taina cea mare a Împărăției Tatălui și a Fiului și a Sfântului Duh. Îți mulțumim, Sfinte Efrem, că ai plămădit această carte mai presus de înțelegerea și de puterea noastră omenească. Îți mulțumim și pentru că ai pus gând de mărturisire în sufletele celor care ne-au trimis mărturiile lor.

Vă mulțumim tuturor celor care v-ați deschis inimile și ați împărtășit cu noi ceea ce v-a fost dat să trăiți prin mijlocirea Marelui Mucenic Efrem cel Nou. Îi mulțumim Părintelui Ciprian Negreanu, de la Biserica Misionară a Studenților din Cluj-Napoca, care, cu modestie și în chip statornic și blând, a binecuvântat întreaga lucrare de alcătuire a acestui volum. De asemenea, mulțumim Olgăi Bersan și Tatianeii Onilov pentru toată sârguința în adunarea mărturiilor, precum și Laurei Mărcean pentru îngrijirea textelor. Fie ca pentru rugăciunile Bisericii Ortodoxe să trecem toți cu bine peste multele involburări și nestatornicii ale acestei lumi și să ajungem la limanul vieții veșnice, unde nădăjduim să ne întâmpine surâsul împărătesc al celui pe care dimpreună îl cinstim și îl mărturisim: Sfântul Mare Mucenic și Cuvios Efrem cel Nou!

Închinare Sfântului Efrem

Arhanghelii cântă cu bucurie a ta prăznuire

Și oamenii cu cinstire îți închină

Rugăciunea de mulțumire,

Slăvind a ta adormire.

Astăzi, în ziua luminosului tău praznic,

Dulce Părinte al nostru și păzitorule,

Cu cinstire îți aducem rugăciunea

Ce vine din dragostea noastră fierbinte.

Sfinte, primește această rugăciune,

Precum și smerita noastră rugămintă:

Seamănă dumnezeiasca proștețime a Cerurilor

În sufletele noastre cele ce ascultă de tine.

Călăuzește-ne, de pe cărarea pe care mergi tu,

Pe căile vieții noastre

Și fă să ne dorim și noi cu ardoare

A fi vrednici de smerenia ta.

Monahia Macaria Desipri

Scurtă însemnare despre viața Sfântului Efrem cel Nou

Sfântul Efrem s-a născut în orașul Trikala al provinciei Thessalia din Grecia, în anul 1384. După cum se știe, în 1393, orașul Trikala a căzut sub jugul turcesc, atunci când Baiazid I a cucerit Thessalia. Din acea vreme, turcii au copleșit câmpia Thessaliei și au început să se așeze aici.

În anul 1395, în orașul Tesalonic, otomanii au început înrolarea forțată a băieților băștinași în armata Imperiului Otoman. Acest proces a fost organizat și coordonat de către Murat al II-lea și s-a săvârșit în toate regiunile invadate de către turci. De obicei, erau recrutați băieți în vârstă de 14-18 ani, însă uneori erau luați și cei de vârste mai mici.

Fiind în vârstă de 14 ani în 1398 și purtând în lume numele Constantinos Morfis, Sfântul Efrem a părăsit-o pe mama sa - care devenise văduvă - și pe cei șase frați ai săi. Ascultând de îndrumările maicii sale, care l-a îndemnat să fugă spre a se păzi de înrolarea forțată în oastea vrăjmașă, el a ajuns să se retragă în Mănăstirea Bunevestiri a Preasfintei Născătoare de Dumnezeu pe muntele Amomon, în Attica. Aici, cu o râvnă înflăcărată, băiatul s-a dăruit viețuirii monahale...

În anul 1391, conduși de generalul Evrios Veis, turcii au invadat Peloponezul și faptul acesta a devenit o amenințare serioasă pentru Atena. În 1416, oștirile otomane au asediat Attica și l-au făcut pe ducele Atenei, Antonio Atzaioli, să se declare supus al sultanului.

În anul 1424, turcii au năvălit în locașul Sfintei Mănăstiri a Bunevestiri de pe Muntele Amomon și i-au ucis cu o mare cruzime pe monahii din mănăstire. Sfântul Efrem lipsea în vremea aceea, căci se afla în ascunzișul său pustnicesc de pe munte și,

când s-a întors, i-a fost dat să vadă priveliștea înspăimântătoare a trupurilor fraților săi monahi, care fuseseră uciși sălbăticește și aruncați prin toată mănăstirea.

În anul următor, pe data de 14 septembrie 1425, barbarii s-au întors din nou în Mănăstirea Bunevestiri. Aflându-l acolo pe Sfântul Efrem, ei l-au înșfăcat și, vreme de opt luni și jumătate, l-au chinuit cu o cruzime neînchipuită, întrebuițând aceleași mijloace de schingiuire care au fost folosite și atunci când au fost martirizați alți Sfinți Mucenici, precum Sfântul Mare Mucenic Gheorghe, Sfântul Dimitrie, Sfânta Ecaterina, Sfânta Varvara și mulți alții.

În cele din urmă, văzând credința neșămutată și bărbăția neînvinsă a smeritului mucenic, ei l-au spânzurat cu capul în jos pe un dud - pom care s-a păstrat până astăzi - și, luând niște cuie foarte mari, i-au ținut trupul pe tulpina copacului. Era într-o zi de marți, în 5 mai 1426, exact la ora 9 dimineața; turbați de mânie, barbarii au aprins un ciomag vechi și gros și l-au înfipt în pântecul Sfântului Efrem, punând astfel sfârșit chinurilor sale martirice. Aceste cazne mucenicești se numără printre cele mai îndelungate și mai groaznice schingiuri care sunt cunoscute în istoria Bisericii.

Astăzi, la Mănăstirea de la Nea Makri se află moaștele întregi și frumos mirositoare ale Sfântului Efrem cel Nou, Mucenicul și Tămăduitorul, marele făcător de minuni și grabnicul ajutorător întru nevoi. Mănăstirea Sfântului Efrem are hramul Bunevestiri a Preasfintei Născătoare de Dumnezeu, fiind, în zilele noastre, unul dintre cele mai vizitate așezăminte monahale din Grecia. Acest sfânt locaș se află în regiunea Attica, în partea vestică a localității Nea Makri, la o distanță de aproximativ 30 de kilometri de Atena, coordonatele GPS fiind 38.075063 / 23.953816. Mănăstirea ține de Sfânta Mitropolie a Kifissiei, Maroussiului și Oroposului și o are ca stareță pe Maica Theodosia Mathioudaki. Pelerinii pot vizita zilnic acest locaș între orele 7-12 și 16-18.

Αγίος Εφραίμ

Annunciation Monastery

Ιερά Κοινοβιακή Μονή

Holy New Martyr Ephraim

Ευαγγελισμού της Θεοτόκου

Nea Makri - Attica

190 05

190 05

Νέα Μάκρη

Greece

Τηλ. [0030] 22940-91202

Phone: [0030] 22940-91202

Taina prieteniei și a încrederii ce ne-o dăruiește Sfântul Efrem cel

Nou - *Cuvânt de prăznuire rostit de Părintele Ciprian Negreanu în Biserica
Studentilor din Cluj-Napoca, 5 mai 2012*

În numele Tatălui și al Fiului și al Sfântului Duh. Amin.

A sosit și binecuvântatul praznic al Sfântului Efrem și al Sfintei Mari Mucenițe Irina, praznice care, de obicei, cad întotdeauna în zilele luminoase din preajma Sfintelor Paști. Se întâmplă, rare situații, să fie înainte de Paști, dar și atunci, în Săptămâna Mare. Și nu putem să nu ne întoarcem ochii sufletului și ai inimii cu multă recunoștință către Sfântul Efrem, care de puțin timp este cunoscut nouă și totuși atâtea minuni a făcut cu fiecare dintre noi, atât de adesea ne-a ascultat rugăciunile, de atâtea ori a venit și a întâmpinat necazurile noastre, pentru atâtea dintre rudeniile și apropiații noștri și-a pus el sufletul pentru noi înaintea lui Dumnezeu... Și așa cum Dumnezeu, înainte de a tămădui sau de a vindeca pe cineva, de multe ori ați auzit că a zis: „Iertate îți sunt ție,

fiule, păcatele tale” și de-abia după aceea a tămăduit, tot astfel se petrece și la orice intervenție, la orice lucrare a Sfântului Efrem și a oricăruia dintre Sfinți. Să știți că, înainte de toate, acele necazuri și ispite vin pentru niște păcate, pentru niște greșeli, pentru niște slăbiciuni ale sufletului nostru, pentru niște neputințe ale noastre, care trebuie împlinite, care trebuie ocrotite, care trebuie ridicate. Pentru toate acestea își pune sufletul Sfântul Efrem. El cere în primul rând iertarea păcatelor noastre înaintea lui Dumnezeu și după aceea cere vindecarea noastră.

Noi o luăm de-a-dreptul și cerem doar lucrarea, cerem doar minunea, cerem doar să se întâmple una sau cealaltă. Înainte de a se întâmpla această minune a vindecării noastre, a ajutorării noastre în tot felul de situații, se întâmplă o minune mult mai mare, așa cum Mântuitorul zice: „Ce este mai ușor a zice: *iertate-ți sunt ție păcatele tale*, sau a zice: *fiule, ia-ți patul tău și umblă?*”.

Și pentru iudei, și pentru toți cei care auzeau, părea mai mare lucru să se întâmple o minune, să se vadă clar ceva, dar, de fapt, mult mai mare era ștergerea păcatelor. Mult mai mare era ridicarea lanțurilor celor grele ale păcatelor, care prind sufletul și-l leagă. Păcatul e ca un lanț mai mic, care se leagă de lanțul cel vechi cu care a fost legat demonul în vechime, șarpele cel vechi care a fost legat de Hristos în adâncul iadului. Parcă acel lanț al păcatelor ne leagă și pe noi de lanțul cel vechi care-l leagă pe șarpele din vechime.

Întâi de toate, îi mulțumim Sfântului Efrem din partea tuturor celor care ați căpătat vindecare și ați fost ajutați și ați fost ridicați din tot felul de necazuri, pentru că, înainte de a vă ridica din acele necazuri, v-a cerut de la Dumnezeu iertarea păcatelor și ieșirea din acea pedagogie dumnezeiască în care Dumnezeu ne-a adus. Fiecare greșală, fiecare ispită, fiecare greutate care vine peste noi este o pedagogie dumnezeiască prin care Domnul vrea să ne scoată de acolo. Și închipuiți-vă că Sfântul Efrem este unul dintre cei care - ca și acel grădinar despre care vorbește Mântuitorul - zice: „Doamne, mai lasă-l

anul acesta! Mai lasă-l! Îi voi aduce eu îngrășământ, voi săpa în jurul lui, îl voi îngriji și poate va aduce roadă. Mai lasă-l puțin!"; și pentru acest cuvânt, Stăpânul zice: „Bine, îl mai las un an”. Și așa se întâmplă pentru fiecare dintre cei care vin să-i ceară Sfântului Efrem ajutorul și pentru care Dumnezeu primește această mijlocire de dragul Sfântului Efrem. În fapt, pentru fiecare dintre aceștia, Sfântul Efrem mijlocește înaintea lui Dumnezeu spre a-i da acel ajutor.

Să ne închipuim acest dialog... tăcut, dar un dialog... așa cum a fost între Dumnezeu și Avraam oarecând... și să știți că fiecare dintre Sfinții de mai târziu îl imită pe Avraam și, până la urmă, Îl imită pe Hristos, fiindcă și Avraam L-a imitat pe Hristos, pentru că el și-a pus sufletul pentru toți - căci „nu este dragoste mai mare decât să-și pună cineva sufletul pentru prietenii săi” - după cum Și-a pus Hristos sufletul și toată ființa Sa pentru noi. Așa, mai înainte a pregustat Avraam această punere a sufletului pentru noi prin faptul că și-a pus sufletul, și-a pus inima pentru cei din Sodoma și Gomora; așa, mai târziu l-am văzut pe Pavel zicând: „Doamne, mai bine să fiu șters eu din cartea vieții, dar pe aceștia primește-i”, adică pe iudei; așa l-am văzut pe Moise că a zis la fel despre iudeii pe care-i conducea și care erau învârtosiți și Dumnezeu voia să-i șteargă, sau părea că vrea să-i șteargă, de pe fața pământului, dar a așteptat această dragoste desăvârșită din partea lui Moise, pe care Dumnezeu nădăjduia că o va auzi din gura lui, anume de a-și pune el sufletul pentru ceilalți.

Și toți acești Sfinți pe care Dumnezeu i-a slăvit, și mai cu seamă aceștia care vedem că mijlocesc atât de des pentru noi prin minuni, să știți că ei în primul rând își pun sufletul pentru noi și ei sunt grădinarii aceia care zic: „Mai lasă-l, Doamne, puțin! Pun eu obrazul, sufletul pentru el. Cred că se va schimba”. E o încredere și o nădejde imensă a Sfinților față de noi, ca față de niște frați mai mici, dar niște frați în care au încredere mare. Și de aceea, să nu călcăm în picioare această încredere a Sfântului Efrem, mai ales că s-au întâmplat atâtea lucruri minunate cu voi, cu mulți dintre voi, mai cu seamă în biserica aceasta, făcute prin Sfântul Efrem. Aceasta e o încredere mare a lui în voi, e o

nădejde pe care și-a pus-o. Inima sa și-a pus-o înaintea lui Dumnezeu pentru voi. Crede în voi, în comunitatea voastră, în sufletele voastre, în osteneala voastră. Să nu-l lăsăm nedreptățit, să nu-l nedreptățim, să nu-l lăsăm întristat, cum de atâtea ori l-a văzut și Maica Stareță Macaria - cea care i-a descoperit sfintele oseminte - ori alții, fiind parcă trist, îngândurat.

Cu el s-au împlinit desăvârșit cuvintele Mântuitorului din capitolul 10, din Evanghelia de la Matei, Care spune: „Cele ce vi le spun Eu la ureche, voi să le vestiți de pe case; cele ce le spun Eu la întuneric, voi să le spuneți la lumină”; și el așa a făcut și L-a mărturisit pe Dumnezeu până la sfârșit. Dar aceste cuvinte se continuă cu un alt verset, tot din capitolul 10, de care noi, de obicei, nu le legăm. Așadar, Mântuitorul zice: „Ceea ce spun Eu la întuneric, voi să spuneți la lumină; cele ce le-ați auzit și vi le-am spus la ureche, voi să le strigați, să le spuneți tare, de pe case”, și aceasta a făcut-o Sfântul Efrem, dar urmează un alt verset: după ce le spune că „Iată, vă trimit pe voi ca pe niște miei între lupi”, le zice: „dar nu este nimic ascuns care să nu se descopere și nimic acoperit care să nu iasă la iveală”. Aceasta este o promisiune mare. Noi nu prea legăm lucrurile acestea între ele și nu știm cum să le luăm. Adică, cum „nu este nimic ascuns care să nu se descopere și nimic acoperit care să nu iasă la iveală”? Ce legătură are aceasta cu „vă trimit pe voi ca pe niște miei în mijlocul lupilor”, adică „vă trimit să mărturisiți numele Meu”? De obicei, în mintea noastră legăm aceasta de ce ne-a zis mai înainte, că „Iată, Eu vă spun la ureche, iar voi să strigați de pe case”, „Iată, eu vă spun la întuneric, iar voi să spuneți la lumină”, și zicem în mintea noastră: „Cred că este vorba despre faptul că, Iată, cuvintele lui Dumnezeu spuse la întuneric și la ureche vor fi văzute la lumină, se vor auzi de pe case”. Nu, nu este vorba despre asta. Este o continuare. Așadar, Dumnezeu ne cere ceva, dar când Dumnezeu cere ceva, întotdeauna dă și un bine mare în schimb.

Dumnezeu, parcă, după cum zice un cuvânt, dacă ia cu o mână, dă cu zece, deși nu ia nici atunci când pare că ia. Așa și aici - pare că dă cu o mână, căci zice: „Vă trimit ca pe niște oi în mijlocul lupilor, vă pun la o lucrare grea; ceea ce auziți voi acum la

întuneric, adică ce am vorbit cu voi în taină, în întunericul nopții, cum a fost la Cina cea de taină, sau vi le-am spus la ureche - v-am spus tainic explicațiile pildelor, pe care mulțimea poate n-a avut răbdare să le asculte și n-a cerut să le asculte -, voi să le spuneți la lumină”. Însă să știți că și pentru noi este valabil cuvântul acesta, în sensul că Dumnezeu dă mărturie prin Duhul Sfânt în inima noastră, la întuneric, acolo unde nu se vede, unde nu pătrunde soarele acesta văzut, și se aud în taina urechii noastre și înăuntru cuvintele spuse de Dumnezeu și îndemnul conștiinței; iar ceea ce auzim tainic, spus la ureche, noi vă vorbim tare, și ceea ce se face la întuneric și am văzut noi la întunericul inimii noastre, acolo unde soarele cel dinafară nu se vede, dar soarele dinăuntru strălucește, aceea să facem la lumină. Deci nouă ni se potrivește, nu numai lor. Era vorba de două planuri. Însă Dumnezeu cere ceva prin aceasta, ne cere și nouă, și e greu de multe ori să spunem ceea ce ne spune conștiința; și strigă în noi, de multe ori, să spunem sincer, direct, unui om, sau într-o situație, când cineva nu face bine, când ni se cere părerea, sau conștiința ne spune ceea ce auzim în taină la ureche, că nu-i bine ce se întâmplă, sau să sărim în ajutorul cuiva când acest ajutor ar părea de râs pentru toți ceilalți, sau să nu facem o faptă, când a nu face fapta aceea pare de rușine și ți se spune: „Ce, tu nu ești în stare să faci lucrul acesta când toată lumea face acea faptă?”, dar în întunericul inimii tale, în adâncul inimii tale, Soarele Dreptății îți vestește să faci altceva și atunci faci acel lucru. Aceasta e o jertfă, e o osteneală și Dumnezeu pentru aceasta dă o răsplată. Și răsplata este aceasta: „Căci vă spun vouă că așa precum două vrăbii de la târg nu sunt uitate înaintea lui Dumnezeu, așa precum nici un fir din capul vostru nu-i uitat, vă spun vouă că nimic nu este ascuns care să nu se descopere și nimic acoperit care să nu iasă la iveală”. Aceasta-i o promisiune! Nu ține de ceea ce am făcut noi, ci e o răsplată pentru ceea ce am făcut noi, că n-am lăsat ascuns adevărul lui Dumnezeu, că n-am tăcut când trebuia să vorbim, că am făcut faptele cele bune când trebuia să le facem.

Și răsplata este aceasta pe care o vedem în viața Sfântului Efrem. La el se vede foarte limpede. Lucrurile pe care el le-a vestit la lumină în fața turcilor, în fața

păgânilor, atunci când a fost stareț și a orânduit mănăstirea, dar și în toată viața lui de osteneală, când a spus la lumină cele ce în adâncul inimii sale și în urechea sa cea dinăuntru le auzea și le știa, el le-a grăit tare și fără de rușine până la sfârșit, și nu s-a lepădat de Hristos. Acestea au avut ca răsplată acest verset 26 din capitolul 10, care spune: „și vă spun vouă că nimic nu este acoperit care să nu se descopere și nimic ascuns care să nu iasă la lumină”; „și nici un fir de păr din capul vostru nu va pieri...”. În această noimă trebuie să înțelegem și părul din capul nostru care nu va pieri, căci zice: „Și veți fi dați în mâinile păgânilor, și veți fi duși în sinedrii, și unii dintre voi chiar vor muri, vor fi dați la moarte, dar nici un păr din capul vostru nu va pieri”. Ar părea așa, ceva de neînțeles... cum adică, „unii dintre voi veți fi dați la moarte”? Și e de înțeles că nu va fi o moarte liniștită și frumoasă în patul tău, în care nu se clintește părul tău din cap, ci moartea va fi în chinuri și în suferințe. În același timp, zice Mântuitorul: „Dar vă spun vouă că nici un păr din capul vostru nu va pieri”. E limpede că Mântuitorul vorbește despre altceva, despre un alt fel de a înțelege acest „păr” din capul nostru, care nu se va clinti. Și acest înțeles este în duhul acestor două versete de care vă spun, acela că nimic ascuns, nimic din ce-a trăit Sfântul Efrem atunci când a mărturisit despre Hristos, când a murit cum a murit, necunoscut, neștiut de nimeni, doar batjocorit, cu o țepușă de foc împlântată în pânțele lui, cu piroane pe care i le-au bătut în cap și în toate părțile trupului și cu atâtea și atâtea chinuri, pe care nimeni nu le-a văzut decât acei chinuitori și care păreau ascunse până la sfârșitul lumii - și poate, pentru cei ce nu cred în Dumnezeu, pentru totdeauna -, iată că acelea n-au fost ascunse nici măcar până la sfârșitul lumii și acum le știe o lume întreagă. „Vă spun vouă că nu este nimic acoperit care să nu se descopere și nimic ascuns care să nu iasă la iveală...”. Nu s-a întâmplat cu el aceasta? Amintiți-vă de Maica Macaria, care i-a descoperit trupul, căreia el i s-a arătat în timp ce ea stătea întinsă, după o noapte în care nu s-a putut odihni, n-a putut nici măcar să stea câteva minute întinsă, atât era de agitată; și totuși, pe la ora trei noaptea, s-a liniștit puțin și când a deschis ochii, a văzut în partea stângă a picioarelor sale un monah cu o rasă

foarte uzată, neagră, dar aproape spre verde, căci de atâta purtare căpătase și nuanțe de verde, cu cusătură mare - nu atentă, făcută la fiecare tiv -, cu cusătură mare la marginea tivurilor, care erau cumva stricate deja, cu părul despletit - pe când monahii de obicei sunt îngrijiți și cu părul împletit -, cu părul despletit ca după chinuri și suferințe grozave, cu fața obosită și îndurerată de ceea ce trăise, ca un om în suferințe și în grozăvia chinurilor... și înalt, subțire... Dar când l-a văzut, s-a liniștit dintr-o dată inima ei, s-a făcut o pace și o liniște mare. Nu s-a înspăimântat, cum ni s-ar părea nouă că ar trebui să se întâmple când vedem așa ceva. Iar când el s-a apropiat, ea - prin inima ei - l-a primit și a înțeles cumva că este Sfântul Efrem. Într-o clipă, a fost lângă patul ei, dar fără să pășească, ci așa ca și cum ar veni cu gândul, a fost lângă patul ei și s-a apropiat de urechea ei și i-a zis de șapte sau opt ori: „Sunt Sfântul Efrem. Am murit ucis de turci în ziua de 5 mai a anului 1426, la ora 9 dimineată”. Și lucrul acesta i l-a repetat de mai multe ori, însă nu acest lucru vreau să vi-l aduc aminte. Nu la multă vreme după aceea, ea a mai avut o vedenie în care, în timp ce stătea în chilia sa, a auzit ca un cortegiu cu cântări foarte, foarte frumoase, ca și cum cineva, un cor psaltic foarte frumos ar cânta niște tropare minunate și ar duce trupul unui Sfânt, al unui om deosebit, pe care îl cinsteau mulțimi mari de oameni care veneau. Și tot auzea cum se apropie și, dintr-o dată, s-a dat la o parte peretele și a văzut cum îl duc pe umeri mii și mii de oameni pe Sfântul Efrem, cu bucurie și cinstindu-l și lăudându-l în cântări. Și atunci a înțeles și a aflat în sufletul ei, de la Dumnezeu, că toți acei oameni sunt cei care au primit și vor primi ajutor de la Sfântul Efrem în minuni, în tămăduiri și în ajutorări, și care îi aduc Sfântului Efrem cinste. Iar cântările acelea înlocuiesc înmormântarea de care el n-a avut parte, tot așa cum Mântuitorul a primit-o pe acea femeie care a venit și I-a spălat picioarele cu lacrimile ei și a vărsat mir de mare preț pe capul Lui, iar când ceilalți s-au tulburat, El a zis: „Lăsați-o, că aceasta pentru înmormântarea Mea face acestea și oriunde se va vesti Evanghelia va fi vestită și ea; nu-i faceți supărare femeii”. Tot asemenea este toată cinstea pe care oamenii o aduc Sfântului pentru dragostea lui și pentru faptul că-și pune sufletul pentru noi și mai

mijlocește încă o vreme pentru noi înaintea lui Dumnezeu și ne mai dă încă timp de pomenire și de mântuire pentru păcatele noastre, ca să ne aducem aminte de noi înșine; și bucuria și dragostea noastră și cinstea pe care ar trebui să i-o aducem lui se transformă ca într-un mir de îngropăciune și ca în niște cântări de cinstire. Cu adevărat, nimic nu este uitat de Dumnezeu. Chiar dacă n-a avut parte de înmormântare, nici un fir de pe capul lui nu va pieri, în sensul că i se face lui toată această îngropare cu cinste, așa cum se cuvine, așa cum ar trebui să fie pentru un Sfânt al lui Dumnezeu.

Asemenea s-a petrecut și în jurul trupului Sfântului Ioan cel Nou de la Suceava, după ce l-au ucis și, el fiind târât de cai pe ulița evreiască, un evreu a ieșit și i-a tăiat capul cu sabia, și l-au străpuns cu săgețile și l-au batjocorit și el a rămas acolo în plină uliță, după ce l-au necinstit în multe feluri, căci el murise deja. Cu toate acestea, trupul lui încă mai era batjocorit, iar în noaptea aceea, când l-au lăsat în uliță, au văzut iudeii că în jurul lui era procesiune de îngeri care cântau și parcă îl cădelnițau și făceau o slujbă foarte frumoasă, cum nu există slujbă omenească, și Dumnezeu a înlocuit necinstea oamenilor cu cinste mare, cum numai El știe să o dea unui om. Tot astfel se preschimbă toată dragostea și cinstea pe care voi o aduceți Sfântului Efrem și vestea pe care le-o dați despre el tuturor se preface în slujbă de pomenire și de înmormântare și de punere în raclă și de punere în sicriu, de punere în mormânt și de îngropare cu cinste a Sfântului Efrem.

Așa că și prin aceasta, fiind alături de Sfântul Efrem, suntem alături și de Mântuitorul, căci mai cu seamă Sfinții Lui sunt cei cu care S-a identificat Hristos până la sfârșitul veacurilor, pentru care a mijlocit la Tatăl și pentru a căror credință S-a rugat El. Și atunci, participând la acest cortegiu al Sfântului Efrem și laudându-l și cinstindu-l, Îl cinstim, pe Hristos. E ca și cum am zice: „Eu, dac-aș fi fost în vremea Mântuitorului, aș fi stat și eu lângă Cruce până la sfârșit, aș fi ajutat și eu la punerea Lui în mormânt, aș fi făcut și eu...”; și ceea ce ți se pare ție că ai fi făcut, iată, poți să faci și acum, chiar dacă nu mai ești în vremea aceea, și Dumnezeu îți va primi strădania și osteneala ta ca pe o cinste

adusă Lui și ca pe o îngropare cu bună mireasmă pe care I-o aduci Mântuitorului, atât prin Sfinții Săi, cât și direct Lui.

Și, de aceea, vă îndemn, așa cum Sfântul Efrem ne îndeamnă, să nu lăsăm necunoscute și neștiute minunile pe care el le face cu noi, căci prin aceste minuni știute, cunoscute, citite de alții se va revărsa și mai mult mila pe care Sfântul o va revărsa, Dumnezeu o va revărsa prin Sfântul acesta peste mulți dintre noi. E bine să cunoaștem aceasta. Oare de ce Sfinții aceștia nu ajută în ascuns, căci, de multe ori, poate ne smintim și la Sfântul Efrem că intervine și spune: „Sunt Sfântul Efrem. Eu te-am ajutat”. Ne spune direct lucrul acesta și nouă ni se pare că: „Ce-l interesează pe el să ne spună cine este, căci el e Sfânt mare?”. „Dacă-i Sfânt”, zicem noi, „cum are el nevoie să fie cunoscut că el a ajutat? Ar trebui să se smerească, să stea deoparte și să zică: «Nu, nu știu cine te-a ajutat. Dumnezeu te-a ajutat»”. Dar Sfinții aceștia vin și spun, și el, și mulți alții, și îngăduie să fie cinstiți, și îngăduie să li se pună candelă în fața icoanei și se bucură să-i aduci icoana în casa ta, și toate acestea le îngăduie pentru că, dacă acești Sfinți, dacă Dumnezeu în Sine ar veni și ne-ar arăta în taină, pe când noi nu știm - și poate nici nu ne-am rugat bine înainte și nici nu știm dacă ne-am rugat sau nu ne-am rugat și nici nu știm dacă am cerut cu atenție lui Dumnezeu ceva sau n-am cerut - dacă aceste lucruri s-ar întâmpla în taină, sufletul omenesc ar apuca-o pe niște căi răzlețe, nebunești. Ar zice: „Numai să am un gând bun, o gândire pozitivă”; să te gândești că: „trebuie să mă ajute cineva, că universul trebuie să colaboreze la mântuirea mea, la tămăduirea mea...”. Și așa, îți creezi o religie proprie, în care gândul bun te ajută în sine, în care rugăciunea spusă fără nici o raportare la un Dumnezeu personal bine definit, Iisus Hristos, ci la un dumnezeu oarecare, ce te ajută așa, de la sine și nu contează cum îl cheamă pe acel dumnezeu, nu contează că are Sfinți care mărturisesc despre El, nu contează că, cinstindu-i pe acești Sfinți, și lucrând ei și știindu-i, începi să le afli viața și atunci trebuie să mergi și tu după cum au mers ei, începi să faci și tu cum au făcut ei, începi să te închini la același Dumnezeu la care s-au închinat ei, începi să te închini în același fel în

care s-au închinat ei, începi să îți faci și să-ți trăiești viața cum și-au trăit-o ei. Abia atunci mergi pe calea cea adevărată, așa cum ne-a propovăduit-o Hristos. Ei sunt cei ce L-au urmat pe Hristos. Ceata Sfinților este cea care a găsit calea vieții și ușa Raiului. Și de aceea, ei se lasă cunoscuți și vor să fie cunoscuți. Nu din mândrie, nu pentru că au nevoie de cinstire, nu pentru că au nevoie de laude și osanale aduse de om; nu au nevoie Sfinții de toate acestea, așa cum Sfântul Efrem n-a suferit că a stat cinci sute de ani necunoscut. Așa că, dacă Dumnezeu a îngăduit ca el să fie cunoscut, nu înseamnă că Sfântul Efrem este plin de osârdie să se facă cât mai cunoscut și nu știe cum să mai găsească o cale să fie cunoscut. Nu. Ci pentru că Dumnezeu îngăduie, ca prin acești Sfinți, noi să-L cunoaștem și, cunoscându-L prin acești Sfinți, să-L cunoaștem ca Dumnezeu personal, Dumnezeul lui Nicolae, Dumnezeul lui Efrem, Dumnezeul lui Iacob, Dumnezeul lui Avraam, Dumnezeul lui Isaac. Căci așa a binevoit Dumnezeu, să-L cunoaștem prin Sfinții Săi, pentru ca să-L cunoaștem așa cum trebuie să-L cunoaștem, să-L cinstim așa cum trebuie să-L cinstim, căci de aceea numim Ortodoxia cinstirea cea adevărată, cunoașterea cea adevărată, slava cea bună, cea corectă, pe care s-o dăm lui Dumnezeu. Fiindcă nu știm cum să-L slăvim pe Dumnezeu, nici nu-L știm bine pe Dumnezeu, nici nu știm să-L slăvim, nici nu știm să-L cinstim, nici nu știm să-L cunoaștem, nu știm nimic. Dar prin aceștia putem începe să-L cunoaștem, cunoscându-le viața, știindu-i. De aceea Sfinții îngăduie să fie cunoscuți, de aceea îngăduie să fie cinstiți, pentru ca, văzându-i pe ei, să le urmăm lor și să găsim calea pe care ei au găsit-o.

Calea spre mântuire e ca printre săbii, e ca o sabie cu două tăișuri care pătrunde până la deschizătura cea mai fină dintre suflet și duh. Și dacă nu știm cum să folosim această sabie sau cum să ne ferim sau cum să trecem pe lângă ea, atunci ne tăiem, așa cum Părintele Arsenie Boca spune că aceia care citesc și studiază Scriptura după capul lor și cred ei că au găsit calea după știința lor, aceștia și-au tăiat mintea în Scripturi, deoarece cuvântul lui Dumnezeu este o sabie cu două tăișuri, cu care nu te joci, cu care diavolul și-a tăiat mintea de nenumărate ori. Ați văzut cum folosește diavolul cuvântul

Scripturii, când vine la Mântuitorul și zice: „Nu este scris oare că...” și le înțelege și le interpretează după voia lui și după viclenia lui. Și nu le interpretează în înțelesul bun și în duhul în care le-a scris Dumnezeu și le-a voit Dumnezeu. Așa și noi, ne tăiem mintea în Scripturi. Nu putem de unii singuri să găsim calea. Sfinții sunt cei care ne conduc, ne ajută, ne duc spre Dumnezeu. De aceea se lasă ei cunoscuți, de aceea vor să fie știuți, de aceea Dumnezeu îngăduie să fie cunoscuți, de aceea Dumnezeu se ascunde după ei, de aceea Dumnezeu lucrează cumva de după ei, de aceea Dumnezeu îngăduie să fie atâtea zile de sărbătoare și de cinstire a Sfinților, ca prin toți să ne ridicăm spre El și ei să ne fie ca niște toiege pe cale, toiege care înfloresc și înfrunzesc și rodesc și care ne dau să mâncăm și ne hrănesc și ne sunt și toiege pe cale și ne ajută să ajungem la sfârșit. Așa este și Sfântul Efrem cel Nou.

Și să nu vă tulburați niciodată când auziți, și să știți că și nouă ne este adresat cuvântul acela, sau mustrarea aceea, când se întâmplă minuni cu noi și nu zicem nimic, sau tăcem și ținem în ascuns toate acestea ale noastre, căci minunile pe care Sfinții le fac cu noi, le fac de dragul nostru, le fac de dragul lui Dumnezeu, dar le fac și de dragul tuturor celorlalți care de unde să cheme ajutorul, pe cine să cheme, cum să se închine lui Dumnezeu, de vreme ce nu știu în ce fel să-L cunoască pe Dumnezeu, cum să cheme ajutorul lui Dumnezeu. Și-atunci, dacă noi nu dăm mărturie, să știți că vom fi întrebați la a doua Venire despre lucrul acesta.

Prin aceste mărturii ale voastre se vor tămădui și vor fi ajutați și se vor întări și se vor scoate din necazuri și ispite mulți alții. De aceea se supără Sfântul Efrem când noi nu spunem, pentru că mulți alții sunt privați de ajutor din pricina noastră, că n-avem chef, că suntem leneși, că suntem fricoși, că suntem rușinoși, că ce-o să zică lumea. Suntem exact aceiași ca și cei nouă leproși care au fost vindecați și s-au dus acasă fără să se mai întoarcă să mulțumească, gândindu-se ce va zice lumea că „dacă va zice că suntem și noi ucenicii acestui Prooroc, despre care unii spun că-i mincinos. Nu, nu ne-ntoarcem să-I mulțumim lui Dumnezeu, ci mergem acasă repede, că ne-am vindecat”. Așa și noi, să

nu fîm dintr-acei nouă. Tot așa se va bucura Sfîntul Efrem, dar mai cu seamă Dumnezeu, atunci cînd ne vom întoarce, ca cel de-al zecelea lepros, să zicem: „Doamne, Îți mulțumesc!”. Și Se va bucura Dumnezeu și se va bucura Sfîntul Efrem de noi, așa cum S-a bucurat probabil Dumnezeu de acel demonizat, pe care l-a trimis și i-a zis: „Mergi la casa ta și la ai tăi și spune-le tuturor cât bine ți-a făcut ție Dumnezeu”.

Dumnezeu să ne ajute și să ne întărească!

Sfântul Efrem cel Nou, prietenul lui Dumnezeu - Cuvânt de
prăznuire rostit de Părintele Ciprian Negreanu în Biserica Studenților din Cluj-
Napoca, 3 ianuarie 2013

În numele Tatălui și al Fiului și al Sfântului Duh. Amin.

Mă bucur că v-ați adunat la prăznuirea Sfântului Efrem cel Nou, mai cunoscut bisericii noastre decât, poate, în alte biserici, din pricini neștiute decât numai de Dumnezeu.

În primul rând, ce prăznuim astăzi? Prăznuim aflarea moaștelor Sfântului Efrem într-o zi de 3 ianuarie a anului 1950. După multe descoperiri și minuni făcute de Sfântul Efrem, vedenii, arătări mai multor oameni, i s-a dat acest mare dar poporului creștin ortodox, prin a fi descoperite moaștele Sfântului Efrem. Dar descoperirea aceasta deschide multe întrebări în mintea noastră. Ce s-a întâmplat cu moaștele Sfântului Efrem atâta timp? Întotdeauna poate că sunt țesute și anumite păreri în mințile noastre despre moaște, despre proslăvirea Sfinților, despre Sfinți în general, care sunt foarte bine fixate în mintea noastră, și poate că a venit vremea să le descoasem, să vedem dacă aceste fixații și gânduri pe care le-am pus noi acolo, în mintea noastră, sunt bune sau nu sunt bune.

În primul rând, să vă spun despre o mirare pe care am avut-o studiind și citind hagiografia, adică viețile Sfinților, citind în Dogmatică despre cultul Sfinților, și în scrierile multor Sfinți și Părinți, iar după aceea, văzând gândirea practică ortodoxă, vie, în țări creștin-ortodoxe, dar mai cu seamă în Muntele Athos. Noi avem o impresie foarte bine cusută în mintea noastră, un gând foarte clar despre moaște și de aceea mulți se smintesc. Și vorbesc despre aceasta pentru că, dacă nu descoasem lucrurile acestea în mintea noastră, ne smintim ușor, mai devreme sau mai târziu. Așadar, avem gândul că,

dacă cineva este Sfânt, imediat după moarte lucrul acesta trebuie să se vădească și în trup și că imediat după moarte trupul lui trebuie să rămână nestricăcios; în felul în care a murit, întocmai să și rămână - cel mult să se smochinească oarecum -, și atunci este Sfânt. Or, să știți că nu este în tradiția și în gândirea ortodoxă această părere. Aceasta nu este o dogmă, nu-i o hotărâre, nu-i un canon, nu-i ceva de care trebuie să se fixeze mintea noastră, nu-i o învățătură de credință ortodoxă, ci dimpotrivă. De pildă, în Muntele Athos și în toată lumea ortodoxă greacă și la Patriarhia de la Constantinopol și la aceea din Alexandria, am găsit o idee foarte limpede. Ei, când găseau un monah sau pe altcineva neputrezit, în primul și în primul rând se gândeau că e vreun blestem sau vreo călcare de poruncă a celui om față de Dumnezeu și socoteau aceasta mai mult un necaz decât să le zboare gândul imediat că e Sfânt și pentru aceea a rămas nestricăcios. Ei privesc lucrurile acestea ca fiind rarissime cazurile în care Sfinții rămân nestricăcioși desăvârșit, adică trupul lor rămâne întreg sau cel mult se usucă în timp, devine așa, mai smochinit, și se face foarte ușor. Acest lucru îl socotesc a fi excepțional, ca pe unele cazuri excepționale pe care le-a îngăduit Dumnezeu în acest fel, dar, în general, privesc această rămânere neputrezită a trupurilor ca pe un blestem, ca pe o problemă, ca pe un păcat. După cum și Sfântul Calinic de la Cernica, atunci când au descoperit într-un sat trupul unui boier care trăise viață necurată, neputrezit după mulți ani, nici nu și-a pus problema socotirii în rândul Sfinților a acestuia. Aici nu trebuie neapărat să luăm în seamă sau să socotim că sunt tot felul de semne exterioare și să facem o listă zicând: „Ia să vedem noi, dacă trupul acesta a rămas neputrezit, ce semne de sfințenie are?”. Nu, ci în primul rând, ei se gândeau că e o problemă acolo și făceau rugăciuni de dezlegare. Țin minte și acum, în povestirea aceea, cum se spunea că pe acel boier l-au pus - fiind întreg în sicriu - rezemat de zidul bisericii și a început Sfântul Calinic de la Cernica să-i citească rugăciunile de dezlegare celui care murise și, în timp ce citea, el s-a transformat în cenușă de sus până jos. Așadar, e o problemă atunci când cineva rămâne așa. Se întâmplă, și sunt cazuri excepționale, când Dumnezeu socotește astfel, cum ați văzut și la Sfântul Nectarie, cei

care ați citit viața lui, că ani mulți după ce a murit, el a rămas întreg; tot așa de ușor s-a transformat, în foarte scurt timp, astfel încât numai oasele au rămas din el și acelea au început să fie împărțite bisericilor. La fel și cei ce vă duceți la Bari, la moaștele Sfântului Nicolae, o să vedeți oasele lui. Așa și cei care au așteptat ca în mormântul de la Prislop să găsească moaște întregi, s-au minunat că s-au găsit numai oase. Iar acest lucru este firesc în Ortodoxie. Acesta e lucrul firesc.

Moaștele nu sunt socotite moaște neapărat după niște anumite criterii și nu este o anumită lege în care să se spună că niște rămășițe ale unui om sunt socotite moaște numai pentru că există un manual special cu criterii după care poți socoti niște oase moaște: că sunt albe, că sunt galbene, că sunt ușoare, că sunt mirositoare... Nu întotdeauna sunt așa. Sunt moaște care, poate, izvorăsc după mult timp mireasmă, sau niciodată nu izvorăsc mireasmă. Nu e neapărat lucrul acesta.

Deci, nu sunt niște criterii absolute și de aceea foarte mulți se smintesc, tocmai pentru că nu sunt criterii de felul acesta în Ortodoxie. Moaștele devin moaște după alte criterii, după voia și îngăduința lui Dumnezeu, Care poate să le lase sute de ani, ca și cum ar fi uitate, cum au rămas moaștele Sfântului Efreim cel Nou. Și câte păcate nu s-or fi făcut acolo, și pe colina aceea, de către turcii care au stăpânit atâtea sute de ani Colina Neprihăniților, câte lucruri nu s-or fi întâmplat? Așa cum în peștera Sfântului Andrei¹ au stat atâtea sute de ani oile și vitele și ciobanii și-au făcut focul și au trăit cum au trăit fiecare. [Sub numele de „Peștera Sfântului Andrei” este cunoscută o mănăstire situată în Dobrogea, în comuna Ion Corvin, în apropiere de Murfatlar și Adamclisi, pe drumul ce vine de la Constanța spre București. Peștera, în care, după tradiție, Sfântul Apostol Andrei a locuit o perioadă de timp, propovăduind creștinismul, a fost descoperită în anul 1918, de către avocatul constănțean Jean Dinu. În vara anului 1944, Peștera transformată în biserică a fost sfințită de către Episcopul Tomisului, Chesarie Păunescu. La scurt timp după aceasta, trupele rusești invadatoare au distrus-o. Abia după 1990, peștera a început să fie reamenajată de părintele Nicodim Dincă, ctitorul mănăstirii, și de părintele

ieromonah Victorin Ghindăoanu, având binecuvântarea înaltpreasfințitului Lucian. Aici, în decursul anilor, s-au săvârșit numeroase minuni, vindecări miraculoase, iar puterea sfînșitoare a Peșterii, calitatea curativă a apelor și slujbele pline de har ale cuvioșilor părinți au făcut din această zonă unul dintre cele maienerate locuri creștine din țara noastră. La fiecare hram, la Peștera Sfântului Andrei vin zeci de mii de pelerini, ca la un adevărat Bethlehem al românilor].

Nu s-a supărat Sfântul Andrei și a putut îngădui lucrul acesta fără să fie jignit că au stat ciobanii acolo, căci, după cum Mântuitorul nu S-a simțit jignit că S-a născut într-o iesle și că a stat înconjurat de animale, nici Sfântul Andrei nu s-a simțit jignit de faptul acesta. Tot astfel și Sfântul Efrem, oasele lui neștiute, nebăgate în seamă, moaștele lui, au rămas îngropate acolo atâtea sute de ani în pridvorul bisericii, care nu se mai vedea, din care rămăseseră doar pietre, despre care nu se mai știa ce-a fost pe-acolo, căci și pietrele acelea erau acoperite de pământ. Și s-or fi întâmplat atâtea și atâtea lucruri, începând de la ucideri, poate, a unor creștini, sau săvârșite între ei, frații creștini ucigându-se la poalele acelei coline și pe acea colină, pentru că nu doar lucruri minunate s-au întâmplat acolo. S-au întâmplat sigur și din cele rele. Acea colină întotdeauna a fost în apropierea Atenei, întotdeauna a fost circulată de oameni. Acolo se vor fi făcut hoții și crime. Câte nu se vor fi întâmplat acolo în cinci sute de ani? Și asta n-a însemnat că Sfântul Efrem s-a supărat. Cu siguranță, el a fost ca acel avvă din Pateric, care a ajuns în marginea unui sat și acolo, în niște stufărișuri, a auzit doi tineri care păcătuiau și el a stat în genunchi și s-a rugat înaintea lui Dumnezeu ca să-i ierte Dumnezeu, și nu-i judeca deloc. Și pentru această nejudicare, i s-a arătat îngerul și i-a zis: „Mare ești, Părinte! Pentru că nu i-ai judecat pe acești tineri și te-ai rugat pentru ei. De acum, orice vei cere, ți se va da ție”. Atunci, cu siguranță, la toate nedreptățile și urâciunile - care probabil că au trecut pe lângă acea colină, probabil că s-au întâmplat în Atena -, Sfântul s-a rugat cu siguranță și nu s-a simțit neapărat jignit sau atins cumva de necurăția oamenilor, când el, ca și Hristos, își ia asupra sa și își asumă el toate păcatele.

Acești Sfinți cară și ei din greutatea păcatelor oamenilor. Nu-i judecă atât de mult, ci mai degrabă le poartă oamenilor greutățile și păcatele lor și îi doare uciderea, și crima, și răutatea, și se roagă și-i dezleagă și opresc - dacă e voia lui Dumnezeu să oprească această răutate - direct, clar, opunându-se răului. Iar dacă nu, acest rău se întâmplă, dar până la urmă, tot prin rugăciunile Sfântului și prin lucrarea lui Dumnezeu, tot binele va fi cel care va triumfa și va ieși la liman, chiar dacă el este nevăzut acum.

Așa și aici, moaștele acestea ale Sfântului Efrem au rămas atâta timp ascunse! Moaștele Sfintei Parascheva au rămas atâta timp neștiute! Moaștele Sfântului Dimitrie Basarabov au rămas, parcă, nebăgate în seamă și uitate pe malul unui râu, și plouate, și râul a ieșit din albie de-atâtea ori și le-a spălat cu mărul acela. Și iată că nu s-au supărat Sfinții. Sunt rare situațiile când trupul rămâne întreg. De cele mai multe ori, trupul nu rămâne întreg. Dar nu acesta este chipul prin care noi înțelegem că sunt moaște, ci felul în care ne dăm seama că rămășițele unui om sunt moaște e, în primul rând, bunăvoința aceasta a lui Dumnezeu de a începe lucrarea acestui Sfânt și altfel pe pământ, prin trupul său rămas aici. E bunăvoința lui Dumnezeu ca, la vremea cuvenită, când El va socoti, când El va crede, să dezlege și să înceapă această lucrare și prin trupul Sfântului, dar și prin lucrarea duhului Sfântului, pentru că nu lucrează trupul Sfântului, ci tot duhul și sufletul Sfântului unit cu Dumnezeu lucrează și prin trup, mai târziu. Dar aceasta e o taină, săvârșită când o va socoti El, când va socoti El și va crede El că e de cuviință aceasta. Poate la nenumărați Sfinți nu va socoti niciodată Dumnezeu. De aceea, pământul multor țări e presărat cu moaștele multor Sfinți și pământul nostru este presărat cu moaștele multor Sfinți și în cimitirele noastre stau mulți care au ajuns mari înaintea lui Dumnezeu, dar nu va binevoi Dumnezeu poate niciodată să lucreze prin ei. Acestea sunt știința și înțelepciunea lui Dumnezeu, și voința lui Dumnezeu, care ne depășește pe noi cu totul. Nu știm când și de ce hotărăște Dumnezeu pentru un Sfânt să-i descopere moaștele și să lucreze prin aceste moaște ale sale și să lucreze Sfântul în continuare ceea ce începuse pe pământ, dar acum parcă cu mai multă putere, și prin moaștele sale, și prin

rugăciunile care i se adresează, și prin icoanele care se fac după chipul său. Iar când va socoti Dumnezeu să îngăduie această zi, lucrul acesta ține de un calendar dumnezeiesc ce nu are legătură cu calendarul nostru pământesc. Ține de un alt timp, de marele timp care nu mai este timpul nostru. De multe ori, această dată în care se întâmplă să înceapă Dumnezeu a lucra prin moaștele unui Sfânt, descoperirea acestora și începerea lucrării lui Dumnezeu prin aceste moaște și, după aceea, și prin icoanele care i se fac, acestea poate țin și de un simbolism. Eu sunt convins, eu cred personal că descoperirea în plină iarnă a Sfântului Efrem - și mai ales cuvântul pe care l-au spus și alți Sfinți, cum e Sfântul Rafail [este vorba de Sfântul Rafail, starețul mănăstirii din Karyes, de lângă satul Thermi, care a pățit mucenicia din mâinile turcilor în insula grecească Lesbos, în anul 1643. Sfinții Mucenici Rafail, Irina și Nicolae L-au mărturisit pe Hristos, dându-și viața pentru credință, acum mai bine de 500 de ani, pe Colina Karyes, însă ei sunt socotiți drept Sfinți ai secolului nostru. Aceasta se datorează faptului că abia în anii 1959-1962, ei au început să se arate, fie în vis, fie în vremea rugăciunii, anumitor creștini cu viață aleasă], dar și Sfântul Efrem, care au spus că Dumnezeu i-a descoperit pe ei acum, la sfârșitul vremurilor, ca să întărească poporul în credință pentru vremurile grele care vor veni -, faptul că el a fost descoperit în plină iarnă, sunt convins că asta preînchipuie iarna duhovnicească în care stă lumea acum și că, în plină iarnă a duhului, a sufletului omenesc, Dumnezeu a descoperit ghiocelul de pe Colina Neprihăniților, care a ieșit din zăpada geroasă a necredinței. Poate fi acesta un motiv pentru care Dumnezeu a binevoit atunci, în ziua aceea, în anotimpul acela, să fie descoperite moaștele Sfântului Efrem. Dar sunt nenumărate alte pricini tainice, pe care le vom cunoaște numai la sfârșitul veacurilor. Poate motivul e acesta, că acum este cea mai mare nevoie, după atâtea și atâtea sute de ani. Poate Dumnezeu a binevoit ca moaștele lui să fie ferite de batjocura prin care au trecut atâtea moaște în Balcanii ortodocși, în care moaștele Sfântului Sava, marele Sava al sârbilor, au fost arse, pare-mi-se, într-o zi de Înviere [când turcii, conduși de Sinan Pașa, au jefuit Mănăstirea Mileseva, în Vinerea Mare a anului 1595, au furat și cinstitele

moaște ale Sfântului Sava, pe care le-au dus în Belgrad, pe colina Vraccar unde, în ziua de 27 aprilie / 10 mai 1595, le-au ars în foc. Din acest moment, colina Vraccar a fost considerată drept cel mai sfânt loc din Belgrad¹, pe dealurile Belgradului, batjocorite, arse într-un foc mare adunat acolo; însă nu numai acestea au pătit, ci multe alte moaște au fost arse și batjocorite. Și-atunci, ne întrebăm de ce după cinci sute de ani? Poate și din pricina aceasta, că Dumnezeu a binevoit așa. Poate, după cum am mai zis, pentru că a binevoit Dumnezeu acum, la sfârșitul veacurilor să-i întărească și mai mult pe cei binecredincioși, care vor să se țină de adevărul credinței. Alt motiv ar fi și acela că, așa cum Dumnezeu nu se descoperă decât prin prietenia sufletului nostru cu El, nu prin milogeala noastră, nu prin starea noastră de „am nevoie acuma și trebuie să vii” (El poate ne ajută și atunci, dar nu ni se descoperă în adevărata Sa măsură, deși măsura dumnezeiască este desăvârșită și nețărmurită, și în adevărata Sa măsură, în ființa Sa, niciodată n-o să-L putem cunoaște, dar în lucrarea Sa, în puterea Sa, în voința Sa, în multe Îl putem cunoaște. Însă acestea nu ni se vor descoperi sau nu ni se descoperă acum la măsura la care ar putea Dumnezeu să ni Se descopere pentru că noi nu suntem prietenii lui Dumnezeu, sau suntem prieteni de circumstanță, sau vremelnici. Suntem un sfert, o jumătate, sau poate mai mult precum Iuda, căci suntem gata să-L vindem în anumite situații. Și atunci, așa cum prietenia se dăruiește după ce treci cu cineva prin multe încercări și te cunoaște și vede că tu-i dăruiești tot sufletul, și el îți dăruiește ție tot sufletul, așa Îl vei cunoaște pe Dumnezeu în adevărata prietenie a sufletului cu Dumnezeu, în adevărata filiație de felul acesta, în care-L recunoști desăvârșit ca Tată, în nunta aceasta, când Îl recunoști desăvârșit ca Mire. Ca Mire, ca Tată și ca Prieten), și atunci, după cum Dumnezeu nu ni se descoperă decât în asemenea situații desăvârșite, dacă se pot numi ele așa și, după cum am spus, nu-L putem vedea desăvârșit în ființă, dar Îl cunoaștem măcar în lucrare și în har, asemenea și Sfinții, nu se descoperă oricui și oriunde. Ei caută un răsunet în sufletul omului, pregătesc sufletul acestuia ca să poată primi.

Ați văzut, poate, că atunci când de atâtea ori ați citit acatistele unor Sfinți, ați primit poate într-un fel sau într-altul o miluire de la ei sau ați simțit ajutorul lor. Dar altfel v-ați rugat după ce le-ați cunoscut viața și le-ați citit minunile și lucrarea, cu alt suflet i-ați cerut în ajutor, cu alt suflet le-ați cerut chiar să ajungeți să-i cunoașteți și mai bine sau să vedeți și mai mult lucrarea lor, și v-ați bucurat să-i aveți alături ca pe niște prieteni dragi în necazuri și ispite. Așa se bucură și Sfinții când sunt chemați altfel. Până să se arate acest om, Sfântul Efrem, tot așa cum pentru Maica Domnului a trebuit să aștepte neamul omenesc atâtea mii de ani până a fost omul potrivit ca să-L nască cu trup pe Dumnezeu, așa poate a trebuit să treacă și aceste sute de ani până s-a arătat această maică Macaria, care cu adevărat l-a iubit pe Sfântul Efrem și a vrut să-l descopere și a vrut să nu iasă ea în evidență și ea să se arate, ci pe el să-l descopere înaintea oamenilor și să-i arate adevăratul chip al lucrării sale și dragostea sa față de oameni. Poate și pentru aceasta a trebuit să treacă atâtea sute de ani. Dar, mai presus de toate, este o voință și o lucrare Dumnezeiască ce ne depășește pe noi, este un mare timp care nu mai ține de timpul acesta mic al nostru. Poate este o continuă lucrare și conlucrare, și cu siguranță este o continuă lucrare, conlucrare și urcare a sufletului omenesc cu Dumnezeu, a duhului omului cu Dumnezeu în Împărăția Cerurilor. Poate această descoperire a moaștelor unui Sfânt, sau începerea lucrărilor prin aceste moaște, ține și de această conlucrare care urcă neîncetat, împreună cu sufletul omenesc, sufletul Sfântului, duhul Sfântului și Dumnezeu.

Acestea sunt taine greu de înțeles pentru noi, așa cum prietenia dintre doi oameni, dragostea dintre doi oameni e greu de deschis pentru noi. Pечеțile acestea rămân cumva pecetluite pentru mintea noastră, nu pot fi deschise, pentru că numai Dumnezeu are prietenia cu acest Sfânt, numai Dumnezeu are dragostea tainică, nunta tainică cu sufletul acestui Sfânt și, de aceea, numai ei cunosc aceste pечеți, adică Sfântul Efrem și Dumnezeu. Lucrarea Sfântului și colaborarea lui cu Dumnezeu nu ne este descoperită nouă. Poate că vom vedea la sfârșitul veacurilor toate aceste răspunsuri.

Dumnezeu să ne ajute și să ne întărească!

Comunitatea terapeutică ortodoxă pentru persoanele cu adicții, Sfântul Mucenic Efrem cel Nou de la Malnaș-Băi, județul Covasna

Din mila lui Dumnezeu, a luat ființă, în urmă cu câteva luni, Asociația *Prietenii Sfântului Efrem cel Nou*. Aceasta are ca scop principal promovarea valorilor morale, creștin-ortodoxe, prin consilierea, tratarea, recuperarea și reintegrarea în societate a persoanelor cu adicții, în cadrul unui așezământ adecvat, denumit Comunitatea Terapeutică Ortodoxă Sfântul Efrem cel Nou.

Modelul acestei Comunități Terapeutice va fi cel realizat și de alte țări în majoritate ortodoxe (Cipru, Serbia sau Rusia), accentul fiind pus pe recuperarea pe termen lung a persoanelor cu adicții. Încercăm aici să reactivăm ceea ce a făcut Sfântul Vasile cel Mare în secolul al IV-lea, una dintre Vasiliadele mai puțin cunoscute, numită Școala pentru fetele decăzute, al cărei principiu de funcționare era terapia pe termen lung, până la reintegrarea cu succes a persoanelor tratate în familie și în societate. Accentul e pus pe Sfintele Taine, pe harul divin pe care numai Biserica Ortodoxă îl are. Astfel de Comunități Terapeutice au o rată de succes în mediile ortodoxe de aproximativ 85%, pe când în cele neortodoxe sau necreștine, ea este de 5-7%.

Comunitatea Terapeutică Ortodoxă de la Malnaș-Băi își va desfășura activitatea după următoarele principii:

1. Aici vor locui, pe o durată cuprinsă între 12-24 luni, conformându-se unui program strict de ergoterapie, rugăciune, consiliere psihologică etc., un număr de 20 de persoane de sex feminin, care vor fi tratate de o echipă de specialiști: doi psihologi, un ergoterapeut, un kinetoterapeut și doi preoți. Comunitatea va fi condusă de un preot ortodox, cu binecuvântarea ierarhului eparhiot al Covasnei și Harghitei.

2. Pacientele vor fi aduse în Comunitate după încheierea perioadei de sevraj, deci nu li se va aplica un tratament de dezintoxicare, ci unul de întărire sufletească și de remodelare a concepției și a modului de viață, necesare pentru a le susține după plecarea din Comunitate, pentru a nu mai reveni la patimile anterioare.

3. Violența verbală sau fizică va fi strict interzisă, sub pedeapsa excluderii din Comunitatea Terapeutică.

4. Pacientele vor fi ajutate să își reordoneze viața, plecând de la necesitatea asumării responsabilității pentru propriile lor fapte, a sincerității în atitudinea exterioară și interioară, a echilibrului comportamental și a respectului față de aproapele.

5. Pacientele vor locui în camere de două persoane, iar masa, rugăciunea și munca vor fi comune.

6. În paraclisul din interiorul Comunității se va sluji aproape zilnic Dumnezeiasca Liturghie.

7. Clădirea Comunității Terapeutice va avea 3 corpuri: unul pentru cazarea și masa pacienților, al doilea pentru cazarea terapeuților specialiști, iar al treilea pentru administrația Comunității și pentru realizarea de cursuri de pregătire a unor noi terapeuți și lideri ai unor viitoare astfel de Comunități Terapeutice din țară.

8. Clădirea Comunității Terapeutice va avea ateliere proprii, o mică gospodărie, livadă, stupi etc., priveliștea și liniștea zonei respective fiind foarte propice în vederea însănătoșirii sufletești.

Imediat după înființarea Asociației, s-a întocmit și Contractul de donație imobiliară, între donatorii Radu Viorel și Ionela, din municipiul Sfântu Gheorghe, prin care aceștia au donat două terenuri alăturate, în localitatea Malnaș-Băi, având o suprafață

totală de 4500 mp, locație pe care va fi construită prima Comunitate Terapeutică Ortodoxă, aflată sub egida Bisericii neamului, pe teritoriul României.

Echipa de specialiști e deja formată, avem mulți oameni care se roagă pentru aducerea la îndeplinire a acestui proiect și vă rugăm să fiți alături de noi, prin donații în bani sau materiale de construcție, prin relațiile pe care le aveți, prin rugăciunea pentru noi. Orice ajutor, de orice natură, e binevenit, mai ales pentru a demonstra că poporul român poate fi și altfel decât dezbinat și pasiv, așa cum ne acuză unii neprieteni, de prea mult timp.

Pentru perioada următoare, dorim să realizăm următorii pași:

- definitivarea proiectului clădirii Comunității Terapeutice Sfântul Efrem cel Nou;
- înscrierea de noi membri în cadrul Asociației Prietenii Sfântului Efrem cel Nou;
- atragerea de donații, în următoarele conturi ale Asociației:

R092BTRL01501205S23583XX, cont în RON, deschis la Banca Transilvania, sucursala Sfântu Gheorghe, județul Covasna;

R067BTRL01504205S23583XX, cont în euro.

R019BTRL01502205S23583XX, cont în dolari (USD).

Cât ne-a luminat Dumnezeu până acum, potrivit așezării noastre sufletești, am făcut. Lui Îi dăm slavă și Îi mulțumim. Sperăm să ne ajute în continuare, căci această Comunitate Terapeutică nu vrea să fie decât un imbold pentru ca, în câțiva ani, astfel de Centre să existe în mai multe locuri din țara noastră. Cei peste 800.000 de oameni din România cu probleme de adicții, dar și familiile lor, așteaptă samarineni milostivi care să îi ajute să iasă din iadul propriilor patimi și neputințe.

Persoanele care vor face donații de orice fel, sunt rugate să îl informeze apoi pe președintele acesteia, preot dr. Ciprian-Ioan Staicu, consilier al Episcopiei Covasnei și Harghitei, la numărul de telefon 0740.788.876 sau pe adresa ciprioan@yahoo.com, pentru a primi prin poștă o copie pe lemn a icoanei Sfântului Efrem cel Nou, dar și pentru a lăsa numele celor vii și adormiți din familiile lor, spre a fi pomenite la Sfânta Liturghie și la Acatistul Sfântului Efrem cel Nou.

Dumnezeu să vă răsplătească înmiit tuturor și să fiți alături de Sfântul Efrem cel Nou în raiul veșniciei.

Președintele Asociației Prietenii Sfântul Efrem cel Nou,

Preot dr. Ciprian-Ioan Staicu

Ai strălucit ca soarele pe Colina Neprihăniților și ai urcat la Domnul pe calea martiriului, dându-ți sufletul sub loviturile necredincioșilor, Sfinte Părinte Efrem, Mare Mucenic al lui Hristos. Pentru aceasta, ai făcut ca dumnezeiescul har să se reverse neîncetat spre cei ce cu evlavie îți strigă ție: slavă Celui Ce ți-a dăruit putere, slavă Celui Ce ți-a dăruit harul tămăduirilor, slavă Celui Care dă tuturor tămăduiri prin tine.

Pe Colina Neprihăniților te-ai întărit viețuind întru nevoință, Părinte de Dumnezeu înțelepțite, și de acolo ai purces pe calea muceniei. Pentru aceasta, Cel Care dăruiește lumii viața cu îndoită cunună te-a încununat, Mare Mucenice Efrem, și te-a dăruit nouă ca în tot locul să te avem ajutor și să te rugăm cu stăruință: miluiește-i și tămăduiește-i degrabă pe cei care te cinstesc pe tine.

Minuni în România

1. Cartea cu minuni

Trebuia să revin la serviciu din concediul de maternitate și nu aveam cu ce să mă încălț. Îmi trebuia ceva adecvat pentru birou. Aveam doar niște bocanci cu o mărime mai mare pe care mi-i cumpărasem în timpul sarcinii, când îmi erau picioarele umflate. Bocancii se și uzaseră după două ierni în care doar pe ei i-am purtat, însă bani nu aveam să-mi cumpăr ceva nou. Le-am spus Sfinților despre nevoia mea. Seara, la Vecernia care s-a făcut pentru Sfântul Efrem cel Nou (în luna ianuarie), a venit cineva la mine și mi-a zis: „Uite, eu am mai multe perechi de cizme și m-am gândit să ți le dau ție pe acestea”. Era o pereche de cizme frumoase, potrivite pentru birou. Sfântul Efrem mi le-a trimis, știu, îi mulțumesc pentru dragostea lui. Cu adevărat e un Sfânt care ne iubește.

De curând, s-a petrecut o altă minune. Voiam să mă culc. Eram foarte tristă. Când să sting lumina, am observat cartea cea nouă a Sfântului Efrem cel Nou - *Mărturii ale minunilor săvârșite în zilele noastre*. M-a atras. Am luat-o să văd cine a editat-o și am început să citesc. Am citit-o aproape toată fără să mă opresc. Mă încărcăm sufletește din minunile pe care le-a făcut Sfântul. În timp ce citeam, copilașul meu, dormind, tușea din cauza secrețiilor. Era pe punctul de a voma (vomită foarte repede, așa că de obicei țin un lighean lângă pat, să-l am la nevoie). I-am pus cartea pe piept și de atunci s-a liniștit și nu a mai tușit. Citind cartea, mi-am dat seama că nu sunt singură și am început să am nădejde și pace.

Îți mulțumim, Sfinte Efrem, pentru că ești neîncetat cu noi!

G., 23 aprilie, 2012, Cluj-Napoca

2. Ziua binecuvântată a destăinuirii

Sfântul Efrem cel Nou mi s-a făcut părinte, frate și prieten, ocrotitor și îndrumător cu mulți ani în urmă. El a intrat în inima și-n viața mea, prin multe binefaceri care i s-au revărsat asupra păcătosului meu trup și suflet. Nu mă îndoiesc de faptul că doar o mică parte din ajutorul primit de la Dumnezeu prin mijlocirea Sfântului Efrem mi s-a făcut mie cunoscută, pe când adâncul cel nemăsurat al purtării sale de grijă rămâne tănuit întru Hristos. Dar, ceea ce a îngăduit Domnul să mi se arate, este îndeajuns pentru a mă face să-l îndrăgesc și să-l cinstesc pe Sfântul nostru Părinte Efrem din zi în zi, tot mai mult.

De când „l-am cunoscut” pe Sfântul Efrem cel Nou, m-am tot străduit să i-l „prezint” și mamei mele. I-am vorbit adeseori despre dânsul, însă de fiecare dată când îmi isprăveam „cuvântarea”, mi se părea că ea rămâne rece, nepăsătoare și, mai rău decât atât, neîncrezătoare față de ceea ce-i spuneam. Atunci mă rugam Sfântului Efrem să pună el adevărul despre sine în inima mamei mele.

Dar iată că astăzi s-a întâmplat din nou să-i citesc mamei o mărturie în care se istorisește o vindecare minunată săvârșită de Sfântul Efrem și, drept răspuns la cele citite, mama mi-a mărturisit ea însăși că de multă vreme se roagă Sfântului Efrem atunci când nu se simte bine. De câteva luni, mama e nevoită să rabde dureri chinuitoare din pricina unei boli de stomac, la care se mai adaugă uneori și durerile de cap. Pentru a scăpa de acestea, ea zice de obicei rugăciuni simple și scurte, cum ar fi de pildă: „Sfinte Părinte Efrem, ajută-mă”. Și o ajută Sfântul. Însă o dată s-a simțit atât de rău, încât nu mai știa ce să facă și atunci s-a gândit să citească acatistul Sfântului Efrem. Înainte să fi ajuns la sfârșitul acatistului, i-a dispărut toată durerea. Apoi mi-a povestit că ieri, înainte de începerea Sfintei Liturghii, se simțea iarăși destul de rău; de aceea, atunci când a ajuns la biserică și a mers să sărute moaștele Sfinților care tocmai erau scoase spre închinare, a

zăbovit o vreme lângă papucul Sfântului Efrem... Sfântul nu s-a lăsat rugat prea mult, după cum nici ajutorul său nu s-a lăsat așteptat - în timpul Liturghiei, mama a băgat de seamă că se simte atât de bine, încât a și uitat că i-a fost rău.

Continuându-și povestirea, mama a zis: „Astăzi am trecut din nou pe lângă toate moaștele Sfinților și m-am închinat la fiecare dintre ele, însă rugăciunea mea s-a îndreptat tot către Sfântul Efrem, pentru că pe el «l-am cunoscut». E foarte important să cunoști viața unui Sfânt. E ca și cum acesta ar intra în casa sufletului tău și ar rămâne în ea pentru totdeauna. Mi-e tare drag acest cuvânt al Părintelui Teofil Părăian: «Inima mea are doar intrări, ieșiri nu are. Cine a intrat în inima mea, nu mai poate ieși de acolo». Așa se întâmplă și cu fiecare dintre Sfinții cărora le cunoști viața. Ei nu mai pot ieși din inima ta”.

O ascultam pe mama și mă minunam de nemărginita înțelepciune a lui Dumnezeu, de delicatețea lucrărilor pe care le săvârșește El în cugetele și în sufletele oamenilor, de milostivirea Sa cea îndelung-răbdătoare... După ce a isprăvit să-mi spună cele de mai de sus, i-am citit mamei o altă mărturie din cartea cu minunile Sfântului Efrem. Iar la sfârșit, ea îmi spune: „Cu o noapte în urmă, în timp ce dormeam, mi-am simțit iarăși piciorul încheștat de un cârcel. De obicei, când mi se întâmplă așa ceva, trebuie să sar din pat în toiul nopții și să merg prin casă până ce îmi trece. Altfel nu mă lasă durerea. Însă acum mi-am amintit de Sfântul Efrem. În minte mi-a răsărit imaginea papucului său. Atunci mi-am făcut semnul crucii peste piciorul care mă durea și l-am rugat pe Sfânt să mă ajute. Durerea a dispărut chiar în clipa aceea și o pace de nedescris s-a așternut peste sufletul meu”. Ascultând cuvintele mamei, nu mai știam ce să zic de bucurie și uimire. Nu-mi rămânea decât să-i mulțumesc din tot sufletul Sfântului Efrem și să-I aduc slavă lui Dumnezeu pentru toate.

Mai apoi, trebăluind prin casă, mama și-a amintit o altă întâmplare, care s-a petrecut cu un an în urmă. Înainte să treacă la Domnul, bunica mea a fost atât de bolnavă,

încât se găsea mai mult în stare de inconștiență sau semiconștiență. Din aceasta pricină, n-a fost ușor să găsim un preot care să fie de acord să vină s-o împărtășească. Vedeam cu toții că bunica era atât de slăbită, încât fiecare suflare a ei putea fi ultima și de aceea ne rugam stăruitor lui Dumnezeu și Maicii Sale, precum și multor Sfinți Părinți, să ne ajute s-o împărtășim înainte ca sufletul ei să treacă din această viață vremelnică întru cea veșnică.

S-a milostivit Domnul de noi și în seara de 17 mai, a rânduit ca mama să ajungă într-o biserică smerită, unde tocmai atunci se săvârșea slujba acatistului Sfintei Mucenițe Irina, a cărei fericită adormire urma să fie prăznuită a doua zi, pe 18 mai (bunica a locuit în Basarabia și, după cum se știe, Mitropolia Moldovei de peste Prut este subordonată canonic Patriarhiei Moscovei și ține rânduiala calendarului bisericesc rus). Când preotul care slujea a isprăvit Slujba Acatistului, mama s-a apropiat de sfinția sa și, după ce i-a lămurit în ce stare se găsea bunica, l-a rugat să vină s-o împărtășească. Mare a fost uimirea și bucuria ei când părintele a primit să facă acest lucru și, mai mult decât atât, a pornit spre casa bunicii fără să mai zăbovească...

Amintindu-și acum această întâmplare, mama a zis că trebuie să-i mulțumim Sfintei Mare Mucenițe Irina pentru acea minune a împărtășirii cu Sfintele Taine pe care a săvârșit-o atunci Dumnezeu cu bunica însă gândul meu s-a îndreptat îndată către Sfântul Mare Mucenic Efrem cel Nou, întrucât știam de multă vreme că și el este prăznuit în aceeași zi cu Sfânta Muceniță Irina. Și într-adevăr, deschizând cartea *Mărturii ale minunilor Sfântului Efrem săvârșite în zilele noastre*, am găsit în nota de subsol de la pagina 21 că Sfântul Efrem este prăznuit pe 18 mai după calendarul rus. În mintea mea nu mai încapă nici o îndoială că Sfântul Efrem a fost cel care a mijlocit înaintea lui Dumnezeu pentru aflarea acelui părinte care s-o împărtășească pe bunica, fiindcă Maicii Domnului și Sfântului Efrem m-am rugat aproape fără încetare încă din clipa în care am aflat că bunica zace la pat și e pe moarte. Și iată că abia după un an am primit această adevărare atât de frumoasă a grabnicului său ajutor. Cu adevărat, minunat se arată

Dumnezeu întru Sfinții Lui. Nu încetez a mă minuna de smerenia Sfântului Efrem... Și de unde să fie aceasta dacă nu dintru Cel Care a fost, este și va fi? Căci smerenia ce ni se arată, ca într-o oglindă în lucrările Sfinților noștri, nu este decât o slabă strălucire a smereniei Domnului și Mântuitorului nostru, prin Care toate s-au făcut...

Când ziua s-a plecat spre seară, mama a zis un cuvânt care m-a uimit: „Ai văzut că și în seara asta ne-a ajutat Sfântul Efrem?”. „Cum ne-a ajutat?”, am întrebat-o eu, nedumerită. „Ne-a dat pace și liniște și ne-a ferit de toată tulburarea. Eu m-am rugat azi Sfântului Efrem să se păstreze pacea în sufletele noastre”. Și iarăși am rămas fără cuvinte. Ce mai puteam să zic? Așa era. Aveam pacea în mijlocul nostru.

P. S., 9 mai 2012

3. Prezent! Te voi ajuta

Deși au trecut vreo două luni și jumătate de atunci, voi da acum mărturie despre ajutorul grabnic al Sfântului Efrem cel Nou în mai multe împrejurări. În primăvara aceasta, băiețelul nostru de cinci ani a răcit și apoi a făcut și conjunctivită la ochiul stâng. L-am uns cu ulei din candela Sfântului Efrem și i-am pus comprese cu ceai de mușetel. A doua zi, când i-am aplicat abia a treia compresă, am observat că roșeața ochiului se diminuase până aproape să dispară. Timp record, mi-am zis. Și am stat în cumpănă dacă să pun vindecarea pe seama ceaiului de mușetel sau a uleiului de la Sfântul Efrem. Tocmai atunci, băiețelul m-a rugat ca, în timp ce stă întins cu compresa pe ochi, să îi

citesc din cartea cu minunile Sfântului Efrem (lucru pe care obișnuim să îl facem înainte de culcare). Unde oare s-a deschis cartea? La relatarea unei vindecări a roșetei ochiului prin „puțină apă sfințită” și rugăciune către Sfântul Efrem (*Viața, arătările, minunile, acatistul și paraclisul Sfântului Efrem cel Nou*, editura Sophia, 2008, pag. 134). Răspunsul a fost uluitor de direct, numai bun pentru a risipi îndoielnicia necredincioșilor.

De genul acesta de încredințări mă învrednicește Sfântul Efrem adesea în ultima vreme. La orice frământare ori supărare, caut mai întâi să citesc vreo pagină din mărturiile minunilor lui și întotdeauna „pic” din prima pe un caz asemănător cu al meu, ca și cum Sfântul ar răspunde: „Prezent! Te voi ajuta”.

La câteva zile după vindecarea de conjunctivită, am mers cu băiețelul la o consultație, în urma căreia - știam din urmă cu vreo jumătate de an - urma să i se prescrie purtarea unui corset pentru corectarea mătăniilor costale. Înainte de a pleca de acasă, l-am uns pe piept în chipul crucii cu untdelemn de la Sfântul Efrem. Pe drum, am încercat să îl pregătesc pentru ceea ce urma, dar nu a fost deloc încântat de perspectiva purtării a ceva ce nu au și ceilalți colegi de grădiniță. Ne-am așteptat rândul la cabinet oftând, dar, odată intrați, greul a rămas parcă pe coridor. Medicul i-a verificat sternul și piciorușele, pentru cele din urmă recomandându-i să poarte în continuare suporturi plantare. Când despre stern, concluzia a fost neașteptată și cu atât mai dătătoare de bucurie: „Nu-i mai facem corset. O să se îndrepte odată cu creșterea”. De necrezut, această schimbare de opinie a unui medic renumit și priceput! I-am explicat afară băiețelului că Sfântul Efrem ne-a ajutat și de data aceasta (ba ne-a scutit și de o cheltuială de 1000 de lei) și am hotărât ca primul drum să îl facem la Biserica Studenților din orașul nostru, să îi mulțumim binefăcătorului nostru drag.

În bisericuță, am găsit - înșirate pe o masă în partea dreaptă - toate cutiuțele cu sfinte moaște scoase la închinare. Ca de obicei (dar eu nu știam pe atunci), prima dintre ele era cutia cu papucul Sfântului Efrem. Ca o întâmpinare.

Mulțumim, Sfinte, pentru toate cele pe care, știut și neștiut, le lucrezi în viața noastră și a copiilor noștri!

M. A., 21 mai 2012, Cluj-Napoca

4. Liniștirea pruncilor

Mama mea a dăruit unei vecine cartea *Sfântului Efrem - Mărturii ale minunilor săvârșite în zilele noastre*. La sfârșitul săptămânii trecute, vecina noastră a trecut pe la noi și ne-a povestit cum a citit din carte despre niște copii care au fost ajutați să fie cuminți (pag. 147). Îndemnată de această mărturie, s-a rugat pentru cele două nepoțele pe care le are în grijă cât sunt părinții la serviciu, iar copilele s-au liniștit îndată. Astăzi m-am întâlnit cu această vecină și mi-a spus că vrea să cumpere cartea ce cuprinde *Viața, arătările, minunile, acatistul și paraclisul Sfântului Efrem cel Nou*, ca să afle cât mai multe despre Sfânt. Mi-a mai zis că citește în fiecare seară din cartea cu mărturii despre minunile Sfântului Efrem și i se roagă cu acatistul și paraclisul. Minunat e ceea ce urmează: dânsa a spus că, de fiecare dată când se roagă Sfântului Efrem, simte o pace cum n-a mai simțit în viața ei - și a avut o viață cu multe greutăți și necazuri - și „vine în casă o mireasmă de nu pot să spun”. Acestea sunt cuvintele dânsei.

Mulțumim, Sfinte Efrem, că ne privești cu ochi binevoitori și ne primești pe toți cu dragostea ta desăvârșită!

I. S., 23 mai 2012

5. Sfinții timpului nostru – găsirea actului de identitate

Vara anului 2008. Urma să mă prezint la un examen. De asemenea, îmi sosise avizul poștal pentru un colet pe care îl așteptam. Dar, de mai bine de o săptămână, nu găseam cartea de identitate. Astfel, atât accesul în sala de examen, cât și ridicarea pachetului de la oficiul poștal păreau să fie compromise. Rezultatul - o tulburare asemenea pâclei. Căutări, iritare, o tulburare ca un puț fără capăt. Citisem de curând viața Sfântului Mucenic Efrem cel Nou. Și, deși obișnuiam să parcurg viețile Sfinților, în acest caz mi se părea că detașarea este soluția optimă. Cum poți afla atât de multe despre un mucenic dat morții cu veacuri în urmă? Fiecare detaliu mă bucura și, în aceeași măsură, mă determina să fac câțiva pași înapoi. Și astfel, rodul acelei lecturi a fost întâlnirea, blindată cu prudență, cu un Sfânt ce nu părea să își afle un loc al său.

De această întâlnire mi-am amintit în toiul căutării actului de identitate. Zilele treceau și, depărtând rezervele inițiale, fascinat de mărturiile celor care au beneficiat de sprijinul său, m-am apucat, cu gândul că nu am nimic de pierdut, să citesc acatistul Sfântului Efrem în parc, prinzându-mă de fiecare cuvânt, ca într-o ascensiune alpină.

Întors acasă, nu după multe minute, am luat o ilustrată ce se sprijinea de un teanc de cărți. În spatele ei - cartea de identitate. Dincolo de bucuria aflării actului, s-a produs stingerea oricărei rezerve. Cât despre mulțumire, cum ar putea să fie cuprinsă în cuvinte?

Primăvara lui 2012. Cumpărasem noua ediție a cărții cuprinzând mărturii despre minunile Sfântului Efrem. Impresionat mai ales de icoana de pe copertă. Și, cum mi se întâmplă adesea, prins de cele cotidiene, am lăsat-o deoparte. În seara de 21 mai, am simțit nevoia imperioasă de a o citi. După câteva pagini, am închis-o, socotind că sunt lucruri pe care le cunosc deja. A doua zi, reluând lectura, am fost izbit de un rând - numele său din lume a fost Constantinos Morfis. Cu o zi în urmă deci fusese ziua onomastică a celui care, la 14 ani, îmbrățișa viața monahală!

Trei zile mai târziu, venind de la serviciu, alarmat de prognozele meteo, care enumerau fenomene atmosferice nefavorabile, culminând cu vijelii, l-am rugat pe Sfântul Efrem să mă ajute să ajung acasă înainte de începerea ploii. Se auzeau tunete răzlețe. Cerul era negru. Însă nici o picătură nu a atins pământul. Și astfel, din nou, mi-a fost aproape.

Sunt lucruri mărunte, desigur. Însă cred că dincolo de coaja lor, fiecare dintre aceste întâmplări mărturisește despre ajutorul cald și prompt al unuia dintre Sfinții timpului nostru.

Vincentiu, 24 mai 2012, Constanța

6. Sfinte Efrem, ajută-ne nouă! – vânzarea unui apartament

Aș dori să mulțumesc Sfântului Efrem cel Nou pentru ajutorul primit de la el. În anul 2010, am moștenit un apartament de la mama mea. Cu greu am reușit să mă adun și să fac actele de moștenitor. Menționez că nu mai am frați sau surori, iar tatăl meu a decedat în 2004. Abia în 2011 am reușit să intabulez apartamentul la cadastru.

Anul acesta, împreună cu soția, am hotărât să vindem apartamentul, dar nu știam cum să procedez. Nu am dat anunț și nu eram prea hotărât cum să fac. Săptămâna trecută, am găsit un anunț în cutia poștală în care se spunea că o firmă dorea să cumpere apartament în bloc. Soția dorea să dăm telefon, dar eu am zis că e mai bine să facem întâi rugăciuni la Sfântul Efrem cel Nou și la Sfânta Parascheva și abia apoi să sunăm. Am citit acatistul și paraclisul Sfântului Efrem cel Nou, acatistul Sfintei Parascheva și acatistul Bunevestiri. Marți, soția a telefonat la firma de imobiliare, apoi un client a venit să vadă apartamentul, ne-am înțeles la preț, iar joi am semnat actele la notar, în tot acest interval de timp, am continuat să citesc acatistul Sfântului Efrem cel Nou și să mă rog: „Sfinte Efrem, ajută-ne nouă” și „Sfinte Efrem, ajută-ne să rezolvăm problema aceasta”. Minunat este Dumnezeu întru sfinții Săi! Cu adevărat, Sfântul Efrem cel Nou este foarte grabnic ajutător!

P.S.: Sfântul Efrem m-a ajutat chiar în acest moment. De când am început să scriu această mărturie, de trei ori a sărit siguranța electrică și s-a întrerupt curentul, încât a trebuit să reiau de la început relatarea. Am citit că Sfântul ajută și în probleme legate de calculator, așa că l-am rugat și eu: „Sfinte Efrem, ajută-mă să pot scrie și eu despre minunile tale” - și iată, acum vedeți rezultatul.

Îți mulțumesc, Sfinte Efrem, pentru tot ajutorul dat.

Cristian R., 27 mai 2012

7. Cea mai bună carte, ulei de la sfânt, programarea analizelor

Despre viața și minunile Sfântului Efrem citisem de mai multă vreme și cunoșteam puterea mijlocirilor sale. În urmă cu ceva timp, am primit untdelemn de la Sfântul Efrem, care fusese adus de la Mănăstirea sa de la Nea Makri. După o vreme, acest untdelemn s-a isprăvit, deoarece îl întrebuințam adeseori, așa că, într-o seară, am făcut o vizită unor prieteni și bucuria cea mare a fost că mi-au dăruit o nouă sticlă cu untdelemn de la Sfântul Efrem. I-am mulțumit Preacuviosului Mucenic pentru purtarea sa de grijă.

În ziua următoare, am dăruit o parte din acest ulei unei vecine căreia mama mea îi dăduse cu o săptămână înainte cartea despre Sfântul Efrem - *Mărturii ale minunilor săvârșite în zilele noastre*. Când i-am dus untdelemnul, dânsa nu era acasă, așa că i l-am lăsat soțului. După ce ea s-a întors acasă, a venit să-mi mulțumească pentru ulei și mi-a spus despre cartea cu minunile Sfântului Efrem că e cea mai bună carte pe care a citit-o în viața ei. Apoi mi-a povestit că a sunat de nenumărate ori să-și programeze niște analize gratuite și nu izbutea nicicum să-și facă o planificare. Văzând că nu izbândește nicicum în lucrul acesta, s-a rugat Sfântului Efrem și apoi a sunat din nou la acel birou unde se înregistrau cererile pentru analize gratuite. I s-a răspuns de la primul apel, însă nu numai atât, ci i s-a răspuns favorabil la solicitarea pentru respectivele analize. Apoi, foarte emoționată, vecina mi-a spus că, din ziua în care a început să se roage Sfântului Efrem, a simțit o pace minunată și nu mai este deloc stresată.

La plecare, mi-a spus: „Vreau să dau mărturie despre ajutorul pe care mi l-a dat Sfântul Efrem, pentru că știu că aceia care dau mărturie au binecuvântarea lui Dumnezeu”. Iată că dorința dânzei s-a împlinit, căci prin cele relatate în aceste rânduri am consemnat pe cât am putut cele petrecute.

Mulțumim, Sfinte Efrem, că vii grabnic la toți cei care te cheamă!

Cereți ajutorul Sfântului Efrem și veți vedea singuri ce va urma!

V.T.S, 28 mai 2012, Cluj-Napoca

8. Un semn de la Sfântul Efrem – nașterea unui copil sănătos

Minunat este Dumnezeu întru Sfinții Săi! Slavă Ție, Doamne, pentru minunile săvârșite prin Sfinții Tăi!

Doresc să vă mărturisesc minunea săvârșită de Sfântul Efrem prin aducerea pe lume al celui de al doilea băiețel al meu, pe nume Nicolae. Primul băiețel, Nectarie, a venit pe lume cu ajutorul Bunului Dumnezeu și prin minunea Sfântului Nectarie, care m-a ajutat în complicațiile apărute după naștere. Vreau să evidențiez faptul că între Sfinții lui Dumnezeu nu există rivalitate, fapt pentru care, la a doua sarcină, Sfântul Efrem m-a ajutat enorm. Am rămas însărcinată după două luni de la un incident medical căruia i-a urmat un tratament de câteva luni cu medicamentul Sintrom. În aceste împrejurări, l-am sunat pe medicul cardiolog care mă informase că Sintromul nu poate fi administrat în timpul sarcinii, iar acesta m-a îndemnat să iau legătura cu medicul hematolog. Zis și făcut. Era în Joia Mare, iar când medicul hematolog a aflat că am rămas pe acest tratament, m-a trimis să avortez, zicându-mi că pruncul va avea malformații. I-am răspuns că nu am de gând să avortez, iar el, la rândul său, mi-a zis că refuză să mă mai supravegheze pe timpul sarcinii. Am plecat plângând spre casă, cu primul băiețel în cărucior. Șiroaiele de lacrimi îmi curgeau pe obraz, mă simțeam cu totul exclusă și mă

gândeam că pruncul ce-l purtam în pânțece e așa de respins încă din primele zile de sarcină. Nici prin gând nu-mi trecea să fac avort. Mergeam pe stradă, oamenii treceau pe lângă mine și mă priveau, iar eu mergeam mai departe plângând. Fiul lui Dumnezeu a murit pentru mântuirea noastră, și cum aș putea eu să mă duc să îmi omor propriul copil? Nici gând! Am ajuns acasă și m-am rugat Bunului Dumnezeu și Sfântului Efrem cel Nou să mă ajute să nasc un copil sănătos. Timpul trecea... analize, ecografii, controale... mă rugam în continuare Maicii Domnului, Sfântului Nectarie, Sfântului Efrem, Sfântului Nicolae... mă ungeam cu untdelemn de la candelile aflate la sfintele lor moaște. Am născut un băiețel normal și sănătos.

La scurtă vreme, am fost nevoiți să schimbăm locuința. Ne-am mutat într-un apartament cu două camere cu chirie. Simțeam nevoia să sfințim acea casă. A venit Părintele și a făcut slujba de sfințire, iar la plecare i-a dăruit lui Nectarie mai multe iconițe mici. M-am uitat la ele și la mijloc era o iconiță cu Sfântul Efrem cel Nou. Am luat-o și am pus-o la iconostasul din casa noastră. A doua zi, am observat că era unsă în semnul Sfintei Cruci cu untdelemn, iar la capătul de jos se prelingea o picătură. Am vorbit cu Părintele și mi-a spus că acea iconiță e de la Sfântul Efrem cel Nou din Grecia, iar dânsul nu a uns-o cu nimic. Atunci mi-am dat seama că Sfântul Efrem este cel care mi-a răspuns la rugăciunile făcute pentru a naște un copil sănătos.

Îți mulțumesc, Sfinte Efrem, și te rog, ajută și celorlalte mame aflate în situații dificile!

T. M. D., 30 mai 2012, București

9. Dragostea pentru sfântul Efrem

Azi, când Liturghia se apropia de sfârșit, am auzit în spatele meu pe cineva vorbind cu însuflețire despre Sfântul Efrem. Când m-am întors, am văzut o doamnă în vârstă și am intrat în vorbă cu dânsa. Venise tocmai din Galați pentru a se închina la papucul Sfântului Efrem, aflat în Biserica Studenților din Cluj. Am întrebat-o cum a aflat despre Sfântul Efrem și mi-a spus că a citit cele două cărți despre viața și minunile lui...

Vorbea cu multă evlavie și se vedea că și-a pus multă nădejde în ajutorul Sfântului. Nu a spus ce anume i-a cerut Sfântului, însă zicea că e atât de păcătoasă, încât nu se socotește vrednică de mijlocirea Sfântului Efrem... Când i-am zis că a făcut drum lung de la Galați până la Cluj, dânsa mi-a răspuns că nu a făcut nimic pentru păcatele ei. Apoi mi-a mai povestit că a xeroxat icoana de pe coperta cărții și a împărțit-o multora din cei pe care îi cunoaște. Pe lângă aceasta, a mai cumpărat cărți și acatiste ale Sfântului Efrem și le-a dăruit. O fată căreia doamna i-a dăruit icoana Sfântului și i-a spus să i se roage lui, a luat 10 la un examen... Când Liturghia s-a sfârșit, doamna s-a grăbit să plece. I-am dat o iconiță cu chipul Sfântului Efrem și puțin ulei, pe care l-am luat din candela ce stă în biserica noastră la icoana Sfântului.

S-a bucurat foarte mult și mi-a spus că va împărți acest ulei „la toate fetele” care o așteaptă acasă. A plecat foarte bucuroasă și mulțumită, și cu mare nădejde în ajutorul Sfântului Efrem. M-au impresionat mult dragostea și evlavia acestei doamne pentru Sfântul Efrem și de aceea am scris aceste rânduri, ca să rămână spre mărturie.

Ș. L., 3 iunie 2012, Cluj-Napoca

10. Preabunul sfânt Efrem – naștere ușoară și vindecări

Ce bine că Sfinții nu sunt ca oamenii și nu țin minte răul! Prima dată când am auzit de Sfântul Efrem cel Nou, acum 3-4 ani, am primit și cartea cu minunile lui. Citind puțin din acea carte și auzind ici-colo câte o minune, mi s-a părut că e ceva putred la mijloc. Un Sfânt care tot plouă cu minuni și cere neapărat să i se țină candela aprinsă, să i se mulțumească într-un fel sau altul, în fine, să fie el cunoscut?... Uite, așa a intrat în mintea mea îndoiala. Mi se părea că ceilalți Sfinți sunt mai transparenți pentru Hristos, mai smeriți, căci Însuși Hristos arăta nu atât spre Sine, cât spre Tatăl. În același timp, dădeam adesea peste cuvintele din psalm: „Nu uneltiți împotriva unșilor Mei”, și îmi era teamă să nu supăr pe Domnul.

I-am mărturisit duhovnicului gândurile mele și am fost sfătuită să nu mai citesc din minuni, nici să încerc să îmi bag în suflet, cu arcanul, dragul de acest Sfânt, ci să mă îndrept tot spre Sfinții pe care îi simțeam apropiați, lăsând deoparte problema legată de Sfântul Efrem. Am făcut astfel și au mai trecut ceva ani. Primeam untdelemn din candela Sfântului Efrem de la prieteni care mergeau în Grecia, precum și alte obiecte atinse de moaștele lui, și mă împiedicam de ele prin casă ca de niște lucruri netrebuincioase. Îmi era cumva și rușine să mă rog Sfântului, ca și cum aș cere un favor cuiva care știe că l-am bârfit.

Prima dată când îmi aduc aminte clar că totuși i-am cerut ajutorul a fost pentru o prietenă însărcinată, care de câteva zile tot avea contracții neregulate și totuși nu i se declanșa travaliul, deși depășise termenul. A doua zi, urma să i se administreze medicamente pentru a i se declanșa nașterea, una care ar fi fost mult mai grea decât cea declanșată natural. La rugămintea unor fete care știau ce înseamnă greutatea sufletească și fizică a unei nașteri, m-am infiltrat în sala de nașteri cu gândul să stau cu ea peste noapte căci, fiind studentă la medicină pe vremea aceea, mă puteam strecura ușor dacă

eram îmbrăcată adecvat. Și pentru că a doua zi urma să fie chiar 5 mai, mi s-a încredințat undelemn de la candela Sfântului pentru a o unge pe burtă. La o oră după ce am sosit și după ce am făcut cum mi s-a spus, au început durerile, de o intensitate neobișnuită pentru un început de travaliu, și în două ore și un pic, micuța Iustina era în brațele mamei ei. „Și totuși, câtă suferința a îndurat, săraca!”, am zis în sinea mea, neștiind atunci ce înseamnă o naștere cu adevărat grea. Acum, privind în urmă, îmi dau seama că a fost cea mai ușoară naștere din câte mi-a fost dat să văd (vreo 10-15).

A doua oară când l-am chemat în ajutor pe Sfânt a fost după ce s-a născut copila mea. Cam la o lună, am observat că are hernie ombilicală mărișoară și torticolis (ținea capul tot timpul întors spre stânga). Pentru mine îmi era rușine să cer, dar pentru copilă..., și am uns-o pe ombilic și pe gât cu untdelemn de la Sfântul Efrem aproape în fiecare zi. În câteva săptămâni, s-au atenuat amândouă și acum, la 4 luni, nici nu se mai observă. Știu, pediatrii vor spune că, oricum, majoritatea problemelor de acest fel dispar până la un an. Totuși, eu cred că Sfântul Efrem ne-a ajutat.

Însă ce m-a convins este altă întâmplare, petrecută acum câteva zile. După un joc serios de volei, a început să mă doară spatele ca niciodată, eu neputând să iau decât paracetamol, din cele ce sunt indicate în cazuri de acest gen, din cauză că alăptez. Am mai ridicat căruciorul de două ori și am început să nu îmi mai simt pielea de pe abdomen, părți din ambele picioare și tălpile. Am stat astfel cam trei zile. Într-o dimineață, când era Liturghie la bisericuța la care mergem noi, am rugat pe soțul meu să mă ajute să ajung la slujbă. Am pornit amândoi cu autobuzul, el descurcându-se cum putea cu căruciorul și copila, iar eu, din ce în ce mai înspăimântată, pentru că nu îmi mai simțeam deloc tălpile.

Când am ajuns la biserică, am aflat că e 5 mai, ziua Sfântului Efrem, de care și uitasem. Am stat la slujbă și m-am împărtășit. Soțul meu a trebuit să meargă direct la serviciu, așa că la întoarcere trebuia să mă descurc singură. Înainte să plec, am alăptat copila și, cum stăteam într-un loc foarte strâmt, m-am așezat într-o poziție incomodă și

am înțepenit de tot. De-abia am reușit să îmi pun copila în cărucior. Nu știam ce să mă fac, nu era nimeni să mă ajute să ajung acasă, iar de taxi, nici vorbă! Cine avea să îmi strângă căruciorul ca să intre în portbagaj, să îl ridice, să ia în brațe prunca...? Am pornit spre stația de autobuz, aveam mai multe șanse să ajung cumva acasă cu autobuzul. La intrare, m-a ajutat o doamnă de două ori mai în vârstă decât mine și ulterior s-a urcat o prietenă, care m-a ajutat cu toate până am ajuns acasă și mi-a pus copila în pat. Tristă, m-am așezat și eu lângă copilă. Am hrănit-o, dar nu am putut-o ridica nicicum. Văzând aceasta, eram tare deznădăjduită. L-am sunat pe soțul meu, care s-a întristat mult, mai ales că urma să lucreze până noaptea și a doua zi, și nu era nimeni să mă ajute cu prunca. Aducându-și aminte de Sfântul Efrem, a cumpărat 5 cărți cu viața și minunile Sfântului, căci lucrează la o librărie, și le-a dat oamenilor care i s-au părut deschiși să citească. Imediat după ce a dat ultima carte, i-am dat telefon să îi spun că am dormit puțin și sunt mai bine. S-a bucurat mult și a mai cumpărat 5 cărți, procedând la fel cu ele, drept mulțumire Sfântului Efrem. Imediat după ce a dat și de data aceasta ultima carte, i-am telefonat iarăși și i-am spus că sunt și mai bine. Și astfel, în 3-4 zile, am ajuns să pot ridica iar copila, fără decontracturante, antialgice serioase sau alte medicamente.

Acesta este începutul prieteniei mele cu Sfântul Efrem cel Nou. Îmi doresc să mă ajute să cresc sufletește, să înfrâng mândrii și patimi, și revolte, și tristeți. De când povestea cu spatele, am mult mai multă băgare de seamă la rugăciune, probabil pentru că am fost convinsă de faptul că tinerețea mea nu e o garanție pentru a ajunge și la bătrânețe în putere. Mi-am dat seama că oricând pot deveni o invalidă, pentru că haina de piele (adică trupul) se rupe și se tocește și tinerețea nu ține neapărat moartea departe...

Fie ca Sfântul Efrem și toți ceilalți Sfinți dragi să ne netezească drumul spre Împărăție! Bucurie și spor la lucrarea mântuirii tuturor!

A. P., 14 iunie 2012, Cluj-Napoca

11. Sfântul Efrem, cel care dăruiește bucurie

Scriu aceste rânduri pentru a ne exprima recunoștința pentru Sfântul Efrem. Ne-a ajutat și în continuare ne ajută foarte mult în toate ale noastre și de aceea îl cinstim ca pe un adevărat Părinte și ocrotitor al nostru. Ca să răsplătim bunătatea Sfântului Efrem, am tipărit la o tipografie 350 de iconițe cu chipul său. Dorim ca acestea să fie sfințite și apoi să le împărțim la prăznuirea Sfântului Efrem, în 5 mai, când are loc și Taina Cununiei fiicei și a ginerelui nostru. Am avut mare mângâiere din partea Sfântului Efrem când am primit iconițele tipărite, pentru că ieșiseră bine. Ajunși acasă, am îngenuncheat împreună cu soțul și am făcut paraclisul Sfântului Efrem în semn de mulțumire că ne-a ajutat să iasă bine iconițele. După ce am terminat paraclisul... lucru minunat: a venit poștașul și ne-a adus un plic trimis de un prieten, în care era cartea nouă închinată Sfântului Efrem - *Mărturii ale minunilor săvârșite în zilele noastre*. Ne-am bucurat foarte mult, însă bucuria noastră nu s-a sfârșit aici. La scurtă vreme, a sosit la noi un pictor bisericesc, care ne-a adus patru icoane pe care le comandasem în urmă cu câțva timp. Trei icoane erau ale Sfântului Efrem, iar cea de-a patra era a Maicii Domnului „Potirul Nesecat”, care se prăznuiește tot pe 5 mai. Pictorul dimpreună cu soția sa nu au vrut să primească bani de la noi pentru icoane, ci ne-au rugat să ne rugăm și noi pentru ei Sfântului Efrem, pentru naștere de prunci. Am îngenuncheat din nou înaintea Sfântului Efrem și nu știm nici acum ce cuvinte de mulțumire să aducem. Fie ca Sfântul Efrem să-l ajute pe tot creștinul aflat în nevoi.

Am o bucurie imensă când mă gândesc la Sfântul Efrem și tot timpul mintea îmi este ocupată cu cuvinte de mulțumire pentru toate câte le-a rânduit Dumnezeu în viața noastră.

Oricâte cuvinte de laudă și de recunoștință am îndrepta către Sfântul Efrem, simțim că nu putem să-i mulțumim pe deplin pentru tot ceea ce a făcut și face pentru noi.

Ne bucurăm că minunile sale sunt făcute cunoscute și în România și îi mulțumim iarăși și iarăși Sfântului Efrem, pentru că avem în el un sprijin adevărat, un bun povățuitor în toate și mai ales un îndrumător al familiei noastre și al tuturor celor care îl cunosc. Pe zi ce trece, ne încredințează tot mai mult că avem în el un ocrotitor de nădejde și întotdeauna un grabnic ajutor; de aceea, nu luăm nici o decizie fără să cerem ajutorul și binecuvântarea Sfântului.

Ne-am străduit să-l facem cunoscut pe Sfântul Efrem și altor suflete, care mai apoi ne-au mărturisit că au fost ajutate de către dânsul exact când sperau mai puțin că ar mai putea fi o soluție.

Îți mulțumim, Doamne, că ni l-ai dăruit pe Sfântul Efrem, care este atât de bun și de înțelegător cu noi toți!

Magda P., 27 aprilie 2012

12. Îți mulțumesc, sfinte Efrem! – cartea de pe internet și rezolvarea problemei stomatologice

Mulți dintre noi l-au cunoscut pe Sfântul Efrem prin diferite căi, prin intermediul internetului, al cărților, ori prin minunile săvârșite asupra unora dintre noi.

Eu l-am cunoscut pe Sfântul Efrem prin mijlocirea internetului, în luna noiembrie a anului 2010 când, în timp ce căutam cărți religioase, am dat de cartea *Noi*

minuni cu copii născuți și nenăscuți. Ca din întâmplare, am văzut pe internet că Sfântul este pomenit pe data de 5 mai, care este și ziua mea de naștere.

Ulterior, mi-am cumpărat cele două cărți în care se scria despre viața Sfântului Efrem și minunile lui, din care am înțeles cât de mare este lucrarea acestui om iubit al lui Dumnezeu.

În multe din problemele mele am apelat la acest Sfânt - probleme de serviciu, familiale, sufletești - și ajutorul nu a întârziat să apară. Una dintre marile mele dorințe este să-mi rezolv o problemă stomatologică - o dorință de foarte mulți ani și în același timp foarte costisitoare, suma fiind de peste 3000 de lei. M-am rugat Sfântului să mă ajute să reușesc să am acești bani, deși nu m-am rugat cu foarte mare încredere că îi voi dobândi, având în vedere că suma este foarte mare. Dar, spre marea mea bucurie, un prieten mi-a împrumutat mai mult de jumătate din suma necesară tratamentului și, astfel, o parte din problema mea este rezolvată.

Nu trebuie decât să ne rugăm și să așteptăm cu răbdare, pentru că toate sunt date la timpul potrivit și, bineînțeles, dacă ne sunt de folos.

Aș vrea să-i mulțumesc Sfântului Efrem cel Nou pentru ajutorul oferit atunci când aveam nevoie și nădăjduiesc ca într-o zi să pot ajunge să mă închin și sfintelor sale moaște.

Nicoleta, Iași, 01 iulie 2012

13. I-am promis sfântului Efrem că voi da mărturie – vindecare după naștere

Despre Sfântul Efrem am aflat de puțină vreme, mai exact, din luna aprilie a acestui an (2012), când am primit de la sora mea cartea *Noi minuni ale Sfântului Efrem cu copii născuți și nenăscuți*. Am citit-o pe nerăsuflăte și am fost foarte impresionată de cele scrise în ea. În luna martie, am devenit și eu mămică a unei minunate fete, care a venit pe lume prin operație cezariană. Și tocmai legat de acest fericit eveniment este și ajutorul pe care l-am primit de la Sfântul Efrem. Este posibil ca unii dintre cei care vor citi cele scrise de mine să nu sesizeze minunea, dar asta poate tocmai fiindcă și în cazul meu, ca și în alte rânduri, Sfântul a intervenit cu ajutorul său în mod discret, subtil, dar atât de evident pentru mine.

La scurtă vreme după naștere, am suferit o dereglare hormonală care s-a manifestat prin sângerări abundente, după perioada celor 40 de zile în care acest lucru ar fi fost în limite normale. În prima fază, nu m-am îngrijorat prea tare, întrucât atât medicul, cât și apropiații îmi spusese că este doar o reacție a organismului care, probabil, se reglează mai greu. Nu era o bucurie, firește, însă o puteam accepta ca fiind o perioadă dificilă pe care trebuie să o depășesc cu răbdare. Numai că timpul trecea și eu mă aflam în aceeași situație de două luni și jumătate. Deja nu puteam să nu îmi fac griji, în ciuda încurajărilor celor din jur. Ceva trebuia făcut. L-am rugat pe medic să mă ajute și acesta mi-a prescris câteva tratamente care să îmi permită să continuu și alăptarea. Însă nici unul dintre ele nu a dat rezultate. În sfârșit, văzând că organismul nu răspunde la tratament, medicul mi-a spus că ultima variantă ar rămâne chiuretajul biopsie, o intervenție destul de neplăcută, în urma căreia ar fi putut depista cauza sângerărilor și mi-ar fi putut prescrie un tratament adecvat. Perspectiva unei asemenea proceduri mă înfiora. În plus, gândurile că nu știam ce se întâmpla cu mine, cu organismul meu și că nu aveam

nici certitudinea că după chiuretaj voi avea vreun rezultat mai îmbucurător, îmi dădeau o stare de neliniște greu de suportat. Dat fiind faptul că în luna mai primisem și cea de-a doua carte despre Sfântul Efrem, în care am găsit noi mărturii despre minunile sale, am început să îl rog pe Sfânt să mă ajute în problema mea. M-am rugat și Maicii Domnului, precum și Sfinților Siluan Athonitul și Nectarie de la Eghina, întrucât am simțit ocrotirea lor și în timpul sarcinii. Și iată că rugăciunile mele au fost ascultate. Și asta tocmai când situația părea mai gravă. Ultimul tratament pe care îl urmam nu numai că nu mă ajutase nicidecum, dar îmi provocase o hemoragie abundentă. Am trimis un mesaj medicului, așteptându-mă să fiu programată pentru chiuretajul pe care, aparent, nu îl mai puteam evita. Și totuși, medicul m-a chemat, spunându-mi că mai are o idee, că ar dori să mai încercăm un ultim tratament. Dacă nici acesta nu dădea rezultate, nu mai rămânea decât intervenția biopsică. Pe de o parte am răsuflat ușurată, pe de alta însă, recunosc faptul că eram neîncrezătoare în reușita medicamentelor, întrucât, după cum am mai spus, toate celelalte se dovediseră inutile. Totuși, am început să îl iau, rugându-mă în tot acest timp Sfinților Efrem, Siluan și Nectarie și citind cu nădejde Paraclisele Maicii Domnului. Și iată că, slavă lui Dumnezeu, Maicii Sale și Sfinților, sângerările au încetat și, ușor, ușor mi-am revenit.

Pentru mine a fost o minune, și cei care poate au trăit o experiență similară vor înțelege mai bine lucrul acesta. În plus, Sfântul Efrem mi-a fost alături și m-a sprijinit și în alte probleme mai mărunte. Am continuat să îi citesc acatistul și acum este unul dintre Sfinții cei mai apropiați. Este important să nu uităm a fi recunoscători pentru binele pe care îl primim. Am hotărât să scriu aceste rânduri întrucât i-am promis Sfântului că voi da mărturie despre minunata lui intervenție în viața mea, dacă va voi să mă ajute.

Le mulțumesc și Sfinților Siluan și Nectarie, pentru dragostea lor și pentru ocrotirea pe care ni le dăruiesc, mie și familiei mele. Îi mulțumesc Maicii Domnului, pentru că nădejdea mea nu a rămas fără răspuns și pentru rugăciunile minunate pe care le

face către Dumnezeu pentru noi. Slavă lui Dumnezeu pentru toate și să-L rugăm ca fiecare zi pe care o avem să o trăim frumos și bineplăcut Lui.

Ana-Laura R, 16 iulie 2012

14. Dragostea cea mare a sfântului mare mucenic Efrem cel Nou chiar și pentru cei care au pierdut cărarea credinței – intervenție chirurgicală și ascultarea rugăciunii

Încep această istorisire după o lungă perioadă de amânare, din diverse motive, mai mult sau mai puțin întemeiate. Am aflat de Sfântul Mare Mucenic Efrem cel Nou întâmplător (sau poate nu întâmplător), pentru că s-a dovedit că am avut nevoie de ajutorul lui imediat ce l-am cunoscut. Anul acesta, a treia zi de Paște, pe 17 aprilie 2012, am fost invitată la masa de prânz de o bunicuță (mamaia mea „adoptivă”). Am mers la biserică în cartierul unde locuiește mamaia, și de acolo am mers împreună spre locuința ei. Când am ajuns în casă, din vorbă în vorbă, mi-a zis că are o carte a unui mare Sfânt, pe care o să mi-o dea mie, pentru că o cumpărase înainte de Crăciun pentru o femeie care avea copilul bolnav, dar pe care n-o mai întâlnise de atunci. Mi-a dat cartea *Viața, arătările, minunile, acatistul și paraclisul Sfântului Efrem cel Nou* și mi-a zis să citesc din ea acolo unde se va deschide, până pregătește ea masa.

Am luat cartea, mărturisesc, cu o oarecare strângere de inimă și cu o oarecare necredință, deoarece nu-mi place să-mi impună cineva ceva. Am deschis-o și am citit, dar, pentru că nu eram pătrunsă adânc de credință, nu mai știu ce am citit, citeam mai

mult forțat, parcă nici nu vroiam să iau cartea aceea, eram într-o stare contradictorie. În sfârșit, am stat la masă, am mai vorbit unele, altele, pentru că nu ne văzuserăm cam de mult, și a venit timpul să plec. Mi-e rușine acum să spun, dar lăsasem cartea pe masă cu speranța că mamaia va uita și nu voi fi obligată să o iau. Însă Dumnezeu a vrut să o iau, pentru că știa că voi avea nevoie de rugăciunile Sfântului Mare Mucenic Efrem cel Nou, așa că am luat cartea, dar când am ajuns acasă, am așezat-o lângă celelalte cărți cu învățături creștine pe care le aveam și mi-am propus să o citesc atunci când voi lua vacanță, pentru că atunci aș fi avut timp mai mult.

Dar, pentru necredința mea, la nici două săptămâni de la această întâmplare, s-a îmbolnăvit mama atât de tare, încât am zis că o pierd. În data de 27 aprilie 2012, la ora 6 dimineața, mama m-a sunat cu un glas stins și mi-a spus că se simte foarte rău. Eu i-am zis să stea liniștită și să ia niște pastile, pentru că voma foarte rău, să bea un ceai cu lămâie, pentru că eu nu puteam ajunge decât pe la ora 9, când aveam două ore libere. La ora 8:50, când s-a sunat de ieșire, am vorbit cu colegele să-i mai supravegheze și pe copiii mei cât plec până acasă, într-un interval de două ore. Când am ajuns acasă, am găsit-o pe mama într-o stare jalnică, am încercat să-i mai fac eu ce m-am priceput, dar timpul a zburat și a trebuit să mă întorc la școală, pentru că mai aveam o oră și o activitate extracurriculară. I-am zis din nou mamei să stea liniștită, că mă voi întoarce la 12:00, dar am ajuns pe la 13:30. Nu vă închipuiți în ce stare am găsit-o. Am crezut că moare. Am început să dau telefoane pe la cunoștințe și, în sfârșit, a venit soțul unei prietene cu mașina și am plecat spre spital. În mașină, totul a fost bine și mama parcă își mai revenise un pic, însă când am intrat la urgențe, i s-a făcut iar rău, de nu puteam să o țin pe brațe, și nimeni nu mă băga în seamă (problema generală a spitalelor din România). Cu chiu, cu vai, după ce am țipat la toată lumea că îmi moare în mâini și ei nu fac nimic, au dus-o în camera de stabilizare, unde eu nu am avut acces (asta se întâmpla pe la ora 15:30), și au ținut-o acolo până la ora 20:00, când mi-au zis că i-au făcut toate investigațiile necesare și că trebuie să o interneze. Mama, inițial, a refuzat acest lucru, de frică să nu o opereze din

nou (pentru că mai trecuse printr-o operație de ulcer perforat cu un an și jumătate în urmă, când a avut probleme atât de mari, încât și atunci am zis că o pierd, atât de greu a suportat operația), dar o asistentă i s-a adresat pe un ton atât de poruncitor, încât s-a internat de frica ei. Am internat-o, apoi am plecat înapoi la țară să am grijă de gospodăria mamei, urmând ca a doua zi să vin să vorbesc și eu cu doctorul. Atunci mi-am adus aminte de cartea pe care o promisem de Paști, despre viața și minunile Sfântului Mare Mucenic Efrem cel Nou; asta pentru că mamaia îmi spusese că este ajutătorul celor bolnavi și al copiilor. Însă în graba aceea mare, am uitat să iau cartea de acasă. A doua zi, m-am dus la spital cu niște bani pentru doctor, iar când am ajuns, mama spunea într-una că ea o să moară, atât de rău îi era. Mi-a spus că o să o opereze din nou, de data aceasta de ocluzie intestinală și că i s-a cerut o anumită sumă de bani. Eu nu aveam bani suficienți la mine, așa că i-am zis să mai rabde până a doua zi, ca să fac rost de bani. Am plecat de la spital, lăsând-o în aceeași stare foarte critică, fără speranța că o mai găsesc a doua zi în viață. Am trecut pe acasă, am luat cartea cu Sfântul Mare Mucenic Efrem cel Nou și am plecat iarăși la țară, la mama acasă, să am grijă de gospodărie. Am făcut rost de bani de la un prieten, iar seara am citit acatistul Sfântului Mare Mucenic Efrem cel Nou cu lacrimi în ochi, rugându-l să o salveze pe mama mea și să o facă sănătoasă și să-i ia toate durerile. L-am rugat să-mi asculte rugăciunile chiar dacă eu nu i-am dat importanța cuvenită de la început. Am citit, de asemenea, și acatistul Sfântului Acoperământ al Maicii Domnului și am rugat-o pe Maica Domnului să facă o minune și cu mama mea și să-i arate acest lucru, pentru că ea nu crede în aceste minuni ale Sfinților.

A doua zi, duminică, 29 aprilie 2012, m-am prezentat la spital cu inima cât un purice, de teamă să nu-mi zică asistentele că mama a murit. Însă... surpriză! Mama m-a întâmpinat pe picioarele ei, mi-a ieșit înaintea pe coridor și mi-a zis că nu o mai doare nimic și că poate nici nu o mai operează. Eu am rămas atât de uimită de starea în care o găsisem, că nu-mi venea să cred cât de repede mi-au ascultat rugăciunile Sfântul Mare Mucenic Efrem cel Nou și Maica Domnului. I-am lăsat mamei banii pentru operație și i-

am zis că plec la biserică, la Sfânta Liturghie și mă întorc pe la ora 14, când plec la țară, la gospodăria ei. M-am dus la biserică și am mulțumit lui Dumnezeu, Maicii Domnului și Sfântului Mare Mucenic Efrem cel Nou pentru minunea pe care o făcuseră cu mama mea. La ora 14, când am ajuns la spital, mama era deja la reanimare; m-au lăsat să o văd câteva secunde și mi-au zis că la ora 11 au operat-o și că, dacă se comportă bine, a doua zi dimineată o transferă în salon. Luni dimineată, când am ajuns la spital, am găsit-o pe mama într-o rezervă cu două paturi (menționez că ea nu suportă multă lume în jurul ei, deci, o altă minune pe care a făcut-o Sfântul Efrem) și m-a întâmpinat atât de veselă, cu roșu în obraz, zicându-mi că nu o doare nimic, că nu simte nimic, ca și când nici nu ar fi fost operată. Mirarea și, în același timp, bucuria mea au fost atât de mari, încât i-am dat slavă lui Dumnezeu și i-am povestit mamei despre Sfântul Efrem cel Nou și despre minunea pe care a făcut-o cu ea. Am uns-o apoi cu ulei de la candela Sfântului Efrem, primit tot de la mamaia, de Paște, și i-am zis să se roage Sfântului Efrem cel Nou și să-i mulțumească pentru ajutorul dat. Am continuat să mă rog și să citesc acatistul Sfântului în fiecare seară, timp de 40 de zile, iar mama mea nu a mai simțit nici o durere cât a stat în spital, încât s-au mirat și medicii, și asistentele de cât de bine se simte. Nici după ce a ieșit nu a acuzat vreun fel de dureri, deși ea nici acum nu crede această minune.

O altă minune pe care a făcut-o Sfântul Mare Mucenic Efrem cel Nou cu mine a fost într-o zi când eram la mama, la țară, ea fiind iarăși la spital pentru niște analize. Împreună cu un unchi, căram într-o magazie lemnele pe care tocmai le cumpăraserăm pentru iarnă. Deodată, a început o ploaie puternică, de ziceai că nu se mai oprește până a doua zi. Și cum aveam lemnele în stradă și mai era vreo oră până să se întunece, m-am rugat Sfântului Efrem să oprească ploaia, ca să reușim să ducem lemnele înăuntru, așa încât să nu rămân cu ele peste noapte în stradă. Iar ajutorul nu a întârziat să apară: după vreo 5-10 minute, ploaia s-a oprit și noi am reușit să terminăm treaba. I-am mulțumit și-i mulțumesc Sfântului de fiecare dată când îmi ascultă rugăciunile și îmi

oferă ajutorul atât de grabnic. L-am rugat să fie Sfântul meu ocrotitor și să-mi ierte toată necredința.

Îți mulțumesc, Sfinte Mare Mucenice Efrem cel Nou!

Paula-Antoaneta C., 16 iulie 2012, Galați

15. S-au așternut liniștea și pacea – evitarea operației

De multe ori m-am gândit să scriu despre ajutorul pe care l-am primit prin mijlocirea și rugăciunile acestui mare și minunat Sfânt al lui Dumnezeu, însă de fiecare dată am ignorat aceste gânduri, fie din indiferență, fie din comoditate. Astăzi însă, m-am hotărât să așez în scris măcar o parte dintre minunile pe care le-am trăit prin mijlocirea sa, pentru a-mi îndeplini promisiunea pe care i-am făcut-o.

L-am cunoscut pe Sfântul Efrem într-o perioadă în care sufletul meu era cuprins de o mare durere sufletească. Numai purtarea de grijă a lui Dumnezeu m-a putut ține în picioare în acele momente, în care nu îmi mai vedeam rostul pe acest pământ și în care nu de puține ori mi-am dorit să nu mai trăiesc. Seara, când ajungeam acasă, nu-mi doream decât să intru în camera mea, să închid ușa și să plâng, iar apoi să adorm, ca să nu mai am noțiunea timpului, să uit de mine și de ceea ce mi se întâmplă - iar acest lucru s-a petrecut nu o dată sau de două ori, ci zile la rând. Nu mai țin minte exact, dar cred că s-au scurs în acest fel aproape două luni de zile.

Într-o duminică după-amiază, când mă aflam în vizită la o familie de prieteni, una dintre cunoștințele care se aflau împreună cu noi ne-a spus că aflate de curând despre doi Sfinți, mari făcători de minuni: Sfântul Efrem cel Nou și Sfântul Partenie al Lampsakului. Cum am ajuns acasă, am căutat pe internet detalii despre acești doi Sfinți și mi-am îndreptat atenția mai mult către Sfântul Efrem. I-am citit acatistul în genunchi, direct de pe laptop, pentru că nu aveam posibilitatea să îl tipăresc în acel moment. După ce am terminat de citit acatistul, am simțit o pace adâncă în suflet și o oarecare încredere că totul va fi bine. Treptat, în sufletul hăituit de durere - vă rog să mă credeți că numai Dumnezeu știe prin ce am trecut - s-au așternut liniștea și pacea. Așa l-am cunoscut pe Sfântul Efrem și îi mulțumesc pentru că a binevoit să mi se facă cunoscut.

De atunci, acest Sfânt Efrem mi-a rămas în suflet și am început să îl îndrăgesc mult. Primisem liniște sufletească, dar îmi mai doream ceva... ceva pentru care nu de puține ori l-am rugat pe Dumnezeu. Se spune că atunci când ai o dorință, e bine să citești 12 sau 40 de zile acatistul Bunevestiri și, dacă ceea ce ceri este de folos, dorința se împlinește. M-am hotărât astfel să citesc acatistul Sfântului Efrem timp de 40 de zile (în postul Sfintelor Paști), alături de acatistul Bunevestiri și de paraclisul Sfântului Nectarie (un alt Sfânt drag mie și grabnic ajutor). Între timp, am încercat să caut diverse oferte de pelerinaje în Grecia, pentru că îmi doream foarte mult să merg și să mă rog Sfântului Efrem și Sfântului Nectarie chiar acolo unde au trăit și unde s-au nevoit. M-am înscris la trei pelerinaje (unul se organiza chiar în data de 5 mai, când se prăznuiește Sfântul Efrem și a ajunge acolo chiar de ziua Sfântului ar fi fost pentru mine o mare bucurie), însă nici unul dintre ele nu s-a organizat. În momentul în care am aflat că nici cel de-al treilea pelerinaj nu se va organiza (cel din 5 mai) - țin minte că era într-o zi de vineri, spre seară -, m-am întristat atât de tare, încât am spus în gândul meu: „Sfinte Efrem, tu nu vrei să vin să mă închin și eu la sfintele tale moaște. Vreau să vin să mă închin, să-mi spun toată durerea mea acolo, la picioarele tale, însă tu nu vrei lucrul acesta”. Peste trei zile, adică luni, m-a sunat o prietenă care aflate că se organiza un pelerinaj de la una din bisericile

din București, chiar în Grecia, în locurile în care eu îmi doream să merg. La o săptămână, eram deja în drum spre Grecia. Dar ce se întâmplase între timp, chiar în ziua în care s-a confirmat plecarea noastră în Grecia și cu puțin înainte de a se împlini cele 40 de zile în care îmi propusesem să citesc acatistul Sfântului Efrem? Am primit răspunsul la rugăciunea mea. A fost un răspuns greu de acceptat, pe care l-am primit cu multă durere. Dar pentru că Dumnezeu este Singurul care cunoaște cele care ne sunt de folos și pentru că de la El nu vine nici un lucru rău, ci doar cele care ne sunt de trebuință spre mântuire, suntem datori să ne supunem voii Lui și să le acceptăm și pe cele bune, și pe cele mai puțin bune. În final, vom vedea că toate vor fi spre binele nostru.

Lucrul cel mai minunat pe care l-am înțeles din această întâmplare a fost purtarea de grijă a Sfântului Efrem. El a mijlocit la Dumnezeu să rânduiască plecarea în Grecia, nu atunci când voiam eu, ci atunci când aveam cea mai mare nevoie! Când m-am aflat din nou în acea stare despre care am povestit la început, a umplut iarăși sufletul meu de pace și de bucuria de a mă închina sfintelor sale moaște.

Nu a trecut multă vreme și am trecut printr-o altă încercare. Mergând cu mama mea la un control de rutină, s-a descoperit, în urma unei ecografii, o formațiune intrauterină - un polip endometrial (sub semnul întrebării) sau, mai exact, un endometru uterin [Endometrul este mucoasa care căptușește uterul] mărit de zece ori față de cât era normal pentru vârsta ei. A urmat apoi un control ginecologic și, înainte ca mama să fie consultată, am discutat cu doamna doctor, în baza ecografiei pe care o făcusem. Mama mea era suspectă de cancer. După discuția cu doamna doctor, am ieșit afară din cabinet, pentru ca dânsa să-și poată continua consultația. M-am așezat pe băncuța de la ușa cabinetului și mi-am scos din geantă singura carte pe care o aveam la mine și pe care o aveam în acea perioadă: *Sfântul Mare Mucenic și Cuvios Efrem cel Nou - Mărturii ale minunilor săvârșite în zilele noastre*. Nu pot să vă descriu ce era în sufletul meu. Am început să citesc acatistul Sfântului așa cum puteam, deși îmi era foarte greu să mă concentrez. Împreună cu mine, era o prietenă - medic la rândul ei - care o cunoștea pe

doamna doctor care făcea consultația. La un moment dat, doamna doctor a chemat-o și pe ea în cabinet. Când am văzut acest lucru, am început să mă neliniștesc din ce în ce mai mult și să mă aștept la ce se poate mai rău. Am continuat însă să citesc din acatistul Sfântului. După câteva minute bune, prietena mea s-a întors din cabinet și, cu zâmbetul pe buze, mi-a spus că nu este decât un fibrom calcifiat și că nu așa arată un cancer. Un fibrom calcifiat... m-am întrebat mult timp unde a stat acest fibrom și când a avut timp să se calcifieze, în condițiile în care mamei mele niciodată nu i s-a spus la ecografiile pe care le-a făcut că ar avea așa ceva. Cum a apărut el acolo, dintr-o dată? Poate părea ceva firesc, nedescoperit la timp, însă eu cred cu tărie că este o minune a Sfântului Efrem! Pentru a avea certitudinea că totul este bine, la sfatul doamnei doctor, am luat probe pentru biopsie. Am avut din nou emoții, pentru că, la câteva zile după asta, mama a început să sângereze (ceea ce nu i s-a întâmplat niciodată până la momentul biopsiei). Ni s-a explicat că este normal să se întâmple așa în urma intervenției, însă și de data aceasta am apelat la Sfântul Efrem, ca să vindece rana așa cum știe el. Sângerarea a trecut, iar rezultatul analizelor a fost așa cum ne-am dorit: nu a fost cancer și, mai mult, nu a fost nevoie nici măcar de intervenție chirurgicală pentru eliminarea fibromului (noi ne-am dorit ca mama să scape, dacă se poate fără operație, deoarece îi era foarte teamă). Din celelalte teste care i s-au mai făcut, a reieșit doar o ușoară rană la nivelul colului uterin, dar sunt convinsă că și aceasta se va vindeca cu ajutorul Sfântului Efrem și al tratamentului pe care îl urmăim.

Sunt atât de multe lucruri de spus despre Sfântul Efrem, dar priceperea mea nu este atât de mare pentru a le pune pe hârtie. Îi mulțumesc că m-a ajutat să scriu aceste rânduri și să-mi îndeplinesc promisiunea. Poate că atât a îngăduit el să scriu și poate doar acestea le vor fi altora de folos. Îl iubesc mult pe Sfântul Efrem și îl rog să mă ierte pentru că uneori sunt neglijentă și nerecunoscătoare și uit de grabnicul său ajutor.

La final, aș vrea să menționez aici - drept mulțumire pentru ajutorul pe care l-am primit în cazul mamei mele - pe toți Sfinții cărora ne-am rugat în toată această

perioadă și care au mijlocit pentru noi înaintea lui Dumnezeu. Mulțumim Maicii Domnului pentru rugăciunile neîncetate pentru noi, Sfântului Efrem, Sfântului Nectarie din Eghina, Sfântului Spiridon, Sfântului Nicolae, Sfântului Ioan Rusul, Sfintei Xenia din Sankt-Petersburg, Sfântului Luca al Crimeii, Sfântului Ioan Maximovici, Sfinților Mărturisitori din închisori, tuturor Sfinților pe care poate nu i-am pomenit în rugăciunile noastre, dar s-au rugat pentru noi. Ne bucurăm și Îi dăm slavă lui Dumnezeu pentru că avem asemenea mijlocitori și rugători pentru sufletele noastre!

Silvia G., iulie 2012, București

16. Un sfânt al zilelor noastre și pentru zilele noastre – naștere sănătoasă, reparații, vindecări

Cu multă bucurie vreau să vă mărturisesc câteva dintre minunile pe care le-am trăit prin lucrarea Sfântului Mare Mucenic Efrem cel Nou, care se arată neîncetat ca mijlocitor și apărător al nostru, al tuturor, prin nespusa bunătate pe care o are.

O doamnă mai în etate, trecută de 50 de ani, a aflat despre Sfântul Mare Mucenic Efrem cel Nou și a prins drag de el, rugându-i-se adesea. Având o fată care are doi copii minori și familia ei aflându-se, din păcate, în divorț - o familie cu multe greutăți -, mama a cerut ajutorul Sfântului Mare Mucenic Efrem. Mama celor doi copii se afla la București, unde locuia, iar mama fetei locuia într-un oraș din județul Suceava. Unul din cei doi copii, fiind mai măricel, a fost adus la bunici, la mama fetei, pentru a nu fi afectat

de cele întâmplare în familie. Într-o zi, tatăl copiilor, nervos, fiind și cel vinovat pentru despărțirea acestei familii (relatez ceea ce mi s-a spus), s-a suit în mașină și a plecat de la București cu gândul de a-l lua forțat de la bunici pe acel copil. Aflând despre acest lucru, bunica copilului a cerut îndată sprijin Sfântului Mare Mucenic Efrem cel Nou, iar după aproape 300 de kilometri parcurși, în dreptul localității Bacău, tatăl copilului - care era foarte pornit să ia copilul cu forța de la bunici, și cine știe ce gânduri mai avea - a făcut cale întoarsă înapoi spre București, nemaivenind să ia copilul. Se adeverește aici cât este de grabnic ajutor și cât este de blând și de bun Sfântul Mare Mucenic Efrem cel Nou. Pur și simplu, nu-mi găsesc cuvintele pentru a descrie bunătatea de care ne învrednicește acest Sfânt.

Acum vă voi relata minunile Sfântului Efrem de care a avut parte familia noastră.

Noi am avut un mare necaz, legat de venirea pe lume a fetei noastre, Sofia-Maria. După ce, multă vreme, am tot nădăjduit să avem și noi un copil, când soția a rămas însărcinată, medicii ne-au spus că băiețelul va avea boli foarte grave și e mai înțelept să facem un avort. Această durere ne-a topit inimile, însă ne-a și apropiat de credință și de rugăciune. Dar nici gând să facem avort! Numai Dumnezeu și Sfântul Efrem cunosc cât suspin și câtă mâhnire erau în inimile noastre. Îndată ce am aflat de Sfântul Efrem, am început să ne rugăm lui, iar întreaga situație a luat o întorsătură cu totul neașteptată și care se putea împlini numai prin puterea și voia dumnezeiască. Soția a născut o fetiță - nu un băiat, cum spuneau medicii - cât se poate de sănătoasă, în perioada sarcinii, în două nopți diferite, și la câteva luni distanță între ele, soția mea l-a văzut pe Sfântul Mare Mucenic Efrem cel Nou cum stătea și veghea la capul patului, lângă noi. Era înalt, slab, cu barbă, cu o lumină în mână și plin de dragoste. Ce aș putea să vă spun? Suntem foarte bucuroși și recunoscători, deoarece simțim că Sfântul Efrem o iubește pe Sofia-Maria, ea fiind un copil binecuvântat de Dumnezeu prin acest Sfânt minunat. Adeseori, Sofia-Maria se joacă cu icoana Sfântului Efrem și, sărutând icoana, arată cu

degetul spre el și spune: „Tata! Tata!”. Sfinte Părinte Efrem, îți mulțumim cu lacrimi pentru toată bunătatea și dragostea ce ni le arăți!

S-a întâmplat că într-una din zilele geroase din iarnă, mama mea - bunica Sofiei - a răcit. Apoi a răcit și tatăl meu - bunicul Sofiei - și, în cele din urmă, a răcit și Simona - mama Sofiei. După câteva zile de gripă, situația se înrăutățea din ce în ce mai tare. Sofia-Maria era alăptată la sân de soția mea, aceasta fiind singura hrană pe care copila o primea. Din pricina acestui fapt, era și ea expusă să ia răceala, lucrul acesta fiind foarte periculos, deoarece avea doar patru luni. Simona ajunsese să aibă frisoane și febră de 40 de grade. Pe lângă aceasta, Simona nu putea să ia nici un fel de medicament; având în vedere că alăpta, putea lua doar o aspirină pe zi. Așadar, Sofia-Maria ar fi putut lua și ea boala, având în vedere alăptatul. Am cerut ajutorul Sfântului Mare Mucenic Efrem cel Nou și vă pot spune că Sofia-Maria nu a avut absolut nimic. Practic, pe perioada în care mama mea, tatăl meu și Simona au fost răciți, Sofia-Maria, deși era alăptată la sân, nu a fost afectată în nici un fel, pentru că nu a strănutat nici măcar o singură dată în acele zile. Este ca și cum ar fi stat altundeva sau ar fi fost izolată de cei bolnavi. Toată această situație nu poate spune decât un singur lucru: a fost ajutată și binecuvântată din nou de Sfântul Mare Mucenic Efrem cel Nou. Iarăși și iarăși îi mulțumim bunului și dragului nostru Sfânt Efrem!

Iată și altă împrejurare în care Sfântul Efrem și-a făcut arătată prezența. Am avut o defecțiune la mașină, iar noi depindem de această mașină, deoarece sunt nevoit să fac naveta zilnic la o distanță considerabilă de casă. Mașina s-a stricat, a fost reparată parțial și, cu toate că funcționa, rămăsese blocat un senzor. Pentru resetarea acestuia, era obligatorie o intervenție în service. Într-una din zile, am trecut pe la Mănăstire, pe la Maica L. - cea care ni l-a făcut cunoscut pe Sfântul Efrem și ne-a îndemnat să ne rugăm lui pentru ca soția să ducă sarcina la bun sfârșit și să nască un copil sănătos. La plecarea de la Mănăstire, urcând în mașină, am pus cheia în contact și, cu gândul la senzorul defect, mi-am zis: „Ar fi chiar culmea ca acum Sfântul Mare Mucenic Efrem să o facă și

pe asta și să reseteze senzorul”. Subliniez că nu am cerut ajutorul Sfântului, ci doar m-am gândit cum ar fi dacă s-ar întâmpla acest lucru. Lucrul uimitor este că Sfântul Mare Mucenic Efrem cel Nou a remediat pe loc acea defecțiune, iar acel senzor chiar s-a resetat fără a fi nevoie să mai intru în service cu mașina. Am rămas fără cuvinte. Din nou am văzut cum Sfântul Efrem face minuni, și nu doar un fel de minuni, ci de tot felul, fiind cu adevărat un Sfânt al zilelor noastre și pentru zilele noastre!

Un alt ajutor de la Sfântul Efrem l-am primit în urmă cu vreo trei săptămâni. Sofiei îi cresc dințișorii de sus, lucru care o supără destul de tare. Într-una din zile, începuse să aibă febră din ce în ce mai mare, încât ajunsese ca aproape toată noaptea să aibă 39-39,2 grade - o temperatură mare și periculoasă pentru un copil de aproape zece luni. Mai toată noaptea a avut de suferit din pricina acestei febre, plângea și o dureau gingiile. I-am dat un medicament, altul, însă degeaba. Febra, parcă în loc să scadă, creștea în aceste împrejurări, am făcut rugăciuni către Sfântul Mare Mucenic Efrem cel Nou și din nou am avut parte de ajutor. Dimineața Sofia-Maria parcă nici nu ar fi avut vreodată febră și era veselă și sănătoasă. Iarăși și iarăși pot și trebuie să spun că Sfântul Mare Mucenic Efrem cel Nou stă și veghează asupra tuturor.

Să avem cu toții nădejde în dragostea Sfântului Efrem, pentru că el are un zâmbet pentru fiecare dintre noi, în orice împrejurare!

Cu multă dragoste,

Sofia-Maria, Simona și Adrian, 18 august 2012

17. În timpul operației

Am scris aceste rânduri spre mărturie că viu este Dumnezeuul nostru și viu este și Sfântul Efrem cel Nou, grabnicul ajutor.

Am auzit prima dată de Sfântul Efrem în luna august a anului 2012 și de atunci Sfântul nu a încetat să ne vină în ajutor, în lucruri mari sau mici.

La începutul lunii august a acestui an, o doamnă care își crește singură fetița în vârstă de cinci ani, cu mari probleme de sănătate, îmi mărturisea cu multă însuflețire de un Sfânt din Grecia - Sfântul Efrem cel Nou, care a ajutat-o foarte mult în problemele de sănătate ale micuței, care începuse să vorbească și să meargă singură la baie, ceea ce până atunci nu reușise, chiar dacă avea cinci ani. De asemenea, și pe ea, pe mama copilei, a scos-o degrabă dintr-o cruntă deznădejde și i-a dăruit mângâiere și putere să meargă mai departe. Doamna m-a întrebat dacă știu de unde ar putea să cumpere cărți despre minunile Sfântului Efrem, ca să poată dăruia și altora. Astfel am auzit eu prima dată despre acest Sfânt.

La o săptămână după, în timp ce comandam câteva cărți pe internet, am văzut și cartea cu Sfântul Efrem și am comandat câteva în ideea de a-i duce doamnei care mă întrebase. Am păstrat totuși una și pentru mine.

Pe data de 21 august, am fost programată pentru o operație de amigdale. Toată lumea mă asigura că este o operație banală și să nu îmi fac probleme. Cartea cu Sfântul Efrem o aveam la mine, gândindu-mă că voi citi din ea în cele patru zile de spitalizare, câte îmi spusese medicul că aveau să fie.

Intrată în operație, aveam să constat că această intervenție nu este chiar atât de ușoară pe cât se spune. Doctorul mi-a scos amigdala dreaptă și, din cauză că era foarte infectată, a tăiat o arteră mai mare care a început să sângereze puternic. Era nevoie să

respir constant și normal, astfel încât doctorul să poată lega cât mai repede artera și astfel să nu înghită sânge. Acest lucru însă era foarte greu, deoarece, din cauza sângerării foarte mari, de la stomac venea un reflux continuu, care îl împiedica pe doctor să lucreze. Doctorul îmi spunea să nu mai fac așa, ci să-l ajut respirând normal. Acest lucru însă era greu de făcut în condițiile respective. Atunci mi-am amintit de Sfântul Efrem și am strigat în gând: „Sfinte Efrem, ajută-mă să respir!”, iar în clipa următoare am putut să respir, doctorul a putut să lege artera și să continue operația. Cea de-a doua amigdală a fost scoasă repede și fără probleme.

În noaptea care a urmat operației, doctorul m-a avertizat că nu o să pot dormi din cauza durerilor mari din gât, dar că este normal așa. Învârtindu-mă de pe o parte pe cealaltă, l-am rugat pe Sfântul Efrem să mă ajute să dorm puțin... și până dimineață nu m-am mai trezit, spre mirarea doctorului, care m-a întrebat a doua zi cum a trecut noaptea.

Ieșind din spital și umblând prin oraș după concediu medical și alte adeverințe, mi-am pierdut buletinul, pe care tocmai mi-l făcusem. Deoarece aveam mare nevoie de buletin și eliberarea unuia nou ar fi durat destul de mult, i-am rugat pe Sfântul Efrem cel Nou și pe Sfântul Mina să mă ajute să-l găsesc. După cinci zile, pe adresa care era trecută în buletin a venit un plic în care era buletinul. Cineva îl găsisese și îl trimisese la adresa respectivă.

Venind acasă, au reînceput problemele de la care luasem o scurtă pauză atât cât stătusem în spital. Părinții mei se certaseră foarte tare, mama amenința că pleacă de acasă și situația părea fără ieșire. Plângând, am început să citesc acatistul Sfântului Efrem, rugându-l să-i ajute pe părinții mei, pentru că eu pur și simplu nu mai știam ce să fac. În timp ce îmi citeam rugăciunea, simțeam cum o pace îmi umple sufletul și parcă o mână nevăzută îmi ștergea lacrimile de pe față. Situația părinților mei nu s-a rezolvat, dar cu siguranță am primit pace și ușurare atât eu, cât și părinții mei, potolind Sfântul Efrem

furtuna și tulburarea și deznădejdea cu care atacă cel rău sufletele împovărate de atâția ani de păcate. Mila lui Dumnezeu cu noi.

Cu adevărat, Sfântul Efrem nici nu așteaptă să terminăm rugăciunea noastră și degrabă ne vine în ajutor. Este un Sfânt drag și minunat și abia acum încep să pricep de ce doamna cu fetița își dorea să cumpere cărți cu minunile Sfântului Efrem ca să dăruiască și altora. Acum înțeleg și îmi doresc și eu să fac același lucru.

Mulțumesc din suflet Sfântului Efrem!

Cu bucurie,

Maria M., 30 august 2012

18. La prăznuirea sfântului Efrem – naștere ușoară

În perioada când eram însărcinată cu cel de-al doilea copilăș, sarcină pe care am dus-o destul de greu, am primit cartea *Minunile Sfântului Efrem cu copii născuți și nenăscuți*. Citirea cărții mi-a adus un plus de curaj și de nădejde, de care aveam mare nevoie. Am rămas uimită cât de grabnic ajutător este Sfântul Efrem chiar și cu cei slabi în credință sau mai îndoielnici în ajutorul Sfinților, cum mă simțeam și eu de altfel. La început am încercat să mă rog și eu Sfântului, însă simțeam o reținere și îl simțeam puțin străin. Pe urmă, l-am descoperit pictat în biserica unde mergeam, chiar înainte de naștere cu câteva zile. Stând în biserică și uitându-mă la Sfântul Efrem, i-am cerut ocrotirea. Am

simțit așa o emoție, ca și cum ar fi fost viu acolo și se uita la mine. M-am simțit încredințată în sufletul meu că mă va ocroti.

Când am fost, mai pe urmă, în perioada travaliului și a nașterii, am cerut fierbinte ajutorul Maicii Domnului și pe cel al Sfântului Efrem, iar ei m-au ajutat cu multă grăbire și am născut foarte repede și destul de ușor, având în vedere că bebelușul a fost destul de mare. Am născut pe data de 3 ianuarie 2011 și abia după naștere mi-am dat seama că este data la care se prăznuiește aflarea moaștelor Sfântului Efrem. M-am bucurat foarte mult și am fost convinsă că el mi-a fost aproape în acele momente.

Acum citesc o nouă carte despre Sfântul Efrem - *Mărturii ale minunilor săvârșite în zilele noastre* – și, cu cât citesc mai mult, îl simt tot mai apropiat de mine, ca un frate sau părinte grijuliu; nu-l mai simt deloc străin, ca la început. Sper ca și în viitor să fie alături de mine și să mă ocrotească în toate momentele grele ale vieții.

Slăvit să fie Dumnezeu întru Sfinții Lui!

Simona, 3 septembrie 2012, Cluj-Napoca

19. Doamne, ce bucurie! – vindecarea durerii, găsirea documentului

Mă bucur că în sfârșit am și eu ocazia să scriu despre minunile Sfântului Efrem și despre ajutorul pe care mi l-a dat mie, păcătoasei.

În anul 2011, o verișoară mi-a dăruit o carte numită *Minunile Sfântului Efrem cu copii născuți și nenăscuți*. Am privit cu îndoială cartea și pe acest Sfânt de care nu mai

auzisem niciodată; totuși, am început să citesc cartea și m-am îngrozit de chinurile și moartea acestui Sfânt, dar am plâns de bucurie când am descoperit atâția oameni ajutați, vindecați de bolile lor și cu atâtea probleme rezolvate de Sfântul Efrem.

Într-o zi, la începutul lunii iunie, a început să mă doară foarte tare capul; eu niciodată n-am avut aceste probleme. Îmi venea foarte greu, pentru că la serviciu lucram foarte mult pe calculator. Timp de o săptămână, m-am chinuit cu durerea de cap, până într-o seară, când am luat în mână cartea cu minunile Sfântului Efrem și am pus iconița de pe copertă pe frunte și m-am rugat și eu cu cuvintele mele să-mi ia durerea aceea groaznică. Am stat cu cartea pe frunte câteva minute și pur și simplu, treptat, mi-a trecut durerea de cap.

O altă minune a sfântului Efrem a fost minunatul ajutor pe care mi l-a dat la serviciu, atunci când șefa mea mi-a cerut un document important. Pur și simplu nu găseam acel document, deși îl căutasem peste tot. Intrasem în panică și îmi era frică de ceea ce ar putea să urmeze, adică să fiu concediată. Atunci mi-am amintit de Sfântul Efrem și am spus în gândul meu: „Sfinte Efrem, ajută-mă să găsesc acel document”. Nici nu am terminat bine de spus aceste cuvinte, că pașii mi s-au îndreptat exact spre locul unde era documentul. Doamne, ce bucurie! Sunt convinsă că niciodată n-aș fi căutat documentul în acel loc.

Mulțumesc din suflet Bunului Dumnezeu, Maicii Domnului și Sfântului Efrem pentru aceste minuni și pentru cele neștiute, dăruite mie, păcătoasei. Îl rog pe Sfântul Efrem să mă ierte că am scris atât de târziu aceste minuni și îl mai rog să se roage pentru mine, păcătoasa, și să mă ajute în toate necazurile și în fiecare clipă a vieții mele.

Bunul Dumnezeu să ne ajute pe toți!

Iulia Marcela, 17 septembrie 2012, Iași

20. Ne-a ajutat chiar și numai dacă ne-am gândit la dânsul – reușită la examene, vânzarea unui apartament

Scriu aceste rânduri deoarece cred că ar fi o foarte mare nedreptate față de Sfântul Efrem să trec sub tăcere marele ajutor pe care mi l-a oferit.

Era în preajma examenelor de bacalaureat, mai era o săptămână și băiatul meu nu vroia să învețe deloc pentru acest examen. Nu mai știam ce să fac ca să-l conving. Eram tare supărată și cea mai grea problemă era legată de un apartament, moștenit după moartea mamei mele, care se afla în alt oraș (nu unde locuiesc eu) și unde aveam o vecină cu probleme (probabil psihice), care nu îmi dădea pace, îmi făcea tot felul de răutăți și greutăți. A inundat apartamentul câteva luni la rând. Țipa și ne speria clienții care veneau să-l viziteze din dorința de a-l cumpăra. În acel moment, eram cu ea într-un proces interminabil (care ar fi trebuit să se termine în câteva săptămâni), în care doream s-o oblig să-și repare țevile. Nu știu ce a făcut pe acolo pe la tribunal, i-a amenințat pe toți, chiar și pe judecători, iar în final noi am pierdut procesul și problema tot nu s-a rezolvat. Eu o bănuiam că ar umbla cu lucruri necurate, încât avea atâta putere asupra oamenilor și oriunde mergeam să cer un sfat sau ajutor de la cineva, ca să mă învețe ce să fac să scap de răutățile ei, nimeni nu voia să mă ajute cu nimic, toți mă respingeau, ba chiar țipau - oameni care, în mod normal, erau foarte blânzi și cumsecade - ori se certau cu mine. Chiar și fratele meu ajunsese că nu mai vorbea cu mine. Eram atât de supărată și adeseori mă rugam, zicând: „Doamne Dumnezeule, ajută-mă! Maica Domnului, trimiteți-mi și mie pe cineva care să mă ajute, să mă îndrume, să mă învețe ce să fac, pentru că nu mai știu cum să mă descurc”. Sunt convinsă că mi-au auzit rugăciunile și l-au trimis în viața noastră pe Sfântul Efrem cel Nou, un Sfânt atât de bun, care să ne ocrotească, să ne ajute și să ne fie alături, chiar și numai când ne gândim la Sfinția sa.

Am auzit întâia dată de numele Sfântului Efrem de la o prietenă, mergând spre mănăstirea unde avem - eu și băiatul meu - Părintele duhovnic. Puțin mai târziu, stând la rând la Spovedanie, o fată pe care o cunosc a venit cu o carte și a început să vorbească cu prietena mea despre același Sfânt despre care auzisem cu puțin înainte. La un moment dat, mi-a pus în mâini o carte cu coperta de la sfârșit deasupra, încât să pot citi ce scrie pe ea, și m-a întrebat: „Oare dumneavoastră ați citit ce scrie aici?”. Eu am respins-o pe acea fată, gândindu-mă că exact asta îmi trebuia mie atunci, să citesc, când eu eram așa de supărată cu problemele mele. După un scurt răstimp, un gând îmi spunea: „Totuși, încearcă să citești, pentru că nu e mult”. Am cerut cartea și, când am citit ce scria acolo, am știut că este scris pentru mine:

„De ce plângi? Oprește-te din plâns și ascultă ce-ți voi spune! Eu sunt Sfântul Efrem. Dragostea aceea pe care tu o cauți - dragostea cea adevărată - o are numai Dumnezeu. El o dă tuturor făpturilor Sale, care Îl iubesc pe Dânsul și pe care și El le iubește. Acum am venit ca să-ți binevestesc despre dragostea lui Dumnezeu către tine. Atunci când ai această dragoste, nu trebuie să-ți fie frică de nimic, nici măcar de moarte! Dragostea lui Dumnezeu poate să te izbăvească și să te ferească de necazuri și boli. Ea te poate păzi întocmai ca un zid, pe care nu-l va dărâma nici un om. Să fii cu multă luare-aminte, până în ultima zi a vieții tale, ca să nu schimbi dragostea lui Dumnezeu pe iubirea omenească”.

Am găsit atâta alinare în aceste cuvinte! Parcă erau scrise să-mi alunge toată tristețea și mâhnirea ce le aveam în acel moment în suflet.

Am cumpărat cartea pe care se aflau aceste cuvinte ale Sfântului Efrem - *Mărturii ale minunilor săvârșite în zilele noastre*. Am citit-o cu foarte mult interes. M-au impresionat tare mult suferințele Sfântului și cum a fost descoperit după atâția ani, iar apoi, citind despre ajutorul grabnic pe care îl dăruiește Sfântul celor care îl cer, m-am gândit să citesc și eu acatistul și să-l rog pe Sfântul Efrem să-l ajute pe băiatul meu la

examene, iar apoi, după două săptămâni, după ce terminăm și cu înscrierea la facultate, să citesc 40 de zile acatistul și să îl rog să mă ajute la vânzarea casei. Dar acesta a fost numai un gând, căci am citit o singură dată acatistul și o singură dată paraclisul Sfântului în timpul examenelor, fără a mă mai ruga pentru rezolvarea problemei cu casa. Băiatul meu a luat examenele cu bine, cu ajutorul lui Dumnezeu, al Maicii Domnului și cu rugăciunile Sfântului Efrem. După terminarea examenelor, am plecat să ne înscriem la facultate în același oraș unde aveam și apartamentul moștenit. Gândul meu era ca după înscriere să ne întoarcem acasă și, după aproximativ o săptămână, să revin unde aveam apartamentul și să mă ocup de vânzarea lui atât cât era nevoie. Pentru înscrierea la facultate am stat patru zile, iar în aceste zile a venit un client și am vândut apartamentul. Nu puteam crede și nu puteam înțelege ce se întâmplă. Mă întrebam mereu: „Cum se poate ca numai să gândești ceva și Sfântul Efrem să vină atât de repede să te ajute?”. În noiembrie 2011, m-am rugat Sfântului Mina să mă ajute cu vânzarea casei, în mai 2012, m-am rugat Sfântului Mucenic Fanurie și sunt convinsă că și rugăciunile acestor Sfinți m-au ajutat, dar la Sfântul Efrem m-am rugat foarte puțin. De fapt, numai m-am gândit că ar trebui să mă rog Sfântului Efrem și în câteva zile s-a vândut apartamentul, care era pus în vânzare de aproape un an.

Nici acum nu pot încă realiza și înțelege cum s-au putut rezolva atât de repede problemele mele, mai ales cea cu casa, care pentru mine era foarte grea și de nerezolvat.

Mulțumesc lui Dumnezeu și Maicii Domnului că m-au auzit atunci când îi rugam să-mi trimită și mie pe cineva care să mă ajute și l-au trimis în viața noastră pe Sfântul Mare Mucenic Efrem cel Nou, să ne ocrotească, să ne ajute și să ne fie alături, chiar și numai când ne gândim la dânsul...

M., 27 septembrie 2012

21. Doamne, ce mi se întâmplă? – vindecarea sindromului Menier

Sunt rasofoara Teofilia de la Mănăstirea Bistrița din județul Vâlcea și am promis Sfântului Efrem cel Nou că voi depune mărturie despre ajutorul care l-am primit de la dânsul luni, în 24 septembrie 2012. De zece ani sufăr de sindromul Menier, o afecțiune a urechii interne a cărei manifestare este cumplită. Se instalează starea de vertij în momentul inflamării nervului auditiv, care este atât de puternică, încât ai senzația că te afli într-un carusel care nu se mai oprește chiar și o săptămână. Pe lângă aceasta, apar și starea de vomă și surditatea la urechea dreaptă (urechea mea bolnavă). În această perioadă de surditate, sunt anumite zgomote, de o anumită frecvență, pe care le aud amplificate de mii de ori. Așadar, puteți înțelege ce poate fi în capul meu în acele zile.

Luni, mergând la ascultare, am observat că încep să amețesc din ce în ce mai rău, că mi s-a înfundat urechea și a apărut starea de vomă. Am știut din acel moment că s-a instalat sindromul. De la ora 11 de dimineață și până seara la ora 22, nu m-am mai ridicat din pat. Au venit la mine cu mâncare și parafină caldă maicile mele de suflet, care mă ajută atât de mult când mi-e rău: Maica Gabriela și Maica Heruvima. În tot acest timp, nu am încetat să mă rog Maicii Domnului, Sfântului Grigorie Decapolitul, care are sfintele moaște la noi în mănăstire, dar și Sfântului Efrem cel Nou.

La ora 21:30, după ce nu mai aveam ce voma și amețeala începea să fie din ce în ce mai mare, am ridicat capul și l-am rugat pe Sfântul Efrem - privind către icoana pe care o am la căpătâiul patului - ca, dacă este grabnic ajutorător, să mă ajute să-mi revin până dimineață din starea de rău și îi promit că voi depune mărturie despre ajutorul primit. Mi-am pus parafină încălzită pe cap, m-am înfoclit să îmi fie cald și am încercat să găsesc o poziție în care să pot petrece noaptea. Din cauza amețelilor, nu poți să stai numai într-o poziție, deoarece ai senzația că te prăbușești - poate doar în șezut, dacă amețeala nu este prea mare. Mă rugam în continuare și m-am uns cu ulei pe care l-am

primit din candela Sfântului, din Grecia. La un moment dat, m-am trezit, dacă pot spune așa pentru că sforăiam. Așadar, adormisem și dormeam cu sforăituri. M-am întrebat speriată: „Doamne, ce mi se întâmplă?”. Am mișcat încet capul și am observat că nu amețesc. Atunci mi-am dat seama că Sfântul Efrem a ascultat rugăciunea mea și mi-a venit degrabă în ajutor. Până dimineața, starea mea de rău s-a ameliorat. Amețeala mi-a trecut și la ora 7 am fost la ușa maicii starețe să îi spun că nu mai trebuie să merg la spital. Încă mai am urechea înfundată, dar starea mea este bună. Fac ascultare, merg la biserică și îi mulțumesc Sfântului Efrem că m-a ajutat atât de mult.

Și săptămâna trecută m-am simțit rău și l-am rugat să mă ajute. Noaptea l-am visat că a venit în chipul unui părinte cunoscut și m-a întrebat dacă îmi mai este rău.

Îți mulțumesc mult, Sfinte Efrem cel Nou!

Rasofoara Teofilia, 28 septembrie 2012, Mănăstirea Bistrița - Vâlcea

22. Grabnic și delicat ajutător

Mulțumesc din suflet Sfântului Efrem pentru tot ceea ce am citit despre viața și minunile lui, precum și celor care și-au deschis inima către ceilalți, împărtășindu-le - din propria experiență - bucuria de a-l cunoaște pe Sfântul Efrem. Mă alătur lor, cu o mărturisire simplă, împlinind astfel o veche datorie.

Mărturisesc că, atunci când primesc o carte despre viața și minunile unui Sfânt sau icoana în care îi este zugrăvit chipul, simt că Sfântul pășește cu delicatețe în

viața mea, spunându-mi, în modul acesta, că-mi este aproape și că a venit vremea să îl cunosc.

Așa s-a întâmplat acum patru ani, când Sfântul Efrem m-a întâmpinat printr-o carte. Nu știam nimic despre viața și minunile lui. M-a surprins imaginea de pe copertă, lumina pe care o ținea în palmă, privirea calmă și pătrunzătoare. Am citit cartea cu un amestec de curiozitate, frică, neliniște și bucurie. Curiozitate, pentru că îl întâlneam prima dată. Frică, pentru că mă tulbura măreția Sfântului și nesfârșita sa răbdare în chinurile inimaginabile prin care a trecut. Neliniște, pentru că înțelegeam, din multele lui minuni și arătări, că este mai mult decât viu, că ne cunoaște nevoile și căderile mai bine decât noi înșine (mă gândeam că știe tot ce-mi trece prin minte, tot haosul acela de griji, de neputințe și păcate în care mă zbăteam). Bucurie, pentru că știam de la Maica Domnului și Sfântul Nicolae cât de plină de iubire este inima Sfinților.

Peste filele cărții s-a așternut apoi colbul uitării. Sfântul „s-a așezat” cuminte în bibliotecă și m-a așteptat să revin. A trecut mult timp. Zăboveam atunci când îi întâlneam privirea, căutând probabil o altă carte, dar atât. Nu de puține ori, inima noastră uită să bată pe drumul spre rai, transformându-se în piatră...

Acum un an sau doi, la întoarcerea dintr-un pelerinaj în Grecia, o cunoștință apropiată, o doamnă deosebită, cu multă dragoste de Dumnezeu, mi-a dăruit o iconiță a Sfântului, mărturisindu-mi că-i este un bun și drag prieten, mare făcător de minuni. M-am bucurat sincer, cu bucurie mare și... am uitat.

În ultimul timp, Sfântul Efrem s-a săturat însă de împietrirea mea și a devenit insistent, printr-o serie de „întâmplări”: m-am întors la Nicula, reper sfânt al inimii mele, și dintre toate comorile de la pangar, am ales fără să clipesc, spre aducere aminte a pelerinajului, o carte mică cu viața, minunile, acatistul și paraclisul Sfântului; prietena mea de la București mi-a povestit apoi despre darul făcut de Sfânt bisericuței studenților din Cluj-Napoca - papucul primit spre binecuvântare și mângâiere; tot ea mi-a adus și

ultima carte dedicată Sfântului Efrem, când mi-a făcut bucuria de a ne revedea, după mulți ani, în vara aceasta; la scurt timp, o altă prietenă dragă, de la Cluj, mi-a povestit „ca din senin” o minune pe care Sfântul a făcut-o de curând, vindecând un copil grav bolnav. Am înțeles așa (greu, dar am înțeles) că Sfântul Efrem mă cheamă, că-mi este mereu ajutător și că ar vrea să stăm mai des de vorbă. Ca o cunună a tuturor celor de mai sus, mi-am adus aminte și de faptul că el mă privește mereu blând, din icoana așezată în altarul bisericii în care Hristos îmi odihnește sufletul înviforat de necazurile și neliniștile acestei vieți... Cum am putut fi așa surdă la chemarea Sfântului?

Am început să citesc acatistul și paraclisul Sfântului Efrem, să-i împărtășesc cu simplitate toate „ofurile”, toate dorințele și neputințele mele. M-a impresionat mai ales când am aflat că el este unul dintre Sfinții cei mai dragi Maicii Domnului, cea sub a cărei neîncetată ocrotire m-am născut și trăiesc. Recunosc și că denumirea de „foarte grabnic ajutător” a Sfântului m-a ispitit să-l pun la încercare de câteva ori. Și Sfântul a răspuns cu blândețe... A deblocat calculatorul atunci când acesta s-a oprit la trimiterea unui mesaj de suflet Părintelui meu duhovnic. A restabilit sănătatea mamei atunci când l-am strigat, neliniștită că dintr-un simplu acces de tuse lucrurile se complicau și mama se simțea tot mai rău, fără ca eu să o pot ajuta. A rezolvat lucrurile ca prin minune când, din cauza unor încurcături, riscam să pierd o întâlnire profesională importantă, oferindu-mi, așa cum l-am rugat, varianta cea mai bună de a ajunge la destinație.

Mi-a demonstrat așa că nimeni nu trece pe lângă inima sa cuprinzătoare și plină de iubire, oricât de nevrednic ar fi.

Cred că minunea cea mai mare pe care Sfântul a împlinit-o până acum în viața mea este modul în care răspunde cu nesfârșită răbdare nerăbdării mele, cu nețărmurită iubire neîubirii mele.

Îl rog pe Sfântul Efrem să ierte tot gerul din inima mea și să mă ajute să-I pregătesc lui Dumnezeu în ea, loc de odihnă.

Fie ca noi toți să rămânem mereu sub acoperământul Maicii Preacurate, sub ocrotirea ei blândă și atotputernică! Să fim alături, în toate răscrucile vieții, de Sfântul Efrem, Sfântul Ierarh Nicolae, Sfântul Mare Mucenic Dimitrie și de toți prietenii ei.

Maria, 1 octombrie 2012, Cugir

23. Nu e așa cunoscut ca Maica Domnului – vindecarea bolilor de piele

Scriu aceste rânduri în urma unor întâmplări minunate, care nu se cad să fie trecute sub tăcere. Cel care m-a convins că trebuie să dau mărturie despre ele este un copil. Cuvintele pe care mi le-a spus la începutul acestui an m-au pus serios pe gânduri. El se cheamă Efrem și a primit acest nume în cinstea Sfântului Mare Mucenic Efrem cel Nou. În ziua de 3 ianuarie, stăteam cu el în cameră, iar pe perete se afla o icoană pe lemn a Sfântului Efrem, care fusese pictată la dorința mamei sale. Fiind ziua de prăznuire a aflării moaștelor Sfântului Efrem, l-am întrebat pe nepotul meu, care avea patru ani:

- Efrem, ce știi tu despre Sfântul Efrem?

S-a uitat la mine și mi-a răspuns imediat, simplu și direct:

- Nu e așa cunoscut ca Maica Domnului. Aș vrea să fie mai cunoscut.

M-a cutremurat răspunsul lui. Era al lui, dar era și al Sfântului Efrem.

Am rămas fără grai și mi s-a împlântat adânc în minte ceea ce mi-a spus. Cu acest gând în minte scriu mărturiile ce urmează. Cu adevărat, nimeni nu știe să ne îndemne și să ne bucure așa cum o face Sfântul Efrem prin copiii săi.

Poate că am ezitat să dau mărturie și pentru că Sfântul Efrem m-a ajutat de foarte multe ori în lucruri care nu aveau o mare importanță, dar dânsul le-a acordat importanță dacă i-am cerut ajutorul. Și au fost foarte multe. Atât de multe, încât pot zice că mi-e și jenă să îi mai cer ceva. Cu adevărat, acest om este dumnezeiesc și are o bunătate și o blândețe incredibile, însă puterea și fermitatea lui sunt pe măsură. M-am convins de nenumărate ori. Voi povesti în continuare despre două lucruri minunate.

În toamna aceasta, la începutul lunii septembrie, m-am trezit că pe mâna dreaptă, în zona degetului mare - acolo unde el se sprijină pentru a ține mouse-ul - mi-a apărut o „cohortă” de negi. Erau în jur de 20-30, unul lângă celălalt. Văzându-i, m-am gândit că-i merit din plin pentru multele mele păcate. Cu toate acestea, am zis așa, ca într-o doară: „Ajută-mă, Sfinte Efrem, cu negii ăștia”. Apoi mi-am văzut de treabă, deoarece eram prins cu munca. După vreo două zile, mi-am adus aminte de negi și m-am uitat la mână. M-am uitat și m-am tot uitat, dar nu am găsit nici urmă de negi. Era atât de curată mâna, încât am început să caut pe mâna stângă, gândindu-mă că am confundat mâna. Dar și mâna stângă era curată - nici urmă de negi. Așa a binevoit Sfântul Efrem, să mă vindece foarte, foarte repede. Nu știu de ce a rânduit așa, dar îi mulțumesc mult.

În urmă cu două săptămâni, am descoperit pe corp o căpușă. Mai avusesem una sau două în vara aceasta, deoarece au fost destul de multe cazuri de mușcături de căpușă în zona în care locuiesc. Îndată ce am observat-o, mi-am propus să o extrag cât mai repede. Am încercat să o smulg, însă, oricât m-am străduit să fac lucrul acesta, nu am reușit, fiind ea și într-o parte a corpului oarecum mai puțin accesibilă. Însă degeaba m-am străduit aproape o oră, căci nu am izbutit să o scot. Problema cea mare este că nu era căpușă, ci o excrescență a pielii. Acest lucru l-am observat doar când, a doua zi dimineată, m-am uitat mai atent la ea. Ca mărime și ca aspect semăna cu o căpușă, însă în urma sesiunii de „smulgere”, excrescența se făcuse foarte urâtă, iar pielea din jurul ei era roșie. Ca să fiu sigur că nu-i căpușă, i-am făcut și o fotografie cu zoom, iar când am văzut poza mărită pe calculator, mi-am dat seama ce prostie imensă am făcut încercând să

smulg excrescența. Văzută de aproape, se vedea limpede că nu este nicidecum căpușă. Mi s-a cam pus nodul în gât și m-am întristat, aceasta cu atât mai mult cu cât toată zona excrescenței se inflamase. Așa că n-am știut să fac decât un singur lucru: l-am rugat pe Sfântul Efrem să îmi ierte prostia și să mă ajute din nou. M-am însemnat de trei ori cu semnul Sfintei Cruci pe acel loc, iar apoi m-am dat cu untdelemn adus de la Mănăstirea Sfântului din Grecia. Prin mila Sfântului Efrem, m-am liniștit destul de repede și atâta pace mi-a venit în suflet, încât am și uitat de acea excrescență. Abia după mai bine de o săptămână mi-am adus aminte de ea și am căutat-o să văd în ce stare e. Pur și simplu nu mai era de găsit. Însă nu numai că dispăruse, ci n-am reușit nici măcar să identific locul unde fusese. Îi mulțumesc din suflet Sfântului Efrem pentru aceasta, precum și pentru tot noianul de bunătate ce mi l-a arătat până acum.

Cereți-i ajutorul Sfântului Efrem și veți vedea voi înșivă grabnicul său ajutor, căci uneori minunile sale se petrec fulgerător!

C. K., 2 octombrie 2012

24. Mulțumesc din inimă! – vindecarea durerii de sân

L-am descoperit pe Sfântul Efrem în această vară, cumpărând cartea despre minunile Sfântului (*Mărturii ale minunilor săvârșite în zilele noastre*) de la o mănăstire din Moldova. Am citit-o pe nerăsuflăte și o recitesc de câte ori simt nevoia

Să vă spun cum m-a ajutat pe mine Sfântul: în luna iulie, am simțit o ușoară durere în sânul drept, dar nu i-am dat importanță, deși mă deranja acel disconfort. Am plecat în concediu în Bucovina, să vizităm mănăstirile și m-am întors de acolo cu foarte multe cărți cumpărate: despre Părintele Cleopa, Părintele Arsenie Boca, Părintele Ilarion Argatu, Sfântul Ioan cel Nou de la Suceava, Sfântul Nectarie etc.

Durerea de la sân devenise deja persistentă, dar de o intensitate moderată. M-am speriat, gândindu-mă să nu fie ceva grav. În acel moment, nu dispuneam de bani să merg să fac o ecografie, dar am zis că, dacă nu-mi va trece, voi vedea eu cum fac să merg la medic.

Apoi... într-o seară, am început să citesc acatistul sfântului Efrem și să mă rog fierbinte să mă ajute, să nu fie ceva grav. Dimineața, când m-am trezit, nu mă mai dureau sânul deloc! Mi-era frică să nu fie doar o părere! Nu-mi venea să cred! Promisesem Sfântului că voi scrie despre cele întâmplate, dar am tot amânat... iar durerile au reapărut. Apoi am zis: „Sfinte Efrem, te rog, ajută-mă, căci mă voi ține de cuvânt!”. Și iată, acum mă țin de cuvânt și dau mărturie despre minunea făcută de Sfântul Efrem cu mine!

Mulțumesc din inimă, Sfinte Efrem, și ție, Sfinte Nectarie! Mă închin și vă păstrez în inimă pe amândoi!

Luminița F., 12 octombrie 2012

25. Aveți încredere în Sfântul Efrem el Nou! – vindecare de epilepie

Numele meu este Andrei, sunt din județul Timiș și aș dori să vă mărturisesc cazul nostru.

Am un băiețel de 8 anișori căruia, în decembrie 2011, în urma unei lovituri la cap, i s-a declanșat epilepsia. Am umblat pe la mulți doctori, dar cu prea puține rezultate.

În luna iulie a acestui an, am ajuns și pe la Cluj, unde am avut ocazia să ajungem și la frumoasa biserică din lemn care se situează în incinta complexului studentesc. Preotul care slujea acolo ne-a ascultat necazul și ne-a îndrumat să ne rugăm Sfântului Efrem cel Nou. A doua zi, am luat parte la Sfânta Liturghie, iar după aceea, băiatul a fost dus în altar, unde s-a închinat la mai multe sfinte moaște. Când au ieșit din altar, preotul ne-a spus că se va face bine, dar să avem încredere în Sfântul Efrem cel Nou, căci el ne va asculta rugăciunile. În septembrie, am ajuns la un alt doctor, în Timișoara, care i-a schimbat băiatului tratamentul, iar acesta a început să dea rezultate. Noi suntem siguri că Sfântul Efrem cel Nou ne-a auzit rugăciunile, iar acum băiatul este pe drumul cel bun.

Cu această ocazie, îi mulțumim preotului pentru sfatul cel bun și lăudat să fie Sfântul Efrem pentru că ne-a auzit rugăciunile și l-a ajutat pe domnul doctor să găsească tratament pentru băiat.

Dorim tuturor multă sănătate și vă îndemnăm să nu vă pierdeți speranța niciodată!

Andrei D., 14 octombrie 2012, Timișoara

26. În călătorie – ocrotire la drum

Aveam de făcut cu mașina un drum mai lung și eram puțin îngrijorată pentru faptul că trebuia să plecăm vineri după-masă, după lucru, și am fi ajuns noaptea târziu. Am citit paraclisul Sfântului Efrem, cu rugămintea să ne ajute în acest drum să ajungem cu bine. După ce am terminat de citit, m-am urcat în mașină și am observat că s-a aprins un bec roșu pe bord. M-am uitat în cartea tehnică - indica probleme cu motorul. Nu prea înțelegeam ce se întâmplă - mă rugasem Sfântului să ne ajute, iar mașina noastră tocmai ce se defectase? Am pornit spre service, iar acolo și-au dat seama că mașina avea probleme cu frânele. Fără ajutorul Sfântului, nu am fi știut de aceste probleme și am fi pornit la drum, riscându-ne astfel viața. După ce am reparat mașina, am pornit la drum și am ajuns cu pace și cu liniște în suflet, simțind tot drumul ocrotirea Sfântului.

Maria M., 16 octombrie 2012

27. Potolirea furtunii – patima alcoolului

Tatăl meu are probleme cu alcoolul. Uneori devine violent, sparge prin casă, o amenință pe mama, amenință că se sinucide. Prin astfel de momente am trecut și la începutul lunii octombrie a acestui an. Cu durere în inimă, l-am rugat pe Sfântul Efrem să ceară milă și îndurare pentru familia mea și să-i ajute pe părinții mei, pentru că eu pur și simplu nu mai știam ce să fac. În timp ce citeam rugăciunea simțeam cum o pace îmi

umple sufletul și parcă o mână nevăzută îmi ștergea lacrimile de pe față. A doua zi, am primit prin poștă o icoană minunată cu Sfântul Efrem. Cu o lună în urmă, trimiseseam un mic ajutor pentru o icoană mare cu Sfântul Efrem cel Nou, care urma să se picteze pentru înființarea primei comunități ortodoxe terapeutice pentru cei dependenți de droguri, al cărei Sfânt ocrotitor va fi Sfântul Efrem cel Nou. Acolo îi rugasem frumos să-l pomenească și pe tatăl meu, pentru această problemă cu alcoolul.

Se menționa că aceia care pot ajuta vor primi o copie după icoana Sfântului, dar, deoarece suma trimisă de noi a fost mică, nici nu mă gândisem că vom primi și noi. Icoana a ajuns după o lună de zile, exact când acasă la noi era un iad... pentru mine a fost un semn că Sfântul a auzit rugăciunile noastre și va avea milă de familia mea. Ai mei s-au liniștit atunci și am trecut cu bine peste acele momente.

Nu s-a rezolvat situația părinților mei, dar cu siguranță am primit pace și ușurare atât eu, cât și părinții mei, potolind Sfântul furtuna și tulburarea și deznădejdea din sufletele noastre.

Mulțumim Sfântului Mare Mucenic Efrem cel Nou pentru grabnicul său ajutor!

Maria M., 16 octombrie 2012

28. În mâinile Dumnezeului nostru celui viu – boli trupești, vindecarea patimii alcoolului, vindecare sufletească, ferire de sinucidere

În numele Tatălui, al Fiului și al Sfântului Duh. Amin.

„Mare ești Tu, Doamne, și minunate sunt lucrurile Tale și nici un cuvânt nu este de ajuns spre lauda minunilor Tale!”. Cu adevărat, mari lucruri a făcut cu noi Domnul. E îndeajuns să privim ultimele luni din viața noastră și rămânem uimiți de milostivirea și răbdarea lui Dumnezeu. Scriem această minune acum, după ce de multe ori am intervenit la structura ei, adăugând câte o altă fărâmbă din ceea ce Dumnezeu a avut pregătit pentru noi.

Rânduiala pe care Dumnezeu o pune în lucruri a devenit evidentă când, după mulți ani în care nu a fost așa, Paștile noastre au fost întâmpinate de părinții noștri spovediți și împărtășiți. Și-a arătat Dumnezeu îndelunga Sa răbdare, Se ține de noi, face orice, numai să ne deschidem inimile. Dacă am cunoaște dragostea Lui...

Mare parte din viața tatălui nostru a fost plină de lucruri care nu l-au lăsat să se apropie de Biserică: probleme cu alcoolul care au dus la multe certuri în familie, întâlniri fără nici un folos cu preinși prieteni, o mamă martor al lui Iehova.

În 2004, a început lupta: am aflat că tata are leucemie, în afara perioadelor în care îi era rău sau se afla la spital, viciile existau: când îi era puțin mai bine, se întorcea la băutură și, prin ea, la tot răul. E o minune că a dus boala aceasta vreme de opt ani! De multe ori, ajungea într-o stare atât de gravă la spital, încât doctorii se mirau că mai trăiește. În vara anului 2011, a suferit o fractură la șold care a necesitat o intervenție chirurgicală, ce s-a dovedit a fi o nereușită. În urma acesteia, șase luni a stat la pat, așteptând vindecarea, care părea să nu mai vină, până când ne-a ajutat Dumnezeu să ajungem la Cluj, unde i-a fost pusă o proteză cimentată. S-a dovedit acum că grava eroare medicală din prima intervenție fusese o binecuvântare. Dacă ar fi fost puse corect cele

trei șuruburi de 15 centimetri în os, și nu în mușchi, așa cum s-a descoperit la Cluj, perioada de recuperare de după cea de-a doua intervenție ar fi fost prelungită. Chiar și așa, doctorii clujeni credeau că îl vor pierde pe masa de operație din cauza complicațiilor. Leucemia nu lăsa sângele să se închege și incizia necesară era una relativ mare. Până la sfârșitul anului însă, am avut bucuria de a-l vedea mergând. Era pentru a doua oară în viață când a avea o asemenea intervenție, prima fiind produsă în timpul unei explozii de carbid când, din cauza impactului, fusese găsit apoi atârnat pe vârful unui stâlp cu genunchiul stâng rupt și cu alte câteva leziuni. Dar a trecut peste toate acestea, spre slava lui Dumnezeu.

Începutul acestui an a venit cu stări de rău tot mai mari pentru el. Alte încercări: probleme cu inima, insuficiență respiratorie gravă, creșteri în greutate din cauza apei ce nu era eliminată din corp. A fost internat în Baia-Mare. Abia ajunse la Cluj, am fost îndemnate de mama noastră (și nu numai) să mergem la el, pentru că nu se simțea deloc bine și nu știam cât va mai putea organismul lui, slăbit deja, să ducă toate bolile.

Mari minuni s-au întâmplat într-o singură zi. Am hotărât să mergem sâmbătă până la Baia-Mare și să ne întoarcem în aceeași zi. Tata spunea că nu știe ce să mai facă, parcă voia să mai încerce ceva, medicamentele erau prea puțin față de ceea ce căuta el. I-am spus atunci să chemăm un preot să îl spovedească și să îl împărtășească. Altă dată, când l-am mai îndemnat spre împărtășanie, mi-a spus: „A fost azi un preot la mine la spital și i-am dat 10 lei. Asta înseamnă împărtășanie?”. I-am explicat, cât ne era cu putință! Ne-am pus nădejdea în Hristos, Marele Doctor! Și a fost de acord! El, care a stat departe de Tainele Bisericii atâția ani, el, care nu voia să audă de preoți (cred că îi vedea ca pe niște vestitori ai morții, ultimii oameni pe care îi mai văd ochii bolnavilor)!

Am încercat să-l sunăm pe preotul spitalului, însă nu reușeam. Am luat repede atunci de pe internet numere de telefon de la diferiți preoți din oraș, însă nici așa nu izbuteam să găsim unul care să poată veni. Ne-am zis că nu se poate! Ne făceam griji

că va renunța la idee, însă continua să își dorească asta. Am reușit să luăm legătura cu un preot care a fost dispus să vină la el. Era târziu, tata mâncase deja și ne gândeam că părintele nu îl va mai împărtăși, însă starea lui de sănătate l-a determinat pe părinte să îi dea Trupul și Sângele Mântuitorului. BUCURIA NOASTRĂ! De atunci înainte, am lăsat totul în grija lui Dumnezeu, știam că va fi bine, orice ar fi. Tot o minune a fost că am prins trenul spre Cluj în ultimele 3 minute, pentru rugăciunile Sfântului Ioan Maximovici. La fel și mama noastră: când nu credea că va mai ajunge la Sighet, a trimis Dumnezeu o mașină. Ar fi fost greu dacă nu am fi reușit să plecăm, nu am fi avut unde să dormim.

Până luni, starea lui de sănătate s-a agravat. Mama noastră, care era iar în Baia-Mare, la el, ne-a sunat, spunându-ne să ne pregătim să mergem acasă, pentru că tata nu era deloc bine. L-au dus la terapie intensivă într-o stare în care și el se simțea aproape de final (în lift, după cum am aflat după aceea de la infirmiere, și-a cerut iertare pentru tot ceea ce le-a făcut în cei 8 ani de când merge la secția de hematologie). Dar am avut nădejde! Eram chiar la slujba Sfântului Maslu și mama ne suna insistent. Ne era din ce în ce mai greu să răspundem, veștile nu erau deloc ușor de primit. La finalul slujbei, am cântat Paraclisul Maicii Domnului, în timp ce telefonul suna tot mai des. Dumnezeu Și-a arătat iar marea Lui dragoste de oameni, pentru rugăciunile Maicii Sale: de la terapie intensivă tata a fost transferat din nou pe secție, apoi a început să fie tot mai bine și mai bine odată cu fiecare zi, până când s-a întors acasă. Ne-a mărturisit că se ruga atunci când îi era greu. A spus că a fost într-o zi la Sfânta Liturghie în incinta spitalului și că s-a rugat Sfântului Nectarie și Sfântului Mina.

Starea lui de sănătate continua să fie totuși precară: multe drumuri la urgență, internări și externări din spital, un aparat de oxigen în permanență lângă patul lui, însă MULTE s-au schimbat, cel mai mare lucru: în Joia Mare a vrut să se spovedească și să se împărtășească. Și acum ne miră multe lucruri: nu a mai băut, a acceptat o pisică în casă, el, care nu arăta niciodată o prea mare dragoste pentru animale. Era pace în casa noastră!

Acum aproximativ trei luni, starea lui s-a înrăutățit. Obosea tot mai ușor. Ne spunea în repetate rânduri: „Sunt o povară pentru voi!”. Într-o zi, când a găsit puterea necesară de a merge, ne-a spus că vrea să iasă puțin afară, să se plimbe singur. A venit înapoi după câteva minute. În deznădejdea care îl cuprindea, văzându-și neputințele, hotărâse să meargă la un stâlp de înaltă tensiune și să-și sfârșească suferința, curentându-se. Dar Maica Domnului, pe care o rugam în tot timpul acesta să îl lumineze, nu l-a lăsat. În urma încercării de a se sinucide, și-a rupt clavicula dreaptă (șocul a determinat impactul cu pământul). Nu ne venea să credem că încă trăiește. Dumnezeu ne-a răspuns atât de direct la întrebarea: „Unde e El atunci când oamenii vor să se sinucidă?”: e chiar acolo, Viu, aproape de toată ființa omului.

Fiind apoi internat la cardiologie, din cauza oxigenării insuficiente a creierului, începea să își piardă rațiunea. Mama noastră era lângă el, suferind de fiecare dată când îl vedea pierzându-și mintea.

Eram în postul Adormirii Maicii Domnului, în tabăra ASCOR de la Ciosa, când mama ne-a spus că mâinile și buzele i se învinețesc și că nu prea mai poate vorbi. A doua zi, dacă starea lui continua să se înrăutățească, urma să mergem acasă.

Seara, la discuțiile cu tinerii, Părintele Ciprian Negreanu a propus să spunem un „Tatăl nostru” pentru tata, toți cei prezenți. Când am ieșit apoi din biserică, era ora 23:01. După câteva minute, am aflat că tata a trecut la Domnul. Dar chiar și în ultimele clipe, Domnul l-a purtat în mâinile Sale. Minunea din acea seară de 8 august 2012 a fost, așa cum am aflat de la mama noastră, că tata a adormit la 22:57, adică în timp ce noi rosteam rugăciunea pentru el. Când privim acum în urmă, ne minunăm cât de pașnic au trecut toate, chiar și înmormântarea, la care am avut alături mulți oameni dragi, a fost o adevărată înviere. Rămâne doar să ne rugăm pentru el, robul lui Dumnezeu, Nicu.

Mamei noastre i-a fost greu în tot acest timp, dar a dovedit o tărie de neînchipuit. Deși are și ea probleme de sănătate, nu l-a lăsat niciodată fără ajutor pe tatăl

meu: multe nopți petrecute în spitale, purtarea de grijă pe care i-a arătat-o atunci când a fost imobilizat la pat, numai ea știe de câte s-a lipsit în tot acest timp. Cât de multe poate să rabde și să ierte dragostea! Dar și pe ea au apropiat-o toate de Dumnezeu. E tot mai pomenit Sfântul Nectarie în familia noastră.

Îi dăm slavă lui Dumnezeu pentru toate! Au mijlocit Maica Domnului, Marele Sfânt Nicolae și Sfântul Efrem cel Nou pentru întreaga noastră familie! Nimic nu e mai bine decât a ne lăsa în mâinile Dumnezeului nostru Celui Viu!

Nicoleta-Silviana și Anca-Lorena, 30 octombrie 2012, Cluj-Napoca

29. Cu sfântul Efrem în sesiunea din toamnă, având 5 examene restante

Am îndrăznit să-l întreb pe Sfântul Efrem, uneori chiar obraznic, cine este și s-a făcut cunoscut mie prin multe minuni. Nu înțelegeam de ce atâția oameni au dragoste pentru acest Sfânt.

Sunt studentă în anul IV la Facultatea de Drept. După anul universitar anterior, am rămas cu cinci examene restante pentru sesiunea din toamnă.

Primul examen a fost cel de drept comercial, materie la care, în sesiunea din vară, am dat profesorului foaia de examen goală. Am primit subiectele și mi-am dat seama că voi fi nevoită să fac același lucru și acum, în toamnă. Amintindu-mi de blândecele muștrări pe care le-am primit că nu am scris nimic și pentru rușinea de oamenii dragi care știam că se roagă pentru mine, am început să scriu pe una din foile de examen: „Sfinte

Mare Mucenice Efrem cel Nou, roagă-te lui Dumnezeu pentru mine, păcătoasa! Cum i-ai ajutat pe atâția, ajută-mă și pe mine, măcar că sunt nevrednică. Dacă ar fi după cunoștințele mele, aș da iar foaia goală. Dar tu poți. Pentru rugăciunile tale, ale Preacuratei și pururea Fecioarei Maria, ale Sfântului Ierarh Nicolae și ale tuturor celor care se roagă pentru mine, să ne miluiască Dumnezeu pe toți, amin”.

I-am spus Sfântului Efrem că voi scrie minunea dacă o va face. Și am început să scriu frânturi de idei puse cum am putut unele lângă altele. Am ieșit necăjită din examen, mă gândeam că nu-l voi trece. S-a dovedit contrariul: prima notă pe care am aflat-o era de la acest examen și era... 5. Nu numai că mi-am trecut examenul, dar am obținut îndeajuns de multe credite încât să trec în anul IV. Să nu lăsați niciodată foaia goală, eu am făcut ascultare și nu mi-a părut rău.

La următoarele examene, am cerut iar ajutorul Sfinților și am trecut cu bine peste toate. Din cinci examene am trecut trei: drept comercial, contracte speciale și succesiuni, și am rămas cu examenele de procedură penală (mă gândesc că poate unora le va folosi dacă precizez acest lucru).

I-am mărturisit unei fete, știind că îl are ca ocrotitor pe Sfântul Efrem, neputința mea de a mă apropia de acest Sfânt și nemulțumirea că eu nu îl cunosc și mi-a zis să citesc o dată acatistul Sfântului și voi vedea...

Spun și eu acum, chemați-l în ajutor; precum el însuși i-a spus unei femei căreia i s-a arătat că nu o va uita, nu ne va uita nici pe noi.

Am trecut cu vederea ajutorul Sfântului la un alt examen, la care, înainte de a merge, m-am pus în fața icoanei sale și am citit câteva grile de la un test din timpul anului. Multe din grile s-au regăsit, cu mici modificări, pe foaia de examen. Sfântul Efrem a fost cu mine chiar și atunci când învățam. În timpul sesiunii, am citit materia pentru sesiune alături de o prietenă care învăța pentru examenul de licență. Avea la gât un

medalion cu o părticică din papucul sfântului. Ulterior, Sfântul Efrem mi-a dăruit și mie unul.

Dumnezeului nostru slavă!

Nicoleta-Silviana, 30 octombrie 2012, Cluj-Napoca

30. Sfântul Efrem, ocrotitorul copiilor

Sunt educatoare și, ca o respectare a promisiunii mele față de Sfântul Efrem, vin să mărturisesc ajutorul lui. Una dintre fete nu putea să adoarmă. L-am chemat pe Sfânt, i-am dat fetei în mâini o cruce atinsă de papucul lui și aceasta a adormit liniștită.

Dumnezeului nostru slavă!

Nicoleta-Silviana, 30 octombrie 2012, Cluj-Napoca

31. Un loc în cămin prin mijlocirea Sfântului

Un citat cunoscut spune: „Muncește ca și cum n-ai muri niciodată, dar îngrijește-te de suflet ca și cum ai muri mâine!”.

Sunt clipe în viața noastră când ne simțim deznădăjduiți, când criticăm greutatea crucii pe care Dumnezeu a pus-o asupra noastră. Și totuși, poate că Dumnezeu ne dă greutatea ca în acest fel să ne aducem aminte de El, să ne rugăm Lui, căci până la urmă nimeni din lumea aceasta rea nu ne ajută, nu ne face un bine... Doar rugându-ne Lui putem trece peste tot ce ni se pare greu și nedrept în viață.

Sunt persoane care se roagă lui Dumnezeu prin intermediul Sfinților. Aceste persoane fie poartă numele unui Sfânt și s-au simțit legate de el prin acest fapt, fie poate au auzit de o anumită minune a acelui Sfânt, alegându-l din acest motiv. Eu cred că mă încadrez în ambele categorii: port numele Sfintei Fecioare Maria și am început să mă rog Sfântului Efrem cel Nou. Am auzit despre el de la o prietenă care mi-a mărturisit că Sfântul Efrem cel Nou i-a îndeplinit minunea, ruga ei.

Concret, am intrat la buget la facultate în anul IV, însă nu am primit loc în cămin. Facultatea începuse, iar eu nu aveam unde să locuiesc. Mi-am sunat toate cunoștințele cu scopul de a găsi o chirie unde să stau, însă nu mai aveau încă un loc disponibil. Atunci m-am rugat Sfinților și lui Dumnezeu și am aflat, după o zi, că am primit un loc, după redistribuirea acestora.

În concluzie, trebuie să fim conștienți că Dumnezeu este pretutindeni, cu toată puterea, mila și ajutorul pentru cei care îl caută...

Iulia-Maria, 30 octombrie 2012, Cluj-Napoca

32. Ajutor la doctorat

Numele meu este Luminița, sunt din Oradea și aș dori să vă povestesc o minime săvârșită de Sfântul Efrem cel Nou cu mine în anul 2011, cândva în luna iulie.

Eram doctorand în cel de-al cincilea an la Universitatea din Oradea, Facultatea de Istorie-Geografie, Relații Internaționale, specializarea Istorie.

Fiind foarte obosită, am luat hotărârea să mă las de doctorat, deși dădusem bani mulți în fiecare an în vederea finalizării lui. Era într-o duminică, după ce venisem de la Sfânta Liturghie. Cu bucuria că abandonez, am început să citesc o carte cu minunile Sfântului Efrem cel Nou. Noaptea l-am visat pe Sfântul Efrem cel Nou, care mă ducea la Cluj cu o mașină veche, Dacia 1300 albă, rablăgită și îmi explica faptul că nu trebuie să abandonez doctoratul. De asemenea îmi dădea indicații precise ce să caut la Arhivele din Cluj și la Biblioteca Centrală Universitară din același oraș. Dimineata, deși mai aveam doar trei zile din concediu, am mers la Cluj, împreună cu soțul meu, am urmat sfatul Sfântului Efrem cel Nou și astfel am finalizat doctoratul în 29 septembrie 2011.

Îi mulțumesc Sfântului Efrem cel Nou pentru ajutorul acordat în finalizarea studiilor începute în urmă cu cinci ani! Îi mulțumesc lui Dumnezeu, Care este mare prin Sfinții Săi!

Luminița M., 11 noiembrie 2012, Oradea

33. Numai ochi de văzut să avem

Mă numesc Teodora și m-am apropiat de biserică (mai ales de Biserica Studenților din Cluj-Napoca și de Părintele Ciprian Negreanu) de 2 ani și jumătate, și vreau să vă destăinui cum Sfântul Efrem cel Nou mi-a arătat că este aproape, atât de aproape întotdeauna, numai ochi de văzut să avem. Se întâmpla în septembrie 2012, înainte cu o săptămână de un scurt pelerinaj în Grecia, la Sfântul Efrem cel Nou, Sfântul Nectarie și Sfântul Ioan Rusul.

Era într-o zi de vineri, 14 septembrie 2012, când dimineață, devreme, am luat trenul spre Timișoara, unde trebuia ca după-amiază să încerc să negociez structura tezei cu conducătorul tezei mele de doctorat - o trebușoară complicată, întrucât îmi propusesem să renunț la un capitol bun de naratologie și nu neapărat aveam pregătit ceva complementar. Așadar, eram în tren și pe la ora 9 mă gândeam că la bisericuța noastră începuse Liturghia și cumva mă simțeam vinovată, pentru că eu, întotdeauna, în loc să fiu la Liturghie, am ceva de făcut, eventual foarte urgent, așa că nu reușesc să ajung... Dar decât să stau și să mă gândesc cum e să nu fiu niciodată acolo unde contează cu adevărat, mi-am căutat în bagaj cărțile pe care le luasem cu mine: *Minunile Sfântului Efrem cel Nou săvârșite în zilele noastre* și *Sfântul Nectarie - Minuni în România*. Am început să citesc din Minunile Sfântului Nectarie... La un moment dat, a urcat o doamnă care se ducea la Craiova și cobora în Timișoara, de unde urma să ia un alt tren spre Craiova. Am început să povestim de una, de alta, vrute și nevrute, ca-n tren. La coborârea din tren, nu știu ce mi-a venit, i-am dăruit doamnei acatistul Sfântului Nectarie și cartea cu minunile Sfântului Efrem, însă, în timp ce-i ofeream cartea, mă încerca un ușor regret, anume că nu aveam acatistul Sfântului Efrem decât în acea carte, deci rămâneam fără el pentru câteva zile, până reușeam să-l cumpăr din nou. Îmi propusesem să mă pregătesc oarecum

pentru pelerinajul care urma, citind acatistele Sfinților pe care urma să-i vizităm la ei acasă.

Am coborât în Timișoara și a început vâltoarea atât de bine cunoscută mie... seara am avut întâlnirea despre doctorat... la care coordonatorul tezei a fost atât de binevoitor, încât a acceptat cu mare ușurință toate propunerile mele de modificare a structurii tezei... Îmi era atât de limpede că bunăvoința coordonatorului nu mi se datora mie, totul se întâmplase nu pentru că eu eram cea impecabilă, ci Sfinții, Marii Sfinți și Bunul Dumnezeu m-au ajutat să restructurez ceea ce era aproape imposibil cu câteva zile înainte.

La întoarcerea în Cluj, am trecut prin Orăștie, de unde m-am întors cu fratele meu și cu prietena lui. Seara, la Cluj, minune mare - Adina mi-a dăruit acatistul Sfântului Efrem cel Nou. Mare de tot mi-a fost bucuria - Sfântul Efrem era din nou cu mine, la propriu.

P.S. La o săptămână, am pornit cu prietenii mei, Aura și Bogdan, spre Grecia, unde Bunul Dumnezeu și toți Sfinții ne-au ajutat să ajungem să ne închinăm Sfântului Efrem cel Nou, Sfântului Nectarie și Sfântului Ioan Rusul. Mulțumim lui Dumnezeu și tuturor Sfinților Săi pentru că ne-au călăuzit pașii și veghează neîncetat asupra noastră.

Teodora R., 11 noiembrie 2012, Cluj-Napoca

34. Prezent în viața mea – dobândirea unui copil și ajutor la naștere și alăptare

Și eu am simțit prezența Sfântului Efrem cel Nou în viața mea.

În 2010, am suferit un avort spontan, în urma căruia a urmat o depresie severă, tratată cu medicamente. Am rămas cu spaima că nu voi mai putea avea copii, că îmi vor scoate uterul. Știind că soțul meu își dorea foarte mult să aibă un copil, mă temeam să nu divorțeze de mine în cazul în care nu puteam rămâne însărcinată. După șapte luni de încercări, am rămas însărcinată, iar Sfântul Efrem a fost alături de mine pe parcursul sarcinii. Când mă apuca spaima ca voi pierde sarcina, îl rugam pe Sfântul Efrem să mă liniștească, să mă ajute să mă calmez, să gândesc pozitiv. A fost alături de mine pe parcursul sarcinii, dar și la naștere, care a fost grabnică.

După naștere, nu am putut alăpta și sânii mi s-au pietrificat; puteam face mastită. M-am rugat Sfântului Efrem ca până dimineată să fiu bine și așa a fost. Mulțumesc Sfântului Efrem că a fost alături de mine. Am simțit ajutorul lui și faptul că este prezent în viața mea. Îl rog să fie și de acum alături de mine și de copilul meu. Mulțumesc, Sfinte Efrem!

Lavinia, 1 decembrie 2012

35. Țineți minte acest nume, Efrem – repararea computerului

Aș vrea să vă relatez cele ce mi s-au întâmplat în zilele de 3-4 decembrie 2012. Mă aflam împreună cu mama mea, în vârstă de 77 de ani, la unul din sediile ENEL, pentru ca ea să încheie un contract pentru furnizarea energiei electrice. Am luat un număr de ordine și am așteptat liniștite o perioadă de circa o oră în holul arhiplin de oameni. Aveam numărul patru sute și ceva și mai erau foarte multe numere înaintea noastră, iar ritmul era extrem de lent, anume de 3-4 persoane pe oră. Am plecat cu gândul să revenim, pentru că în picioare era greu să stai atâtea ore și, pe deasupra, era și o hărmălaie de nedescris. Am venit în jurul orei 14 și am constatat că tocmai ne trecuse rândul cu o persoană. Nu a fost chip să-i înduplecăm să ne ia și pe noi - cu toate că erau două birouri -, așa încât ni s-a recomandat să luăm alt bon. Am luat alt bon și de data asta am hotărât să nu mai plecăm de acolo.

La ora 16:55 (după 3 ore de așteptare), cu o persoană înainte să ne vină nouă rândul, ni se comunica să plecăm acasă, deoarece căzuse serverul, astfel că era necesar să revenim a doua zi dimineață și, bineînțeles, să luăm alt bon și să așteptăm din nou să ne vină rândul.

A doua zi dimineață, am revenit pe la ora 9:30 și am luat număr de ordine; aveam numărul 414 și ne-am pus iar pe așteptat. După aproximativ 30 de minute, ni s-a comunicat că iar a căzut serverul. În clipa aceea, am simțit că îmi vine să plâng, că mă lasă nervii. Așa că am început să mă rog în gând, să îl chem pe Sfântul Efrem. Îl rugam să repare serverul, să pornească programul și să ne ajute să scăpăm de acest supliciu.

Nu au trecut nici cinci minute de când terminasem să mă rog, că din mulțime se desprinde o fată tânără, îmi întinde un bon cu șapte numere mai mic decât al meu și mi-l dă. Eu l-am luat, m-am uitat pe afișajul electronic să văd la ce număr s-a ajuns și constat că se schimbă numărul și că următoarele persoane eram chiar noi. Pornise

programul, mergea și serverul - totul s-a schimbat cu o viteză uluitoare. Când m-am așezat pe scaun, domnișoara respectivă de la birou mi-a spus: „Ați venit cu binele; programul... nu a mai pornit de mult timp”. I-am răspuns că nu eu am făcut minunea, ci Sfântul Efrem, dar ea nu auzise de Sfântul Efrem. Când am plecat, i-am repetat: „Țineți minte acest nume, Efrem, căci este un mare făcător de minuni!”.

Îi mulțumesc Sfântului Efrem că s-a îndurat de noi și ne-a venit în ajutor atunci când nu mai aveam speranța că vom mai reuși să încheiem acel contract, când ne simțeam epuizate psihic și fizic, iar el cu mare grabă a venit în ajutorul nostru, a pornit serverul, a pornit programul și ne-a dat un bon cu șapte numere mai în față, toate petrecându-se cu o viteză uluitoare. Totul s-a întâmplat atât de repede încât, atunci când am ieșit, eram buimace de tot ceea ce se petrecuse cu noi.

Te iubesc, Sfinte Efrem, Mare făcătorule de minuni! Am promis că îți voi citi acatistul de 40 de ori și am început să o fac. I-am mai cerut ajutor Sfântului Efrem și pentru alte probleme cu care m-am confruntat și el m-a ajutat întotdeauna. Când îl rog să vină în ajutor, îl simt pe Sfântul cum este alături de mine.

Nu pregetați să vă rugați din tot sufletul Sfântului Efrem - el va veni negreșit la voi. Amin.

Roxana C., 9 decembrie 2012

36. Un miros puternic de mir

Prima dată am rostit numele Sfântului Efrem în timp ce citeam mărturii despre minunile săvârșite de dragul nostru Sfânt Nectarie, căruia îi mulțumim din suflet, dânsul fiind ocrotitorul familiei mele. Mulțumim Bunului Dumnezeu și Sfinților Săi care, într-un moment de grea încercare, au lucrat pentru sănătatea fiului meu, Ștefan, ne-au susținut și ne-au dat tăria să luptăm pentru edificarea diagnosticelor. Am avut un an cumplit, pentru că fiul meu cel mare, Ștefan, la numai 4 ani și 8 luni, a fost diagnosticat cu un chist cerebral arahnoidian de 5 centimetri. A fost o veste greu de dus, semn primit de Bunavestire, dar prin rugăciunea zilnică, care este un balsam pentru sufletul trist de mamă, credința s-a întărit, am simțit că Cineva acolo Sus ne iubește, că am o menire pe lumea aceasta, că trebuie să lupt pentru familie și pentru cei doi copii minunați. Mă doare sufletul și plâng mult, e singurul mod de a mă exterioriza, aceasta pentru că nu știu ce urmează. Tot ce știu e că îmi doresc zilnic ca și copiii mei să fie sănătoși, să nu crească cu sabia deasupra capului. Ștefan, în ciuda vârstei, a conștientizat ajutorul Sfinților și al lui Dumnezeu, dar are o legătură specială cu Sfântul Nectarie. Din martie și până în prezent, a început să colecționeze icoane, mir și acatiste de pe la mănăstiri, construiește din cuburi biserica Sfântului Nectarie, are o relație bună cu preotul de la biserica noastră și le mărturisește tuturor că Sfântul l-a făcut sănătos. Ți se umple sufletul de bucurie cu un astfel de copil.

În seara de 30 noiembrie, am avut un vis. Eram într-o curte mare, unde era depusă o raclă cu o piatră deasupra. Peste piatră era o folie, iar în momentul în care m-am apropiat de raclă, m-a izbit un miros puternic de mir. Am conștientizat că acolo este un Sfânt și m-am rugat cu capul lipit de raclă doar pentru sănătatea lui Ștefan, să i se resoarbă chistul cât mai repede și să se facă sănătos. După ce m-am rugat, am ridicat capul și am văzut că pe folie erau picături de mir și am strigat către toți cei care erau

prezenți în acea curte. Am plecat tare fericită de acolo, împreună cu soțul meu, dar înainte să ies din curtea aceea, m-am întors și am vorbit de la distanță cu o doamnă îmbrăcată în negru, pe care eu am asemănat-o cu o maică. Am întrebat-o cum îl cheamă pe Sfânt și mi-a spus: „Sfântul Efrem”, iar eu am făgăduit că o să mă întorc. Dimineața, când m-am trezit și am conștientizat visul, am avut niște trăiri unice, care nu pot fi reproduse în cuvinte. Am început să caut despre viața Sfântului Efrem și să citesc cele două acatiste, cufundată în lacrimi.

Sfinții noștri dragi, vă rugăm să ne iertați toate păcatele și să-l ajutați pe Ștefan să se însănătoșească, ca la următorul RMN să nu-i mai iasă ca diagnostic chistul arahnoidian! Faceți, vă rog, o minune să se resoarbă! Ne rugăm pentru sănătate și pentru a avea locuri de muncă stabile, ca să ne putem crește copiii într-un mediu prielnic. De asemenea, mă rog Sfinților să-mi înlesnească să ajung în Grecia, să le mulțumesc personal pentru tot ajutorul și susținerea.

Și nu uitați: credeți în Dumnezeu și în Sfinții Săi și nu veți regreta!

Mădălina B., 12 decembrie 2012

37. Este sfântul sufletului meu – vindecarea nodulilor de la sân, păzirea de abuz sexual, repararea computerului, ajutor la titularizare

Numele meu este Alina. Am 26 de ani și sunt dintr-un oraș din județul Galați.

„Relația” mea cu Sfântul Mare Mucenic a început cu mult timp în urmă, așa spune eu.

Am primit cartea care cuprindea viața, minunile, arătările, acatistul și paraclisul Sfântului Efrem pe data de 30 noiembrie 2011, de la un bun prieten din București, un dar de ziua mea. Inițial, nu i-am acordat o mare importanță. Nu-mi amintesc prea bine ce acatist citeam în acea perioadă, dar cred că era acatistul Bunevestiri a Maicii Domnului. Cartea cu Sfântul Efrem a rămas pe un raft, păstrată ca nouă.

Cred că am început să o citesc după ce amicul meu mi-a povestit câteva minuni care s-au întâmplat cu sora lui. Una dintre ele, cea mai impresionantă, după părerea mea, este cea în care amicul meu îmi relata că surorii lui i se găsise unul sau mai mulți noduli la sân în urma unor investigații. Doctorii i-au recomandat să facă operație. Dar ea a ales altă cale. Știind de minunile Sfântului Efrem, a hotărât să citească acatistul său timp de 40 de zile. După această perioadă, mergând la control, ea a aflat că nodulii pur și simplu dispăruseră, fără să fi făcut vreun tratament. Aflând această mare minune, m-am hotărât să citesc și eu acatistul Sfântului.

Prima minune care s-a petrecut cu mine a fost următoarea: lucrând în învățământ, în primul an de la intrarea în sistem, am prins post într-un sat ce se afla la vreo 30 de kilometri distanță de orașul în care locuiam. Cum în ianuarie 2012 a fost o iarnă cruntă, abia de se putea circula cu un autobuz mare. Pentru că, atunci când ești navetist, îi cunoști pe șoferi și ei te cunosc pe tine, șoferul (un bărbat în vârstă de vreo 50 de ani) care conducea autobuzul în acea zi de ianuarie a început să discute cu mine despre

tot felul de banalități. Fiind o persoană sociabilă, i-am răspuns cât se poate de frumos și de respectuos. Când am ajuns la destinație, el m-a rugat să aștept în mașină până o întoarce. I-am zis că nu e nici o problemă. Mare mi-a fost mirarea când am văzut că, de fapt, el continua să meargă pe un drum de câmp. La un moment dat, a oprit autobuzul și, coborând din cabina lui, a venit la mine. A început să mă pipăie și a încercat să mă sărute. Mare e Dumnezeu că am putut să fiu calmă și să îi spun să mă lase în pace și, în cele din urmă, a înțeles. A mers la volan și apoi m-a lăsat în stație. Pentru că în acel moment nu cred că am reușit să conștientizez ce s-a întâmplat, am hotărât să sun pe toată lumea, inclusiv pe mama. Seara, discutând problema, am hotărât să depun o reclamație la directorul companiei de transport. Toată lumea îi știa reputația, inclusiv șeful său. Mi-a fost teamă ca nu cumva să rămână pe aceeași rută (pentru că nu am căutat demiterea lui) și să se răzbune, căci am aflat că este un astfel de om. M-am rugat la Sfântul Efrem și a doua zi am aflat că a fost mutat pe alt traseu.

După câteva luni de la acest incident, șoferul cu pricina a fost readus pe ruta pe care circulam eu. Intrasem în panică. M-am rugat Sfântului Efrem și dau mărturie că, din acel moment, el nici nu a mai îndrăznit să se uite la mine. Pur și simplu nu existam pentru el. E mare minune că nu s-a răzbunat pe mine și nici nu am pățit ceva mai grav.

A doua minune a fost aceea că, într-o seară, aveam nevoie mare să lucrez la laptop. Am încercat să-l deschid și nu mergea. Nu voia să pornească, nu voia să facă nici o legătură. Era ca o piatră. I-am făcut trei cruci, apoi m-am rugat Sfântului Efrem și a mers. De atunci, nu am mai avut nici o problemă cu el.

O altă minime pe care Sfântul Efrem a făcut-o cu mine a fost aceea că, în perioada înscrierii pentru titularizare, s-a întâmplat să nu am o hârtie de la modulul psihopedagogie, pe care nu reușisem să-l finalizez în facultate. În anul școlar 2011-2012, modulul a fost înghețat, deci nu aș fi avut nici o șansă să-l mai fac. Am scris pe la minister, am dat sute de telefoane și am vorbit cu foarte multe persoane. Am trimis acte,

care mi-au fost pierdute. În primă instanță, la prima tentativă de a-mi depune dosarul, acesta a fost refuzat din cauza faptului că era incomplet. M-am rugat până vineri Sfântului Efrem și m-am gândit să încerc și vineri. Nu mai aveam nimic de pierdut. Vineri l-au acceptat. Nu vă spun prin ce calvar am trecut cu dosarul acesta, cât am plâns și cât amar de vreme m-am tânguit.

Pentru faptul că Sfântul m-a ajutat să pot da examenul și, mai mult, pentru faptul că s-a introdus din nou modulul în acest an la facultate, i-am promis Sfântului că voi face cunoscute minunile sale, că le voi împărtăși celor de lângă mine, pentru că asemenea minuni nu se întâmplă prea des.

Când am fost la repartiția posturilor, am prins normă în oraș și 6 ore în apropiere, dar la țară. Pentru că directoarea de acolo s-a purtat groaznic cu mine, Sfântul a făcut în așa fel încât să ajung să predau la liceu în oraș, într-un alt mediu, mult mai bun decât ce am primit inițial.

Nu vă pot spune cât de mult îl iubesc și îl apreciez pe Sfântul Efrem și cât de mult regret că nu am timp să citesc în fiecare zi rugăciunea către el. Este Sfântul sufletului meu.

Vă recomand tuturor, celor care au puțină nădejde sau celor care sunt în căutarea ei, să apelați la acest minunat Sfânt. Vă va veni în ajutor imediat!

Alina Andreea, 19 decembrie 2012

38. Pentru oricine e la ananghie

În urmă cu vreo doi ani, am auzit despre Sfântul Mare Mucenic Efrem cel Nou de la niște măicuțe apropiate sufletului meu care, mergând într-un pelerinaj în Grecia, au trecut pe la Mănăstirea Sfântului. Odată ajunse acasă, maicile mi-au povestit cum Sfântul a rânduit ca ele să ajungă ca printr-o minune la mănăstirea lui, deși feribotul întârziase. Mărturisesc, cu rușine, că pe atunci n-am fost câtuși de puțin interesată să aflu mai multe despre Sfântul Efrem, cu toate că am primit iconițe cu chipul Sfântului aduse chiar de la el de acasă.

Lunile au trecut repede, iar anul acesta, în iunie, prietena mea E. M. mi-a zis despre ultima carte citită de ea: *Viața, minunile și arătările Sfântului Mare Mucenic Efrem cel Nou*, o carte ale cărei pagini le-a citit pe nerăsuflăte, deoarece a fost impresionată de ajutorul neîntârziat, dragostea nemărginită și milostivirea grabnică pe care Sfântul le-a arătat tuturor celor care i-au cerut ajutorul.

La sfârșitul lunii iunie, anul acesta, prin îngăduința lui Dumnezeu, s-au abătut asupra familiei mele și asupra mea norii ispitelor de tot felul: eu m-am despărțit de cel cu care trebuia să mă căsătoresc în toamnă, părinții mei se certau tot mai des, tata a început să bea fără măsură. Toate acestea au fost pricină de tulburare, neliniște și deznădejde pentru mine.

Prietena mea, văzând starea jalnică în care ajunsesem și neștiind ce să-mi zică și cum să mă liniștească, m-a îndemnat să mă rog Sfântului Efrem - țin minte că avea pe masă viața și minunile Sfântului - sau măcar să mă dau cu ulei din candela Sfântului, adus chiar din Grecia. Însă eu, fiind cuprinsă de neliniște și neîncredere, am refuzat-o.

Zilele treceau, problemele în familia mea se agravau și ele, iar tulburarea din sufletul meu era la apogeu. Au fost zile întunecate, de care nu mai vreau să-mi amintesc,

dar prin purtarea de grijă a Bunului Dumnezeu, prin mijlocirea Maicii Domnului și prin dragostea de oameni a Sfântului Efrem, ele au trecut.

M-am pomenit într-una din zile că citesc ceva la întâmplare: câteva rânduri din cartea cu minunile Sfântului. Cred că eram în drum spre casa părinților mei, în mașină. Acela a fost momentul în care și-a făcut din nou apariția în sufletul meu întunecat luminița speranței, a încrederii, a dorinței de a-mi deschide sufletul înaintea Bunului Dumnezeu, de a-I cere iertare și putere; a fost momentul în care l-am cunoscut pe Sfântul Mare Mucenic Efrem cel Nou.

A doua zi, am dat fuga la librărie și mi-am cumpărat o carte cu minunile Sfântului. Nebăgând în seamă starea cumplită de deznădejde, neliniște și împotrivire sufletească, Sfântul Efrem m-a ascultat, aducând în casa noastră pacea, iar în sufletul meu, pocăința liniștea și convingerea că toate au fost îngăduite de Bunul Dumnezeu spre folosul nostru. De-atunci, îndemn cu tot sufletul pe oricine e la ananghie să se roage Sfântului cu toată inima, căci ajutorul le va veni neîntârziat.

Acum, la ceas de liniște și pace sufletească, mulțumesc lui Dumnezeu, Maicii Domnului, tuturor Sfinților dragi sufletului meu, dar în special Sfântului mare mucenic Efrem cel Nou, pentru ajutorul și milostivirea grabnică pe care mi-a arătat-o. De atunci, din caldă vară a anului 2012, am intenționat să scriu aceste rânduri, încercând astfel să-i mulțumesc pentru toate Sfântului Efrem, celui ce e atât de grabnic ajutător, însă am tot amânat. De aceea, îl rog din inimă pe Sfântul nostru drag să-mi ierte întârzierea.

Adina V., 30 decembrie 2012, Dej

39. O realitate uimitoare – vindecări și vânzarea unui automobil

Despre Sfântul Efrem, Mare Mucenic al Mântuitorului nostru Iisus Hristos, am aflat de la o măicuță de la Mănăstirea Chiroiu, care mi-a spus că este mare făcător de minuni și grabnic ajutor.

Am căutat imediat cărți despre viața și minunile sale și astfel am aflat despre pătimirile sale mucenicești, despre sângeroasa sa jertfă și despre chinurile sale, la care a fost supus de păgâni.

I-am citit acatistele 40 de zile și am primit ajutor de vindecare a unor afecțiuni, având o infecție de care sufeream de mulți ani. Ultimele analize pe care le-am făcut au ieșit bune.

Pentru că sufeream și de o anemie care mi-a pricinuit multe neplăceri, m-am rugat Sfântului Efrem și acum mă simt mai bine fără să mai iau medicamente.

I-am mulțumit Sfântului Efrem și pentru ajutorul primit la vânzarea unei mașini, care s-a realizat foarte repede.

Înainte de Sfintele Sărbători, am făcut o indigestie cu dureri abdominale, de stomac și de ficat, și m-am rugat Sfântului Efrem să nu ajung la spital. Am primit răspuns prin ameliorarea simptomelor și citesc în continuare paraclisul Sfântului timp de 40 de zile pentru a mă vindeca, având multă nădejde în ajutorul său.

Astfel, i-am promis Sfântului Efrem că voi fi vestitoare a minunilor sale și a vieții sale multpătimitoare, dăruind cărți și icoane cu el tuturor celor care cred în grabnicul ajutor al Sfinților Domnului nostru Iisus Hristos și pentru a se ști că ajutorul Sfinților vine imediat atunci când îl ceri cu credință.

Sunt sigură și cred cu recunoștință că ajutorul Sfântului Efrem cel Nou este o realitate uimitoare, intervenția sa grabnică fiind de netăgăduit.

Mulțumim Bunului Dumnezeu și Domnului nostru Iisus Hristos, Care ni i-a trimis pe Sfinții Săi să mijlocească cu multă milă pentru noi, păcătoșii, în toate împrejurările grele ale vieții, spre împlinirea cererilor noastre, să ne izbăvească de deznădejde și să ne tămăduiască durerile și bolile.

Azi este 3 ianuarie, ziua când au fost descoperite moaștele Sfântului Efrem de maica Macaria

Îți mulțumesc, Sfinte Efrem, că mi-ai ajutat să scriu această mărturie!

Mioara D., 03 ianuarie 2013, București

40. Curaj!

Mi-au dat lacrimile citind minunile care au fost scrise despre ajutorul Sfântului Efrem. Numai suferință am avut până la vârsta aceasta, deși sunt tânără. Am 24 de ani, dar viața mi-a adus multe necazuri, pe care nu le-am trecut cu brio. Sunt bolnavă, iar acum și studentă în anul III. Din păcate, nu am reușit să termin facultatea o dată cu generația mea. Repet anul III a doua oară, iar anul II l-am repetat de 2 ori. Din cauza bolii, nu am reușit să ajung la examene. Sunt deznădăjduită, pentru că nu am reușit să termin facultatea. Sufăr de o boală mai grea. Uit mult. Asta din cauza unor accidente avute la cap. Recent, mi-am cumpărat și eu acatistul Sfântului Efrem cel Nou. Am mai prins curaj după ce am citit de două ori acatistul. Mulțumesc, Sfinte Efrem! Vă rog pe cei care ați scris despre minunile Sfântului Efrem cel Nou să vă rugați și pentru mine, pentru sănătate și reușită la examene.

41. L-am cunoscut pe Sfântul Efrem la examen!

Sfântul Efrem cel Nou mi s-a făcut cunoscut cu adevărat în vara anului trecut. Aflasem până atunci despre viața lui minunată și neștiută pentru atâta vreme de la biserița studenților din Cluj-Napoca și mai spicuiam câte ceva din discuțiile colegei mele de cameră cu o prietenă de la facultate, discuții neasemuit de entuziaste și „uimite” de puterea și repeziciunea cu care Sfântul se coboară să-i ajute pe cei aflați la vreme de încercare.

Amândouă aveau propria poveste și propria experiență minunată, care dădeau mărturie pentru ajutorul pe care acest Sfânt, cunoscut mie doar din cuvintele altora, îl revărsa peste credincioșii care îi solicitau sprijinul. Mă simțeam stingherită ascultându-le, nu pentru că nu le credeam - încercam să alung gânduri care-mi dădeau târcoale, șoptindu-mi: „poate exagerează puțin fetele”, și pe care nu le simțeam ca fiind ale mele -, dar poate pentru că mi-era greu să fiu părtașă întru totul la entuziasmul lor sincer, neavând nici măcar o minimală experiență a unei întâlniri personale cu Sfântul Efrem în rugăciune.

Îi spuneam, îl rugam, totuși, în gând, în acele momente, să-mi ierte atitudinea sceptică, pe care nu voiam să mi-o asum, să mă ajute și pe mine să-l cunosc, căci eram încredințată, pe măsură ce fetele reveneau la acest subiect, că ele nu exagerează. Am început să-i citesc viața și acatistul, mai târziu am primit o insignă cu icoana Sfântului.

Apoi a venit sesiunea. Eram stresată și obosită, aveam un examen oral la literatură engleză, mă simțeam total nepregătită și îmi era ciudă că nu puteam să mă liniștesc și să cred lui Dumnezeu că voi ieși cu folos din această situație, mă temeam c-o să fiu smerită peste puterile mele.

Îmi așteptam rândul, aveam insigna primită în mână și mi-am dat seama că n-o s-o pot lăsa pe bancă ca la un examen scris, căci va trebui să mă deplasez în fața examinerilor, așa că mi-am luat inima în dinți și am pus insigna în piept. Când am extras biletele, am avut inițial o reacție de panică - nu citisem cartea; ca apoi să îmi dau seama că subiectul era foarte comun - Jane Eyre, between reason and passion - și, pe lângă asta, al doilea subiect, care consta în interpretare de text, avea ca obiect de analiză exact textul care-mi ilustra primul subiect.

Cu alte cuvinte, am avut același subiect și la partea de teorie, și la partea de analiză. Abia când examinerul mi-a zis: „Lucky person you are” (Ești o persoană norocoasă) mi s-au trezit ochii din tensiunea examenului și mi-am dat seama cine mă ajutase. Sfântul Efrem a făcut cu mine o minune, în așa fel încât să știu că mă cunoaște, mizând pe frumusețea detaliului. Și atunci am zis: „Doamne, ce tare e Sfântul Efrem!”. Am ieșit cu o bucurie de nedescris, am intrat într-o altă sală de curs și-mi venea să plâng ca un copil bucuros că cineva anume, pe care sufletul său îl dorea ca prieten, a binevoit să-i țină companie. De atunci, relația cu Sfinții mei dragi mi-a devenit mult mai apropiată, mai personală, mai conștientă... și așa am înțeles și de ce zicea Dan Puric că „e timpul să ne punem Sfinții în inimă!”.

Lavinia, 14 ianuarie 2013, Cluj-Napoca

42. Ajută-l să treacă mai departe! – rugăciunea profesorilor pentru elevii lor

Sunt profesor. Am pregătit un elev pentru olimpiadă. Un elev foarte bun. Ne-am pregătit mult. Însă elevul meu este cam distrat. A greșit, din neatenție, la cea mai simplă problemă, pe cele mai complicate rezolvându-le impecabil.

Atunci primisem acatistul Sfântului Efrem cel Nou. „Oare ar fi posibil să se califice la etapa următoare?”, mi-a încolțit un gând, deși, în urma punctajului pe care l-am calculat împreună, era evident că era imposibil. „Numai printr-o minime”, mi-am răspuns printr-un alt gând. Elevul meu era destul de necăjit. Am luat acatistul și am citit, mai întâi, viața Sfântului Efrem cel Nou. Am simțit cum se instalează în jurul meu o mireasmă de „mir”. Am privit în toate părțile, ca pentru a căuta sursa. Am citit mai departe. Din nou, aceeași mireasmă, aceeași pace, aceeași adunare de sine (în sine), aceeași așezare în matca firească a ființei mele. O stare de bine, de confort fizic și sufletesc (deși înainte de a citi nu mă simțeam tocmai bine). Sursa era, neîndoielnic, viața curată, jertfelnică și pecetea sângelui mucenicesc vărsat de Sfântul Efrem. Toate acestea s-au revărsat în veșnicie și acum mă atingeau... Pe mine, slușitul de păcate și indiferentul la cele cu adevărat trebuincioase.

Am început apoi să mă rog: „Sfinte Efrem, acest copil a muncit foarte mult și este și foarte capabil. Dacă lui îi este de folos, te rog, ajută-l să treacă mai departe”. Am citit acatistul. Aceeași mireasmă, însoțită de o dulceață negrăită. Elevul meu s-a calificat - profesorii i-au recorectat lucrarea și, impresionați de modul special în care a tratat celelalte probleme, l-au trecut mai departe. Punctajul inițial a fost de 22,5 puncte. După recorectare, el a obținut 24 de puncte, adică exact atâtea câte îi erau necesare ca să se califice.

Nu vă pot descrie bucuria elevului meu! I-am mulțumit Sfântului Efrem cel Nou. Și acum mai simt acea mireasmă; și mulțumesc pentru fiecare binecuvântare pe care o primesc. Multe din gândurile nerostite ale mele se împlinesc... În chip minunat, tainic și de îndată.

Preablândule Părinte, Mare Mucenice Efrem cel Nou, miluiește-ne pe noi!

T. J., 31 ianuarie 2013

43. Un examen, două minuni

Am avut și eu un examen la limba română, materie la care am fost bună dintotdeauna, cu darul lui Dumnezeu, deci nu puteam accepta ideea de a lua o nota rușinoasă ori, mai rău, de a pica examenul - ceea ce ar fi fost posibil, deoarece nu-mi finalizasem portofoliul, fără de care, teoretic, nu se putea intra în examen. Cu o zi înainte de examen, aveam finalizate doar 3 teme din 12 și nici partea teoretică nu o stăpâneam prea bine. Așa că, în noaptea respectivă, am dormit doar o oră, pe perioada nopții reușind să mai avansez doar cu încă 2 teme.

Așadar, aveam în final mai puțin de jumătate din necesar (nu îmi mai găseam nicăieri în casă și nici în locul de depozitare a caietelor vechi nici un caiet sau carte ajutătoare din liceu, din perioada pregătirii pentru bacalaureat), astfel încât a trebuit să fac totul bazându-mă doar pe cunoștințele mele. Nici măcar internetul nu mă prea putea ajuta la temele respective și, oricum, era nevoie de multă muncă pentru fiecare temă în parte.

Așa se face că m-am dus la examen cu 5 teme din 12 și cu partea teoretică insuficient aprofundată, dar cu gândul ca măcar să văd cum va decurge în cazul colegilor, neștiind dacă eu voi putea intra să dau examenul, din moment ce nu aveam portofoliul complet. Dar pentru că mai erau vreo 2 persoane în situația mea, am predat și eu portofoliul așa cum era. Înainte de asta, m-am rugat Maicii Domnului, Sfântului Efrem cel Nou, Sfântului Nectarie, Sfântului Nicolae, Sfântului Serafim de Sarov și Sfântului Înger păzitor să mă ajute, să facă o minune.

Nu știu de ce, doar Sfântului Efrem cel Nou i-am promis ceva în schimbul ajutorului; de aceea, tind să cred că am avut parte de intervenția sa minunată. Deși întrebările au fost multe și grele, cu ajutorul Sfinților am luat o notă mare.

Însă nota finală avea să fie anunțată abia în urma citirii portofoliilor de către doamna profesoară. Aici a fost săvârșită o nouă minune, întrucât, în ciuda portofoliului incomplet, nota mea nu a fost modificată, cu toate că pe colegii care nu au prezentat deloc portofoliul i-a picat, indiferent de nota luată la examen, iar alora dintre cei care aveau portofoliul incomplet, așa ca mine, le-a scăzut trei puncte din nota de examen. Mare este Dumnezeu întru Sfinții Săi!

Danina, 4 februarie 2013

44. Ajutor pentru amenajarea unei locuințe

Doresc să mă alătur celor care au trăit binefacerile rugăciunii către Sfântul Efrem cel Nou. De câțiva ani, eu și soțul meu încercăm să ne amenajăm un cămin în care să locuim. Din cauza lipsurilor materiale, lucrările mergeau greu. Aveam nevoie de bani ca să continuăm.

Am început să citesc acatistul Sfântului Efrem cel Nou, pe care l-am primit de la o cunoștință care mi-a spus că este făcător de minuni. Am cerut la rugăciune mijlocirea Sfântului pentru a primi ajutor din partea cumnaților. Într-un timp scurt - 2 săptămâni -, am primit din partea lor o sumă de bani (mult mai mult decât ne-am fi gândit), care ne-a fost de mare ajutor, dar și implicare efectivă în lucrările de amenajare. Bucuria noastră a fost mare!

Îi mulțumesc Sfântului Efrem pentru tot ajutorul primit!

Mariana Carmen S., 15 februarie 2013, Dobroiești, Ilfov

45. Nota 10 și bursă

Sfinții lui Dumnezeu m-au ajutat mult în sesiune. Iată și mărturia mea.

După ce am trecut de cea mai mare parte a verificărilor și a examenelor, obținând numai note maxime (însă doar cu ajutorul dumnezeiesc, pe care l-am simțit constant, deși este greu de descris în cuvinte), iată-mă înaintea celui din urmă.

Anatomia mă înspăimânta prin numărul mare de pagini care trebuiau învățate pe de rost. Deja epuizată (și din cauza serviciului, dar mai ales din frica de eșec - mândrie?), am răsfoit neputincioasă cursurile și am reținut doar o mică parte din materie.

M-am întărit citind mărturiile de pe website-ul <http://ajutorlaexamene.wordpress.com> și am rugat o prietenă să citească pentru mine acatistul Sfântului Mare Mucenic Efrem, în timpul examenului (același lucru urma să-l facă și soțul meu); tot ea mi-a împrumutat un medalion cu chipul Sfântului.

Cu o zi înaintea examenului, m-am rugat Maicii Domnului, Sfântului Nicolae și Sfântului Nectarie. Cu o duminică în urmă, m-am spovedit și m-am împărtășit. Cu toate acestea (mică este credința mea...), îmi era, în continuare, teamă că o să pic. Subiectele au fost dificile, dar în timpul examenului am simțit un curaj care nu îmi era propriu; am reușit, împreună cu încă trei colege, să tratăm toate subiectele (sub privirile neașteptat de îngăduitoare ale profesorului), unele complet, pe altele doar parțial.

Am plecat ușurate de la examen, fiind sigure de cinciul care ne asigura promovarea. Când am primit rezolvarea, minune: nota 10! Ceea ce înseamnă că voi lua și bursă (la care nu mai îndrăzneam să mai sper). Le mulțumesc tuturor Sfinților care mi-au fost aproape. Slavă lui Dumnezeu pentru toate!

Camelia R., 16 februarie 2013, Galați

46. O DERMATITĂ ATOPICĂ

Băiatul nostru de șapte ani a fost diagnosticat încă de la naștere cu dermatită atopică. L-au văzut mai mulți medici, printre care și dermatologi, dar dermatita reapărea în continuare și nici un tratament nu l-a vindecat; ba după unele creme, dermatita s-a și accentuat.

Trebuie să mai spun că această dermatită apărea periodic, sezonier și în forme mai mult sau mai puțin grave, dar în special iarna. Cu toate că medicii spuneau că toate simptomele se vor atenua odată cu creșterea în vârstă, anul acesta, băiatul nostru a făcut forma cea mai gravă de până acum. Nici o cremă prescrisă de medici nu a ajutat în nici un an.

Când băiatul nostru avea unul sau doi ani, am făcut și tratament cu cortizon și tot nu a dat rod. Am folosit creme foarte scumpe și tratament cu vitamine... de-a lungul anilor, cel puțin trei dermatologi și-au dat cu presupusul asupra diagnosticului și a tratamentului, dar nici unul dintre acestea nu a dat roade.

Iarna aceasta, dermatita s-a extins pe tot spatele și a apărut ca o râie mare, o piele poroasă și denivelată, ca niște bube extinse, care îi dădeau o mare mâncărime. L-am uns cu cremă de propolis, dar nu se întâmpla nimic. Într-o zi, i-am spus: „Poate ar fi bine să te dau cu ulei sfințit”. Apoi am uitat să îl dau. Mi-a reamintit el în zilele următoare și m-a rugat să îi fac o cruce mare pe spate cu ulei sfințit. Cred că m-a rugat să îl ung cu untdelemn în semnul Sfintei Cruci și pentru că el îndrăgește mult crucile, de toate felurile. După ce l-am uns de trei ori, în trei zile diferite, dermatita a dispărut complet. După câteva zile, am văzut că i-au apărut pe șezut zone cu bubițe roșii mici și numeroase, care păreau a fi aceeași dermatită. L-am dat într-o singură seară cu ulei și toate au dispărut complet până a doua zi.

Cu toate că dermatita se diminua înainte doar treptat, în luni de zile, odată cu venirea verii, de data aceasta a trecut brusc, într-o noapte, în lună de iarnă, după ce l-am dat cu ulei sfințit. Iar de atunci nu a mai apărut.

Pentru mine e cât se poate de limpede că a fost minune. Îmi place însă că băiatul nostru vede toate aceste lucruri ca fiind firești, proprii puterii Sfinților, și nu ca pe niște minuni...

Cred că uleiul era de la candela Sfântului Efrem, fiindcă am primit ulei de la trei sfinți deodată: Sfântul Efrem cel Nou, Sfântul Nectarie al Eghinei și Sfântul Ioan Rusul.

Am dorit să dau această mărturie în semn de recunoștință pentru ajutorul pe care l-am primit, dar și pentru a veni în întâmpinarea altor mame, deoarece este bine cunoscut că aceste dermatite atopice sunt des întâlnite la copii.

o mamă, 20 februarie 2013, Cluj-Napoca

47. Măriri de note, vindecări, ajutor la examen

Dragi prieteni, deoarece acum citesc ultima carte cu noi minuni ale Sfântului Efrem cel Nou (*Mărturii ale minunilor săvârșite în zilele noastre*), adunate în parte din rândul celor de la Biserica Studenților din Cluj-Napoca, și deoarece Sfântul a făcut săptămâna trecută o nouă minune în viața mea, m-am gândit că e momentul să scriu și despre bucuria adusă de Sfântul Efrem cel Nou în viața noastră.

Noi suntem o familie care a părăsit Clujul în vara anului 2012, dar care a luat ființă datorită Bisericeții Studenților și Părintelui Ciprian Negreanu. Aici am aflat despre Sfântul Efrem cel Nou, care acum e ocrotitorul familiei mele.

Prima minune pe care a făcut-o Sfântul, e marele ajutor pe care mi l-a dăruit la trei mărimi de note, de care depindea bursa mea, singurul venit pe care îl aveam atunci, deoarece părinții mei nu mă puteau ajuta cu nimic din punct de vedere financiar. Poate sună forțat, însă așa a fost - Sfântul nostru m-a ajutat, el mi-a dăruit niște note pe care nu le meritam, arătându-și față de mine grija sa părintească.

Măririle de note erau fie de la nota 8, fie mărimi de la nota 9. Acestea erau mărimi de notă foarte grele, mai ales că unul dintre examene era la profesorul cel mai sever, profesor la care nimeni nu venise la mărime de notă, în afară de mine. Din cauza acestui profesor, mulți dintre colegii mei nu au putut termina facultatea prea curând.

A doua mare minune din viața mea e nașterea primului meu copilăș - Xenia. Eram însărcinată și mereu glumeam, atunci când mă întreba cineva când o să nasc: „O să nasc de Sfântul Efrem, în 5 mai”.

Dar iată că într-o zi, pe la sfârșitul lunii aprilie, mi s-a declanșat travaliul. Sunând-o atât pe o asistentă medicală, prietenă de familie, cât și pe mama prietenei mele celei mai bune și pe mama mea și descriindu-le simptomele, am fost încredințată că voi naște cât de curând. Însă mie nu îmi venea să cred. Poate că eram și speriată, poate era firea mea glumeață, care iese la iveală în momente de cumpănă, sau poate... nu știu. Cert este că la toți le spuneam: „Nu pot naște acum. Eu trebuie să nasc de Sfântul Efrem!”.

M-am lăsat dusă la spital, însă pe drum le repetam prietenei mele și soțului meu: „Nu, nu pot să nasc, pentru că nu e Sfântul Efrem acum”. Însă doctorii care erau de gardă erau cu totul și cu totul de altă părere: „Va naște în curând. Pregătiți totul și duceți pacienta în camera de travaliu”. Am stat acolo însă mult și bine... și nu mai nășteam. După trei zile, mi-au dat drumul acasă.

Zilele treceau și așa am ajuns în seara zilei de 4 mai. Însă în dimineața zilei de 5 mai au început durerile, iar după-amiază, sănătoasă și voinică, a venit pe lume Xenia-Irina, pe care, mai în glumă sau mai în serios, mereu o numesc „copila” Sfântului Efrem. Și Sfântul Efrem așa se comportă cu ea, ca și cu o copilă de-a lui.

Așa se face că, atunci când avea doar 3 săptămâni, micuța noastră, nebotezată atunci, a căzut din landou (cărucior mare pentru copii), de la peste 1,5 metri înălțime, în plină stradă. Și acum, când scriu aceste rânduri, inima parcă mi se strânge în piept. Treceam deseori prin locul acela și mereu simțeam cum mă cutremur la amintirea celor petrecute. Au urmat trei zile petrecute la terapie intensivă, sub observații, și altele petrecute în spital, însă Sfântul a avut grijă de noi. Xenia nu are nici un fel de urmări, în ciuda vârstei fragede pe care o avea și a înălțimii de la care a căzut, direct pe asfalt.

Au trecut doi ani de la incidentul cu pricina și mă găseam acum într-o altă situație delicată. Eram însărcinată cu cel de-al doilea copilaș, aveam mereu contracții, însă doar șase luni de sarcină și un examen extrem de greu, la cea de a doua facultate, cu un profesor extrem de sever, la care nota 5 era considerată o notă mare. Am hotărât atunci că voi face cât de cât ce țin de mine. Am încercat să învăț, deși sarcina cu probleme, „meseria” de mămică pentru Xenia și cea de soție, cu cea de studentă, nu prea se împăcau una cu cealaltă. Și vă zic sincer că nu prea am reușit să învăț cine știe ce.

Însă în dimineața examenului (era chiar duminică), m-am dus la Liturghie, m-am împărtășit și mi-am cumpărat o insignă cu Sfântul, pe care am prins-o de interiorul bluzei, lipită de burtica în care creștea copilașul nostru cel nou.

Și deși aveam contracții mereu și mi-era nespus de teamă de examen, deoarece nu apucasem să învăț nimic față de cât trebuia să știu, am plecat. Și mi-am zis că mă duc cu Sfântul la examen. Și că el trebuie să știe.

În timpul examenului, l-am simțit pe Sfânt foarte, foarte aproape. Parcă stătea lângă mine, în bancă, și mă ajuta. Examenul era la matematică, unde nu poți adăuga de la

tine. Iar matematica a fost întotdeauna punctul meu slab. Însă nu și al Sfântului Efrem deoarece, atunci când s-au afișat notele, nu îmi venea să îmi cred ochilor. Luasem nota 8 la un examen la care notele de 8 le puteai număra pe degetele de la o mână, iar din numărul total de studenți, doar jumătate reușiseră să treacă. Mare bucurie mi-a adus Sfântul atunci! Și acum, în timp ce scriu, încă mai am colegi care nu au reușit să își ia examenele la care Sfântul m-a ajutat!

Cea mai recentă minune a Sfântului Efrem în viața mea a fost săptămâna trecută. Xenia era deja internată în spital. Stătea cu bunica ei, deoarece eu trebuia să stau cu fetița cea mică, pe care o alăptam. Însă boala se pare că a cuprins-o și pe cea mică, deoarece făcea febră și plângea foarte tare. Așa se face că am ajuns în spital toți patru - eu, soțul și fetițele. Era duminică, iar soțul meu trebuia să meargă a doua zi la serviciu. Mama soacră plecase între timp acasă, deoarece luase virusul de la fete și se simțea tare rău. Odată ajunsă acasă, nici nu se mai putea da jos din pat, deci era imposibil să se întoarcă să stea cu noi trei, ca să poată soțul să plece la serviciu.

Pe de altă parte, și eu m-am îmbolnăvit și cred că numai cine are copilași mici poate să își dea seama ce înseamnă să fii bolnav și să trebuiască să ai grijă și de doi copilași mici, unul de doi ani și jumătate, iar celălalt de șase luni. În plus, eram și într-o țară străină, deoarece de câteva luni locuim în Ucraina.

Soțul îmi tot spunea că e imposibil să rămână cu noi, mama lui era la pat, iar eu mă vedeam incapabilă să mă țin pe mine, darămite să mai am grijă de ambele fete. Și atunci am luat acatistul Sfântului Efrem și l-am rugat pe soțul meu să amânăm luarea unei decizii până când vom termina de citit acatistul. De cum am terminat, m-am liniștit și m-am dus la asistenta care rămăsese de gardă și am primit vestea că șefa de secție aprobase externarea Xeniei (îi spuseseam deja situația noastră). Aprobase externarea, cu toate că era duminică, cu toate că nu o consultase, deși din fire e o doctoriță precaută și severă. De fapt, Sfântul Efrem aprobase externarea Xeniei.

Astfel am rămas numai eu cu Daria la spital. Speriată și singură, plângeam și nu știam ce să mai fac. Noaptea era cel mai rău. Deoarece urma noaptea și eram terifiată de un nou „atac” al febrei (cu o noapte înainte avusese temperatură 39,5, iar în timpul zilei, 37, așadar, mă așteptam la ce era mai rău), m-am gândit să citesc acatistul Sfântului și, rugându-l „să-i potolească fierbințeala” copilei, am adormit. M-a trezit o boare răcoroasă, minunată, ce a suflat peste amândouă. Am deschis ochii și am privit în jur. Eram singure în salon, ferestrele și ușile închise, nici urmă de curent, nimeni împrejur. Am pus buzele pe fruntea micuței și era aproape rece. M-am speriat puțin, însă obrăjeii îi erau rozalii, iar ea dormea liniștită. Fusesse Sfântul nostru, știu sigur. Zilele următoare, deși boala nu a încetat, a avut mereu stări subfebrile. Știam că Sfântul nostru e cu noi.

Acum câteva zile, eram epuizată. Dariai îi cresc dințișorii și pare mai agitată ca niciodată. După ce încercasem toate soluțiile, m-am dat bătură. Am luat cartea cu Sfântul Efrem, hotărâtă fiind să o las pe pat pe Daria și să mă pun să citesc. Și deși toată ziua plânsese și încercasem toate metodele ce mi-au venit în minte să o liniștesc, în momentul în care am pus-o pe pernă, lăsând-o în grija Sfântului, s-a liniștit complet.

Eu am început să citesc din cartea închinată Sfântului Efrem cel Nou - *Mărturii ale minunilor săvârșite în zilele noastre*, iar ea a adormit jucându-se, fără nici măcar un scâncet, după ce zile întregi plânsese și fusese mereu iritată.

Mai sunt multe minuni pe care Sfântul le-a făcut cu mine și cu cei dragi mie. Mi-e însă teamă ca nu cumva, pentru păcatele și negreala din mine, să se înnegrească și cele spuse de mine. Iertați-mă, și fie ca Sfântul însuși să se facă vouă cunoscut, pe căile de el și de voi știute.

E. R., 21 februarie 2013, Ucraina

48. Specializările Sfântului Efrem – ajutor la examen

Scriu aceste rânduri ca să rămână drept mărturie. E o minune aparent mică, dar pentru mine a fost și este foarte importantă.

Aveam examen la psihologie organizațională. M-am străduit și am învățat tot ce era de învățat, însă știam din anii trecuți că e cam ciudat examenul acesta - nu știi niciodată nici de ce îl iei, nici de ce îl pici. De asemenea, mai știam și că profesoara pică mulți. Eram în anul trei, în semestrul al doilea.

M-am dus la examen, am citit subiectele, mi-am dat seama că nici măcar nu îmi aminteam despre ce e acel model pe care ne cerea să-l detaliem și exemplificăm, așa că m-am rugat în gând Sfântului Efrem și am început să scriu ceva, ce îmi aminteam legat de subiect, dar total pe lângă.

M-am dus acasă convinsă că doar o minune mă mai poate salva de la restanță.

Ulterior, o prietenă mi-a spus că a auzit niște seminariste povestind că studenții care au scris la examen un anumit lucru la modelul omului economic - ceea ce făcusem și eu - sunt total paraleli cu materia.

Și la examen am avut doar două subiecte, dintre care la unul am scris ceva, dar la cel cu modelul am fost paralelă, întocmai cum a spus acea seminaristă.

Sfântul Efrem însă a răspuns prezent și am luat nota 6 la acest examen, una dintre cele mai muncite note din facultate.

Poate vi se pare puțin lucru, sau nedemn de un Sfânt, însă să știți că e un examen pe care mulți îl dau și după ce termină facultatea, pentru că nu au reușit să îl treacă. Dacă ați fi trecut prin el, ați fi înțeles cât de mare a fost minunea Sfântului.

Așadar, să nu vă fie teamă, rușine sau mai știu eu ce, a cere ajutorul Sfinților și în aceste momente. Bineînțeles, condiția este să așteptați ajutor, nu magie - adică să învățați cât vă stă în putere.

Știu de la mai mulți prieteni că Sfântul Efrem e specializat și în probleme de învățare și de examene.

Minte luminată și suflet curat să aveți!

Roxana D., 22 februarie 2013, Cluj-Napoca

49. Mulțumesc pentru gândul cel bun – vindecări, repararea automobilului, cumpărarea unui automobil

Mari minuni a făcut Marele Mucenic Efrem, cu mine, nevrednica, pentru că după ce am terminat de citit cartea cu noile minuni ale Sfântului, am prins o mare îndrăzneală și am cerut ajutorul de fiecare dată când întâmpinam o problemă, o neliniște sau un necaz. Așa s-a făcut că pentru prima dată l-am chemat în ajutor într-o duminică, atunci când m-a luat o durere puternică de cap, însoțită de senzația de tensiune mare. Deoarece nu-mi trecea cu nimic, mi-am adus aminte pentru prima dată de Sfântul nostru drag și m-am rugat lui în taină, căci nu eram singură acasă, și l-am rugat să-mi ia durerea de cap, pentru că nu mai puteam s-o îndur. În maxim 10-15 minute, nici nu mi-am dat seama că nu mă mai durea capul. Pentru mine, aceasta a fost dovada că Sfântul Mare Mucenic Efrem vroia să fie aproape de mine și să mă ajute atunci când i-o cer.

O altă minune pe care a făcut-o Sfântul cu mine a fost atunci când, după o lungă suferință din pricina unei dureri de gât, Sfântul m-a făcut bine. Aceasta a fost cea mai mare binecuvântare primită de la el.

Am avut o durere de gât care m-a ținut vreo 3 luni. Luam tot felul de medicamente, îmi trecea 2-3 zile și iarăși apărea, ca din senin. Nu mai știam ce să fac și ce să cred. Medicul nu-mi găsea nimic. Eram deja cuprinsă de frică, gândindu-mă: oare ce-aș putea să am?, până într-o zi, când mi-am amintit de dragul nostru Sfânt Efrem și mi-am pus nădejdea în faptul că el mă poate ajuta. Am mers la biserița noastră, m-am uitat la icoana Sfântului și m-am întrebat dacă aș putea să iau puțin ulei sfințit din candela sa ca să mă dau cu el pe gât, căci poate așa îmi va trece.

După Sfânta Liturghie, am rugat-o pe una dintre fetele care sunt responsabile de rânduiala bisericii să îmi dea, dacă poate, puțin ulei din candela Sfântului, dar ea mi-a zis că are untdelemn adus direct de la racla cu moaștele Sfântului Efrem. Când am ajuns acasă, m-am dat pe gât cu untdelemnul pe care l-am primit și, credeți-mă, spre seară nu mă mai durea gâtul deloc. A trecut aproape un an și eu nu am mai avut dureri de gât. Slavă lui Dumnezeu și Sfântului Mare Mucenic Efrem.

Am prins îndrăzneală și l-am chemat de fiecare dată când nu eram în stare să mă descurc singură. Așa se face că o dată, mergând la țară cu mașina, simțeam că ceva nu era în ordine și parcă mai era puțin și îmi pierdeam roata din spate. Aveam impresia că în orice clipă mă pot răsturna. M-a apucat o neliniște mare, pentru că era și sâmbătă dimineața și nu am găsit nici un service deschis la acea oră. Eram cu copiii în mașină și, la gândul că le pun viața în pericol, am intrat în panică. Întrebându-mă întruna ce aș putea face, mi-am adus aminte de Sfântul Efrem și l-am rugat cu glas tare să mă ajute, căci nu știu ce să fac.

N-am apucat să merg nici 100 de metri, că am și întâlnit pe cineva și am întrebat dacă se găsește vreun service prin apropiere. Persoana respectivă mi-a zis că la

vreo 500 de metri depărtare este unul și că, fiind non-stop, cu siguranță voi găsi pe cineva acolo. Așa a și fost. Am găsit mecanicul acolo și el mi-a pus mașina pe rampă. Și ce să vezi: era doar un cablu care atârna pe jos după mașină. Atunci mi-am dat seama că Sfântul Efrem fusese mecanicul care văzuse cel dintâi mașina. Slavă lui Dumnezeu și Sfântului Mare Mucenic Efrem, pentru că este întotdeauna acolo unde îl chemăm.

Iată o altă minune făcută de dragul meu Mucenic Efrem. Soțul meu dorea să cumpere o mașină, și nu una ieftină. Trebuia să mergem la București să o vedem. Eu eram foarte neliniștită și nu prea eram de acord. I-am cerut și de data aceasta ajutorul Sfântului și el și-a făcut repede simțită prezența: mi-a adus multă liniște, însoțită de gândul că totul va fi bine și că el este lângă noi și ne ocrotește. În drum spre București, l-am simțit alături toată noaptea. Îmi dăduse multă pace interioară și siguranța că totul va fi bine. Și așa a fost.

Mulțumesc Marelui Mucenic Efrem cel Nou pentru tot ajutorul și pentru gândul bun, pacea și liniștea cu care mă umbrește pe mine și pe familia mea Amin.

Mihaela S., 24 februarie 2013

50. Rugăciunile Sfântului Efrem – vindecarea dereglărilor de somn, pace între vecini

Nu am avut parte de necazuri mari în viață și, prin urmare, n-am cerut lucruri mari de la Dumnezeu, dar El mi-a arătat că pentru Dânsul sunt importante și micile noastre probleme.

După nașterea primului meu copil, am rămas cu reflexul de a dormi iepurește pentru a-l auzi când plânge, însă din cauza acestui fapt ajunsesem să aud tot ce mișcă și să nu mai pot dormi deloc. Citind o carte despre minunile Sfântului Efrem cel Nou, m-am rugat lui și am început să dorm mai bine din noaptea următoare.

După un timp, unui vecin a început să-i sune foarte tare contorul de gaz, așa încât mă trezeam eu, iar uneori și copilașul meu, în toiul nopții. Într-o noapte, am simțit că nu mai suport și am strigat din toată puterea către Dumnezeu ca, pentru rugăciunile Sfântului Efrem cel Nou, să facă cumva să se rezolve problema, iar eu să nu mă supăr pe nimeni, mergând să fac observații. A doua zi, vecinul și-a schimbat contorul de gaz. Mai chemase înainte pe cei abilitați să facă aceasta, pentru a-i fi schimbat contorul, dar fusese refuzat. Însă în acea zi, contorul a fost schimbat.

Adela, 25 februarie 2013

51. Sfântul Efrem cel grabnic ajutător! – angajare, pelerinaj la sfintele moaște, vindecări, ajutor la examen

În primăvara anului trecut, am aflat pentru prima dată de existența acestui Sfânt atât de grabnic ajutător. M-am hotărât pentru prima dată să-i citesc acatistul, la îndemnul unei prietene, atunci când eu și soțul meu ne căutam cu disperare un loc de muncă; după ce am citit acatistul de câteva ori, am fost sunată pentru interviu și după alte câteva zile de așteptare și rugăciuni, am aflat că am primit postul.

Am început să citesc cartea despre viața și minunile Sfântului și să-mi doresc foarte mult să ajung în Grecia să mă închin la moaștele Sfântului Efrem. Îmi dădeam seama că este o dorință care nu o să se realizeze în viitorul apropiat, dar se pare că m-am înșelat. În iunie, am aflat că o să se facă pelerinaj în Grecia, dar acest pelerinaj urma să fie organizat exact după nunta noastră, în perioada în care eu și soțul meu voiam să mergem în luna de miere. Eu eram foarte entuziasmată de idee și i-am propus soțului meu să mergem în luna de miere în pelerinaj în Grecia. La început, el nu a vrut să accepte, dar, după câteva zile, s-a gândit că ar fi o idee bună și iată că în septembrie am ajuns să ne închinăm la moaștele Minunatului și Grabnic Ajutătorului Sfânt Efrem. Câtă bucurie și cât folos duhovnicesc am avut e greu de exprimat în cuvinte!

Trecuseră două luni de când ne întorseserăm din Grecia, când Dumnezeu a îngăduit să trecem printr-o încercare: mama mea căzuse pe gresie și se lovise foarte tare la cap, astfel încât a stat două săptămâni în spital, iar eu a trebuit să merg la spital și să am grijă de ea. Ne era foarte teamă să nu i se fi adunat vreun cheag de sânge la cap. Am apelat din nou la ajutorul Sfântului Efrem, i-am citit acatistul și am uns-o pe mama în fiecare seară cu ulei de la candela Sfântului din Grecia. În ziua în care a fost dusă la tomograf, minune!, i s-a spus că nu are nimic la cap. Atât eu, cât și mama mea am izbucnit în plâns și am mulțumit Bunului Dumnezeu și Sfântului Efrem.

O vreme, nu am mai citit acatistul, însă când am dat de greu, mai exact când am aflat că o să am un examen destul de greu la literatură hispano-americană, la îndemnul unei prietene, am citit din nou acatistul cu multă nădejde. Trebuie să recunosc că înainte de acest examen mă cam tenta să copiez, dar tot ziceam că nu vreau să fac acest lucru, pentru că e păcat și pentru că o să mă ajute cumva Maica Domnului și Sfântul Efrem, dar, totuși, mă gândeam că dacă nu o să știu nimic, o să încerc să copiez măcar câteva idei. În seara dinaintea examenului, după ce am citit acatistul, m-am culcat și am visat cu Sfântul Efrem, care îmi zâmbea și îmi dădea sentimentul că o să mă ajute la examen. A doua zi dimineața m-am trezit cu un sentiment de bucurie și nădejde și înainte să plec la examen m-am rugat din nou Sfântului Efrem și Maicii Domnului. Cred că cel mai mult m-am rugat să-mi ajute să nu copiez și să-mi pice unul din cei patru autori pe care îi știam foarte bine. Când am ajuns în sala de examen, profesorul ne-a dictat subiectul, iar eu eram în culmea fericirii, mi-a picat exact subiectul pe care îl știam cel mai bine; i-am mulțumit Sfântului Efrem și am început să scriu. Deși la început eram oarecum sceptică în privința acestui Sfânt, acum pot să mărturisesc că sunt convinsă că mă va ajuta mereu și că îi ajută pe toți cei care se roagă cu nădejde.

Bucură-te, Sfinte Părinte Efrem, de-a pururi fericite!

Andreea-Elena, 26 februarie 2013, Cluj-Napoca

52. Nu a mai refuzat să se împărtășească, găsirea portofelului pierdut

Doresc și eu să scriu despre minunile pe care Sfântul Mare Mucenic Efrem cel Nou le-a făcut cu noi, nevrednicii. L-am cunoscut pe acest mare și minunat Sfânt la începutul anului 2012, când Părintele meu duhovnic mi-a dăruit o carte cu viața și minunile Sfântului, multe dintre ele îndeplinite în țara noastră. Am citit foarte repede și am simțit o apropiere puternică de Sfântul Efrem, sentiment pe care nu-l mai simțisem până atunci, deși am citit câteva cărți care vorbeau despre viețile altor sfinți. În acea vreme, când am început să citesc cartea cu minunile Sfântului Efrem, fiica mea cea mică refuza de câteva săptămâni să ia Sfânta Împărtășanie, iar acest fapt mă mâhnea foarte tare, dar nu l-am rugat pe Sfântul Efrem cel Nou să mă ajute în această problemă.

A venit și ziua de 5 mai, ziua de prăznuire a Sfântului Mare Mucenic Efrem cel Nou. Era într-o sâmbătă și am mers singură la biserică, pentru că Liturghia începea mai repede, iar copiii încă nu se treziseră. Pentru mine a fost Liturghie mai deosebită și l-am rugat pe Sfântul Efrem cel Nou să o înduplece pe fetița mea cea mică să se împărtășească. A doua zi, fiind duminică, am mers împreună cu soțul și cu cei doi copilași la Sfânta Liturghie. Înainte de împărtășanie, copiii au trecut toți să sărute icoana Sfântului Efrem, pe care era lipită o bucățică din sfintele sale veșminte. A mers și fetița mea să sărute icoana, după care s-a împărtășit ca și cum nu ar fi refuzat niciodată să ia Sfânta Împărtășanie, deși timp de vreo trei luni înainte de această duminică nu dorise nicidecum să se împărtășească, oricât de mult aș fi insistat. Pentru mine a fost o adevărată minune și ușurare, iar de atunci nu a mai refuzat să primească Sfânta Împărtășanie, ci doar de câteva ori a fost mai greu de convins.

O altă minune pe care a făcut-o Sfântul Efrem cel Nou cu noi s-a întâmplat în vara anului 2012, când am fost la mare. Acolo stăteam aproape de un magazin din care ne cumpăram hrana. Într-o zi, soțul meu și-a pierdut portofelul și și-a dat seama de asta abia

când eram la casa magazinului și trebuia să plătim cele cumpărate. L-am căutat peste tot și, în final, am ajuns la concluzia că l-am pierdut. Magazinul era foarte plin de turiști care își luau cele necesare. Am plătit cumpărăturile cu cardul meu, după care ne-am îndreptat supărați spre camera unde eram cazați, pentru că trebuia să-i culcăm pe copii, deoarece era la amiază. În portofel, soțul meu avea și permisul de conducere, cârdușii de salariu și de benzină, plus câteva sute de lei. A sunat la bănci să închidă cardurile, dar nu știam cum să rezolvăm problema permisului de conducere.

În timp ce mergeam cu mașina spre locul unde eram cazați, le-am spus copiilor să ne rugăm Sfântului Efrem cel Nou pentru ca el să ne ajute să găsim portofelul, așa că am spus toți o rugăciune scurtă care cuprindea această cerință. După ce i-am culcat pe copii, am hotărât cu soțul meu să mergem la poliție să declarăm pierderea și să ceară o dovadă, ca să poată circula până când își va reface permisul.

După ce el a plecat, eu am început să citesc de pe internet acatistul Sfântului Efrem cel Nou, fiind supărată și de pierdere, dar și de faptul că cer ajutorul Sfântului într-o chestiune atât de mică și de materială. În momentul în care mai aveam de citit două rânduri din rugăciunea de la sfârșitul acatistului, soțul meu mi-a trimis un mesaj în care mi scria că a găsit portofelul la poliție cu absolut tot în el. Nu lipsea nimic.

Se pare că îl uitase pe un raft în magazin, iar un turist l-a dus la cea mai apropiată secție de poliție, exact unde a mers soțul meu. Sunt sigură că Sfântul Efrem i-a dat gândul cel bun găsitului și că tot dânsul l-a îndreptat pe soțul meu la acea secție de poliție!

Am toată încrederea în Sfântul Mare Mucenic Efrem cel Nou și, de fiecare dată când sunt supărată sau îngrijorată, e destul să mă gândesc puțin la Sfântul Efrem și simt o ușurare și o încredere pe care nici nu nădăjduiam să o primesc și care mă ajută să nu mă las pradă disperării sau deznădejdi!

Slavă lui Dumnezeu pentru toate! Mulțumim ca ne-a lăsat să-L cunoaștem pe Sfântul Mare Mucenic Efrem cel grabnic ajutător în necazuri (chiar și în cele mai mici și neînsemnate), prin care simțim prezența lui Dumnezeu în viața noastră, a păcătoșilor.

I.F., 28 februarie 2013, Cluj-Napoca

53. Același neprețuit ajutor – vindecare sindromul Down, reparații, ajutor la examene

Cam pe la mijlocul primăverii lui 2012, Părintele Ciprian ne-a dăruit o carte, recent apărută, cu mărturii ale minunilor săvârșite în zilele noastre de Sfântul Efrem cel Nou. Prima reacție, după ce ne-am umplut sufletește din acatistul și paraclisul Sfântului Efrem și din mărturiile consemnate, a fost să cumpărăm și noi 12 exemplare pe care să le dăruim celor apropiați, spre a le înlesni accesul la un univers duhovnicesc aparte.

Printre cei care au primit cartea, se găsește și o cunoștință apropiată de Dumnezeu care, de ceva vreme, pleacă pe la sfârșit de octombrie la fiica ei, căsătorită și stabilită în Texas, și revine în țară înainte de Sfintele Paști. La puțin timp după ce a început să i se roage Sfântului Efrem, ea a vorbit cu fiica sa și aceasta i-a comunicat, emoționată și bucuroasă deopotrivă, că nepoțica sa, în vârstă de 4 ani, care avea sindromul Down, a început să vorbească mult-mult mai bine, mai fluent și mai coerent. Atitudinea ei era substanțial optimistă și-i cuprinsese pe toți: pe nepoțică, pe părinți și pe bunici. Cât despre bunică, ce-am mai putea să spunem despre mulțumirile emoționante pe care le îndrepta către Sfântul Efrem?

În luna decembrie, care a fost cu vremea rece și cu viața scumpită, centrala lor de încălzire începuse să sune ciudat, dând semne de defectare. Atunci, bunica și fiica s-au rugat Sfântului Efrem și înaintea ochilor lor, după ce a „tușit” de câteva ori, centrala și-a reluat funcționarea silențioasă.

Tot în acea perioadă, televizorul, care avea aproape 4 ani de când fusese cumpărat, a încetat să funcționeze. Bunica s-a rugat Sfântului Efrem să-i ajute. Când ginerele ei s-a dus la magazinul de unde-l cumpăraseră, a aflat că era în ultima zi de garanție și așa a fost reparat gratis.

Acum, la sfârșit de februarie 2013, mașina cu care circulau fiica și bunica a fost accidentată și grav avariata din față, așa încât nu merita să fie reparată. Cele două creștine au scăpat cu leziuni ușoare. Totul s-a derulat atât de repede, încât n-au apucat să spună atunci rugăciuni, dar, cu siguranță, Sfântul Efrem a fost cel care le-a ocrotit.

Și noi am simțit din plin ajutorul și mijlocirea Sfântului Efrem, prin care ne-am apropiat de atmosfera duhovnicească cuprinzător de generoasă în odrăslirea neconținută a credinței de la bisericuța tinerilor din complexul studentesc Hașdeu din Cluj-Napoca, nădăjduind mereu să ne împărtășim din cele de folos, care niciodată nu prisosesc la noi.

În vara trecută, fiica noastră cea mică și soțul ei, care locuiesc la Londra, au fost puși în fața unei situații care trebuia rezolvată rapid, iar acolo, a găsi operativ o locuință este ceva greu de închipuit, mai ales când ai la dispoziție bani puțini și trebuie să achiți plata pe două luni în avans. O noapte de rugăciuni adresate Sfântului Efrem (un exemplar din cartea cu minunile Sfântului a ajuns și la ei), împreunate cu căutările pe internet, a dus la identificarea unei oferte postate atunci de Angela, o ortodoxă din Grecia, și astfel, în scurt timp, ei au reușit să-și găsească un acoperiș deasupra capului și liniștea ce le permitea să caute o viață mai bună.

Același neprețuit ajutor l-am simțit și la fiica noastră cea mare, care trăiește în Wisconsin. Ea a avut multe încercări în viață și examene profesionale de mare dificultate, pe care le-a trecut și prin mijlocirea Sfântului Efrem, căruia nu încetăm a-i aduce rugăciuni de mulțumire pentru ocrotirea și milostivirea ce le revarsă și asupra noastră.

Dana P., 2 martie 2013

54. Super grabnic ajutător – angajare în străinătate, ajutor la examene

Doamne ajută tuturor! N-am știut nimic despre Sfântul Efrem cel Nou până anul trecut în luna august, deși mergeam de ceva timp la bisericuța din complexul studentesc din Hașdeu (Cluj-Napoca), unde există o raclă cu papucul Sfântului Efrem cel Nou. Când am văzut prima dată racla, m-am gândit că e papucul Sfântului Spiridon, dar am văzut alături și o iconiță de-a Sfântului Efrem și mi-am dat seama că nu e vorba de Sfântul Spiridon, deși nu știam cărui Sfânt îi aparținea papucul. Am întrebat o tânără care supraveghea atunci Sfintele Moaște dacă nu știe al cărui Sfânt este papucul și mi-a răspuns: „Al Sfântului Efrem cel Nou”. M-am gândit atunci că eu nu știu nimic despre acest Sfânt, dar nici n-am încercat să aflu mai multe.

Am continuat să merg la Sfântul Maslu la acea bisericuță și la sfârșitul slujbei mă închinam Sfintelor Moaște ce erau aduse spre închinare, printre care se găsea și această raclă cu papucul Sfântului Efrem cel Nou. Îl rugam să mă ajute, deși nu fusesem

curioasă să aflu nimic despre el. Dar într-o zi, căutând ceva pe internet, am dat de Sfântul Efrem cel Nou și am citit un articol mic despre el. Am rămas uimită de harul lui de a dăruii copii celor care nu-i puteau avea (căci despre aceasta vorbea acel mic articol). Nu cred că am făcut legătura atunci cu Sfântul al cărui papuc îl văzusem. Abia mai târziu mi-am dat seama.

Urma să plec din țară și sora mea mi-a luat o carte religioasă foarte bună și o iconiță cu Sfântul Efrem cel Nou (m-a întrebat înainte ce să-mi ia, pentru că vroia să-mi dea ceva înainte de plecarea mea și eu asta mi-am dorit atunci).

Am plecat din țară în Anglia, unde stăteam de un an, împreună cu soțul meu. Între timp, am mai citit pe internet despre minunile Sfântului Efrem cel Nou și rămâneam uimită de fiecare dată. Am căutat pe internet acatistul și paraclisul Sfântului, pentru că acolo nu aveam de unde să-mi cumpăr așa ceva. După ce le-am găsit, am început să le citesc. Am început să mă rog acestui mare Sfânt și el foarte repede m-a ajutat. Îi mulțumesc Bunului Dumnezeu că mi-a dat să-l cunosc.

Eram foarte supărată că stăteam de un an în Anglia și nu puteam să fac nimic, nu aveam încă drept de muncă și nu voia nimeni să mă angajeze, nici măcar ca voluntar (aici se practică mult voluntariatul). Mergeam la școli cu CV-ul în mână și îmi ofeream ajutorul ca voluntar, dar nimeni nu mă primea deși aveam o experiență de 14 ani ca profesor, dar în România, nu aici.

M-am rugat Sfântului Efrem să mă ajute să cunosc pe cineva într-o școală, eventual un profesor român, care să mă îndrume sau să mă ajute cumva, căci eu nu mai știam încotro s-o apuc. Și mare e harul Sfântului Efrem pe care l-a primit de la Dumnezeu! Nu cred că au trecut două săptămâni și am ajuns în voluntariat. Am reușit să fac aceasta printr-o colegă de-a mea, o româncă, educatoare la o grădiniță, o fată extraordinară. Prin ea m-a ajutat Sfântul Efrem cel Nou și mi-am găsit nu doar un loc unde să lucrez ca voluntar, ci trei locuri, unul după altul. Pentru mine era foarte important

să lucrez puțin timp aici ca voluntar (mai ales că încă nu aveam drept de muncă legal); aici e foarte important acest lucru. Dar asta nu e singura minune făcută de Sfântul Efrem în viața mea.

Treceam prin momente grele aici, în Anglia și plângeam și mă rugam Sfântului, și de fiecare dată, în locul lacrimilor, el îmi aducea bucurie și împlinire. Stăteam într-o casă cu mai multe familii și îmi era foarte greu și m-am rugat să ne ajute fie să ne mutăm noi din casa aceea, fie să plece acele familii de acolo. Și în câteva săptămâni, s-au mutat toți și am rămas doar eu cu soțul meu.

Mai apoi, l-am rugat pe Sfântul Efrem să mă ajute să primesc dreptul de muncă, pentru că depusesem actele de mult timp și deja îmi făceam griji. Și mi-a adus Sfântul dreptul de muncă cu două zile înainte de-a pleca noi în România pentru sărbătorile de iarnă, deși lipsea din dosar permisul de conducere al soțului meu, un act fără de care erau perfect îndreptățiți să nu-mi dea dreptul de muncă (permisul s-a pierdut undeva pe drum și n-a mai ajuns la ei). Dar cu ajutorul Sfântului Efrem, am primit permisul de muncă, iar soțul și-a făcut alt permis de conducere foarte repede, când am ajuns în țară.

Sfântul Efrem a ajutat-o și pe fetița mea la examene în facultate, așa încât ea a trecut cu bine toate examenele. Îți mulțumesc, Sfinte Efrem.

Sunt convinsă că Sfântul Efrem cel Nou a făcut în viața mea și a familiei mele cu mult mai multe minimi decât cele pe care pot eu să le văd și să le înțeleg. Simt că este alături de mine de fiecare dată. E aici și acum, chiar dacă eu nu-l pot vedea din pricina păcatelor mele. Și părinții mei, și fiica mea, și sora mea, toți ne rugăm Sfântului Efrem cel Nou și știu că el ne ocrotește și ne ajută. Nu voi putea niciodată să-i mulțumesc pe deplin Bunului Dumnezeu că mi l-a adus în cale, la fel cum nu îi voi putea mulțumi niciodată îndeajuns acestui MARE SFÂNT care mai e numit și Super Grabnic Ajutător întru toate nevoile. Eu cred că Sfântul Efrem cel Nou poate îndeplini orice fel de dorință

în viața celui care aleargă la el cu credință. Vă îndemn să vă rugați și voi acestui mare Sfânt în toate problemele voastre și veți vedea grabnicul lui ajutor.

Dăm slavă lui Dumnezeu pentru toate și Îi mulțumim că ni l-a dăruit pe Sfântul Efrem ca Super Grabnic Ajutător întru toate nevoile și necazurile care vin asupra noastră!

A. G., 23 februarie 2013, Cluj-Napoca

55. 11 Elegii – reușită la examen

În sesiune, așteptam să intrăm la examenul oral de literatură română contemporană, după ore de așteptare în tensiune, prelungită de pauza de masă a profesorilor. Aveam sentimentul că toate s-au învălmășit în mintea mea și nu mă mai puteam concentra deloc la ce citeam. Răsfoiam paginile în gol și-mi dădeam seama că starea mea de „nu mai știu nimic” tulbura de fapt mândria de a nu dezamăgi domeniul de studiu cel mai drag mie - literatura - și pe profesorii la a căror părere despre mine țineam fără să recunosc. Am încercat să mă opresc din orice gând și L-am rugat pe Dumnezeu să mă ajute să accept fără dramă orice va veni.

Am intrat, în sfârșit, în sală, am extras biletele - curs, seminar - și m-am întors la loc, citindu-le. Subiectul de curs era din etapele de creație ale lui Nichita Stănescu (poet drag mie), iar cel de seminar, chiar dintr-un text prezentat de mine în cadrul unui seminar. Poziția mea părea privilegiată - aveam subiecte frumoase -, până ce mi-am dat seama că nu am insistat pe nici unul din ele atunci când am învățat, tocmai pe

considerentul că îmi plac și mă voi descurca. Nu-mi aminteam toate etapele de creație (erau 5), iar la seminar nici nu-mi venea să mă gândesc. Simțeam că trebuie să se întâmple ceva ca să nu-l pic și mi-a venit un gând al unui părinte, care spunea că abia atunci când nu mai poți tu, vine harul lui Dumnezeu. Și atunci I-am zis: Doamne, nu mă descurc, e timpul să faci ceva!

Am lăsat subiectul de curs neterminat și am scris tot ce mi-am amintit la seminar. Apoi, m-am trezit în fața examinatorilor cu schița discursului neterminată (fiind timidă în astfel de situații și destul de dezordonată în gândire, nu mă descurc să vorbesc liber fără să am ideile clar schițate undeva). La curs, aveam trei etape, despre care am început să vorbesc, poticnindu-mă la niște detalii importante, pe care mi le aminteam greșit.

În condițiile altor examene orale, cu astfel de confuzii aș fi fost picată pe loc, dar acum profesorul mă lămură și mă lăsa să continui. Înainte de ultima etapă pe care mi-o aminteam, mi-am zis: „ce-o să fac după ce termin și cu ea?!” și mi-a venit în gând Sfântul Efrem: „Sfinte Efrem, ajută-mă!”. Atunci profesorul mi-a spus: „Etapa aceasta doar o amintiți și treceți la următoarea”. Eu am înțeles greșit, credeam că mi se cere să amintesc și niște subclase, dar profesorul m-a oprit și mi-a zis din nou: „Nu, treceți direct la etapa abstractă”. Era etapa cea mai importantă, îmi amintisem înainte că era vorba de 11 Elegii, dar nu mai știam denumirea... și, lucru minunat care m-a făcut să zâmbesc după cu gura până la urechi, mi-a fost dat s-o aud spusă chiar de profesor. Am început să vorbesc, nu incoerent cum mă așteptam (nu mai aveam nimic pe foaie), ci doar cu multe digresiuni și completări sau paranteze care pe profesori i-au amuzat. De ultima etapă, de care n-aveam habar, nu m-a mai întrebat nimeni. La seminar, totul a fost mult mai pașnic. Asistentul nu m-a oprit, nu m-a contrazis, chiar m-a ajutat să-mi găsesc cuvintele, când m-a provocat să răspund la câteva întrebări de completare.

S-au înțeles câteva secunde, și profesorul de la curs mi-a spus că am avut un răspuns bun, la Nichita cu mici scăpări pe care să mi le revizuiesc, că a auzit că am avut prezentare și intervenții la seminar - nu foarte multe, am completat eu. M-a șocat bunăvoința amândurora, vorbeau cu mine pe un ton neașteptat de colocvial. Când am spus că prezentarea mi-a fost chiar pe subiectul de seminar, profesorul de curs a zis: „Asta înseamnă că sunteți o persoană norocoasă, și dacă sunteți o persoană norocoasă, nu puteți avea decât 10”. I-am întins carnetul și, buimăcită, am vrut să mă-ntorc la loc fără să am de ce, m-am răsucit pe călcâie și am ieșit cu ochii deja prea umezi ca să mai pot face ceva.

Slavă lui Dumnezeu pentru lucrarea Sfinților Lui și pentru toate câte le face ca să ne cucerească sufletele!

Lavinia, 01 martie 2013, Cluj-Napoca

56. Bucură-te, chipul smereniei!

În primăvara anului 2012, am început să citesc cărțile despre viața Sfântului Mare Mucenic Efrem cel Nou. El a venit la mine, căci am zărit una dintre ediții la o prietenă și am rugat-o să mi-o împrumute măcar pentru câteva seri (era promisă altcuiva). Apoi, a apărut o alta, cu mărturii, pe care am primit-o în dar de la duhovnicul meu. Simțeam multă bucurie, citeam câte o minune chiar înainte de a mă ruga, parcă mă pregătea cumva Sfântul de rugăciune.

Din darul lui Dumnezeu, se năștea în mine o dorință de a ajunge la sfintele sale moaște. Am cerut în rugăciune Sfântului să mă ajute să ajung cândva la Nea Makri. La scurt timp, o prietenă mi-a zis să am credință că voi merge și eu în Grecia, deoarece parohia noastră legase o frumoasă prietenie cu o parohie de acolo și acei oameni minunați se îngrijeau să beneficiem de cazare și masă. Nu m-am gândit însă că și eu voi fi întrebată dacă îmi doresc să merg în acest pelerinaj. Și, după câteva zile, fata, care se ocupa de câțiva ani buni de organizare, mă întreabă tocmai acest lucru. Am rămas surprinsă de cât de repede îmi răspundea Sfântul Efrem. Cu nădejde, am început să strâng bani. Primeam din când în când sume mai consistente de la bunicii mei, dar înainte cu o săptămână nu aveam costul integral. Totuși, banii au răsărit de te-miri-unde și am avut și bani de buzunar îndeajuns.

Totuși, nu am îndrăznit să îi spun mamei mele mai devreme. Nu voiam să avem o sută de discuții înainte în loc de una, s-ar fi găsit nenumărate motive neîntemeiate pentru care să nu merg. I-am spus cu două săptămâni înainte și nu știu dacă a fost cea mai bună decizie. S-a mâhnit foarte tare, își făcea atâtea griji, nu putea înțelege de ce trebuie să merg neapărat acolo, la moaștele Sfinților, când mă puteam ruga lor și de aici. I-am spus că banii nu sunt o problemă, că e o ocazie unică să vizitez Grecia, întrucât nu plăteam cazare sau masă, că pelerinajul nu mă va împiedica să intru la masterat (aveam admiterea cu două zile înainte de plecare), deoarece proiectul e aproape gata. Nici n-avrut să audă... Nu puteam pleca cu o asemenea povară, nu aveam odihnă dacă rămâneam certate. Am început să cer ajutorul Sfântului Efrem, apoi, chiar în ziua următoare, m-am întâlnit cu verișorul meu, care mi-a dat o carte cu minuni ale Sfântului Nectarie. M-am rugat și lui, și tuturor Sfinților din Grecia pe care urma să-i cercetăm în pelerinaj. Temătoare, am redeschis apoi discuția cu mama, de data aceasta încercând să-mi stăpânesc mânia și gândurile de judecată. Cu greu s-a îndurat, a zis să fac ce vreau, dar cel puțin nu era un refuz categoric.

Peste puțin timp, așadar, m-am bucurat de acest pelerinaj. A fost prima dată când am ieșit din țară, dar Îi mulțumesc lui Dumnezeu că a rânduit acest moment pentru folosul duhovnicesc.

În pelerinaj, ca o binecuvântare, Sfântul ne-a primit să ne închinăm la moaștele sale de două ori. Prima dată, am avut multă tulburare și învârtosare din pricina gândurilor și a mândriei, nu mă puteam opri din plâns, eram deznădăjduită în timp ce s-a citit paraclisul. Am ieșit afară. O prietenă m-a chemat: „Haide, vino și tu!”. I-am răspuns cu mânie: „Nu vezi în ce hal sunt?! Cum să vin așa, să mă vadă și ceilalți?”. Până la urmă, mi-am amintit de minunea relatată într-una din cărți de o femeie, Georgia: ea avusese un vis și ceva o ținea să nu se închine Sfântului; atunci și-a zis: „Tocmai pentru că sunt păcătoasă, mă voi închina!”. Mi-am venit puțin în fire și, spre finalul Paraclisului, am intrat iar în biserică și am cântat. Mi-am cunoscut puținătatea sufletească. Poate prea mult mă așteptam să am pace și bucurie, dar nu eram vrednică de ele. Cred că Sfântul Efrem a mijlocit pentru mine să mă liniștesc și încă mijlocește de fiecare dată când mă luptă nemulțumirea. El mi-a descoperit puțin din ce înseamnă așezarea smerită față de Dumnezeu. A doua oară când ne-am închinat, m-a miluit Dumnezeu și am fost mai senină.

Îi cer iertare Sfântului că nu mi-am pregătit mai mult sufletul înainte de a veni la moaștele sale.

Bucură-te, cea ce mă izbăvești dintru mâhnire! Bucură-te, chipul smereniei!

Ana-Maria N., 5 martie 2013, Cluj-Napoca

57. O notă mare

Eram în ultimul an la masterat și, deoarece aveam și un nou serviciu, care era destul de solicitant, nu am reușit să mă pregătesc așa cum aș fi dorit pentru examene, care erau foarte grele. I-am rugat pe Maica Domnului, Sfântul Nectarie, Sfântul Ioan Rusul, Sfântul Ioan Evanghelistul și pe alți Sfinți, dar mai ales pe Sfântul Efrem cel Nou, să mă ajute să trec cu bine de examene. Și Sfântul Efrem m-a ajutat și am primit subiecte ușoare, profesorii, dintre care unul renumit pentru severitate, au fost deschiși și binevoitori și am luat examenele cu note foarte mari. La scurt timp, am apelat din nou la Sfântul Efrem, deoarece trebuia să susțin lucrarea de disertație și aveam foarte puțin timp la dispoziție. Am primit ajutor și de data aceasta de la Sfinții mei dragi și am reușit să termin lucrarea la limită în ceea ce privește timpul, însă în termen. Sfântul Efrem m-a ajutat apoi și la susținere, obținându-mi o notă mare. Le sunt foarte mulțumitoare Sfântului Efrem și Maicii Domnului și tuturor Sfinților care m-au ajutat să închei cu bine studiile de masterat.

D., 6 martie 2013

58. Să primim tot ce ne dă Dumnezeu – ajutor în sarcină, vindecări

Sunt însărcinată și la 12 săptămâni ginecologul mi-a zis să fac avort, din cauza unui diagnostic ce nu dă șanse de supraviețuire bebelușului (nu s-a format calota craniană). Nu am făcut-o, dar, deși pare trist, am fost foarte întăriți de Sfântul Efrem cel Nou, care apăruse în viața noastră cu mult înainte de această încercare.

Mi-am amintit că la un moment dat, când eram însărcinată cu primul copil, am zis că, dacă voi avea un băiat, îi voi pune numele Efrem sau Andrei. Dar pentru că între timp nașa noastră îi dăduse băiețelului său numele Andrei, nouă ne rămăsese cealaltă variantă. Am tot amânat momentul conceperii celui de-al doilea copil, deoarece după prima naștere am avut o depresie postnatală și îmi era frică să nu se repete și la următoarea naștere.

Încă de la începutul sarcinii, am simțit că e un băiețel. La primul control medical, ni s-a spus că e sarcină extrauterină. Eu nu am crezut și am știut că e bine. Am mers la alt medic, care ne-a spus că sarcina avea mai puține săptămâni și de aceea nu s-a văzut bine la ecograf.

Apoi, după sărbătorile de Crăciun, întorcându-ne din vizită de la socrii mei, ne-am întâlnit cu o persoană ce mergea la biserică și era din același oraș cu soțul. Ne-am oferit să îl aducem cu mașina. Pe drum, ne-a povestit de minunile pe care le-a făcut în familia lor Sfântul Efrem și atunci mi-am zis în sinea mea că am făcut o promisiune mai demult și așa trebuia să îl numesc pe copilul meu (deși nu mi se confirmase genul).

După ce am ajuns la Cluj și am mers la spovedit, Părintele mi-a dat o carte cu viața și minunile Sfântului Efrem. Încă un semn de la acest Sfânt despre care nu știam multe, dar îl simțeam foarte-foarte aproape de sufletul meu când mă gândeam la el, însă nu și atunci când îi vedeam icoana. Și asta cred că din cauza păcatelor mele. La

spovedania respectivă, am simțit că persist într-o stare de leneveală duhovnicească și mai apoi, după toate experiențele ce au urmat, am realizat că ceea ce s-a întâmplat a fost o trezire duhovnicească a familiei noastre.

Când mi s-a spus că ar fi o problemă cu această sarcină și așteptam afară pentru a doua examinare, aveam liniște pentru că știam că va fi bine oricum alături de Dumnezeu. Dar, cu toate acestea, modul în care mi s-a spus să mai vin peste câteva zile la o a doua ecografie, la ora 10 și, dacă se vede la fel, la 12 să fac avort, m-a șocat. Nu vestea că pruncul nostru ar avea ceva mă înspăimânta, ci simțeam că cineva mă obligă să fac ceva ce nu aș putea să fac.

Am ajuns acasă plângând în hohote și, când am intrat în casă și am văzut-o pe fetița mea, nu am putut să stau lângă ea știind că ar trebui să fac așa ceva. Am sunat-o pe nașa mea, pe care o cheamă Irina (Sfânta muceniță Irina e prăznuită tot în 5 mai, deodată cu Sfântul Efrem cel Nou), iar ea mi-a spus că nimeni nu mă poate obliga să fac ceva ce nu vreau să fac. După o discuție de o oră, m-am liniștit și a doua zi am mers la biserică pentru a vorbi cu Părintele. Dar acesta era în străinătate. I-am trimis un mesaj pe telefon și dânsul m-a sunat în scurt timp, spunându-mi să nu cred în ce spun medicii, să cred în puterea Domnului, să fiu tare și să mă rog Sfântului Efrem. Era și acesta un semn din partea Sfântului, care cerea să fie cinstit, pentru că Părintele putea să îmi zică să cer ajutorul Sfântului Nectarie sau al altui Sfânt. Dar acest copil e limpede că e sub protecția Sfântului Efrem.

A treia zi dimineață, vineri, fiind abonată la un website ortodox, am primit un link la un articol: „De ce mor copii?”. Citindu-l, am început să accept voia lui Dumnezeu, iar apoi, în aceeași zi, mergând la doctorul de familie pentru discuția despre analizele în sarcină, i-am spus despre diagnostic și mi-a sugerat să merg la un alt ginecolog. Celălalt medic mi-a confirmat diagnosticul, dar, în cele din urmă, a zis că nici dacă i-aș cere nu ar face avortul și mi-a explicat consecințele în ambele cazuri. Am

început să simt în sfârșit că începe să mă înțeleagă cineva și, în perioada următoare, deși n-am putut să vorbesc cu alții despre acest subiect, prin rugăciune, încetul cu încetul, am început să prind putere. O așa putere, încât cei apropiați se mirau cum de sunt așa senină. Dar, așa cum zicea și Părintele, noi numai trebuie să zicem în inima noastră că acceptăm, sau să respectăm voia lui Dumnezeu, pentru că El apoi călătorește alături de noi și ne întărește.

Cu toate că rugăciunea mă întărea, nu puteam încă să simt în sinea mea că mi se pot întâmpla și mie minuni. M-am spovedit pentru această slăbiciune a mea și, așa cum s-a întâmplat și de alte ori după ce spovedeam o slăbiciune, s-a rezolvat și aceasta în scurt timp. La spovedanie, Părintele ne-a recomandat să avem tot timpul o candelă aprinsă la icoana Sfântului Efrem.

În ziua în care ar fi trebuit să merg la avort, m-am hotărât cu soțul să mergem la Mănăstirea Nicula. Pe drum, nu știu dacă am adormit sau nu, dar am avut imaginea unui copil de vreo 3-4 ani: un băiețel blond, cu un crin alb în mână. Am simțit atunci că era ca și cum copilașul meu îmi mulțumea că nu făcusem acel pas.

Deși mergeam la biserică, nu puteam să încep să sper că s-ar putea întâmpla o minune, aceasta până într-o noapte când, după ce m-am trezit și am citit și acatistul și paraclisul Sfântului Efrem cel Nou, am adormit iarăși și am visat că am născut și că alăptam un copilaș tot blond și frumos și grăsuț. Din acel moment, a început să coboare liniștea în sufletul meu și să mă obișnuiesc cu gândul că trebuie să accept de la Dumnezeu orice s-ar întâmpla.

Duminică, după Sfânta Liturghie, una dintre mămici m-a întrebat de sarcină și nu știu de ce, dar am putut să vorbesc cu ea despre problema pe care o aveam. Atunci ea m-a încurajat, spunându-mi să avem nădejde și mi-a zis că știe de un caz din Cluj al unui copil care avea intestinele în afara stomacului și, după ce au participat la Maslu și au postit, parcă nici nu avusese nimic înainte. Puteau aduce mărturie și doctorii.

La o zi după ce am participat la Sfântul Maslu și m-am închinat moaștelor ce se scot din altar și papucului Sfântului Efrem, marți dimineața, intrând la Părintele pentru o binecuvântare, mi-a făcut cunoștință cu o persoană care este doctor rezident și vine la biserică. Ea este doctor neonatolog (pediatru la noi născuți) și mi-a povestit despre o minune care s-a întâmplat cu un an în urmă, când a fost de gardă și s-a născut un copil sănătos, deși toți știau că va avea malformații. Această întâmplare mi-a întărit foarte mult speranța și nădejdea că la Dumnezeu orice e posibil, într-o secundă.

După o zi, am primit prin email o nouă mărturie despre Sfântul Efrem, în care se scria că cineva s-a uns cu mir de la racla Sfântului Efrem, pe care îl primise de la o fată din biserică, și a primit ajutor, scăpând de durerile puternice de cap care o chinuiau. Am îndrăznit să o întreb pe fata respectivă și ea mi-a zis să vorbesc cu Părintele. La următoarea spovedanie, am primit și eu de la Părintele o sticlută cu mir de la Sfântul Efrem cel Nou, Sfântul Nectarie, Sfântul Ioan Rusul, Sfântul Nicolae, precum și alta de la Sfântul Luca al Crimeii, cu care să mă ung. Erau așa multe mângâieri de la Dumnezeu și Sfântul Efrem, pe care nici acum nu consider că le merit.

La scurt timp după aceasta, am început să-i rog pe cei din familie să citească și ei acatistul Sfântului Efrem. Una din primele semne ale ajutorului Sfântului a fost că socrul meu, care nu prea mergea la biserică și care e bolnav și pentru care noi eram mângâiați că nu se întoarce la Dumnezeu, a început și el să citească acatiste. Iar alt semn era următorul: soacra mea ne-a adus cartea mărturiilor despre minunile Sfântului Efrem săvârșite în zilele noastre.

Ultima mărturie citită într-o seară, înainte de culcare, era a unei fete ce preciza că avea un medalion cu Sfântul Efrem și maica Macaria, pe care îl purta la gât și în care se găsea o bucățică din papucul pereche al Sfântului Efrem. Atunci mi-am amintit că fetița mea uneori adormea doar după ce se uita la un astfel de medalion cu Sfântul Efrem, pe care îl avea o cunoștință. Și, minune! A doua zi, după Maslu, după ce mai

trecuse o săptămână, Dumnezeu, prin marea Lui bunătate, mai aduce o mângâiere peste sufletul meu prin această persoană, care vine și îmi spune că îmi dăruiește să port acel medalion până se naște copilul. Mă simțeam nevrednică să port un asemenea dar, mai ales pentru necredința mea în puterea lui Dumnezeu de a face minuni și cu mine. Și uite câte minuni, toate legate de Sfântul Efrem, se întâmplau în viața mea! Nici cei mai sceptici nu ar putea să spună că pot să se întâmple atâtea coincidențe.

Ultimul ajutor din partea Sfântului Efrem a fost cel primit de fetița noastră, care de o zi avea probleme de tranzit și o chinuiau dureri acute. Se ducea la baie, dar, având dureri, se ridica. Acest lucru s-a repetat de nenumărate ori. Am convins-o spre seară să aibă răbdare și, ținând cartea despre Sfânt în mână, i-am spus că Sfântul Efrem o va ajuta și o va ține de mână și nu va mai avea dureri. Nu a trecut nici un minut și a reușit cu ușurință să scape de acele probleme. A doua zi, având aceeași problemă, m-a strigat ea să îi duc cartea cu Sfântul Efrem...

Deși aș fi vrut să se termine mărturia cu deznodământul încercării legate de sarcina care acum e la 18 săptămâni, încă nu știm nimic nou din punctul de vedere al medicinei, pentru că nu am mai fost la control. Programarea o avem pe 25 martie, de Bunavestire, și nădăjduim la o minune. Sfântul Efrem ne-a învățat să fim mai buni și să încercăm să ne mântuim, să nu lenevim, să acceptăm tot ce ne dă Dumnezeu.

Nădejdea mea este Tatăl, scăparea mea este Fiul, acoperământul meu este Duhul Sfânt!

Slavă Ție, Doamne!

Ajută-ne, Măicuță Sfântă!

Pentru rugăciunile Sfântului Efrem cel Nou, Doamne, tămăduiește sufletele și trupurile noastre!

A., 6 martie 2013

59. Am învățat că sfinții sunt prietenii noștri

Mă numesc Adriana F. și sunt din Arad, iar fiica mea este Iasmina N., în vârstă de 6 ani. L-am cunoscut pe Sfântul Efrem acum un an, prin intermediul Sfântului Nectarie, care încă își face simțită prezența în viețile noastre de acum un an, când l-am rugat să ne dăruiască o familie. Personal, nu l-am văzut pe Sfântul Efrem, dar a apărut în viața mea într-un moment de răscruce, când aveam multe probleme de sănătate și fetița mea, Iasmina, care are spina bifida și hidrocefalie, nu era tocmai bine. Eram dezamăgită de ortodoxie și vroiam să trec la pocăiți, crezând ca astfel voi întâlni oameni buni, care să ne accepte așa cum suntem, să ne iubească și să ne sprijine.

Am dormit două săptămâni cu cartea Sfântului Efrem sub cap, din respect pentru persoana care mi-a dăruit-o, refuzând să o citesc. Într-o noapte, Iasmina a făcut o criză de astm și, singură fiind cu ea, am simțit nevoia să deschid cartea Sfântului. Când am deschis-o, am nimerit mărturia despre un copil cu astm. Am mai deschis-o de două ori și de fiecare dată a fost câte o mărturie a unui copil cu probleme de sănătate similare cu cele ale Iasminei. Am considerat că e un semn divin. Din clipa aceea, am citit cartea cu voce tare, să audă și fetița mea. Atunci eram caz social, iar din cauza problemelor noastre, puținii prieteni ce-i mai aveam ne-au întors spatele.

Sfântul Efrem ne-a schimbat mult viețile în interior și în exterior, ne-a adus o locuință pentru patru ani, prieteni noi, o viață nouă, un Părinte duhovnic ce a fost la Sfântul acasă și care slujește la o biserică ce are hramul Sfântului Nectarie. El a adus în viața noastră și alți prieteni, adică noi Sfinți: Sfânta Parascheva, Părintele Arsenie Boca și alți Sfinți necunoscuți nouă până acum, care ne ajută. Ei sunt familia noastră, dimpreună cu Măicuța Sfântă. În prezent, fetița mea are 15 operații, dintre care 8 în ultimele patru luni din lupta noastră pentru viață. E un copil bun, credincios, deștept, pe care l-am cerut pentru întărirea în credință. Împreună cu ea au venit multe încercări, multe lecții de viață

și patru ani de spitalizări, dar și multe bucurii și mulți prieteni, care sunt Sfinții. Nu sunt o persoană dogmatică, dar cu ajutorul Sfinților am devenit o persoană credincioasă.

Eu și Iasmina avem o credință vie, activă, pe care o împărtășim în jurul nostru pe unde mergem. Am învățat că Sfinții sunt prietenii noștri, ei ne susțin și ne ajută necondiționat atunci când oamenii îți întorc spatele. Dar mai presus de toate este faptul că Sfinții nu te judecă, ci te ajută cu blândețe și răbdare să te schimbi, să te întărești în credință, să te întorci la Dumnezeu... Și dacă ceri să-ți arate clar prezența lor și voința divină în viața noastră, îți arată asta la fiecare pas.

În prezent, noi trăim minuni în fiecare zi. Primim ajutor financiar de la Dumnezeu, se deschid uși care nu s-ar fi deschis altfel, apar medici noi care o pot ajuta. Iasmina iubește viața și-L iubește pe Dumnezeu și pe Sfinții Săi. Vrea să trăiască și Dumnezeu o ajută în acest sens. Ea zice că viața înseamnă chin și suferință, dar și lucruri frumoase. Se împărtășește săptămânal, uneori ține post cu mine pentru Sfinții Efrem și Nectarie, pe care îi iubește mult.

În dimineața aceasta, deși suntem în spitalul din Cluj, așteptând a noua operație din cea de-a cincea lună de spitalizări repetate, Iasmina s-a împărtășit având în brațe o părticică din moaștele Sfântului Efrem adusă de preotul de la capela din spital. Poate că acesta a fost un semn că va fi bine și un impuls care m-a determinat să scriu aceste rânduri.

Sfântul a făcut și face multe minuni în viețile noastre. E familia pe care nu am avut-o niciodată și pe care sperăm să o avem. Aș vrea, cu ajutorul lui, să am și un băiețel sănătos, care să-i poarte numele și numele Sfântului Nectarie. De când a început să ne ajute, m-am rugat să-mi scoată în cale oameni care au nevoie de el, să-l pot mărturisi mai departe. Am dat în jur de 100 de cărți și 50 de acatiste și iconițe cu el. Nu-mi permit să le cumpăr, așa că a trimis și o prietenă (persoana prin care l-am cunoscut, de la biserica din Hașdeu unde se află papucul lui); ea le cumpără, eu le dăruiesc, Sfântul ne

ajută pe amândouă. Așa am găsit o cale prin care Sfântul să poată ajuta încă mulți alți oameni în acești ani grei, cu multe încercări pentru toată lumea.

Aș putea scrie o carte cu minunile ce le-a făcut și le face în viața noastră. Poate o voi face într-o zi, cu ajutorul Sfântului Efrem, pentru a putea întoarce multe suflete spre credință. Mulțumesc Sfântului Efrem pentru tot ajutorul și pentru că este un prieten devotat și un bun mijlocitor la Bunul Dumnezeu al tuturor celor care îi cer ajutorul.

Adriana F., 4 martie 2013, Cluj-Napoca

60. Între stânga prăpăstioasă și dreapta colțuroasă

Citeam într-o zi mărturiile din viața celor care s-au bucurat de minunile Sfântului Efrem cel Nou și mă minunam cât de repede și de eficient vine în ajutor.

În acea după-masă, am ieșit cu copiii la plimbare în afara orașului. Plouase și drumul pe care am intrat cu mașina era foarte moale. Aparent, avea o crustă deasupra și ni s-a părut destul de rezistent să putem trece de zona delicată.

Dar nu am mers mult și mașina noastră, grea de vreo 2 tone, cu noi și cei trei copii, se opri, cufundată în noroi. Lucrul acesta s-a întâmplat atât de lin și de evident, încât am rămas cu gura căscată. Nu puteam merge nici înainte, nici înapoi.

Coboară soțul din mașină și se afundă bine în pământul reavăn. Își ia voinicește lopățile de zăpadă și începe să sape la fiecare roată câte un șanțuleț. Apoi pune

pietre și crengi și ce mai găsește în jur. Se întoarce în mașina și... pornim. Nimic. Doar o încordare a nervilor și muuult fum. Mai coboară o dată. Iarăși încercăm. Nimic.

Copiii își pierd răbdarea. „Vrem să coborâm să-l ajutăm pe tata”, strigă ei. „Nuuu!!! Stați aici!”, le zic. „Cobor eu și voi ne urmăriți”. Nu am făcut decât să mă scufund până la glezne în noroi.

Când am văzut că nu aveam nici cea mai mică șansă să scăpăm de acolo, m-a cuprins descurajarea. Până la strada asfaltată erau aproximativ doi kilometri. Îmi calculam cum ar fi să mergem cu trei copii mici prin noroi până acolo. Imposibil! Atunci mi-a venit în gând Sfântul Efrem. I-am spus soțului să împingă cât poate, în timp ce eu voi încerca să țin cât mai drept volanul și să accelerez treptat. Mișcările bruște ne-ar fi dus în râpa din stânga sau în malul din dreapta. Preferam malul. Și, cu o rugăciune scurtă adresată Sfântului Efrem, mașina a început să se cațăre pe primul dâmb, apoi să alunece ca la săniuș spre o vale și să-și croiască o cale pe un drum acoperit de bălți și de pământ moale. Am mers cei doi kilometri dansând între stânga prăpăstioasă și dreapta colțuroasă. Când am coborât de la volan, pe marginea străzii, nu reușeam să îmi opresc tremuratul mâinilor și al picioarelor. Dar Sfântul Efrem ne scosese de acolo în câteva minute.

Pentru aceasta, am promis că îi voi mulțumi și altfel. Slavă Ție, Doamne, slavă Ție pentru Sfinții Tăi!

Claudia, 9 martie 2013

61. Doar un simplu „Ajută-mă” – vindecarea unui nodul, vindecarea durerii de cap

Cu ceva timp în urmă, am depistat pe vârful capului un nodul care era destul de incomod, mai ales la atingere. Într-o zi, aflându-mă la medicul de facultate pentru o tuse care nu mă lăsa, mi-am amintit și de acest nodul. Atunci l-am rugat pe doctor să mă consulte. Doctorul, atingând puțin acel nodul, mi-a zis că poate fi un simplu coș. Acest răspuns al doctorului nu m-a liniștit, pentru că nu-mi venea să cred că poate fi un coș exact în vârful capului.

A trecut ceva vreme în care uitasem de el, dar mă liniștisem cu gândul că poate fi ceva cu transmitere genetică, pentru că și bunica și mama au același nodul, exact în același loc. Când mi-am amintit, am zis: hai să dau cu mir de la Sfântul Efrem și de la Sfântul Nectarie, poate îmi trece. Sinceră să fiu, nu m-am rugat, doar am murmurat ceva acolo și mai mult așteptam să văd dacă se întâmplă minunea. Însă, de fiecare dată când puneam mâna pe acel nodul, tot acolo se afla. Au început să vină atunci gândurile de îndoială și atunci am lăsat totul deoparte. Însă Sfinții lui Dumnezeu, mi-am dat seama după aceea, nu doresc de la noi multe cuvinte, pe care le murmurăm de cele mai multe ori la repezeală, ci doar un simplu „ajutați-mă”, dar să fie cu credință și din inimă, și e destul. Acest „ajutați-mă” l-am spus într-o seară, când m-am pus la somn și când m-am dat cu mir de la acești doi Sfinți mari, dar nu i-am urmărit de data aceasta, să văd dacă au făcut minunea sau nu, am lăsat în voia Domnului. Peste mult timp, întâmplător - de fapt, nimic nu este întâmplător -, am pus mâna pe cap exact în locul unde era nodului, dar mirarea mea a fost că nu-l mai găseam. Am tot căutat și în alte zile să văd dacă îl găsesc din nou, dar... Sfinții lui Dumnezeu sunt chiar grabnici ajutori. Mulțumesc Sfinților Nectarie și Efrem cel Nou, mari făcători de minuni!

Voi mărturisi și o altă minune, care m-a uimit foarte mult. S-a întâmplat într-una din zile, când reveneam la Cluj după o mică vacanță petrecută acasă la părinți. Era o zi obositoare pentru mine, pentru că, să mergi trei ore cu autocarul, după care opt ore și jumătate cu trenul, ca să ajungi la Cluj, nu-i deloc ușor. Aflându-mă în tren, m-au apucat niște dureri groaznice de cap din cauza oboselii. Pastile la mine nu aveam, iar durerile deveneau de nesuportat și mă gândeam că, până nu ajung la Cluj, nu au cum să mă lase, pentru că ar fi trebuit să dorm, să mă odihnesc, știind că astfel vor trece, pentru că mai avusesem astfel de dureri, însă nu atât de mari. Dintr-o dată, mi-am amintit că în acatistul Sfântului Efrem scrie: *Bucură-te, căci cu darul tău ai risipit groaznice dureri de cap*. Astfel, l-am rugat pe Sfânt să mă ajute și pe mine, pentru că nu mai puteam suporta durerea. Stând cu ochii închiși, am simțit cum durerea mă lasă încet, încet, până când a dispărut de tot. Am fost convinsă că, atunci când am închis ochii pentru doar câteva minute, Sfântul Efrem a fost acolo, lângă mine.

Minunile pot continua, pentru că se întâmplă de fiecare dată și pentru orice lucru mic sau mare pe care îl cer, de cele mai multe ori fără credință, Sfântul vine în ajutor. Mulțumim lui Dumnezeu pentru Sfinții pe care ni i-a dat și prin care ne aude toate rugăciunile.

Victoria G., 09 martie 2013, Cluj-Napoca

62. Sarcina a fost dusă la bun sfârșit

Am promis Sfântului Efrem că voi mărturisi ajutorul primit de la dânsul.

Fiind însărcinată, la un control, în jurul săptămânii 20 de sarcină, s-a observat că lichidul amniotic este mai puțin decât ar trebui. Am fost chemată mai des la control, cam la 2 săptămâni. De fiecare dată, mi se spunea că e tot mai puțin lichid. Copilașului i s-au descoperit și niște malformații: un rinichi polichistic, iar de celălalt nu se știa nimic, plus că nu se vedea la ecograf vezica. Lichidul a continuat să scadă, până a ajuns să nu mai fie deloc. Doamna doctor îmi spunea la fiecare control: „Dacă se întâmplă ceva între timp (până la următorul control), să veniți la spital”. Asta îmi dădea de înțeles că nu e prea bine. O dată, mi-a și spus că noi facem ce putem, dar s-ar putea să moară copilașul înainte să se nască sau, dacă ajunge să se nască, poate muri în timpul nașterii...

De la primele probleme, am nădăjduit că va avea Dumnezeu grijă, deși eram necăjită de fiecare dată când ieșeam de la control, pentru că nu primeam nicidecum vești mai bune. L-am luat pe Sfântul Efrem ajutor (pe care îl cunoșteam de la Biserica Studenților din Cluj- Napoca, apoi din cărți și mai apoi din ajutorul primit anul trecut la muncă și în cumpărarea unei căsuțe), împreună cu Maica Domnului și alți Sfinți cărora le-am cerut ajutorul: Sfinții Părinți Ioachim și Ana, Sfântul Stelian, Sfântul întâi Mucenic și Arhidiacon Ștefan, Sfântul Ioan Rusul, Sfântul Nectarie și alții cărora poate doar un cuvânt le-am adresat. Am primit de la o prietenă untdelemn de la candela Sfântului Efrem, adus din Grecia, cu care mă dădeam pe burtică în fiecare seară, spunând doar: „Sfinte Efrem, ajută-ne!”.

În speranța că poate vom auzi și vești mai bune, am mers la clinica Provita, unde doamna doctor ne-a încurajat la început, apoi, când ne-a văzut la ecograf, a spus că nu ne poate minți ca doctor și că situația nu e foarte bună, existând riscul de a pierde sarcina, dar să mă gândesc că e diferență între a pierde sarcina și a face avort.

Atunci i-am promis Sfântului Efrem că, dacă ajungem cel puțin să se nască băiețelul și să reușim să îl botezăm, o să mărturisesc ajutorul primit.

Nu se știa nici dacă voi naște natural sau prin cezariană și urma să hotărâm cu doctorii pe la mijlocul lunii ianuarie. Dar Dumnezeu a hotărât înaintea noastră și s-a declanșat nașterea la începutul lunii ianuarie. Astfel, copilășul s-a născut cu bine la 33 de săptămâni și jumătate, deși era fără lichid amniotic de vreo 2 luni. A fost dus în acea seară și conectat la aparate care să îl ajute să respire, pentru că respira cu greutate. Dimineața a fost consultat, și situația era așa cum o știam până atunci: nu avea vezică, un rinichi nu mai funcționa și celălalt nu exista. Doctorii s-au mirat că a rezistat până aproape în săptămâna 34 cu rinichiul acela. Cu siguranță, l-au ținut Maica Domnului, Sfântul Efrem și toți Sfinții, precum și Sfânta Împărtășanie.

Și cu atât mai mult ne-a ajutat Dumnezeu, încât doctorii au reușit să ne anunțe la limită, cât să reușim să chemăm un preot să facă Botezul. Și părintele care a venit a ajuns foarte repede... căci dacă mai întârzia, era prea târziu.

Slavă lui Dumnezeu că s-a născut și am reușit să îl botezăm!

Deși nu e o minune ca cele pe care le-am citit în cărțile cu mărturii, cred că e o minune pentru noi. Așa a rânduit Dumnezeu și așa e mai bine pentru noi. Dumnezeu să ne întărească! Ce pot spune eu e că mă bucur că l-am născut și l-am văzut, că am reușit să îl botezăm și putem să îl pomenim în slujbele Bisericii. Cred că și Sfântul Efrem ne-a ajutat, împreună cu ceilalți sfinți pomeniți, pentru că n-a ezitat să mă ajute în lucruri mult mai mărunte înainte de aceasta, atât de fin, încât părea că era natural să fie așa. Și când gândeam eu că anumite minuni mărunte s-au întâmplat de la sine, la fel de fin, Sfântul mi-a arătat că el a fost ajutorul în acele întâmplări.

Dacă nu am folosit cuvintele potrivite, nădăjduiesc ca Sfântul Efrem să pună în sufletele celor care au nevoie să îl cunoască și minunea pe care a făcut-o cu noi.

A. L., 9 martie 2013, Cluj-Napoca

63. O durere de cap

Mărturia mea nu este foarte spectaculoasă, însă pe mine m-a impresionat destul de tare. Particip la Sfânta Liturghie la Biserica Studenților din Cluj și tot îmi era dat să aud despre Sfântul Efrem și am băgat de seamă că mulți prieteni din această comunitate aveau evlavie la acest Sfânt. Așa că, într-o seară, am citit acatistul. La un moment dat scria acolo că el este grabnic ajutător al celor care suferă de dureri de cap. Mă gândeam atunci în sinea mea: „uite cu ce fleacuri îi deranjăm noi pe Sfinți” sau „uite cu ce lucruri mărunte se ocupă unii din Sfinți”. Nu a trecut mult (câteva ore) și a început să mă doară foarte tare capul. Câteodată mai am astfel de dureri, care, de obicei, trec a doua zi sau dacă iau un medicament. De data aceasta, durerea nu a trecut, iar a doua zi mi-am amintit despre Sfântul Efrem și despre gândurile mele din timpul acatistului. În momentul când i-am cerut iertare Sfântului și l-am rugat să mă ajute și pe mine, acea durere de cap a trecut imediat. Iartă-mă, Sfinte Efrem, pentru gândurile mele necugetate.

S. M., 11 martie 2013, Cluj-Napoca

64. Nu eu am luat nota 10, ci Sfântul Efrem!

Deși de mică mergeam la biserică, dar nu foarte des, L-am cunoscut cu adevărat pe Dumnezeu și pe sfinții Lui doar cu un an în urmă, când am venit la Cluj să-mi continui studiile în etapa liceală. L-am cunoscut pe Sfântul Efrem la bisericuța studenților din campusul Hașdeu și de la sora mea, care mereu îmi spunea: „Roagă-te Sfântului Efrem”. Am ascultat-o, iar când mă rugam, de fiecare dată Sfântul nu întârzia să-mi sară în ajutor.

Într-o zi din săptămână, urma să am un test la psihologie. Aveam foarte mult de învățat, iar profesoara este destul de severă. Am învățat câteva zile pentru acest test, dar nu am uitat nici de rugăciunile către Sfântul Efrem. În ziua testului, profesoara era foarte enervată. Toate speranțele mele la o notă bună s-au spulberat, aveam impresia că nu mai țin minte nimic din ce am învățat. Când ne-a dat subiectul, m-am blocat, nu-mi mai aminteam nimic, însă a intervenit Sfântul și... mâna mea scria parcă de la sine. Eram pentru prima dată într-o asemenea situație, am rezolvat tot subiectul fără să-mi dau seama. Am luat 10. A fost o minune. Iar acest 10 nu a fost al meu, ci al Sfântului Efrem!

Aceasta este doar una din mulțimea minunilor pe care le-a făcut Sfântul Efrem cu mine și nu exagerez când spun că toate notele bune nu sunt ale mele, ci ale lui...

Veronica G., 09 martie 2013, Cluj-Napoca

65. O recunoștință vie – naștere ușoară, ajutor la alăptare, păzitorul copiilor

Mă numesc Veronica și am 29 de ani. „Povestea de dragoste” dintre familia noastră și Sfântul Efrem cel Nou a început în urmă cu șase ani, cu puțin timp înainte să se nască primul nostru băiat, Nicolae, când am citit prima ediție a primei cărți despre viața și pătimirile Sfântului Efrem. A fost o adevărată „îndrăgostire” între mine și acest Sfânt în timp ce citeam despre martiriul lui. Simțeam cum mi se topește inima și se umple de dragoste și umilință. Am fost foarte impresionată! Și de atunci mi l-am făcut și ni l-am făcut prieten, el fiind mereu prezent în sufletele, în viața, în casa și în familia noastră, pe mezinul familiei chemându-l Efrem.

Am fost de două ori să-l vizităm pe Sfântul Efrem în Grecia și suntem încredințați că și dânsul ne vizitează adesea, prin prezența și lucrările sale tainice. La ambele nașteri, a fost alături de mine în sală. În timpul „martiriului” meu, mă gândeam la martiriul lui și aceasta m-a ajutat foarte mult. După prima naștere, am suferit o depresie severă și tot ce îmi doream după a doua naștere era să nu mai trec prin asemenea experiențe. În fapt, a fost o întreagă listă de dorințe, pe care mi-o formulasem involuntar și inconștient în minte, dar pe care nu aveam de gând să o formulez sub formă de rugăciune. Visam doar la ele, cu toate că nu prea credeam că se pot întâmpla pentru mine aceste lucruri, care pentru alte femei sunt normale. Îmi doream: să nasc mai repede (prima naștere a durat 24 de ore), să nasc noaptea, ca să fie mai liniște (am născut la 00:30), să nu fie doctorița plecată în concediu (n-a fost), să nu mai rămân traumatizată după naștere (am uitat în scurt timp de dureri), să nu mai fac ragade de la alăptat (foarte puțin m-a durut, în comparație cu primul copil), să nu mai fac depresie (n-am făcut deloc) și multe alte detalii care pot face ca o naștere să fie traumatizantă pentru unele femei. Într-un cuvânt, toate au mers bine prin mijlocirea Sfântului Efrem.

Pe urmă, în timpul alăptării, s-a întâmplat de două ori să simt că nu am lapte destul. Îmi era frică ca nu cumva să nu-i ajungă copilului, deoarece simțeam sânul gol. M-am rugat Sfântului Efrem, iar copilul a supt și s-a săturat (numai Sfântul Efrem știe de unde). Văd și simt mereu cum îi ocrotește pe copiii noștri, și nu numai.

Într-o zi, l-am surprins pe Efrem al nostru cu un ac de seringă în gură. În guriță era partea cu plastic. Am înghețat. Primul gând a fost că doar Sfântul Efrem l-a ocrotit să nu-l pună în gură cu partea ascuțită. Multe, nenumărate „mici rugăminți” adresate Sfântului s-au împlinit. Multe dintre ele le-am uitat, dar în inimile noastre avem o recunoștință vie față de Sfântul Efrem și ne simțim copleșiți de bunătatea lui.

Iată și un alt ajutor pe care l-am primit de la Sfântul Nicolae și Sfântul Efrem. Era vineri, în ajunul nunții unui verișor foarte apropiat. O parte considerabilă din familie îi spusese în ultima clipă că nu mai vin la nuntă din diverse motive și el nu era foarte bucuros. Noi ne pregăteam să mergem la nunta lui. Eram printre cei mai apropiați din familie care mai rămăseseră pe lista invitaților. Pe Efrem, care avea pe atunci două luni și jumătate, îl alăptam la trei ore. Însă în ziua aceea a sărit peste masa de la ora 12. Pur și simplu a refuzat să mănânce. Fiind ocupată cu pregătirile de nuntă, nu m-am impacientat. Mă gândeam că e din cauza căldurii. A refuzat și masa de la ora 15, și pe cea de la ora 18. Văzând aceasta, am început să mă agit, să dau telefoane pe la doctori... Am încercat să-i dau lapte, cu seringă, deoarece știam că este grav dacă se deshidratează. În mintea mea, lucrurile erau limpezi: era ora 20, nu mai mâncase de la ora 9 dimineața, plângea; în mod normal, trebuia să-l duc la spital, să fie pus sub perfuzie și să se vadă de ce nu vrea să primească sân. Nu era deloc îmbucurătoare perspectiva nopții și a zilei următoare, atât pentru că eu am oroare de spitale, în general, cât și pentru că nu mai puteam merge la nuntă și verișorul nostru ar fi fost foarte necăjit.

Înainte de a merge spre spital, am trecut pe la Părintele nostru duhovnic. Dânsul l-a binecuvântat pe Efrem cu moaștele Sfântului Nicolae și am plecat la spital

într-o stare ușor de imaginat. Pe drum, m-am rugat Sfântului Efrem să mă liniștesc, să pot primi „povara internării în spital”. Nu gândeam că se poate rezolva altfel situația. Trebuie să menționez că eu n-am reușit să-l alăptez niciodată nici pe Nicolae (primul copil), nici pe Efrem din șezut. Pe drum spre spital, Efrem a adormit de epuizare. Nici prin gând nu-mi trecea să încerc din nou să-i dau să sugă. Întâi de toate, pentru că nu puteam să-l alăptez stând jos și pentru că, de fiecare dată când încercasem să fac lucrul acesta în timpul zilei, pur și simplu refuza.

Am ajuns la spital și acolo erau mulți copii la ambulatoriu, așa că ne-am pus pe așteptat. Era ora 21. Am stat pe un scaun până când s-a trezit Efrem. A deschis ochii și zâmbea. M-am gândit să încerc totuși imposibilul. Foarte mică speranță aveam! Și totuși el a supt! Am început să plâng de bucurie! Cu alte cuvinte, eram salvați! De spital, de perfuzii... puteam merge și la nuntă. Am intrat totuși la consultație cu el și am aflat că avea o aftă în guriță (lucru pe care îl bănuiam și noi), dar ne-au dat drumul acasă, pentru că Efrem a supt! Mare este Dumnezeu întru Sfinții Lui!

De felul meu, sunt o persoană realistă și nu cred ușor în minuni, deoarece mă impresionează mai greu. Am dat mărturiile acestea deoarece sufletul meu a fost copleșit de revărsarea harului lui Dumnezeu. Acum pot să spun că și mie mi se pot întâmpla minuni! Nu ține de cantitatea de credință - de cele mai multe ori, credința mea a fost foarte puțină -, cu toate că Domnul Hristos îi prețuia și îi miluia pe cei ce aveau credință mare! Nu știu de ce ține... poate, la mine, toate cele mărturisite au fost o metodă pedagogică de întărire a credinței.

Veronica, 14 martie 2013, Cluj-Napoca

66. O fetiță frumoasă – naștere de copii

Numele meu este Diana, am 29 de ani și doresc să vă împărtășesc minunea făcută de Sfântul Efrem cel Nou în viața mea și a soțului meu. Acum doi ani, în ziua de 5 mai, când este prăznuit Sfântul Efrem cel Nou, ne-am decis să mergem la Mănăstirea Cășiel, unde se găsește o mică părticică din sfintele sale moaște. Ca fiecare creștin cu încercări în viață, ne-am dus să ne închinăm și să ne rugăm Sfântului să ne ajute, știind că el e mare făcător de minuni și ajutător al mamelor care nu pot avea prunci, precum și al mamelor însărcinate și a pruncilor din pânțece, născuți sau nenăscuți.

Cu trei ani în urmă, pierdusem o sarcină și eram tare deznădăjduită, iar niște prietene creștine mi-au spus despre Sfântul Efrem cel Nou și mi-au dat o icoană și cartea cu minunile și acatistul, pentru a-l citi și a mă întări sufletește. Când am auzit că la Mănăstirea Cășiel se află o părticică din sfintele sale moaște, am decis împreună cu soțul să mergem. M-am bucurat nespus de mult și am știut că ne va ajuta cu sarcina următoare. Ne-am rugat, am vorbit cu părintele, iar apoi ne-am întors spre casă. Afară fiind noapte, ne-am tot rugat Sfântului să ne ajute, i-am mulțumit că ne-a păzit, pe acest drum de întoarcere, fiind târziu în noapte, am întâlnit un bătrânel, mai subțirel și cu barbă. Ne-a făcut cu mâna să-l luăm și pe el în mașină. Văzându-l că este în vârstă, ne-a fost milă și l-am luat, ducându-l o distanță oarecare. Minunea cea mare care s-a petrecut cu noi este că, după câteva luni, am rămas însărcinată, iar acum avem o fetiță frumoasă. Îi mulțumim dragului Sfânt Efrem, care ne-a dăruit acest copil.

Slavă lui Dumnezeu pentru toate și Sfântului Efrem mare mulțumire îi dăm pentru marele ajutor pe care ni l-a dat. Mulțumim și pentru posibilitatea de a da mărturie despre Sfânt și ajutorul său minunat. Domnul să ne miluiască pe toți!

Diana, 16 martie 2013, Cluj-Napoca

67. Un rezultat bun

L-am cunoscut pe Sfântul Efrem cel Nou prin sora mea. Auzisem despre el, dar nu știam mare lucru. Când am văzut dragostea ei către acest mare Sfânt, am cumpărat cartea cu viața, minunile și rugăciunile închinare dânsului. Sora mea era departe, dar îmi spunea mereu cât de mult și cât de grabnic o ajută Sfântul Efrem acolo, printre străini.

Am început să mă rog și eu acestui mare Sfânt, pentru familia mea și pentru copilașul meu și cred că de multe ori ne-a ajutat și fără să ne dăm seama.

De curând, am avut o problemă de sănătate. Anul trecut, în urma unui test clinic, care nu a ieșit bine, a fost nevoie de o biopsie, care este o procedură foarte neplăcută. Dumnezeu m-a ajutat și rezultatul a ieșit bun. Problema nu era însă rezolvată. După un an, am fost din nou la control și... aceeași problemă. Doctorița părea îngrijorată, așa că am repetat testul, iar dânsa a spus că, în funcție de rezultatul testului, s-ar putea să fie din nou nevoie de biopsie. Eram tare necăjită și nu-mi mai doream să trec prin experiența prin care trecusem cu un an în urmă. M-am rugat Sfântului Efrem cel Nou și Maicii Domnului. Nu am eu mare credință, dar îi rugam să-mi vadă credința atâta câtă este. Cu o zi înainte de primirea rezultatului, am fost la Sfântul Maslu, am atins moaștele Sfinților și papucul Sfântului Efrem cel Nou, m-am rugat la icoana lui din Biserica Studenților, iar în ziua următoare am primit rezultatul bun. Nu mai este nevoie de biopsie. Trebuie doar să continui tratamentul și să merg la control peste un an.

Am mulțumit Sfântului Efrem și Maicii Domnului pentru ajutorul primit și am promis că o să dau mărturie despre acest ajutor, pentru a fi și altora de folos.

Mulțumesc lui Dumnezeu pentru Sfinții pe care ni i-a dat și pentru Maica Domnului, care este mereu lângă noi! Dumnezeu să ne ajute pe toți!

M. B., 27 martie 2013, Cluj-Napoca

68. Pereche de ochelari – renunțare la ochelari!

L-am îndrăgit pe Sfântul Efrem în timp ce citeam cartea cu mărturiile minunilor sale (*Mărturii ale minunilor săvârșite în zilele noastre*). Cel mai tare m-a impresionat cum Sfântul Efrem îi ajută pe oamenii cu probleme mari, cum ar fi cei bolnavi, dar și pe cei cu probleme mai mici. Parcă se vede puțin din smerenia mare a lui Dumnezeu în aceste mici ajutoare... Unii ar putea spune că, dimpotrivă, acestea sunt marile minuni din viața omului, care ne demonstrează grija continuă a lui Dumnezeu pentru fiecare dintre noi.

Vara trecută, mă aflu în mașină împreună cu familia mea și ne întorceam cu toții acasă. Cam la o jumătate de oră de casă, m-am hotărât să ațipesc puțin pe bancheta din spate și pentru că ochelarii mă deranjau, am rugat-o pe mama să mi-i țină ea în poșetă până ajungem acasă. Când să cobor din mașină, i-am cerut mamei ochelarii, dar ea nu i-a mai găsit. Au urmat o serie de căutări fără nici un rezultat. Eu, fratele meu, tata și mama - care de obicei găsește și ce nu este acolo - am căutat peste tot în mașină, care era singurul loc unde puteau să fie, din moment ce i-am avut pe ochi la jumătatea drumului și nu am mai făcut nici o oprire până acasă. Trebuie să menționez că eu văd destul de bine de aproape și fără ochelari, dar pentru că ochii mi s-au obișnuit cu ei, mă dureau și dacă mă uitam în gol.

În ziua următoare, urma să dau prima oră de meditații unei fete, iar fără ochelari nu mă puteam descurca. Mi-am amintit de o minune a Sfântului Efrem, care o ajutase pe o fată să-și găsească cheile când era în mare grabă să iasă din casă (nu am reușit să rețin motivul), așa că m-am decis să-i cer și eu ajutorul. Atunci când nimic nu s-a întâmplat în următoarele câteva ore, am început să mă îndoiesc că Sfântul Efrem mă va ajuta și pe mine și mi-am dat seama de puțină credință pe care o avem. Mama a hotărât să mergem a doua zi la oftalmolog, să-mi iau alți ochelari. În urma consultului, doctorul a

fost mirat că eu ziceam că nu văd clar cu fostele dioptrii pe care le avusesem, așa că mi le-a schimbat. Cred că trebuia să menționez că eu sufăr și de strabism, defect de vedere care îmi făcea ochiul stâng „să fugă” spre exterior, din cauză că mușchiul ochiului nu-și face bine treaba, ca să zicem așa. Acum doctorul îmi spunea că ochiul îmi „fuge” spre interior, ceea ce însemna că fusese prea corectat și nu credea că voi mai avea nevoie de operație pentru a corecta acel ochi. Problema operației era una veche și sensibilă, pentru că în copilărie mai fusesem operată la ochi și în urma ultimei operații de abia mă trezisem din anestezie. Așa că vă imaginați ușurarea simțită de mine și mama când am aflat că nu va mai fi nevoie de încă o operație.

Dacă Sfântul Efrem mă ajuta să-mi găsesc ochelarii, sigur nu mai făceam nici un control pentru următorii 2-3 ani și e foarte posibil ca dioptriile mele să fi crescut și mai mult.

De multe ori, ajutorul lui Dumnezeu nu vine așa cum ne așteptăm noi și ceea ce ne dorim nu este întotdeauna ce e mai bun pentru noi. Așa că trebuie să avem încredere în Dumnezeu, pentru că știe El cum e mai bine. Vreau să vă mai spun că până în ziua de azi nu am mai găsit acei ochelari, deși au trecut peste opt luni!

Pentru mulți s-ar putea să nu fie mare lucru, dar pentru mine a fost.

Roxana Felicia, 17 martie 2013

69. Fiecare clipă în preajma Sfântului Efrem – vindecări, ajutor la examene

Am primit în anul 2011, când am fost în Grecia, la mănăstirea Sfântului Efrem, un medalion cu icoana sa și cu o bucățică din papucul Sfântului. Țineam foarte mult la el și îl purtam mereu la gât. Am primit și un săculeț de protecție, pentru a nu se deteriora metalul din care era făcut medalionul.

Țin minte că învățam pentru licență în biserică și a venit o doamnă să se închine la papucul (întreg al) Sfântului Efrem, care este și la noi în biserică. Din păcate, nu era cine să poată aduce din altar racla cu papucul Sfântului. Doamna era necăjită, era din București și voia să se închine. Nu știam ce să fac... m-am gândit că i-aș putea arăta medalionul cu o parte din papuc... doamna nu contenea să-mi mulțumească și să sărute medalionul care era la gâtul meu! Eram uimită și nu știam ce să fac... eram înmărmurită! A atins și lucruri personale de-ale cunoscuților din București și a plecat.

În altă zi, a venit o femeie tânără care se ruga plângând la papucul Sfântului Efrem. Nu știam ce să fac... am ieșit din biserică cu ea și mi-a povestit că are un copilăș foarte bolnav, de câteva luni doar, care e în spital și se presupunea că ar avea meningită. Îi spusese cineva de papucul Sfântului Efrem care se afla în bisericuța noastră și doamna a pornit în căutarea bisericii, dânsa fiind din altă localitate. După ce am vorbit, m-am gândit puțin și m-am hotărât să-i dau medalionul pentru a-l atinge pe copil cu o parte din papuc... Îmi era destul de greu să mă despart de Sfânt, dar situația era destul de dificilă. I-am spus mamei copilului de medalion și mi-a spus că se va întoarce să îl lase la biserică. Mă gândisem că s-ar putea să nu-l mai primesc înapoi, dar l-am dăruit chiar cu acest risc.

După aproximativ o lună, am început să întreb în dreapta și în stânga dacă nu cumva știe cineva de medalionul cu Sfântul Efrem. Nimeni nu știa nimic. Asta era! Într-un cuvânt, îl pierdusem. Eram puțin derutată... nu aveam cum să-l mai recuperez... asta

după mintea mea, dar nu după iubirea de oameni a Sfântului Efrem! După nici două zile de când declarasem războiul căutării încheiat, am primit un dar de la frații în Hristos care au fost și ei în Grecia și una dintre fete s-a gândit să-mi dăruiască... un medalion cu o părticică din papucul Sfântului Efrem! Bineînțeles că nu-mi venea să-mi cred ochilor și urechilor! Slavă Ție, Doamne, întru Sfinții Tăi!

Cam prin aceeași perioadă, mi-am forțat articulația genunchiului drept și am rămas cu un pachet varicos chiar pe genunchi. Am purtat pansament compresiv, fașă, ciorap elastic, pentru a-mi ameliora durerea. M-am necăjit că nu mai puteam sta în genunchi și nu știam cum să mă rog în picioare. Stăteam sprijinită doar pe celălalt genunchi... I-am mărturisit acest lucru părintelui duhovnic, care mi-a însemnat genunchiul cu semnul Crucii și a zis că pentru rugăciunile Sfântului Efrem să fie bine! De atunci pot sta în genunchi. Venele dilatate au rămas tot acolo, dar nu mă mai doare! De atunci, Sfântul a rămas cumva mădular al trupului meu și semnul minunii e mereu cu mine. Nu mă mai necăjesc că nu am medalionul (l-am pierdut din neatenție pe al doilea) sau că nu pot ajunge mereu aproape de papucul Sfântului de la biserică! Mulțumesc mult, Sfinte Efrem!

Licența la Facultatea de Medicină are trei probe și se desfășoară în trei zile. Eram foarte speriată și depășită de toate evenimentele din zilele acelea. Stăteam mai mult timp la adăpostul bisericii noastre și cu o seară înainte de proba scrisă, papucul Sfântului era scos din altar pentru o familie care avea un copil bolnav și au venit să se închine și să se roage pentru sănătatea lui. M-am apropiat și eu și i-am spus de licență... În ziua următoare, după Sfântul Maslu, papucul era din nou la închinare, ca de obicei în zi de luni. Eram pregătită și pentru proba practică de a doua zi prin ruga adusă Sfântului. Și după acest hop, am trecut pe la biserică și prin nu știu ce fapt minunat, papucul era tot la închinat! Mi-am băgat capul în cutia cu papucul Sfântului Efrem și nu mai voiam să plec!

Era atâta odihnă! Mai rămăsese o singură zi... vineri... era susținerea lucrării de licență. Am stat de la ora 8 până la ora 14, ascultând toate susținerile. Nu mai puteam de emoții... nu mâncasem, nu dormisem cu o noapte înainte... cu ajutorul lui Dumnezeu, s-a terminat și aceasta! Umblam pe străzi ca pe nori... eram foarte obosită, eram stoarsă. Nu mai puteam ajunge la biserică... M-am gândit să merg la o casă de bilete să-mi fac abonament. Și Sfântul Efrem era acolo! Doamna care vindea bilete citea din acatistul Sfântului când am ajuns eu. L-a închis, l-a pus deoparte, cu icoana în sus și eu stăteam înmărmurită și mă uitam la Sfânt. Nu știam că sunt atât de mulți oameni care au auzit de lucrările minunate ale Sfântului! Mare ești, Doamne, și minunate sunt lucrurile tale!

C. F., 17 martie 2013, Cluj-Napoca

70. El poate face minuni în viața fiecăruia dintre noi – ajutor financiar, vindecări

Vreau să vă împărtășesc o parte din minunile săvârșite de Sfântul Efrem cel Nou în viața mea. În urmă cu aproape un an, am primit cartea despre Sfântul Efrem intitulată *Mărturii ale minunilor săvârșite în zilele noastre*. Am primit-o de la o cunoștință, care mi-a zis atunci: „Ține, o să ai nevoie de ea unde te vei duce”, însă eu am zis în sinea mea: „Pentru ce o să am eu nevoie de o carte? La ce o să-mi ajute?”. Am luat cartea și am aruncat-o pe bancheta mașinii.

În acea zi, aveam nevoie mare de bani pentru ceva anume. Nimeni nu avea să îmi dea acei bani puțini de care aveam atât de mare nevoie. Dintr-o dată, mi-a venit în

gând să mă rog Sfântului Efrem - pe care nici nu îl cunoșteam - să mă ajute să găsesc ajutor din partea cuiva. N-au trecut două minute și mi-a sunat telefonul. Era un prieten și, vorbind cu el, printre altele i-am spus că am nevoie de o sumă de bani, pe care el s-a oferit să mi-o dea. Atunci am hotărât să încep cartea cu minunile Sfântului Efrem cel Nou.

A mai trecut ceva timp până ce am început să citesc această carte, care m-a impresionat până la lacrimi. În luna august 2012, m-am lovit la cap foarte tare, în zona tâmpiei. Durerea nu înceta, pe zi ce trecea mă durea tot mai tare, ca și o arsură. În timp ce citeam viața Sfântului Efrem, mă durea groaznic lovitura de la tâmplă. Și ce mi-a venit în minte să zic? „Sfinte Efrem, dacă este adevărat ce se scrie în această carte, fă o minune să nu mă mai doară capul”. N-am terminat de zis și durerea a încetat și de atunci nu a mai apărut. Am început să plâng, cerându-mi iertare Sfântului Efrem pentru că nu am crezut cu adevărat în dânsul și în minunile pe care le săvârșește neîncetat.

Într-o noapte, l-am visat arătându-mi cu degetul spre o icoană. Era icoana Maicii Domnului. Atunci am înțeles că trebuie să mă rog Maicii Domnului mai întâi. Dar asta nu e tot. Anul acesta, fratele meu a suferit o operație complicată și numai Dumnezeu și Maica Domnului l-au ajutat. După operație, la două săptămâni, doctorii au zis că trebuie operat din nou, deoarece nu se opreau supurațiile prin drenaj.

M-am rugat Sfântului Efrem și i-am făgăduit că, dacă îl ajută să nu mai fie operat din nou, am să scriu despre minunile făcute în viața mea. În ziua următoare, când fratele meu trebuia să intre în operație, medicul a observat că drenajul fratelui meu mergea bine și au decis că nu mai este necesară a doua intervenție chirurgicală.

Cu adevărat, mare a fost minunea Sfântului Efrem! Am mulțumit Maicii Domnului și Bunului Dumnezeu pentru binecuvântarea dată și m-am rugat în continuare Sfântului Efrem.

Cred cu tărie că Sfântul Efrem cel Nou poate face minuni în viața fiecăruia dintre noi. Rămâne să îi cerem ajutorul, rugându-ne cu credință că el va mijloci pentru noi înaintea lui Dumnezeu, Care-Și va revărsa cu dragoste darurile Sale peste noi.

Mă închin Sfântului Efrem și îmi doresc să ajung la moaștele sale, dacă Cel de Sus îmi dă binecuvântarea! Amin!

N. L., 16 martie 2013, Italia

71. Smerenia Sfântului Efrem – ajutor la examene și obținerea bursei

Scriu această mărturie în urma unei promisiuni făcute Sfântului Efrem care, dacă mă gândesc mai bine, ar putea fi numită oarecum „șantaj”. Iarna aceasta am avut o sesiune foarte grea, pot spune că a fost cea mai grea din toate sesiunile prin care am trecut. Am rămas cu toate examenele pe ultima sută de metri; aproape toți profesorii ne-au cerut referate, pe care nu le-am făcut din vreme, iar în timpul sesiunii nu am reușit să fac decât unul și să îmi dau două examene. Așa se face că am văzut că trebuie să alcătuiesc patru referate la trei materii pentru săptămâna de restanțe. Lucru greu, având în vedere înclinația mea spre perfecționism și faptul că nu pot face un lucru doar ca să fie făcut; pe lângă aceasta, pretențiile profesorilor erau destul de mari. M-am bucurat că pentru unele materii citisem cât de cât, însă, totuși, era cu neputință să iau note mari, cu atât mai mult cu cât mă gândeam la 10.

În săptămâna de restanțe am tras zi și noapte, cu un stres de nedescris în spate și cu rugăciuni îndreptate către Sfântul Efrem cel Nou și Sfântul Nicolae. Vineri după-

amiază, m-am apucat de ultimele două referate pe care, cu ajutorul lui Dumnezeu, le-am terminat duminică dimineață. În tot acest timp, m-am rugat Sfântului Efrem, zicându-i: „Sfinte Efrem, tu poți să mă ajuți, te rog, ajută-mă să fie bine, să iau note mari, să iau bursă, ca să pot scrie și eu o minune despre tine în cartea ta; dacă mă ajuți să iau bursă, voi da mărturie în scris despre minunea pe care ai făcut-o cu mine”. De asemenea, i-am promis că, dacă mă ajută, de ziua sa de prăznuire îi voi împodobi icoana cu flori. S-ar putea spune că l-am șantajat. Aveam un firicel de nădejde, însă știam că totuși era cu neputință să iau note maxime. Când am văzut, câteva zile mai târziu, rezultatele, am fost șocată: am luat la toate materiile 10! Era imposibil! A fost o minune a Sfântului Efrem - dar și a Sfântului Nicolae -, care mi-au luminat mintea pentru a putea scrie bine, dar care au luminat și mintea profesorilor mei când mi-au citit referatele. În afară de asta, m-am regăsit și pe lista de burse.

Îi mulțumesc Sfântului Efrem pentru marea sa bunătate și pentru că se pogoară cu atâta smerenie micimilor și neputințelor noastre sufletești!

D.M.M., 19 martie 2013

72. Papucul sfântului și piciorușele unui copil – vindecări, soluționare probleme la servicii și în instanță

Pe Sfântul Efrem l-am cunoscut printr-o carte de la Părintele meu duhovnicesc, de care m-am bucurat, dar pe care, din păcate, am răsfoit-o doar. Ochii mi-au căzut pe o minune a Sfântului Efrem în legătură cu mama unui băiat, care era amenințată, în urma unor neînțelegeri severe la serviciu, să ajungă chiar la închisoare.

În acea perioadă, întrucât și mama mea avea o serie de probleme grave la serviciu, soldate cu un proces, am avut gândul-rugăciune către el de a o ajuta pe mama (parcă eram tatăl fiului lunatic). Apoi, am lăsat cartea deoparte...

A trecut mai bine de un an și la o sărbătoare închinată Sfântului Efrem, la care toată lumea tresălta de evlavie și dragoste față de Sfânt (inclusiv Părintele nostru era mai emoționat ca oricând), mă simțeam străină și mă pierdeam în întuneric și învăltoșare, nefiind parte la acea sărbătoare. Ba mai mult, i-am reproșat Sfântului că pe mine nu m-a ajutat. Atunci, acel gând de mai bine de un an, de care uitasem cu desăvârșire (orice gând e ca un copac ce poate dezvolta fie un copac, fie o buruiană), mi-a apărut în minte și am înțeles că Sfântului Efrem nu-i era străin gândul meu de rugăciune către el, pe care l-a purtat spre Dumnezeu, întrucât situația se rezolvase în chip miraculos (Părintele Arsenie Boca, pe care nu pot să nu-l menționez, a fost cel care ne-a ajutat îndeosebi).

În inima mea au intrat alți Sfinți și, fiind ea mică, m-am gândit că nu mai e loc de un alt Sfânt, de Sfântul Efrem...

Ceea ce e uimitor este repeziciunea cu care Sfântul aleargă în ajutor. Cu metanierul cu care am atins papucul Sfântului Efrem, am atins și piciorușul copilașului, care apoi a început să calce pe toată talpa (înaintea mergea doar pe vârfuri și nu avea deloc echilibru). În mod vădit, în urma atingerii cu metanierul, a început să pășească efectiv... acum aleargă puternic!

Nu pot decât să spun că Sfântul Efrem are nespus de multă smerenie, dragoste și pace, pe care le revarsă din belșug și celor care au fie și un singur gând spre el!

U. A., 22 martie 2013

73. Mărturia bucuriei mele - vindecare

„Întâmplarea” a început în noaptea Vinerii celei Mari, când stăteam lângă mormântul Domnului Hristos, căci tocmai fusese scos epitaful în mijlocul Bisericii noastre. În jurul orei trei noaptea, am simțit că mă doare în partea dreaptă, dar nu am băgat în seamă, ba chiar am luat în răs durerea alături de ceilalți doi prieteni ai mei (Narcisa și Călin), cu care mă aflam atunci în bisericuța studenților (din Cluj-Napoca), eu neștiindu-mă a suferi cu ceva. După un timp, am plecat acasă și am reușit să dorm o oră. M-am sculat de durere, însă nu mi-am dat seama imediat, ci după ce am văzut că nu mă mai puteam ține pe picioare și durerea devenise așa de pregnantă, că aveam impresia că mă taie cineva pe la mijloc. Dându-mi seama că nu e o durere care ar putea să treacă cu pastile (oricum, nu avem în casă aproape nici un fel de pastile, nici măcar calmante), am sunat la Ambulanță. Ajunsă la spital, am fost predată medicilor de la Urgențe și mi s-au administrat calmante, dar un control mai amănunțit nu mi s-a făcut atunci, ci doar dimineață. După ce mi s-a făcut și un CT (computer tomograf) abdominal, s-au hotărât să mă trimită la secția de Urologie a spitalului și să facă acolo ce vor crede (mă anunțaseră

că, probabil, va avea loc o operație), însă eu nu știam ce mi se întâmplă, dacă e grav sau ceva care se tratează ușor.

Fiind Sâmbăta Mare și din cauză că nu mai simțeam durerile decât în mică măsură (probabil sub efectul calmantelor), am crezut că poate o să mă lase să merg la Înviere în noaptea aceea și că mă voi putea întoarce apoi la spital. Cel puțin, așa îmi doream. Am fost cu inima împăcată când, privind spre primul medic ce m-a întâmpinat la secția de Urologie, am văzut că are la gât o frumoasă cruce de aur. Mi-am zis atunci în sinea mea: „Am cu cine vorbi!”, în sensul că m-ar înțelege dacă i-aș spune la ce mă gândisem pentru noaptea de Înviere.

Însă rânduiala lui Dumnezeu și a medicilor a fost alta. Astfel, am fost dusă în rezerva 1 și doctorul a început să-mi explice ce am, începându-și discursul cu propoziția: „Mă bucur că ești cu zâmbetul pe buze, dar...” - problema pentru care fusesem adusă acolo era destul de gravă. Astfel că mă puseseră special în acel salon, care era cel mai apropiat de sala de operații, pentru ca, în caz că mi s-ar fi făcut rău, să fiu cât mai repede dusă la operație. Mi-a spus că am o tumoră pe rinichiul drept și că a crescut mare și s-a spart, astfel încât am sânge în cavitatea abdominală. Mi-a spus că urmează să mă opereze și se poate să-mi scoată tot rinichiul dacă tumora i-a afectat funcționarea, însă pentru asta e nevoie să-mi scoată și ultima coastă. Deci, situația părea gravă.

Între timp, m-au conectat la un aparat ce-mi calcula tensiunea, pulsul, saturația de oxigen din sânge și au pus să mi se ia sânge o dată la 3 ore, pentru analize și să mi se măsoare temperatura; mi-au spus că trebuie să stau tot timpul în pat (iată deci că se spulberaseră dorințele mele de a merge la slujba de Înviere în noaptea aceea) și nici măcar la toaletă nu mă lăsau să merg, lucru care a fost cam dificil. Mă tratau cu toată seriozitatea și chiar m-au învățat cum să folosesc masca de oxigen în cazul în care mă sufoc, însă mie mi se părea haios că-și pot închipui că aș ajunge în asemenea stare, lucru de care m-a și păzit Dumnezeu.

Timpul a trecut și s-a apropiat slujba Învierii. Din mila lui Dumnezeu, un prieten s-a dus la aeroport să aștepte lumina sfântă să o ducă la bisericuță și a acceptat să vină și la spital să-mi lase și mie. Am uitat să specific că eu eram internată în zona restricționată a spitalului, dar milostivirea lui Dumnezeu s-a văzut la tot pasul și s-au făcut multe excepții pentru mine.

În apropierea slujbei de Înviere, tot personalul care era în seara aceea de gardă parcă fremăta de așteptare, iar apoi, după ce s-au întors de la slujba ținută în micuța capelă - căci toți au participat -, am fost cuprinși de o bucurie, de o pace..., pentru că mă simțeam ca-n familie, ca între frați, așa cum m-aș fi simțit la bisericuță.

Nu știu dacă v-am spus sau nu, dar aveam în timpul postului frica aceasta, să nu pierd bucuria nopții de Înviere. Astfel, cred că Dumnezeu mi-a ascultat rugăciunea sau dorința aceasta - nu știu dacă am formulat-o explicit - și mi-a dat o mare bucurie (chiar dacă într-o formă pe care eu nu am bănuțit-o), iar aceasta nu a fost numai în noaptea aceea, ci pe parcursul unei întregi săptămâni, în modul mai intens, și apoi, aproape o lună. Spun asta deoarece aveam așa o bucurie, o pace sufletească, o bucurie față de cei de acolo. Înainte de operație, aveam inima împăcată, fără frică, știind că sunt în mâna lui Dumnezeu. Deși cu trupul am suferit, mai ales după operație, primele două zile fiind grele, sufletește eram bucuroasă și mi-am dat seama ce pace a gândurilor am avut, cum mi se păreau toți minunați, ce împăcare aveam. Știu că la aceasta a contribuit mult rugăciunea făcută pentru mine (am primit multe mesaje de încurajare și de rugăciune, inclusiv de la cei plecați în străinătate, și am aflat apoi că s-au rugat pentru mine și la Ierusalim, și în Grecia, pe lângă cei de la noi de la bisericuță, cei de la bisericile de acasă sau părinții mei) și acest lucru m-a întărit mult atât înainte de operație, cât și după, pentru că refacerea mea a fost oarecum mai rapidă față de a celorlalte persoane cu probleme similare: mie nu mi-a fost rău de la calmante, nu mi-a fost foame (n-am mâncat aproape nimic, exceptând puțină apă și pâine, timp de aproximativ o săptămână, iar apoi, foarte puțin).

Aveam cu mine o iconiță a Învierii și una cu Sfântul Efrem cel Nou, pe care mi-o pusesem special de acasă în ghiozdan. Pe acest Sfânt îl știam ajutător mai ales la examene, dar pentru că începusem să mă rog lui de o vreme, îl simțeam întrucâtva un „ocrotitor general al meu”, fără să știu că ajută și în probleme medicale, și, pe cât am putut, m-am mai rugat lui și celorlalți sfinți pe care îi știam ajutători în astfel de situații (de exemplu, Sfântului Ioan Rusul, deoarece îmi spusese că, dacă reușesc să mă țină în stare stabilă, mă vor opera în 3 zile, și știam din cartea cu minunile Sfântului că a călăuzit mâinile medicilor la operație, într-un caz destul de grav, și totul a ieșit bine; Sfântului Nectarie; Sfântului Ioan Maximovici), dar și altor sfinți.

Având cu mine și cartea cu noi minuni ale Sfântului Efrem (*Mărturii ale minunilor săvârșite în zilele noastre*), pe care tocmai o primisem și o uitasem în ghiozdan, mi-a trecut prin minte la un moment dat că ar fi un lucru minunat să mă pot închina papucului Sfântului ce se află la bisericuța noastră, dar apoi am uitat de acesta. Însă a doua zi de Paști, a venit la mine și părintele nostru duhovnic, care, din mila lui Dumnezeu, a putut până la urmă să intre, chiar dacă au fost impedimente, eu fiind în zona restricționată. Și ce credeți că mi-a adus spre binecuvântare și ajutor? Papucul Sfântului Efrem! Nu mi-a venit să cred, dar m-am bucurat mult, mai ales că în zilele ce au urmat am descoperit în mod clar că Sfântul dorea să mă ajute și m-a întărit mult. Astfel că eu am fost operată chiar în Marțea Luminată, zi în care și el a fost martirizat (doar că în acel an a picat în data de 5 mai, iar nu în aprilie, ca la mine).

O prietenă, medic rezident, când a venit la mine, a găsit pe drum o iconiță și, fără să se uite atent la ea, a luat-o și mi-a dăruit-o. Era iconița Bunevestiri, lucru ce m-a întărit, în sensul în care, fiind înainte de operație, îmi dădea nădejde că va fi bine, că veștile vor fi bune, dar ce m-a cutremurat mai tare și m-a făcut să înțeleg că e vorba de ajutorul Sfântului Efrem este faptul că el a trăit în Mănăstirea Bunevestiri.

În plus, de când am primit papucul, dinainte de operație, dacă îl puneam pe pânțele, în locurile unde mă durea - în mod greu de înțeles, când nu ești în acea situație sau nu te doare ceva care nici măcar cu calmante nu-ți trece -, durerea se reducea considerabil în foarte scurt timp și astfel m-am putut odihni, iar starea mea s-a păstrat stabilă până în ziua operației (a treia zi de Paști) și, din mila lui Dumnezeu, m-am putut împărtăși în zilele de dinainte de operație, ceea ce, alături de rugăciune, m-a ajutat mult.

După ce m-am trezit din anestezie, după operație, singurele lucruri pe care le aveam cu mine la terapie intensivă erau cartea cu minunile Sfântului Efrem, la cap, și papucul, pe piept. Deși acele două zile au fost mai greu de îndurat, cu dureri și stări de vomă, stare de oboseală, Sfântul Efrem nu m-a lăsat și astfel am ajuns din nou în salonul 1. Am reușit chiar să mă ridic și pe picioare, pentru câteva momente. Bucuria mea cea mai mare era că puteam avea papucul pe piept și aproape toți doctorii m-au întrebat despre el; am avut astfel marea onoare să le povestesc, pe scurt, viața acestui Drept care a pățimit atât de mult, Sfântul Efrem, și cei mai mulți au fost destul de impresionați. Ba chiar mi-aduc aminte că unul dintre ei m-a întrebat cam suspicios, când l-a văzut prima dată, dacă ține loc de gheață. Am zâmbit și i-am spus că se poate zice și așa, iar apoi i-am povestit viața Sfântului. După alte câteva zile, când a venit la mine, acel doctor în loc să-mi spună salutul obișnuit, a intrat întrebându-mă: „Ei, și papucul?”. Atunci am dat la o parte pătura care mă acoperea și i l-am arătat, era pe piept. A zâmbit și la plecare mi-a zis: „Să te rogi și pentru mine acestui Sfânt!”. M-am bucurat mult de această întâmplare. Dumnezeu să-l miluiască pe doctorul F., pentru rugăciunile Sfântului Efrem!

După câteva zile, aveam să aflu, cu bucurie, că operația reușise cu bine și nu numai că nu mi-a fost scos rinichiul, ci a fost scoasă o parte mai mică și funcția rinichiului a rămas bună, iar analizele au arătat că tumora nu era canceroasă. Aveam totuși niște tuburi de drenaj care atârnav de mine, nu puteam merge la toaletă și nu făceam decât câțiva pași prin cameră, sprijinită, dar era bine.

A patra zi de la operație a fost o zi grea, deoarece nu prea mă puteam odihni și devenisem destul de obosită, trebuia să-mi fi revenit tranzitul intestinal și nu se întâmplase aceasta încă și mă durea și capul, pentru că stătusem foarte mult întinsă pe spate. Seara, a venit acea prietenă, medic rezident, la mine și ne-am rugat puțin împreună, căci eu nu eram prea mult în stare, dar ea a rămas câteva ore bune în salonul meu (vă readuc aminte că eu eram în zona restricționată și nu avea voie să intre nimeni nici pentru 5 minute, dar pe ea a acoperit-o mila lui Dumnezeu și nu a venit nimeni să o scoată sau să vadă ce fac eu, deși până atunci eram cercetată la maximum o jumătate de oră de către vreun cadru medical sau asistentă). Ea s-a rugat în acest timp cât a stat cu mine, căci mi-aduc aminte că am deschis ochii și am văzut-o în genunchi, cu cartea de rugăciuni în mână. Astfel, în zori de zi, când m-am trezit, durerile dispăruseră în mare parte, capul era foarte ușor, căci mă odihnisem bine, și apăruse și tranzitul! M-am simțit foarte ocrotită în acele momente, de către Sfântul Efrem, dar și de Maica Domnului, pe care el o iubea atât de mult, căci acea dimineață era Izvorul Tămăduirii, din care am gustat și eu din plin.

Până la ieșirea mea din spital (încă șapte zile), au mai fost multe lucruri frumoase, însă ocrotirea Sfântului Efrem am simțit-o mai limpede, pentru că nu mă prea puteam ruga mult, dar, având papucul pe piept, acatistul Sfântului îl puteam zice cu ușurință, și uneori și „Doamne Iisuse”, dobândind pace. Bineînțeles că am început, încă din primele zile de la operație, să mă ung și cu untdelemn pe care l-am adus de la mănăstirea Nea Makri, acolo unde sunt moaștele Sfântului, iar asta mi-a ajutat destul de mult, starea mea de sănătate îmbunătățindu-se pe zi ce trecea și un pic mai repede decât a celorlalte doamne care fuseseră operate odată cu mine.

Ultima purtare de grijă mai evidentă a Sfântului Efrem în legătură cu această problemă a mea cu rinichii a fost când am fost la controlul după 3 luni. Înainte de a mă examina, eu le-am spus doctorilor că am mici formațiuni și pe rinichiul stâng, după cum îmi spusese cei ce mi-au făcut controlul final după operație. Mă pun deci la ecograf și notează ceva pe foaia de observații, după care sunt trimisă în sala de așteptare. Când îmi

vine rândul și mă cheamă să-mi spună rezultatul, îmi explică doctorul că totul merge bine, nu mai am tumori periculoase pe rinichiul drept, iar despre stângul, mirat de unde aș ști eu că am ceva probleme, îmi spune că totul este în regulă. Așadar, sub ocrotirea Sfântului, sănătatea mea era foarte bună, deși mergeam mai încet și nu puteam să ridic decât greutatea mică în brațe. În luna septembrie am ajuns și la Mănăstirea Sfântului, din Grecia și ne-am închinat moaștelor lui, mulțumindu-i pentru tot ajutorul, întru nădejdea milostivirii pe care și-o revarsă mereu spre noi și cu care m-a bucurat și mă bucură și pe mine.

O. R., 22 martie 2013, Cluj-Napoca

74. Sfântul Efrem, liniștitorul! – ajutor la examene

Am stat mult pe gânduri dacă să scriu această mărturie sau nu. În primul rând, pentru că n-am mai scris o mărturie înainte de aceasta și, în al doilea rând, pentru că îmi era puțin rușine să o mărturisesc. Minunea pe care am primit-o nu este extraordinară, ci simplă, dar această simplitate m-a ajutat foarte mult și cred că nu este corect față de Sfântul Efrem ca eu să nu spun nimic. L-am cunoscut pe Sfântul Efrem acum un an, când o prietenă foarte bună de-a mea a avut lucrarea de gradul I. Ea este profesoară de religie și mi-a cerut să o ajut la pregătirea mesei la care urmau să mănânce profesorii. La sfârșitul prânzului, le-a dat cadou fiecăruia dintre ei câte o cărticică cu un sfânt ce mie îmi era necunoscut. Eu, fiind în clasa a XII-a, nu prea aveam ce să fac acolo, printre profesori, așa că am început să citesc viața aceluia sfânt, dar erau niște lucruri generale și

le-am citit rapid, iar apoi am trecut să citesc minunile lui. Vreau să spun că am rămas impresionată de mulțimea minunilor și a tămăduirilor despre care am citit.

Oricum, sfârșită ziua, uitasem deja de sfânt, dar aveam acatistul lui. Lunile treceau și eu eram cu acatistul lăsat pe dulap, fără să-l citesc și să mă rog. Îi povestisem de Sfântul Efrem și mamei mele și îi dădusem acatistul lui, iar ea îl citea, l-a citit și când am avut BAC-ul și, mulțumită sfinților și Sfântului Efrem, am reușit să-l iau cu notă mare. Oricum, după BAC am uitat cu desăvârșire de Sfânt.

Am început facultatea la Cluj și am participat la cursuri în mod regulat până când s-a apropiat sesiunea. Colega mea de cameră îmi dăduse cartea Sfântul Mare Mucenic și Cuvios Efrem cel Nou - *Mărturii ale minunilor săvârșite în zilele noastre* și mi-a spus să o citesc, pentru că mă va ajuta la examene, dar eu nu prea am crezut-o, așa că am lăsat cartea deoparte și mi-am văzut de treburile mele.

Sosind sesiunea, eu eram concentrată numai pe aceasta. Eram sigură, sau aproape, că voi trece examenele, dar aveam foarte multe emoții, deoarece era prima mea sesiune și nu știam ce se va întâmpla. După ce am dat toate examenele scrise, mai lipsea unul, cel oral la limba engleză, din istoria Angliei. La acest examen, am studiat doar trei zile și nu mă simțeam deloc pregătită; în plus, am intrat în examen mai devreme decât trebuia, întrucât am venit mai de dimineață și nu mai era cine să intre. Eram toată emoționată și mă comportam anormal. După ce am luat subiectul, am văzut că era ceva ce nu apucasem să învăț bine, așa că m-am apucat să scriu pe ciornă și, în gândul meu, să disper că nu știu nimic, dar nicidecum să-mi vină în minte să mă rog sfinților și mai ales Sfântului Efrem. Când a ajuns rândul meu, simțeam că leșin acolo, m-am dus în fața profesorului și am început să vorbesc dar, din păcate, am greșit, spunând o dată cu 100 de ani mai târziu decât trebuia. Acela a fost momentul când s-a întâmplat ceea ce acest profesor ne-a spus să nu se întâmple, M-AM BLOCAT! N-am mai putut spune nimic, nu mai știam nimic, profesorul încerca să mă ajute, punându-mi întrebări ușoare, dar eu

nimic. După câteva minute, profesorul a spus că îi pare rău, dar ar trebui să fiu în stare să vorbesc, chiar și lucruri banale, numai să spun ceva, și că ne vom vedea la restanțe. Eu nu mă uitasem la el deloc, stăteam cu privirea-n jos și ascultam fiecare cuvânt. Am ieșit din sală și am fugit acasă; aici am început să plâng, deoarece mi-am dat seama că am pierdut totul, că am restanțe, că sunt inutilă și alte lucruri rele. Nu mai aveam deloc încredere în mine, plânsesem toată ziua.

În final, m-am oprit din plâns și mi-am spus că voi lua examenul în restanțe, doar că trebuie să studiez mai mult. Zilele treceau, dar eu nici să mă apuc să învăț n-aveam pornire, făceam orice, în afară de a studia. Ziua restanței se apropia, iar eu începeam să fiu mai agitată și să studiez câte ceva, dar nimic substanțial. Într-o zi, m-am apucat să răsfoiesc printre cărțile mele, deoarece căutam un roman să citesc, când am văzut cartea Sfântului Efrem cel Nou. N-aveam chef de învățat, așa că am început să citesc din nou viața lui; îmi reamintisem totul, despre el și despre minunile lui. Așa că, după câteva zile de la această întâmplare, am început să citesc acatistul lui. Sesiunea de restanțe începuse deja și eu umblam cu cartea Sfântului după mine. Mai avusesem și alte restanțe și, ținând cartea în mână, dădeam examenele cu ușurință și seninătate, așa încât colega mea tot mă întreba ce am, de ce nu sunt agitată.

În final, a sosit ziua examenului oral. Eu venisem mai devreme la facultate ca să mai studiez, pentru că nici de data asta nu învățasem suficient. Dar în loc să citesc din istoria Angliei, m-am apucat să citesc din minunile Sfântului Efrem. La un moment dat, am simțit că îmi vin emoțiile, așa că pentru prima oară am decis să citesc paraclisul Sfântului, pentru că până atunci citisem doar acatistul lui. Imediat după ce l-am citit, m-am simțit ușurată, mângaiată și liniștită, nu îmi mai era frică! M-am dus în sala de examen și mi-am așteptat rândul. Când a venit timpul să intru, nu mă mai simțeam deloc agitată, ținusem tot timpul cartea Sfântului la piept. Am intrat, am luat subiectul și am scris pe ciornă. După ce am terminat, m-am dus la profesor cu o decizie uimitoare. Am spus două-trei propoziții și asta-i tot, m-a oprit și mi-a spus că a fost bine și că am luat

examenul. Vorbind în fața profesorului, parcă nu mai mă recunoșteam, parcă nu eram eu cea care spunea acele lucruri, era Sfântul Efrem! A stat tot timpul lângă mine. După ce am ieșit din sală, eram în al șaptelea cer de bucurie. De atunci, Sfântul Efrem a devenit Sfântul meu protector și îl port mereu cu mine.

Mulțumesc Sfântului Efrem și lui Dumnezeu pentru tot ajutorul primit!

Elena S., 27 martie 2013, Cluj-Napoca

75. Sfântul Efrem cel Nou – Grabnicul ajutător – ajutor la examene

Sfântul Efrem m-a ajutat în nenumărate situații-limită: când trebuia să ajung la timp la serviciu și eram în întârziere, când trebuia să prind trenul, când trebuia să ajung la școală pentru a nu mai întârzia iar etc., dar mai ales în relația cu mama. De multe ori am necăjit-o pentru că nu îi răspundeam la telefon când mă suna. După ceva timp, o sunam înapoi, dar înainte de aceasta îl rugam pe Sfântul Efrem să mă ajute, să se roage pentru noi. De multe ori am „scăpat” ca prin urechile acului și se evita supărarea datorită mijlocirii sale.

De asemenea, s-a întâmplat adesea să merg la culcare târziu. De multe ori, mă rugam Sfântului cu rugăciune scurtă să-mi dăruiască somn odihnitor și trezire din somn cu bucurie. Sincer, de multe ori am uitat să realizez că buna mea dispoziție se datora lui. O vreme însă, uitasem să mă rog lui înainte de a adormi, iar dimineața mă trezeam mohorâtă, lipsită de poftă de viață, obosită etc. Mi-am dat seama că primesc mult ajutor din partea lui într-una din diminețile trecute, când m-am trezit voioasă și odihnită,

deși mă culcasem târziu. Mă întrebam cum așa..., de ce...? Și mi-am amintit că înainte de a adormi, l-am rugat iar pe Sfântul Efrem să îmi dea somn odihnitor și să mă trezesc cu bucurie. Am continuat să fac asta în mai multe seri, iar rezultatul de dimineața a fost același!

Un lucru ce mi s-a părut minunat este următorul: în prima sesiune de la masterat, la una din materii, trebuia ca la examen să predau și un proiect, împreună cu temele de pe parcursul semestrului. Când mă pregăteam pentru examen, mă axasem mai mult pe finisarea temelor și mi-a rămas foarte puțin timp să scriu proiectul. Era deja 5 după-masă și urma să am examen a doua zi, la ora 16:00. Vorbind cu o prietenă, i-am zis că nu prea știu ce să scriu și ea mi-a zis: „Să-ți ajute Sfântul Efrem! Așa de bine limpezește mintea!”.

Am citit acatistul Sfântului Efrem cel Nou și m-am apucat de lucru. Eram liniștită și lucram cu spor (menționez că era vorba despre un proiect de analiză pe un corpus de texte).

La un moment dat, am sunat-o pe o colegă să o întreb ceva legat de proiect, iar ea m-a întrebat: „Acuma îți faci proiectul?!” și i-am răspuns: „Da...”. Simțeam că e, pe undeva, o tensiune ce vrea să răbufnească, dar blândețea Sfântului o acoperea și mă liniștea.

Am terminat toată treaba a doua zi, foarte aproape de ora 15:00. Mai trebuia să mă îmbrac și să listez temele și proiectul. La centrul de copiere era și rând..., părea că voi întârzia la examen; mă rugam Sfântului Efrem să îmi ajute. Am ajuns la facultate la timp. Profesorul întârziase puțin și astfel am avut timp să-mi clarific, cu ajutorul celorlalte colege, o parte foarte importantă a materiei, pe care nu o înțelegeam și nici nu apucasem să o parcurg temeinic. Sunt încredințată că acel răgaz mi-a fost dăruit tot de Sfântul Efrem, căci îl rugasem mult să mă ajute să apuc să mai repet acea parte.

La examen, subiectul cu cel mai mare punctaj a fost cel în care trebuia să aplicăm respectiva parte din materie și m-a ajutat foarte mult faptul că am avut informațiile proaspete în minte. De asemenea, proiectul a fost notat cu 10 și profesorul l-a caracterizat ca fiind cel mai bun. Îți mulțumesc, Sfinte Efrem, pentru toate!

I. Anamaria, 28 martie 2013, Cluj-Napoca

76. Sfântul Efrem cel Nou, dăruitor și ocrotitor al pruncilor

În luna mai a anului 2012, am primit o carte în dar de la colega și prietena mea L., cuprinzând mărturii ale minunilor Sfântului Mare Mucenic Efrem cel Nou, săvârșite în zilele noastre. Aceasta în condițiile în care-i povestisem că eu și soțul meu, Corneliu, ne doream tare mult un copil. Ea ne-a îndemnat să ne rugăm Sfântului Efrem, el fiind grabnic ajutător, iar la scurt timp după ce am început să-i citesc minunile, am aflat că sunt însărcinată.

Dar ajutorul Sfântului nu s-a oprit aici: tot în aceeași perioadă, eram în ultima sesiune din facultate, urmând ca mai apoi să-mi dau licența. Reușisem să trec cu bine peste examene; doar unul singur îmi dădea dureri de cap. Sfântul m-a ajutat să trec cu bine și peste acesta. De asemenea, participând la un curs de formare profesională, soțul meu trebuia să trimită un proiect pentru a fi evaluat. Fiind ultima zi în care se putea trimite proiectul, în momentul în care a dorit să-l trimită prin e-mail, internetul a căzut. S-a rugat Sfântului Efrem și a făcut semnul Crucii deasupra laptopului. Internetul și-a

revenit și soțul meu a putut trimite proiectul, după care, imediat, internetul a căzut din nou, de data aceasta pentru câteva zile.

În săptămâna a 28-a de sarcină, am aflat că bebelușul este bolnăvior, având bătăile inimii foarte slabe. Am început să alerg de la medic la medic, toți spunându-mi același lucru: șansele de supraviețuire ale bebelușului sunt de 50%. Prin rugăciuni fierbinți adresate Sfântului Efrem și Maicii Domnului, am reușit să dau naștere unui bebeluș, Efrem-Laurențiu, de 2,600 grame și 49 cm. Boala a continuat să se manifeste și după nașterea acestuia, fiind nevoie de o operație de implantare a unui stimulator cardiac, operație care a avut loc la o lună de la nașterea copilului. În tot acest timp, rugăciunile noastre adresate Sfântului n-au încetat, deși am avut și un mic moment de cumpănă, bebelușul făcând un mic stop cardiac atunci când medicii au dorit să-l dezintubeze. Azi, micul nostru Efrem este un copil sănătos și vesel și ne rugăm cu toții Sfântului să-i fie protector în această viață plină de încercări.

Mulțumim frumos Sfântului Efrem pentru tot ajutorul oferit și sperăm să fie și de acum înainte protector și mijlocitor înaintea Domnului pentru familia noastră.

Corneliu și Alexandra Ș., 28 martie 2013, Cluj-Napoca

77. Negrăita blândețe și dragoste - vindecare

Într-o zi de duminică, am fost invitată la masă la prietenii mei, care au doi copii minunați. Ajungând la ei, am aflat că fetița lor, o pruncă de un an și jumătate, făcuse o iritație pe piele, care o necăjea de câteva zile. Mama copilei bănuia că ar fi avut pojar, pentru că așa i se manifestau simptomele. Fetița nu mai dormise bine de câteva nopți și era foarte obosită. Plângea mult și nu avea poftă de mâncare. Părinții erau hotărâți să o ducă la medic în ziua următoare, luni dimineața.

La un moment dat, când s-a mai liniștit, prietenii mei m-au rugat să stau puțin cu ea, căci ei trebuiau să meargă până la mașină pentru a-i ajuta cu bagajele pe părinții lor, care atunci plecau. Am acceptat cu bucurie. Așa am rămas să stau singură în casă cu fetița timp de câteva minute.

Cu aproximativ un an înainte de această întâmplare, promisem în dar un medalion în formă de cărticică, în interiorul căruia se găseau chipurile Sfântului Efrem și al Maicii Macaria, precum și o bucățică din veșmântul Sfântului. Aveam atunci la gât acest medalion și, fără să stau prea mult pe gânduri, l-am scos din sân și, deschizându-l, am atins cu el copila și am făcut cu el semnul Crucii asupra ei. În gând, m-am rugat Sfântului Efrem, cu cele mai simple cuvinte, să o vindece, ca să nu se mai chinuiască.

A doua zi, spre seară, i-am sunat pe prietenii mei să-i întreb cum se simte fetița lor și ce anume a spus medicul. Atunci am aflat că, trezindu-se dimineața, ei au descoperit că prunca lor nu mai avea nici o pată roșie pe piele și că nu mai era nevoie să meargă la medic. M-a bucurat mult această veste. Cu toate că nu-mi închipuiam că lucrul acesta se va întâmpla atât de repede, nu mă îndoiam că o va tămădui Sfântul Efrem, dar nu pentru rugăciunile mele, ci pentru negrăita sa blândețe și dragoste.

D. M. O., 26 martie 2013

78. Grabnica împreună-lucrare - vindecare

Într-o iarnă, am aflat că prietena mea trebuie să stea 7 zile la spital cu nepoțica ei. Copila făcuse pneumonie. Încercând să o ajut cumva, i-am dat puțin ulei adus de la mănăstirea Sfântul Efrem, pe care îl primisem de la cineva care a fost în Grecia. Ea l-a primit cu bucurie și a uns-o pe fetiță cu acel ulei în fiecare zi. Copila se însănătoșea neașteptat de repede și fără nici un fel de complicații.

Dar iată că, într-o zi, în mod foarte ciudat, i-au dispărut medicamentele de pe măsuta de lângă patul de spital. Se apropia ora de perfuzii, însă prietena mea nu le găsea nicăieri. Atunci ne-a trimis mesaj la mai mulți să ne rugăm Sfântului Mina ca să le găsească. Eu însă m-am rugat Sfântului Efrem. Peste o jumătate de oră, am primit o veste de la ea că a găsit medicamentele. Erau în coșul de gunoi. Se pare că s-a îngrijit oarecine să facă ordine pe masă și le-a aruncat din neatenție.

Mulțumim Sfântului Efrem, dar și Sfântului Mina, pentru această împreună-lucrare. Să ne miluiască Dumnezeu pentru rugăciunile lor!

O.A., 27 martie 2013

79. Somn liniștit

O prietenă mi-a povestit că s-a întâmplat, nu demult, că nu putea adormi. Băuse o cafea după-masă. Era deja foarte, foarte târziu, iar a doua zi trebuia să meargă la școală să predea, fiind profesoară.

La un moment dat, nu mai știa ce să mai facă, așa că s-a rugat Sfântului Efrem și i-a zis: „Sfinte Efrem, ajută-mă, te rog, să pot adormi!”. S-a dat cu untdelemn din candela sa și a adormit în scurt timp.

Foarte grabnic este ajutorul Sfântului Efrem!

I.I., 27 martie 2013

80. Pentru că ne iubește – luarea durerii

Aș dori să mărturisesc despre ajutorul Sfântului Efrem într-o situație mai delicată, în care au de suferit - mai întâi de toate - femeile, însă, adeseori, și bărbații care se găsesc atunci în preajma lor. Mă refer la perioada din lună a femeilor care adeseori este socotită a fi un subiect ce nu se discută, însă, dacă stăm bine să ne gândim, nu are de ce să fie jenant, pentru că e un proces fiziologic la fel de bine rânduit de Dumnezeu în trupul omenesc precum sunt și toate celelalte. Ori, Dumnezeu pe toate cu înțelepciune le-a făcut.

Așa se făcea mai demult că și eu, întocmai ca majoritatea femeilor, aveam dureri îngrozitoare atunci când începea perioada din lună și de aceea era necesar ca în primele 2-3 zile să stau mai mult culcată și să nu fac vreun efort fizic. Dar chiar și astfel, crampele care îmi săgetau pânțele mă sileau să iau tot felul de analgezice puternice, care îmi afectau grav stomacul și ficatul. Chinul acesta s-a repetat în fiecare lună, ani la rând. În acele câteva zile, eram o prezență împovăraătoare pentru mine însămi și pentru cei din preajma mea.

Cu câțiva ani în urmă, a rânduit Dumnezeu să cunosc puterea de mijlocire a Sfântului Efrem cel Nou. De atunci, îl chem în ajutor de fiecare dată când am vreo durere atât în trup, cât și în suflet. Și de fiecare dată, în foarte scurt timp, ușurarea și mângâierea pe care le primesc pentru rugăciunile lui îmi cuprind toată făptura. Așa s-a întâmplat și cu durerile ce mă munceau în perioada din lună. Acum, este de ajuns să-mi fac semnul crucii peste pânțe și să-l rog pe Sfântul Efrem să ia de la mine durerea care mă macină pe dinăuntru, dacă este voia Dumnezeului nostru, sau să mă ajute să o port astfel încât să pot fi de folos celor din jurul meu. Și nu trece niciodată mai mult de un sfert de oră până ce mi se potolește treptat durerea și apoi nu se mai întoarce în ziua aceea.

Știu bine că lucrul acesta se întâmplă nu pentru vrednicia mea, ci doar pentru nesfârșita milostivire a Sfântului Efrem și a Dumnezeului nostru. Tocmai de aceea am hotărât să vă mărturisesc despre ajutorul său, pentru că nu mă îndoiesc, nici câtuși de puțin, de faptul că, dacă Sfântul Efrem a primit să-mi ia durerea mie, o va lua de la oricine îi va cere acest lucru cu toată încrederea, dar numai dacă asta va fi și voia lui Dumnezeu.

Eu nu sunt medic, dar vă îndemn ca mai degrabă să vă rugați Sfântului Efrem cu tot sufletul, decât să luați tot felul de pastile, care pe moment vă pot da senzația amăgitoare de ușurare, însă cu timpul vă fac o stricăciune mult mai mare înăuntrul vostru.

Rugați-l pe Sfântului Efrem să vă ia durerea și el cu adevărat o va lua și, de va fi nevoie, o va purta în locul vostru. De ce? Pentru că ne iubește.

F. O. A., 28 martie 2013

81. Blândețea și liniștirea Sfântului Efrem – ajutor la Sfânta Împărtășanie

Iată ce gândeam cu câteva zile înainte de a relata cele pe care le scriu aici:

Urma să fie ziua mea de naștere și eram acasă la părinți. Voiam mult să mă împărtășesc cu Sfintele Taine în acea zi. Însă aceasta urma să fie într-o zi de marți (chiar azi am ajuns acea zi); peste săptămână, Sfânta Liturghie se săvârșește de la ora 7:30 și se părea că ambii părinți vor fi acasă, întrucât aveau concediu. Toate acestea păreau să fie un nod în calea pe care voiam să o parcurg, dată fiind experiența anterioară cu privire la astfel de situații: mamei mele nici anul trecut nu i-a prea plăcut ideea de a mă împărtăși, deși atunci ziua mea era chiar duminică și, în general, nu îi prea plăcea să mă șteie la Biserică, probabil de teamă că voi intra în mănăstire. „Ce-i de făcut?” - mă gândeam eu - deja parcă mă gândeam la atmosfera apăsătoare din casă, la faptul că mama se va supăra, că i se va părea indignantă ideea de a pleca de acasă atât de dimineață, și mai ales pentru a merge la Sfânta Liturghie; cu alte cuvinte, că se va enerva. Încă nu am înțelegciunea de a discerne dacă acel tip de ceartă din pricina lui Hristos ar trebui să însemne o bucurie pentru mine sau nu, mai ales dacă e amestecată cu mânia mamei, al cărei suflet e chinuit și caută calea de mântuire (mama merge la Biserică, se roagă, muncește mult etc.).

Dar iată că, în acest amalgam de gânduri și temeri, Dumnezeu a văzut neputința mea și puținul meu curaj și mi-a dăruit o cale de ieșire după dorirea mea: una în care să domnească, mai presus de toate, dragostea și buna înțelegere.

Neștiind ce să fac, mă rugam Bunului Dumnezeu, Maicii Sale, Sfântului Apostol și Evanghelist Ioan și mai cu seamă Sfântului Efrem cel Nou și Sfinților prăznuiți în data zilei mele de naștere: Sfinții 45 de mucenici din Nicopolea Armeniei și Sfinții mucenici Apolonie, Vianor și Siluan. Mă rugam să mijlocească să mă pot împărtăși în acea zi de marți...

Aveam, se pare, falsa impresie că, atunci când sunt acasă, sunt lipsită de libertate, că nu pot merge unde doresc și când doresc, decât dacă dau o sumedenie de amănunte. Cam așa era înainte de a avea o discuție cu mama. Tot rugându-mă Sfântului Efrem să mă ajute, la un moment dat, pe parcursul discuției, mi-am dat seama că încep să-mi spun oful în legătură cu asta. Mama a reacționat normal, nu s-a supărat, nu s-a simțit indignată... nimic! M-a înțeles și nu s-a tulburat de faptul că voiam să plec de acasă în acea dimineață. Inițial nu îi spuseseam adevăratul motiv pentru care voiam să plec de acasă, dar apoi i l-am zis și a avut înțelegere, ba chiar a zis: „Păi, puteai să-mi spui: «Mamă, e ziua mea, vreau să...»”. Sunt sigură că Sfântul Efrem a mijlocit pentru noi cu blândețea și liniștirea pe care le dăruiește oamenilor. Îți mulțumesc, Sfinte Efrem!

I, 28 martie 2013

82. Mărirea de notă – ajutor la examene

Eram în mare dilemă: luasem o notă mai mică la un examen și voiam să dau iar examenul, pentru a încerca să-mi măresc nota. De ce eram în dilemă? Mai bine zis, îmi era teamă de reacția doamnei profesoare la auzul acestei dorințe, căci mi se spusese că e un om dificil și știam că urma să facem un curs cu dumneaei, iar semestrul bătea deja la ușă. Deci, cu greu, m-am decis să îi trimit un e-mail în care să o rog să mă reexamineze. L-am rugat pe Sfântul Efrem să ne ajute, să-i dea gând bun. Am rugat și alte persoane să se roage. Doamna profesoară s-a arătat chiar foarte binevoitoare: „Bineînțeles că, dacă doriți, vă puteți prezenta la măriri”.

De asemenea, auzisem că e neînțeleasă în legătură cu prezențele. Fusesem la toate cursurile și, totuși, luasem punctaj mai mic pentru prezență și activitate la oră. Se pare că la un curs făcuse prezența înainte ca eu, care eram în întârziere, să ajung la facultate. Punctajul corect pentru prezență și activitate influența nota finală. Altfel, reexaminarea părea inutilă. Voiam să-i explic și să-i demonstrez că fusesem la curs, însă nici nu voiam să forțez nota. La început, nu știam ce i-aș putea scrie ca s-o fac să creadă că fusesem la cursul respectiv. Am început să mă rog Sfântului Efrem și tot rugându-mă, îmi veneau în minte multe elemente doveditoare. Iată și o parte din răspunsul dumneaei: „Bineînțeles că sunt de acord să vă iau în considerare prezența, având în vedere detaliile pe care mi le transmiteți” (!).

La reexaminare, am avut iar parte de ajutorul Sfântului Efrem, dar și de al Sfântului Nicolae care de nenumărate ori m-a ajutat și el. Iconițele lor erau pe masă, în fața mea. La un moment dat, începusem să obolesc, să nu mai am răbdare (am stat cam 5 ore la acel examen), voiam să las totul așa cum era (deși sincer, nu mi se părea că era foarte bine) și sunt încredințată că rugăciunile lor m-au ținut și m-au îndemnat să nu „abandonez lupta” și să îndeplinesc sarcinile cât mai bine cu putință.

La evaluare, doamna profesoară și-a exprimat explicit aprecierea față de acel glosar, iar nota inițială a fost mărită cu un punct.

Mai dădusem înainte un examen de mărire a notei. Și acolo m-au ajutat cei doi Sfinți. La unul din exerciții, trebuia să scriem minimum 6 cazuri în care se aplică o anumită regulă ortografică. Timpul acordat examenului era pe terminate și nu reușeam să-mi mai amintesc ceva relevant. Mi-am amintit de relatarea unei prietene despre o situație asemănătoare, când ea se rugase mult Sfântului Nicolae. L-am rugat și eu cum am putut să îmi ajute să-mi amintesc materia și am reușit să scriu 7 cazuri în care se aplica regula respectivă. Am luat și la acea materie notă mai mare.

Astfel, cu ajutorul lui Dumnezeu, voi lua și semestrul acesta bursă. Dumnezeuului nostru slavă!

Aș vrea să mai spun că, de câte ori caut și nu găsesc un cuvânt potrivit într-un context anume (când fac traduceri sau redactez ceva pentru școală), îl rog pe Sfântul Efrem să mă ajute și soluția nu întârzie să apară!

I., 29 martie 2013, Cluj-Napoca

83. Tainice sunt cărările Domnului – vindecări trupești și sufletești

Mama mea a suferit de gastrită cronică timp de vreo 10 ani. În ultimul an, aceasta a devenit acută, așa încât nu mai putea, sărmana, să mănânce nimic și nici măcar să bea apă. Îi era foame încontinuu, dar stomacul ei nu putea primi nici un fel de hrană. Slăbise foarte tare și o durea stomacul zi și noapte, însă mai ales noaptea. Pentru a scăpa măcar pentru o vreme de acea durere sfâșietoare, făcea un tratament cu pastile foarte puternice, care îi provocau starea de agitație, insomnie, frică, pierderi de memorie și multe alte senzații neplăcute. Dar într-o zi a ajuns până acolo că nici aceste pastile nu mai puteau să-i înlănuzească durerile.

Mama știa despre minunile Sfântului Efrem de multă vreme și se tot ruga lui, cerându-i ajutorul în tot felul de necazuri. Însă acum se găsea în pragul deznădejdi. Simțea foarte limpede că, dacă nu va face Dumnezeu cu ea o minune, nu mai avea mult de trăit. Atunci a luat cartea cu viața și minunile Sfântului Efrem, pe care o tot citise și o recitise, și a început din nou să citească din ea. Treptat, a simțit cum o lumină îi înseninează toată făptura și o învăluie o pace neclintită. Simțea cum duhul nădejdi o pătrunde până în adâncul făpturii și toată frica și neliniștea se depărtează de sufletul ei istovit de suferință. Căzând în genunchi, a început să se roage Sfântului Efrem să o tămăduiască, dacă vrea Bunul Dumnezeu să-i dăruiască vindecare, iar dacă nu, atunci să o ajute să-și poată primi sfârșitul. Dar deodată, mișcată de un îndemn lăuntric, s-a ridicat în picioare și, foarte hotărâtă, s-a dus direct la frigider. Deschizându-l, și-a luat o bucată mare de brânză. Apoi și-a rupt și o felie mare de pâine și a mâncat așa cum nu mai mâncase de luni de zile. În timp ce mânca, se minuna de faptul că nu mai simțea nici o durere, până când, în cele din urmă, a înțeles că Sfântul Efrem îi auzise rugăciunea și-i împlinise rugămintea. Atunci a mers din nou în camera ei și, în semn de mulțumire, a citit acatistul Sfântului Mare Mucenic Efrem, pe care îl simțea atunci mai aproape decât

oricând. Din noaptea aceea, mama a început să mănânce de toate, dar bineînțeles, cu dreaptă măsură. Iar în următoarea duminică, a mers la biserică și s-a împărtășit cu Sfintele Taine. După ce s-a sfârșit Liturghia, s-a întâlnit cu prietenele și multe cunoștințe de-ale ei la agapă (căci așa e obiceiul la ei, în acea parohie din Italia, să se facă agapă în fiecare duminică, după Sfânta Liturghie). Când cei care o cunoșteau au văzut-o că mănâncă de toate, au rămas încremeniți și fără cuvinte. Atunci, mama le-a povestit despre ajutorul Sfântului Efrem, pe care ei încă nu-l cunoșteau. Mulți au crezut de atunci că este mare făcător de minuni și au rugat-o să le aducă și lor cartea cu viața și minunile sale, pentru a afla despre el cât mai multe.

Necercetate și tainice sunt cărările pe care îi întoarce Dumnezeu pe oameni întru nădejde și îi întărește în credință. Slavă lui Dumnezeu pentru toate!

M. F., 29 martie 2013, Cluj-Napoca

84. Cum l-am cunoscut eu pe Sfântul Efrem el Nou - vindecări

Cum am ajuns eu să-l cunosc pe Sfântul Efrem cel Nou? Având un mare necaz. M-am internat la spitalul de neurochirurgie din Cluj-Napoca cu fetița mea de numai 3 ani, aflând că are o tumoră pe creierul mic și trebuie operată de urgență, în data de 4 mai 2012. În salonul în care mă aflam, era o măicuță operată și ea și mi-a dat cartea cu acatistele și paraclisul Sfântului Efrem cel Nou, zicându-mi să citesc cât pot, căci în ziua următoare, în 5 mai, este ziua Sfântului Efrem cel Nou, care este mare tămăduitor și făcător de minuni. Bineînțeles că m-am apucat de citit, dar nu am înțeles nimic, pentru că

gândul îmi era numai la fetița mea. Cu toate acestea, am citit cărticica de mai multe ori până ne-am externat.

Însă, în ziua Sfântului Efrem, pe 5 mai, seara, ne-a fost adus în salon papucul Sfântului Efrem de către o domnișoară medic rezident, care se îngrijea de măicuța din salon. Acest papuc se află azi la Biserica Studenților din Cluj-Napoca. L-am atins și ne-am închinat lui și știu că Sfântul a vindecat-o pe fetița mea. În data de 9 mai a fost operată, totul a decurs bine, la numai o săptămână am venit acasă, iar acum se simte bine. După operație, s-a dovedit că era numai un chist tumoral. După operație, analizele au ieșit bune, fetița neavând nevoie de nici un tratament, urmând să mergem la controale periodice.

Țin să mulțumesc doctorului Ioan Ștefan Florian și tuturor cadrelor medicale.

De atunci, mă rog Sfântului Efrem și îi mulțumim în fiecare zi pentru bucuria pe care ne-a făcut-o întregii familii. Ne-am cumpărat cărțile cu viața și minunile Sfântului, care m-au determinat să scriu și eu aceste rânduri.

Nu pot să nu le mulțumesc Sfântului Nectarie și Sfântului Stelian, ocrotitorul copiilor, dar și Maicii Domnului.

De asemenea, vreau să mulțumesc familiei și tuturor celor care au fost alături de noi, dar și preoților de la mănăstiri și biserici, care s-au rugat pentru fetița noastră.

Trebuie să mai spun că, într-o noapte, am visat cu o mătușă de a mea și dintr-o dată, am văzut în vis, pe masă, cartea *Mărturii ale minunilor săvârșite în zilele noastre*, iar când m-am trezit, mi-am dat seama că Sfântul vrea să fie cunoscut și i-am spus mătușii mele să-și cumpere cartea pe care am visat-o.

Nu o să pot uita niciodată minunea pe care a făcut-o Sfântul cu fetița mea și cred că ne va fi alături ori de câte ori îi vom cere ajutorul. Îți mulțumim, Sfinte Efrem!

N. Monica, 31 martie 2013, Maramureș

85. Neobosita iubire dumnezeiască – găsirea unui soț, vindecări, ajutor la examen

Paza și grija Sfântului Efrem cel Nou s-au făcut simțite în viața mea cu mult înainte ca eu să aud măcar de numele Sfântului. Când aveam 20 de ani, vroiam, ca multe fete de vârsta mea, să întâlnesc „marea iubire”, dar tuturor băieților cu care ieșeam în oraș mi se părea că le lipsește ceva. Nimeni nu era într-un tot pe gustul meu.

O prietenă a cărei soră practica yoga mi-a sugerat un „ritual”, o „rețetă” ce trebuia îndeplinită timp de două săptămâni pentru a-ți întâlni „sortitul”. Trebuia să stai în poziția lotusului în fiecare seară la o anumită oră, timp de cinci minute, cu fața spre răsărit și să rostești în minte vocabula „yam”. Poziția am respectat-o, dar să zic „yam” mi se părea o mare tâmpenie, așa că, în loc de aceasta, am încercat să zic o rugăciune. I-am spus lui Dumnezeu că îmi doream să întâlnesc un bun creștin, cu care să am o relație plăcută Lui, dar nu găsesc o asemenea persoană și, prin urmare, dacă nici după aceste două săptămâni de rugăciune Dumnezeu nu-mi scoate în cale persoana pe care o caut, atunci am să ies cu unul dintre cei care îmi făceau curte la ora respectivă, băieți ce nu păreau să fi auzit de Dumnezeu.

Cererea și mai ales atitudinea mea față de Dumnezeu erau, îmi dau seama acum, cât se poate de obraznice, deoarece nici măcar nu mergeam la biserică, iar locurile unde căutam să întâlnesc un om credincios erau biblioteca și discoteca. Totuși, când am terminat săptămânile de „rugăciune”, la data de 5 mai, l-am cunoscut (la o petrecere în cămin) pe soțul meu, care s-a dovedit a fi tot ceea ce-I cerusem lui Dumnezeu, ba încă și mai mult... Ani de zile mai târziu, când am început să mă apropiu de credința ortodoxă și de biserică, am fost tot mai uimită că Dumnezeu răspunsese rugăciunii mele din studenție, o rugăciune - „necanonică” e puțin spus - atât de schiopătată, amărâtă și păgână chiar.

Mult timp m-am întrebat cum de nu s-a uitat Dumnezeu la jalnicul mod în care I-am adresat rugăciunea, ba mi-a mai și îndeplinit cererea. Uimirea mi s-a risipit odată ce mi-a ajuns în mâini o carte despre viața și minunile Sfântului Efrem cel Nou, cel atât de grabnic ajutător, și am aflat că 5 mai - data întâlnirii noastre - este data prăznirii trecerii sale la Domnul...

Din momentul acela am luat act de existența și lucrarea vie a sfinților în viața noastră, iar pe Sfântul Efrem cel Nou, în mod special, l-am chemat în ajutor de câte ori am avut nevoie. Mi-a răspuns de fiecare dată la fel de grabnic.

Într-o seară, băiețelul nostru de 4 ani a făcut o enterocolită și a vomat de mai multe ori și a făcut febră, dar nu voiam să mergem la spital, deoarece mi-e totdeauna teamă de tratamentele puternice care se administrează copiilor acolo. Am citit atunci acatistul Sfântului Efrem și băiețelul s-a liniștit, febra i-a scăzut și dimineată s-a trezit sănătos. I-am promis atunci Sfântului că voi da mărturie scrisă despre minunile pe care le-a făcut în viața mea, dar cumva am uitat și promisiunea făcută, și ajutorul pe care îl primisem.

I-am cerut apoi Sfântului ajutor în legătură cu un examen pe care îl dădusem și mă temeam că profesoarei nu-i va plăcea abordarea mea. În mod surprinzător, am primit nota 10.

Într-o noapte, fetița noastră de un an și 8 luni a avut un acces de tuse, cum avea adesea după cele două episoade de pneumonie pe care le făcuse cu 2 luni în urmă. M-am rugat Sfântului Efrem cel Nou să o ajute să nu-i revină boala la plămâni și să-i oprească tusea. Am început să citesc acatistul Sfântului și de la al doilea condac, fata n-a mai tușit și a dormit liniștită toată noaptea, deși până atunci, de câte ori începea o criză de tuse, nu trecea niciodată atât de repede.

Apoi, săptămâna trecută, i-am cerut Sfântului ajutorul în privința operației de polipi a fiului nostru, de care mă temeam foarte tare. Nu numai că operația a decurs foarte

bine, dar, mai ales, băiețelul nu manifestă acele urmări psihice postoperatorii la care mă așteptam eu, el având o fire mai anxioasă, adică nu a avut micile atacuri de panică sau teama ulterioară de doctori. Încă din prima zi când ne-am întors de la spital, s-a purtat ca și cum n-ar fi trecut niciodată prin vreo operație.

Mare este Dumnezeu și slăvit prin lucrarea vie a sfinților Săi și vă îndemn pe toți să apelați cu încredere la puterea și milostivirea lor în rugăciunile voastre. De-a lungul vieții, am primit ajutor mare și grabnic în necazuri de la mulți sfinți, între care vreau neapărat să-i menționez pe Maica Domnului, Sfântul Nicolae, Sfântul Mina și Sfânta Parascheva, dar nu am prea vorbit despre aceasta. Iar marele Sfânt Efrem cel Nou, deși i-am făcut o promisiune și nu numai că nu mi-am ținut-o, dar am și uitat cu totul de ea, nu a încetat să răspundă rugăciunilor mele atunci când mi-am adus aminte de el, la fel de grabnic ca întotdeauna. Îi mulțumesc lui Dumnezeu pentru că m-a învrednicit să scriu mărturisirea aceasta și pentru că nu ne uită atunci când noi Îl uităm pe El și că ne așteaptă și ne cercetează iar și iar, cu neobosită iubire!

E. B., 31 martie 2013, Cluj-Napoca

86. Darul mult-așteptat – ajutor la Sfânta Împărtășanie

Tatăl meu este un om deosebit, de o mare blândețe și sensibilitate. De când a fost mic, a mers cu părinții lui la biserică în fiecare duminică și de sărbători. Însă atunci când au început anii lui de studenție, a plecat din satul său de baștină și s-a strămutat în capitală. Probabil că această ruptură de locul părintesc, dar și instaurarea regimului comunist l-au făcut să de îndepărteze cu timpul tot mai mult de Biserică. Și totuși, atunci când mergeam la bunici, el se ducea cu părinții lui duminica dimineața la Sfânta Liturghie. Eu nu înțelegeam pe atunci cât de prețios și cât de frumos era acest lucru. Tata nu insista să vin cu ei, pentru că îi era milă de mine și mă lăsa acasă ca „să mă satur de somn”. Dar cât de mult regret acum că nu m-am dus cu ei de fiecare dată!

După ce a murit bunicul, iar bunica a îmbătrânit și a devenit foarte obositor pentru dumneaei să meargă pe jos multă vreme, nu s-a mai dus nici tata la biserică.

Așa s-a întâmplat că s-a înstrăinat mult de Sfintele Slujbe și de Taina Spovedaniei și a Împărtășaniei. În ultimii 12, ani a mers la biserică doar în dimineața zilei de Paști, dar fără să se spovedească și să se împărtășească. Însă cinstea praznicele împărătești și își zicea în fiecare seară rugăciunile. Așa mă învăța și pe mine să fac, însă eu nu-l prea ascultam. Și iată că, la mult timp după ce am plecat și eu din cuibul părintesc, s-a milostivit de mine Dumnezeu și mi-a deschis ochii și m-a întors la Sine. Am cunoscut, în parte, pe Acel Dumnezeu despre Care nu știam nimic și am simțit, cu toată făptura mea, că Dumnezeu dragoste este. Ori, ce poate fi mai mult decât atât? Treptat, m-am apropiat și eu de Sfintele Taine ale Bisericii și ale credinței ortodoxe și le-am îndrăgit mult. Am înțeles limpede că, de fapt, abia acum am ajuns „acasă”. Mă minunez neîncetat cum am putut trăi fără acestea atâta amar de vreme. Dar știu că și atunci a fost lângă mine Dumnezeu și m-a ferit de multe prăpăstii și năpăstuiiri.

După ce m-am apropiat de Dumnezeu și de Biserică, mi-am dorit din tot sufletul ca toți cei care îmi erau dragi să aibă parte de această bucurie, dar mai ales părinții mei. Mama a primit ușor și cu grăbire tot ce-i mărturiseam despre bucuria apropierii de Hristos și de Sfinții Lui. Dar tata este încă prea împământenit în vechile judecăți și obiceiuri. Nu mă oprea să merg la biserică, dar nici nu-i plăcea faptul că mă duceam „prea des”, după părerea lui. Se temea să nu intru în monahism.

După ce mi-am alipit sufletul de Sfântul Efrem cel Nou, am început să simt neîncetat mijlocirea și ocrotirea sa. Sunt și alți sfinți dragi inimii mele, însă Sfântul Efrem este mereu primul la care alerg pentru a-i vesti necazurile și bucuriile pe care le am. Așa am ajuns să-i povestesc Sfântului și despre tata. Mă necăjea mult că nu se mai spovedise și nu se împărtășise de mai mult de zece ani de zile. Îl tot îndemnam să facă acest lucru măcar în posturile de peste an, așa cum făcea când era copil, și de fiecare dată îmi zicea că va merge, dar nu se ducea. În ultimii 5 ani, m-am tot rugat lui Dumnezeu să pună în sufletul lui chemarea și dorința de a reveni la Sfintele Sale Taine. Dar Dumnezeu este mult-iubitor și îndelung-răbdător cu fiecare suflet omenesc. El nu silește pe nimeni să vină la Sine, ci respectă libertatea fiecăruia mai mult decât oricare dintre oameni. Așadar, nu-mi rămânea decât să mă rog pentru tatăl meu și să aștept.

Tata nu prea credea în lucrările Sfinților și nu prea știa mare lucru despre Sfinții Mucenici. Dar, în ciuda acestui fapt, cu un an în urmă, am hotărât să-i duc în dar cartea cu viața și minunile Sfântului Efrem. I-am dat atunci și alte cărți duhovnicești, dar pe acelea le-a răsfoit cu nepăsare. Însă când a deschis cartea Sfântului Efrem, a cărei icoană era înfățișată pe copertă, a început să citească din ea. Mare mi-a fost mirarea și bucuria când am văzut cum i se schimbă expresia feței și chipul său capătă gravitate. Se vedea că era prins și cutremurat de ceea ce citea, deși deschisese cartea la întâmplare. Când soția l-a întrebat: „Ce cămașă să-ți pregătesc pentru ziua de mâine?”, tata, fără să-și ridice ochii din carte, i-a răspuns foarte liniștit, dar cu un fel de resemnare și durere: „Ce lucruri de nimic mă întrebi acum?”. Am rămas amândouă uluite. Parcă era alt om.

Această întâmplare m-a făcut să-mi pun și mai mult nădejdea în mijlocirea Sfântului Efrem. Și iată că anul acesta, în prima duminică din post, mă sună tata și îmi zice: „Astăzi am fost și ne-am spovedit și ne-am împărtășit. M-am gândit să-ți spun, ca să te bucuri și tu”. Nu știu cum să vă redau bucuria care m-a cuprins atunci. Era darul mult-așteptat, pe care îl cerusem de la Dumnezeu vreme de 5 ani. Dar faptul că această minune s-a petrecut cu o zi înainte de Praznicul Bunevestiri, care este și zi de hram al mănăstirii Sfântului Efrem, m-a făcut să cred că Sfântul meu Părinte s-a ostenit și el pentru plinirea dorinței mele de a-l ajuta pe tatăl meu să se împărtășească cu Sfântul Trup și Sânge al Domnului nostru Iisus Hristos.

Am mare nădejde și cred că va găsi Dumnezeu o cale să-l apropie tot mai mult pe tatăl meu de Biserica Sa, de Sfintele Sale Taine și, prin acestea, de mântuire. Iar Sfântul Efrem îi va fi grabnic ajutor și pururea însoțitor pe această cale. Să ne miluiască și să ne mântuiască Domnul pe toți pentru rugăciunile lui.

L. P. E., 01 aprilie 2013

87. E parte din viața noastră – salvare de la moarte, renunțare la fumat, vindecări

După nenumăratele daruri pe care Sfântul Mare Mucenic Efrem ni le-a mijlocit, dânsul tot n-a încetat să ne ocrotească. Este atât de minunat să știm că este neîncetat lângă noi.

În data de 14 octombrie 2012, când era prăznuită Cuvioasa Parascheva, mamei mele i s-a făcut foarte rău. Tatăl meu era plecat din localitate, iar eu, împreună cu soția și fetița noastră, născută prin mijlocirea Sfântului Efrem cel Nou, am plecat din localitate, încât mama a rămas singură acasă. Noi locuim împreună la bloc, anume la etajul 4. Pentru un om înaintat în vârstă este destul de dificil să urce patru etaje pe jos. În acea zi, mama a coborât până la magazinul din fața blocului pentru a cumpăra ceva, iar la întoarcere i s-a făcut foarte rău (mama știa că are probleme cu inima, fiind și fumătoare). La intrarea în bloc, a simțit dureri puternice în piept și, urcând până la etajul 4, a bătut din ușă în ușă, cu nădejdea că o va ajuta cineva. Însă nimeni nu a deschis ușa, de parcă n-ar fi locuit nimeni în acel bloc. După dureri foarte mari și aproximativ 20 de minute, a reușit să ajungă acasă. A ajuns în baie și i s-a făcut și mai rău, căzând jos. A încercat să-l sune pe tata, însă el nu răspundea la telefon, neavând semnal. Soția nu răspundea la telefon, iar eu eram tot într-o zonă fără semnal. Nimeni nu răspundea, iar mama nu reușea să comunice cu nimeni. A reușit să-l sune pe fratele ei, care a venit repede să o ajute. Ca prin minune, tata s-a întors atunci și el acasă. Dorea să ajungă la Vatra Dornei, dar, după câțiva kilometri parcurși, ca din senin, a simțit că trebuie să se întoarcă acasă. Cu adevărat, nimic nu este întâmplător, iar Sfântul Mare Mucenic Efrem cel Nou este peste tot.

Au sunat la Salvare dar, nefiind doctor specialist la spitalul din localitate, a trebuit să aștepte aproximativ două ore în infarct miocardic, până a ajuns o salvare din

Suceava, noi locuind în Câmpulung Moldovenesc, la o distanță de aproximativ 70 de kilometri de Suceava. Biata mama a rezistat la durerile cumplite de inimă și au plecat de urgență spre Suceava. În drum către spital, ambulanța era cât pe ce să aibă un accident, fiind nevoită să evite o altă mașină, lucru ce a făcut ca mamei să-i sară perfuzia și situația să se înrăutățească. La un moment dat, când am avut semnal la telefonul mobil, am primit un sms de la tata: „Adi, mama a făcut infarct”. În acel moment, parcă a căzut lumea pe mine. Mama rămâne una pe acest pământ, iar dânsa a fost mereu alături de noi în toate greutățile și necazurile ce le-am avut. Eram la aproximativ 40 de kilometri de Suceava și am mers de urgență la spital, mama fiind deja acolo. Era aproape inconștientă, fiind și sedată, însă puteam comunica întrucâtva cu ea. Cel dintâi lucru pe care l-am făcut a fost să scot iconița cu Sfântul Efrem cel Nou, ce o port cu mine, și să i-o pun sub pernă. Apoi i-am spus să nu îi fie teamă, pentru că Sfântul Efrem este de față. A sosit și momentul operației, deoarece era necesar să fie implantat un stent, totul fiind contra cronometru, deoarece trecuse timp prețios, iar fiecare secundă creștea riscul de deces. Stentul era neapărat necesar să fie implantat, deoarece fără el mama ar fi murit, artera fiind înfundată în proporție de 90%. În timpul intervenției chirurgicale, Sfântul Mare Mucenic Efrem cel Nou a vegheat asupra ei, deoarece au apărut și alte complicații și totuși, ea supraviețuia. Cât a durat operația, m-am rugat Sfântului Efrem cel Nou care, grabnic ajutor fiind, a și ajutat ca operația să se finalizeze cu succes. La ieșirea din operație, o asistentă a ieșit cu patul pe care a stat mama și a venit direct către mine și mi-a dat iconița cu Sfântul Efrem cel Nou. Nu-mi pot da seama de unde a știut că iconița era de la mine, căci eu nu o cunoșteam pe acea asistentă.

Dimineața, doctorul - un om minunat, căruia îi mulțumesc și Îl rog pe Bunul Dumnezeu și pe Sfântul Efrem cel Nou să aibă grijă de el - i-a mărturisit următoarele mamei mele: „Doamnă, nu știu ce s-a întâmplat și cum am reușit, dar cu siguranță ați avut un mic arhanghel deasupra capului, căci altfel, la complicațiile care au apărut în timpul operației, nu ați fi putut supraviețui. Doar Dumnezeu a făcut să trăiți în continuare”.

Atunci am înțeles din nou că Sfântul Mare Mucenic Efrem a făcut o minune. Vă pot mărturisi că mama este acum foarte bine - în limitele unui om operat și cu stent - și de atunci a renunțat și la fumat. Ea poartă o vie recunoștință și dragoste față de Sfântul Mare Mucenic Efrem cel Nou.

O altă minune făcută de către Sfântul Efrem este legată de sănătatea soției mele. După ce s-a născut fiica noastră, Sofia Maria - altă minune a Sfântului Efrem, pe care am mărturisit-o în volumul *Mărturii ale minunilor săvârșite în zilele noastre* -, starea de sănătate a soției s-a îmbunătățit simțitor. Bucuria noastră cea mare este că la un control medical făcut luna trecută, am aflat că starea de sănătate a soției nu numai că s-a îmbunătățit, ci s-a schimbat radical, în urma testelor aflând că nu mai are deloc o boală de ficat. Mai mult decât atât, nici fiica noastră nu a fost afectată deloc de această boală, lucru adeverit de testele ce i s-au făcut.

Oare cum am putea să-i mulțumim Sfântului Efrem pentru că mijlocește neîncetat pentru noi? Îl iubim mult și îl simțim viu și prezent în sânul familiei noastre. El e parte din viața noastră. Simțim acest lucru în orice clipă, pentru că ne ajută mereu.

Adrian, Simona și Sofia Maria, 03 aprilie 2013, Câmpulung Moldovenesc

88. Lasă tot și lipește-te de mine!

Pe peretele din camera în care urma să dormim era o icoană mare cu Sfântul Efrem. Eram copleșită de durere, eram cu sufletul atât de sfâșiat, încât aveam simțământul acut că, din cauza durerii, sufletul se va vărsa din mine odată cu suspinele adânci care făceau să curgă durerea dimpreună cu ele. Avusesem un dialog cu soțul meu. El adormise. Și deși ne aflam în același pat, întinși unul lângă celălalt, distanța dintre mine și el o percepeam ca fiind imensă, iar un zid greu simțeam că ne desparte, acel simțământ de străin, foarte străin și foarte dureros. Multă durere adunată în ultimii ani, traumele, viața mea ca o negură, nevoia și dorința mea puternică de a contribui firesc și corect în profesia pe care o am, în acord cu poruncile lui Hristos, neputința de a fi din punct de vedere financiar pe picioarele mele, multele responsabilități din familie, toate amestecate într-un singur suflet. Singur plânsul inimii la picioarele lui Hristos era ceea ce îmi aducea alinare în astfel de clipe când totul în viața mea părea fără noimă și fără vreo cale de a răzbi, când necazurile și întristarea și nedesăvârșirile mele și ale celui de lângă mine își împleteau ițele adânc dureros înăuntrul meu, ca și cuie înroșite înfipite în suflet. Cu fața ascunsă în pernă, plângeam, plângeam în acea noapte lângă soțul meu, înfundat, ca el să nu audă, cu revărsarea inimii înaintea Domnului, fără nici un gând, fără nici o dorință, fără să cer nimic.

Și plângând astfel, a zvâcnit din inima mea ruga: „Doamne, Te rog, pentru rugăciunile Sfântului Efrem, arată-mi ce să fac cu S. (soțul meu), cu profesia mea...”. Și răspunsul a venit îndată, simplu, clar, ferm: „Lasă pe S., lasă profesia, lasă tot... și lipește-te de Mine!”.

O pace fără margini a curs dimpreună cu aceste cuvinte. Nu m-am trudit să înțeleg. Nici nu mai aveam putere. Nu am înțeles atunci, doar am adormit de osteneală, cu acea pace și cu acele cuvinte în inimă.

La câteva luni după această întâmplare, aveam să fiu pusă pur și simplu în situația să mă despart de soțul meu, să îmi dau demisia, să renunț la tot. Să iau totul de la început.

Dar nimic nu a mai fost dureros. Am rămas cu Hristos, așa a fost că am venit tot mai aproape de El și nimic din lumea aceasta nu se poate pune în balanță cu dragostea Lui. Cu bucuria de a te aduce pe tine să fii una cu El.

Astfel am cunoscut în viața mea, cu ajutorul Domnului și al Sfântului Efrem, că dragostea cea adevărată o are numai Dumnezeu și că ea nu poate fi înlocuită și nu merită a fi schimbată cu iubirea omenească sau cu pasiunile omenești. Și că toate, cum vin, cu grija Lui vin în viața noastră, chiar dacă mintea noastră puțină nu poate să le încapă. Sfinte Efrem, precum tu una ai fost cu Hristos în toată vremea vieții tale, te rugăm să ne fii ajutător în a ne lipi de Hristos cu cumințenia și curăția copiilor ce îmbrățișează cu simplitate și cu inimă senină.

S.M., 04 aprilie 2013

89. S-a liniștit, s-a luminat, s-a împăcat – reîntoarcerea la Ortodoxie

Vreau să vă povestesc o întâmplare care s-a petrecut într-o parohie românească ce se află într-o altă țară. Am aflat-o de la mama mea, care a fost nevoită să plece la muncă în străinătate. Cu mila lui Dumnezeu, ea a găsit și acolo o biserică ortodoxă, în care se adună românii din mai multe orașele vecine. Este o mare mângâiere pentru ei această biserică, pentru că numai în ea se pot simți ca acasă.

Așadar, s-a întâmplat într-o zi să vină în parohia lor o doamnă care, deși fusese ortodoxă cu mulți ani în urmă, la un moment dat a trecut la neoprotestanți. Era foarte zbuciumată, sărmana femeie. Se arăta împotrivoare față de tot ceea ce ținea de Ortodoxie, de rânduielile bisericești, de Sfintele Taine. Nu dorea nici măcar să guste din anafură sau din aghiazmă. Prezența ei era împovărătoare pentru cei din jur. Se simțeau venind de la ea o răceală și o neliniște cutremurătoare,.

Nu știu cum s-a făcut, dar într-o zi, acea femeie a primit și a dorit să citească o carte despre viața și minunile Sfântului Efrem cel Nou. Atunci s-a petrecut în sufletul ei ceva de nedescris. Lacrimile îi curgeau șiroaie în timp ce citea, inima ei împietrită și răzvrătită se înmuia și se îmblânzea, cugetul ei orbit începea din nou să vadă lumina Adevărului. După ce a citit toate mărturiile și toate rugăciunile adresate Sfântului Efrem, femeia a simțit o dorință arzătoare de a se întoarce la Ortodoxie. Așa a început să se spovedească și să se împărtășească și să trăiască bucuria înnoirii, care se revărsa pe chipul ei ca o lumină lină. Sufletul ei s-a liniștit, s-a luminat și s-a împăcat cu toate acele adevăruri pe care nu demult le făgăduia cu o hotărâre înspăimântătoare. Prezența ei a devenit pentru toți o bucurie.

Cât de minunat lucrează Dumnezeu prin Sfinții lui!

P. P., 04 aprilie 2013

90. Găsirea unui loc de muncă

După terminarea studiilor, mi-am căutat un loc de muncă timp de aproape șapte luni, dar fără succes. Eram pe zi ce trece tot mai deprimat și-mi pierdusem toată încrederea în mine.

Duhovnicul meu m-a îndrumat să mă rog Sfântului Efrem cel Nou timp de două săptămâni, spunându-mi că nu vor trece cele două săptămâni și îmi voi găsi loc de muncă.

Am început să citesc acatistul Sfântului Efrem cel Nou într-o duminică seara, iar a doua zi am fost sunat de angajator pentru un interviu și după alte două zile eram angajat.

Îi mulțumesc Sfântului Efrem cel Nou!

Claudiu, 05 aprilie 2013

91. Sfântul Efrem e cu noi, ne va ajuta!

Încep mărturisirea mea prin a mulțumi Sfântului Efrem pentru că este mereu în casa și în sufletele noastre. Îmi doresc să răsplătesc măcar cu puțin dragostea și darurile sale, căci nu-mi doresc ca ele să fie îngropate în uitare.

Mă rugam mereu ca fiica mea să nu mai conviețuiască fără Taina Cununiei. Aceasta se întâmpla în anul 2011, la sfârșitul lunii decembrie, când, printr-o decizie urgentă, deși motive împotriva erau nenumărate, am hotărât dimpreună ca acest lucru sfânt să se împlinească pe data de 5 mai 2012, când s-a stabilit să fie săvârșită Taina Cununiei și a ospățului de nuntă - zi în care era prăznuit și Sfântul nostru ocrotitor. Era timp scurt, față de cum se pregătesc în ziua de azi astfel de ceremonii dar, având un sprijin nemărginit în Sfântul Efrem, am zis: „Vom face nunta! Sfântul Efrem e cu noi, ne va ajuta!”.

Sub binecuvântarea Sfântului, am început pregătirile. Vreau să vă spun că, odată luată această decizie, ajutorul a venit „ca pe bandă” - cum se zice. În două zile, s-au găsit nașii, muzica și fotografii, nunta având loc la curte. În această zi, fiind prăznuirea Sfântului Efrem, am tipărit la o tipografie icoane cu Sfântul Efrem, care au fost sfințite. O parte le-am lăsat la biserică pentru a fi dăruite credincioșilor în cinstea Sfântului Efrem, iar o parte le-am dăruit la nuntă celor prezenți după săvârșirea Tainei Cununiei. Am cerut unui pictor bisericesc trei icoane cu Sfântul Efrem și una cu Maica Domnului „Potirul nesecat” (deoarece această icoană este prăznuită în 5 mai), pe care le-am dat Părintelui, mirilor și nașilor, ca binecuvântare. Pictorul Costin și soția lui, Elena-Violeta, nu au vrut să ne ia bani pentru acestea, rugându-ne să mijlocim la Sfântul Efrem prin rugăciune spre a dobândi și ei prunc. Pentru toate aceste daruri, mereu îngenunchem și nu știm ce cuvinte de mulțumire să aducem Sfântului. Fie ca Sfântul Efrem să ajute pe tot creștinul aflat în nevoi.

Am săvârșit Taina Nunții și apoi ospățul de nuntă într-o simplitate desăvârșită, dar cu multă binecuvântare și cu mult folos. Prin grabnicele și minunatele sale lucrări, Sfântul Efrem se arată neconținut în casa fiicei și a ginerelui și ori de câte ori se află în impas - în aceste vremuri tulburi - sau apare vreo problemă, Sfântul își face îndată apariția prin binefacerile sale. Nu este cerere pe care să o facem către Sfântul Efrem și care să nu ne fie rezolvată. De aceea, avem o bucurie imensă și tot timpul mintea ne este ocupată cu cuvinte de mulțumire, de slavă și de laudă pentru tot și pentru toate.

Cu adevărat, toate sunt cu puțință la Bunul Dumnezeu, la Maica Domnului și la toți sfinții, dacă avem credință cât un grăunte de muștar. Chiar și într-un timp foarte scurt se pot întâmpla minuni, se pot schimba vieți, se poate trăi sub binecuvântarea și protecția sfinților, fără a ne gândi doar la cele trupești și la săvârșirea de mari și fastuoase ceremonii. Trebuie să trăim simplu și mii de îngeri ne vor înconjura.

Puterea minunilor și a dragostei tale aprinde și în inimile noastre flacăra credinței, Sfinte Părinte Efrem, iar lucrările tale minunate odrăslesc în viețile noastre dintru tărâmul cel pururea înflorit al dumnezeieștilor daruri. Mângâie-ne cu mireasma iubirii de osteneală și însuși fă să rodească în noi sămânța credinței, ca întru umilință să-ți grăim: Bucură-te, Mare Mucenice al lui Hristos, căci picăturile sângelui și ale ostenelilor tale s-au făcut dumnezeiască ploaie de daruri pentru noi, cei de la sfârșitul veacurilor!

Îmi doresc ca Bunul Dumnezeu să rânduiască în așa fel încât să se adune cât mai multe mărgăritare ale mărturiilor despre lucrările minunate ale Sfântului Efrem, ca acestea să strălucească tuturor și să fie cât mai cunoscute. Sfântul Efrem îi poate îndrepta pe toți cei ce pun la îndoială ajutorul pe care el îl dăruiește. Cu ale lui sfinte rugăciuni, Doamne, miluiește-ne pe noi. Amin.

Magda P, 07 aprilie 2013

92. Ni s-a descoperit atât de frumos – asigurarea muncii, dăruire de copii

Mulțumim lui Dumnezeu pentru darurile minunate pe care ni le trimite. Un astfel de dar a fost și este pentru noi Sfântul Efrem cel Nou.

Am hotărât să vă scriem pentru a vă împărtăși minunile pe care le-am trăit rugându-ne acestui mare Sfânt. Suntem căsătoriți de cinci ani și dorința noastră cea mare a fost să devenim părinți. Am fost la mai mulți medici și mi s-a spus chiar de către un mare profesor că nu crede că o să rămân însărcinată, dar eu parcă nu am vrut să renunț la această mare bucurie. Soțul meu, fiind pictor de icoane și biserici, a fost contactat de o familie credincioasă să le picteze patru icoane cu Sfântul Efrem cel Nou, prin intermediul cărora l-am cunoscut pe acest mare Sfânt. Ni l-au prezentat atât de minunat pe acest Sfânt și ne-au dat o carte cu minunile lui, pe care le-am citit și apoi m-am rugat din suflet Sfântului să ne ajute să avem un copil. Între timp, soțul meu a pictat icoanele, foarte ușor și foarte repede, și le-am dăruit familiei respective, fără însă a le cere bani, fapt pentru care aceia s-au bucurat foarte mult, spunându-ne că este o mare minune pentru ei.

După o săptămână, soțul meu a primit un e-mail de la un pictor bisericesc, acesta întrebându-l dacă ar vrea să picteze împreună cu el o biserică aflată la 500 de kilometri de casă. Soțul meu a primit vestea cu bucurie și mi-a spus că, în timp ce picta icoanele cu Sfântul Efrem, s-a rugat Sfântului să-l ajute să găsească o lucrare, iar ajutorul a venit imediat.

La vreo trei săptămâni după ce a plecat, eu mi-am făcut un test de sarcină, de parcă simțeam că s-a întâmplat ceva. Era în data de 5 iunie; am făcut testul și eram însărcinată. Sufletul meu a fost cuprins de o bucurie de nedescris. Am făcut programare la medicul specialist. După ecografie, s-a confirmat că sarcina are patru săptămâni și este totul în regulă. L-am sunat pe soțul meu pentru a-i spune vestea și a rămas fără grai. Câteva minute nu a mai reușit să vorbească.

Altă minune pe care a trăit-o soțul meu a fost la biserica la care lucra unde mi-a spus că a văzut în altar o icoană cu Sfântul Efrem. S-a mirat de acest lucru, deoarece se gândea că acest Sfânt este mai puțin cunoscut în România. La câteva zile de la acea întâmplare, pictorul pentru care lucra l-a întrebat ce Sfânt ar vrea să picteze în partea de jos (deoarece ajunseseră la registrul cu Sfinți în picioare), punându-l să aleagă între Sfântul Ioan Rusul și... Sfântul Efrem cel Nou. A răspuns fără ezitare că dorește să-l picteze pe Sfântul Efrem cel Nou și astfel a aflat că preotul paroh de acolo avea evlavie la acest mare Sfânt al lui Dumnezeu. Atunci și-a dat seama ce frumos a lucrat Sfântul Efrem pentru el.

Sunt multe minunile de care am avut parte rugându-ne acestui mare Sfânt. M-a ajutat și într-o problemă cu calculatorul, și să închid un cont în bancă, precum și în multe probleme de sănătate. Acum, când scriu aceste rânduri, băiețelul nostru are două luni și jumătate și îl cheamă Efrem-Nectarie. Mare îmi este bucuria atunci când îl țin în brațe în fața icoanei cu Sfântul Efrem: uitându-se la el cu o privire aparte, începe să râdă. Îi mulțumim Sfântului Efrem cel Nou că ni s-a descoperit atât de frumos.

Slavă Ție, Doamne, pentru toate bucuriile pe care ni le trimiți.

Violeta-Elena și Costin, 08 aprilie 2013

93. Nimic nu este întâmplător – vindecare de leucemie

Vreau să mărturisesc tuturor că nimic nu este întâmplător. Toate sunt minunate planuite de Sus, de la Împăratul Cerului și al pământului.

În anul 2012, în luna octombrie, am primit în dar cartea Sfântului Efrem cel Nou - *Mărturii ale minunilor săvârșite în zilele noastre*. Am primit cartea de la o soră de credință, pe care am cunoscut-o tot printr-o întâmplare minunată. Când ne întâlnim, obișnuim să ne facem mici daruri.

Eu am descoperit că am leucemie limfatică cronică, pe data de 5 mai 2011, la spitalul de hematologie din Cluj. Când doctorul mi-a spus rezultatul analizelor, am crezut că va cădea cerul pe mine. Tot doctorul mi-a spus: „Doamnă, să știți că va trebui să veniți săptămânal la analize”. M-am înroșit, nu am spus nimic, apoi mi-a dat tratament injectabil. Aveam globulele albe 180 și normal este între 4-10, iar anemia 8. Am făcut tratament și, încet-încet, au scăzut globulele albe și a mai urcat anemia. Mergeam săptămânal la Cluj, la analize, apoi la două săptămâni, apoi la o lună, după care iar au recidivat. În anul 2012, am fost propusă să primesc sânge, dar nu mi s-a dat, deoarece aveam nevoie de doi donatori. M-am supărat, deoarece eu am donat sânge în tinerețe de 28 de ori; așa că nu am vrut să mai primesc. Aveam anemia 6 și globulele albe 85. Am mers acasă, iar la două săptămâni trebuia să mă întorc din nou la analize. Mi-am zis că, dacă tot ajung la Cluj, să o sun pe prietena mea să vină și ea să ne întâlnim și să mai vorbim. Ea fusese în pelerinaj în Grecia și când ne-am întâlnit, mi-a dăruit cartea cu minunile Sfântului Efrem. Analizele mele erau neschimbate și eram îngrijorată, dar spuneam că, dacă Dumnezeu așa a vrut să fie, știe El de ce. Am primit cartea Sfântului Efrem și prietena mea mi-a explicat că este mare Făcător de minuni și grabnic ajutător. Am ajuns acasă și am început să citesc minunile făcute de Sfântul Efrem și mi-am pus toată încrederea că va mijloci pentru mine. Când am mers în ianuarie la analize, am luat

icoana Sfântului Efrem cu mine - icoană pe care am primit-o în chip minunat. Am pornit spre Cluj cu gândul îndreptat către Sfântul Efrem. Așa îi ziceam: „Sfântul meu drag, vino cu mine și ajută-mă ca analizele să fie bune”. Și așa a făcut! Pot dovedi prin biletul analizelor că rezultatele testului erau mai bune și anemia a ajuns la 10, iar globulele albe au scăzut mult.

A doua oară, am mers tot cu iconița în buzunar și șopteam: „Doamne, pentru rugăciunile Sfântului Efrem, fă o minune”. Și așa a fost! Analizele mele erau normale. După ce am primit hârtia cu analizele, tremuram cu ea în mână. Am mers cu ea la medicul care mă trata și el mi-a spus: „Doamnă Susana, analizele sunt bune. Să mai veniți peste o lună, fără a face tratament, să vedem cum va merge”. Așa am făcut. Când am făcut analizele, după o lună, erau normale: 10 anemia și 10 globulele albe. După ce a citit analizele, medicul mi-a spus: „Doamnă, să știți că din partea noastră sunteți sănătoasă. Dacă vreți, așa, din curiozitate, să vă mai verificați analizele, puteți veni și nu veți plăti nimic”. Am dat mâna cu medicul și mi-am sărutat iconița și i-am mulțumit Sfântului Efrem.

Am făgăduit Sfântului că, dacă sunt sănătoasă, anul acesta voi merge să mă închin Sfintelor sale moaște. Cu ajutorul Sfântului, dorința și făgăduința mea se vor împlini, căci m-am înscris pentru un pelerinaj în Grecia, și anume la Mănăstirea Sfântului Efrem cel Nou, pe data de 11 mai 2013.

Cât am fost bolnavă de leucemie, adeseori mă rugam în vremea Sfintei Liturghii așa: „Doamne Iisuse Hristoase, Fiul lui Dumnezeu, curățește sângele meu cu Preasfânt Trupul și Sângele Tău”.

Rugați-vă Sfântului Efrem, deoarece el este auzit de Dumnezeu, iar rugăciunile lui nu rămân neascultate. Aș vrea să mai mărturisesc un lucru - despre icoana Sfântului Efrem. După ce am citit cartea cu minunile Sfântului Efrem cel Nou, mi-am dorit foarte mult să am o iconiță cu chipul său. Am scris un mesaj pe internet pe la

mijlocul lunii octombrie a anului 2012, întrebând dacă este cineva care are sau poate să-mi procure o astfel de iconiță, căci este mai greu de găsit. După câteva zile, am primit un mesaj, tot pe internet, din partea cuiva care citise rugămintea mea. Respectiva persoană mergea la București să se închine moaștelor Sfântului Dimitrie Basarabov, la praznicul său din 27 octombrie. Această persoană - „bunul samaritean”, cum îmi place să-i spun - m-a sunat când se afla la București și mi-a spus că a găsit ceea ce-mi doream. Mi-a cumpărat două iconițe și mi le-a trimis, împreună cu o cruciuliță. A dorit să le primesc în numele Sfântului Efrem și îi mulțumesc din suflet pentru jertfa sa. Și pe această cale am aflat cât de mult este iubit Sfântul Efrem. Chipul Sfântului Efrem pe care l-am primit în dar a fost alături de mine în toate momentele grele prin care am trecut.

Îi mulțumesc acestui mare Sfânt al lui Dumnezeu pentru toate binefacerile pe care le-a adus în viața mea și în viața noastră, a tuturor. Sfinte Efrem, mijlocește pentru noi neîncetat înaintea Bunului Dumnezeu!

Susana, 08 aprilie 2013, Gherla

94. Un sentiment de fericire și împlinire – dăruire de copii

Voi mărturisi și eu minunea pe care am primit-o de la Bunul Dumnezeu.

Mă numesc Camelia și sunt căsătorită de 2 ani. De un an și jumătate, am hotărât că dorim și noi un copilăș, dar timpul trecea și sarcina nu apărea. Cu fiecare lună care trecea, eram tot mai dezamăgiți și frustrați. Într-o zi, am primit sfatul de a-mi cumpăra o carte cu Sfântul Efrem cel Nou și de a-i citi acatistul, rugându-mă să ne ajute să fim părinți.

Încrezătoare și plină de speranță, mi-am propus să citesc 40 de zile acatistul Sfântului Efrem cel Nou, dăruitor și ocrotitor al copiilor. Înainte cu vreo două săptămâni de a termina cele 40 de zile, am avut un vis care m-a umplut de bucurie. Am visat un test de sarcină pozitiv și o voce interioară îmi spunea să merg să citesc în continuare acatistul Sfântului Efrem cel Nou. M-am trezit cu un sentiment de fericire și împlinire, simțeam că minunea s-a întâmplat, dar era mult prea devreme să destăinuiesc celor apropiați ceea ce simțeam. Le-am povestit doar visul - credeam în acel vis. Am continuat să citesc, iar înainte de a termina cele 40 de zile, minunea s-a adevărit - eram însărcinată!

E un dar și o binecuvântare de la Bunul Dumnezeu, Maica Sfântă, Iisus Hristos și toți sfinții dragi Lui, care au mijlocit și s-au rugat pentru noi spre a primi această minune.

Vă îndemn să cereți ajutorul Sfântului Efrem cel Nou, încrezători că răspunsul va veni, și să faceți cunoscut ajutorul primit.

Camelia, 9 aprilie 2013

95. Ferirea de sinucidere

Fratele meu e permanent urmărit de depresie, fapt care, în anul trecut, l-a împins să se gândească foarte serios la sinucidere. A început chiar să se gândească și unde să o facă și cum. Intenția lui era să își prindă în tavanul garajului un inel bine înfipt în beton. Așa că s-a apucat să-și sudeze accesoriile pentru sinucidere.

Înainte de a le suda, a sudat alte obiecte. În momentul în care s-a apucat de lucrul la accesoriile pentru sinucidere, aparatul de sudură nu a mai funcționat. A verificat siguranțele aceluia dispozitiv pentru sudat și toate erau în regulă, dar aparatul nu funcționa. A încercat să sudeze altceva și a funcționat. Ulterior, a reușit totuși să-și facă acele accesorii. A făcut o gaură în beton și a pus un șurub mare, ca să fie sigur că ține. Însă la prima testare, l-a smuls afară cu mâna liberă.

Fratele meu se pricepe la lucrurile acestea foarte bine și este exclusă posibilitatea că din nepriceperea lui nu i-a ieșit ceea ce încerca să facă. El însuși știa că a făcut un lucru foarte serios și mai apoi mi-a mărturisit tot ceea ce am scris aici.

În acest moment, a abandonat intențiile lui de sinucidere, nu știu până când însă.

Trebuie să amintesc că, în momentul în care am văzut că depresia lui se accentuează, l-am întrebat pe duhovnic ce anume să facem și ne-a recomandat să citim acatistul Sfântului Efrem, care este grabnic ajutător și în astfel de situații. Au fost mai multe persoane care au citit acatistul Sfântului Efrem.

Pentru mine e cât se poate de evidentă intervenția Sfântului Efrem și sunt încredințat că toate cele petrecute nu au putut să fie simple coincidențe.

Ca și copil și adolescent, fratele meu mergea la Biserică, așadar, nu se poate spune că e cu totul străin de aceste lucruri. Însă în ultima vreme, suferințele din copilărie

și firea lui intransigentă l-au împins tot mai departe de Biserică. Nu se opune credinței, însă nu vrea să se mai implice.

Îmi doresc ca Dumnezeu să aibă răbdare și milă cu el, chiar dacă fratele meu spune și pare că nu îl mai interesează credința. Îmi doresc ca Sfântul Efrem să mijlocească pentru întoarcerea lui către Dumnezeu și pentru liniștea lui sufletească.

P. D. C., 10 aprilie 2013

96. Un izvor nesecat de bucurii și împliniri

Am mai scris despre minunile pe care Sfântul Efrem cel Nou le-a săvârșit în viața mea, dar cum Sfântul nu încetează să-mi aducă și alte bucurii, iată-mă din nou scriind despre acestea. Eu cred că Sfântul Efrem este un izvor nesecat de bucurii și împliniri în viețile celor care îl caută cu credință.

Anul trecut, l-am rugat pe Sfântul Efrem să mă ajute în multe probleme și i-am promis că o să-i aduc ceva în dar la o biserică (nu știam atunci ce anume, dar mă gândeam la niște bănuți cu care să se cumpere ceva pentru biserică, ori să cumpăr eu ceva). Sfântul m-a ajutat grabnic în toate problemele mele și când m-am întors în țară (pentru că noi locuim în Anglia de aproape doi ani), am dat unei biserici o sumă foarte mică de bani și m-am gândit să dăm să se picteze și o icoană cu Sfântul Efrem cel Nou, pe care s-o dăruim în semn de mulțumire unei biserici (așa cum promisesem). Am vorbit cu o tânără care pictează icoane, de la Biserica Studenților din Cluj-Napoca, și mi-a făcut o minunată icoană cu Sfântul Efrem. Eu, inițial, am vrut să fac o icoană mai mică, dar

soțul meu a spus că trebuie să facem una mai mare și așa am făcut. Când icoana a fost gata, noi ne întorseserăm deja în Anglia și cum nu știam unde să duc acea icoană, sora mea a luat-o și a avut grijă de ea, ducând-o acasă. La ea, icoana a stat aproximativ trei luni, timp în care atât eu, cât și sora mea ne rugam Sfântului să ne arate unde să ducem icoana. Eu îmi doream ca icoana să ajungă într-o biserică unde lumea să-l cunoască pe Sfântul Efrem și să se afle despre viața lui aici, pe pământ, și despre minunile pe care le săvârșește în viețile tuturor celor care îl caută cu credință. În mintea mea mă gândeam: *unde oare va ajunge icoana?*, și parcă nu găseam nici o biserică unde să o las. Aveam această teamă că va ajunge poate undeva pe un perete mai izolat, unde lumea nu-l va vedea pe Sfânt și mă gândeam că este nepotrivit să-i spun eu unui preot să le vorbească credincioșilor despre acest mare Sfânt.

Timpul trecea... și, uneori, în rugăciunile mele către Sfânt îl rugam să primească acea icoană în semn de mulțumire și să-mi arate unde s-o duc. Recunosc că au fost momente în care m-am îndoit că Sfântul mă aude sau mă gândeam că s-a supărat pe mine din diferite motive, știind că sunt om păcătos. Tot felul de gânduri îmi treceau prin minte, dar n-am încetat să mă rog.

Într-o zi, căutând ceva pe internet, am găsit un articol în care se spunea că la Mănăstirea Florești din județul Cluj, Părintele Visarion a adus epitrahilul Sfântului Efrem din Grecia, de la Mănăstirea Sfântului Efrem, care va rămâne acolo definitiv. Am citit și recitit acel articol, pentru că nu-mi venea să cred. Părintele Visarion este duhovnicul nostru și-l iubim tare mult, iar Mănăstirea din Florești este o parte din sufletul nostru. Atunci mi-a venit gândul că trebuie să vorbesc cu Părintele Visarion și să-l întreb dacă nu are nevoie de icoana cu Sfântul Efrem cel Nou, având și epitrahilul Sfântului. Nu l-am sunat atunci din Anglia, pentru că urma ca în scurt timp să ajungem în România. M-am gândit că este mai bine să mergem personal la Părintele Visarion și să vorbim cu el. Eu trebuia să ajung acasă pentru un control medical, iar soțul meu voia să-și rezolve o viză pe o autorizație care expirase.

Am ajuns acasă, în România la începutul lui aprilie, iar în ziua următoare am mers la Părintele Visarion, la mănăstire și l-am întrebat dacă nu are nevoie de o icoană cu Sfântul Efrem cel Nou. Mare ne-a fost bucuria când Părintele ne-a spus: „Eu chiar voiam să vorbesc cu cineva să ne picteze o icoană cu Sfântul Efrem, pe care s-o avem aici, alături de epitrahilul Sfântului”. Nu cred că o să putem uita vreodată bucuria de pe chipul Părintelui. La două zile după aceasta, am mers și am dus icoana la Mănăstire. Cu atâta drag a primit-o Părintele Visarion! Icoana era însă puțin cam mică pentru ceea ce și-ar fi dorit Părintele Visarion acolo, așa că am luat dimensiunile pentru a face o altă icoană, mai mare, cu Sfântul Efrem cel Nou. Până va fi gata noua icoană, icoana pe care am dus-o va rămâne acolo, iar după aceea, sunt convinsă că Părintele va ști ce să facă cu ea. Deci, Sfântul Efrem nu numai că a primit cu drag acea icoană - care era un semn de mulțumire din partea noastră -, ci ne-a dat și posibilitatea să facem una și mai mare, pe care i-o dăruim din tot sufletul.

Dar lucrările minunate ale Sfântului Efrem nu se termină aici. Seara, ne-am întors la Mănăstirea Florești pentru Taina Sfântului Maslu și era foarte multă lume adunată pentru slujbă. Ce mare ne-a fost bucuria când am văzut icoana la loc de cinste în biserică, alături de epitrahilul Sfântului Efrem! Ne-au dat lacrimile. La sfârșitul slujbei, Părintele Visarion a zis: „În seara asta, vreau să vă vorbesc puțin despre un mare Sfânt - Sfântul Efrem cel Nou”. Și Părintele a vorbit despre viața Sfântului și despre minunile pe care el le săvârșește în viețile noastre. A spus că acolo se află epitrahilul Sfântului Efrem și icoana sa, pe care a luat-o în mâini și a arătat-o tuturor credincioșilor, îndemnându-i pe toți să se închine Sfântului. Împreună cu soțul meu, plângeam de bucurie!

Eu n-am spus nimănui ce anume mi-am dorit cu acea icoană, dar Sfântul Efrem mi-a văzut gândurile și dorința inimii și mi-a dat mult... mult mai mult decât puteam eu să-mi imaginez. Astfel, icoana a ajuns într-o Mănăstire minunată, alături de epitrahilul Sfântului Efrem, fiind așezată la loc de cinste în biserică. Și, mai mult decât atât, Părintele Visarion a vorbit credincioșilor despre Sfântul Efrem fără ca eu să zic

nimic în legătură cu aceasta (erau doar gândurile și dorințele mele, însă Sfântul le-a văzut). Când am văzut atâta lume care se închina acelei icoane și epitrahilului Sfântului Efrem... nu-mi venea să cred. A fost una dintre cele mai mari bucurii din viața mea. Eu am vrut să-i fac o bucurie Sfântului, dăruindu-i acea icoană în semn de mulțumire, dar Sfântul nu numai că a primit-o cu drag, ci mi-a dat nemăsurat mai multă bucurie decât aș fi putut eu vreodată să-mi imaginez. Mulțumesc, Sfinte Efrem, pentru această mare bucurie și pentru tot ce faci pentru mine și familia mea. Atunci, seara, am înțeles de ce a trebuit să ne întoarcem în România. Am fi putut să vorbim cu Părintele Visarion prin telefon și puteam trimite icoana prin cineva la Mănăstire, dar Sfântul Efrem a vrut să mergem acasă ca să trăim bucuria pe care el ne-a dăruit-o.

Tot în acea zi, dimineața, soțul meu și-a rezolvat viza pe autorizație fără nici o problemă și fără să-l coste nimic. El se pregătise că-l va costa în jur de 1000 de lei.

Am uitat să spun mai sus că soțul meu a plătit icoana Sfântului cu mult drag, pentru că eu nu lucrez și nu am un venit. Și iată că Sfântul ne-a dăruit de două ori mai mulți bani, prin faptul că nu a trebuit plătită acea viză. Trebuie să mai spun că și pe fetița mea o ajută Sfântul Efrem foarte mult în multe probleme de-ale ei.

Îți mulțumesc, Doamne Dumnezeul nostru, pentru că mi-ai dat și mie această mare bucurie, să-l cunosc pe Sfântul Efrem cel Nou și să mă bucur de atâtea minuni și bucurii pe care ni le trimiți prin acest mare Sfânt.

Îți mulțumesc, Sfinte Efrem, pentru toate bucuriile și împlinirile pe care mi le dăruiești mie și familiei mele și sunt convinsă că mă ajuți mai mult decât pot eu să înțeleg. Tu ne ajuți în tot felul de încercări și examene. De câte ori am o încercare mai grea și mă rog ție, Sfinte Efrem, mă ajuți să trec cu bine peste toate. Tu ești aici și acum, chiar dacă eu nu te pot vedea din cauza păcatelor mele.

Învrednicește-mă, Sfinte Efrem, să ajung și eu la racla cu sfintele tale moaște, să mă închin lor și să-ți mulțumesc.

Rugați-vă Sfântului Efrem cel Nou în orice problemă aveți și veți vedea cât e de bun și cât de mult ne ajută pe toți.

A. G., 11 aprilie, Cluj-Napoca

97. Pentru mine au avut o însemnătate imensă! – vindecări

Duminică seara m-am simțit foarte, foarte rău. După o noapte nedormită din cauza unei petreceri a vecinilor, care a durat de vineri până duminică dimineață la 8:30, am avut toată ziua o durere de cap groaznică. Duminică dimineața am avut și palpitații, însă m-am liniștit după ce am participat la Sfânta Liturghie. Seara însă, m-a apucat acea stare groaznică, încât la un moment dat eram pur și simplu disperată. După ce mi-am făcut rânduiala mea de rugăciune, am citit - din cărticica de rugăciuni închinată Sfântului Efrem cel Nou - rugăciunea pentru boală și cea pentru deznădejde. Când m-am ridicat de la rugăciuni, nu mă mai durea aproape deloc capul și eram liniștită. Dimineața m-am trezit bine, peste zi m-am simțit slăbită, dar bine.

Îi mulțumesc Sfântului Efrem pentru grabnicul său ajutor! Cele petrecute au avut pentru mine o însemnătate imensă!

A., 12 aprilie 2013

98. E îndeajuns un gând sau un cuvânt - vindecare

„Doamne, de n-am avea pe Sfinții Tăi rugători și bunătatea Ta milostivindu-se spre noi...”

Întâmplarea aceasta minunată s-a petrecut cu mine într-una dintre cele mai frumoase perioade din viața unei mămici, perioada în care alăptează. Alăptam, și mare îmi era bucuria pentru darurile ce ni le-a făcut Dumnezeu, pentru pruncul ce ni l-a dat și pentru minunea laptelui matern.

Văzându-l ca pe un dar minunat de la Dumnezeu, laptele matern era pentru mine o taină. Aveam încredere în el, deși auzisem tot felul de povești cu mămici care nu au avut un lapte bun. Eu, slavă Domnului, aveam un lapte bun și, pentru că alăptatul implică printre altele și continuitatea, mare mi-a fost îngrijorarea că-l puteam pierde atunci când una din măselele mele s-a inflammat și, datorită acelei infecții, mi s-a format o pungă de puroi, desfigurându-mi fața și provocându-mi o durere pe care o suportam destul de greu.

Eram hotărâtă să nu iau nici un fel de tratament medicamentos, dar cum puteam să mă vindec de o infecție neașteptat de mare, cum să scap de dureroasa pungă de puroi? Cu răbdare, mi-am zis eu, cu nădejdea la Dumnezeu... Și pentru că durerea ce-o simțeam era totuși foarte mare, mi-am pus comprese cu țuică, iar apoi cu spirt, căci efectul anestezic al spirtului dura parcă mai mult. Zona dureroasă amorțea binișor, ba chiar și jumătate de gură și nimic nu mă mai deranja câteva ore. Puteam să alăptez liniștită. Când efectul dispărea și durerea îmi revenea, mă apuca din nou îngrijorarea, iar după 4 zile fără nici o schimbare, am ajuns la disperare.

Toți din jur mă îndemneau să merg la dentist. Amânasem eu cât amânasem, așteptând să-mi treacă de la sine, dar după 4 zile fără progrese vizibile și cu durere destul

de mare, mi-am făcut programare la dentist. A doua zi după-masă urma să mă prezint la dentist pentru tratament. Fie că vroiam sau nu vroiam, programarea era făcută, așa încât se părea că nu mai am altă alternativă. Și totuși... atunci mi-am amintit de Sfântul Efrem cel Nou. Deși îl aveam în cameră, mereu lângă mine, doar atunci mi-am amintit de uleiul adus de o prietenă de la racla Sfântului Efrem cel Nou. M-am dus glonț la icoana Sfântului și m-am rugat, nu mult, dar probabil că mai strigător decât de obicei, ca omul care nu mai are altă scăpare decât la Dumnezeu și la Sfântul Efrem cel Nou. Apoi mi-am masat obrazul cu ulei. Și în timp ce mă masam, obrazul mi s-a încălzit și, încet-încet, durerea a dispărut. Nu-mi venea să cred. Urlam de bucurie în sufletul meu. Mă pipăiam și nu îmi venea să cred că nu mă mai doare. Ca să mă asigur și mai mult, m-am dus la oglindă să văd ce se schimbase. Nu se vedeau prea multe, dar am simțit, apăsându-mi gingia, cum o dâră de puroi a ieșit de acolo. Minunat! Scăpasem de puroi. Săltăm în tăcere, mută de bucurie. Îmi era teamă că, lăudându-mă cu glas tare că nu mai am nimic și că nu mă mai doare, puroiul va reveni și odată cu el, durerea. Așa că, fiind noapte, fără prea multe ezitări, m-am culcat cu gândul la Sfântul Efrem cel Nou și la minunea care se făcuse cu mine. Somnul meu nu a fost liniștit în noaptea aceea. Cred că, din pricina neîncrederii mele, rămăsesem cu încordarea și temerea că s-ar putea ca a doua zi s-o iau de la de la capăt. Însă nu a fost așa. Durerea nu mi-a mai revenit. Și, slavă lui Dumnezeu, când m-am prezentat la dentist, acesta mi-a zis că venisem cam târziu pentru tratament, căci puroiul ieșise cumva la suprafață, așa că nu-i mai rămăsese decât să-mi facă o incizie pentru ca puroiul să iasă tot, o incizie pe care să o mențin deschisă cât mai mult timp, frecându-mi locul cu sare. Și așa am făcut. Mă frecam cu sare și, deși s-a mai format puroi în următoarele zile, când începea să mă doară un pic, masam cu sare și puroiul ieșea. Așa, în scurt timp, gingia mea s-a vindecat, slavă lui Dumnezeu. Nădăjduiesc să nu uit acea noapte niciodată, căci Sfântul Efrem cel Nou mi-a fost grabnic ajutor și cu încredințare mărturisesc că este grabnic ajutor. E îndeajuns un gând sau un cuvânt și

ajutorul vine fără întârziere. Mulțumesc lui Dumnezeu și Sfântului Efrem cel Nou pentru tot ajutorul și purtarea de grija cea din toată vremea.

Adriana C., 22 aprilie 2013

99. O pace adâncă – ajutor și biruință

În vara anului 2012, am citit cartea cu noile minuni ale Sfântului Efrem (*Mărturii ale minunilor săvârșite în zilele noastre*) și acatistul său. Mi-am dorit mult ca Sfântul să mă ajute și pe mine, așa cum am citit că i-a ajutat și pe cei care au dat mărturiile. Și așa a fost.

În perioada când am citit acatistul, am avut o pace adâncă, iar sindromul colonului iritabil pe care îl am s-a atenuat pentru o scurtă perioadă. Tot în perioada când citeam acatistul, m-am întâlnit cu un coleg de la anteriorul loc de muncă și acesta mi-a propus să revin (fapt care m-a bucurat mult, deși nu m-am întors).

Într-o zi, mama mi-a ascuns trei cărți duhovnicești, printre care era și cea cu Sfântul Efrem. Deși am insistat să mi le dea, nu a vrut, pe considerentul că doar „cărți religioase” citesc. L-am rugat pe Sfântul Efrem să mă ajute să găsesc locul în care mama mi-a ascuns cărțile și, spre surpriza mea, din cele trei cărți ascunse, am găsit doar cartea cu Sfântul Efrem. Era chiar pe scria (dulăpior), aproape, la vedere.

Au fost și situații mai puțin importante în care l-am rugat pe Sfânt să mă ajute, așa cum ar fi deschisul unei uși blocate și așa mai departe. Cu siguranță că mai sunt

și multe încă neconștientizate. Sfântul Efrem m-a ajutat mult și în relația cu prietenul meu.

Chiar dacă acestea nu sunt minuni care să te uluiască, pentru mine au avut o importanță mare.

A. C., Cluj-Napoca, 14 aprilie 2013

100. Să dăruim din puținul nostru – vindecare, ajutor la angajare

Scriu cu emoție și multă bucurie în suflet despre cum a lucrat Domnul milei prin mijlocirile „sfinților mei dragi”, cum îi numesc eu în rugăciune, printre care se numără Sfântul Efrem cel Nou, Sfântul Nectarie, Sfântul Ioan Rusul, Sfântul Spiridon și, bineînțeles, Maica Domnului și Sfânta muceniță Iuliana.

Mărturisesc că nu prea mă pricep la scris; de aceea, mă voi strădui să redau înșiruirea de minuni pe care sfinții le-au revărsat asupra mea și a familiei mele prin cuvinte simple. Dar, în primul rând, se cade să-i mulțumesc Sfântului Efrem cel Nou pentru că mi-a îngăduit să pot transmite și eu mărturia mea.

După vacanța de Crăciun, urma să încep serviciul pe 3 ianuarie. În noaptea de 2 ianuarie, pe când era trecut de ora 2, mă trezesc brusc cu dureri abdominale puternice.

Gândindu-mă că acestea vor dura câteva ore, că voi adormi spre dimineață și voi întârzia din nou la serviciu, îl chem în ajutor pe Sfântul Efrem cel Nou. Durerea a încetat imediat. I-am mulțumit Sfântului și am adormit.

Surpriza cea mare a fost când șefa mea a venit la serviciu abia după ce am ajuns eu. A intrat veselă și mi-a dăruit o bomboană, zicându-mi: „Uite, de la Sfântul Efrem cel Nou”. Atunci eu o întreb mirată: „De ce?”, iar ea mă lămurește că în ziua de 3 ianuarie, Sfânta Liturghie s-a ținut în cinstea Sântului Efrem cel Nou, căci atunci se prăznuiește aflarea sfintelor sale moaște. M-am bucurat mult în inima mea. Îmi venea să țopăi de fericire, pentru că așa mă manifest eu când am o bucurie, dar am tăcut și am mărturisit abia mai târziu că îl chemasem în ajutor în aceeași zi. Unii ar zice că sunt basme sau simple coincidențe, însă eu știu că așa a fost cu adevărat.

Anul 2012 a fost un an greu pentru mine, culminând cu moartea năprasnică a mamei mele. Eram tulburată și tristă, dar încercam să mă adun, să citesc acatistul Sfântului Efrem cel Nou și al Sfântului Nectarie și Paraclisul Maicii Domnului. Mă rugam mereu, cu rugăciuni scurte, chiar și pe stradă. Într-o noapte, l-am visat, i-am văzut doar chipul și am spus numai atât: „Părinte, copiii mei!”. De atunci, îl chem mereu în ajutor.

De curând, Sfântul ne-a făcut o altă bucurie, mijlocind la Bunul Dumnezeu pentru noi. Fiica mea, studentă în anul întâi, căuta ceva de lucru cu jumătate de normă și mă rugam mereu să o ajute să găsească ceva care să-i permită să îndeplinească școala cu munca. A găsit exact ce își dorea, în plina criză economică! Bucuria ne-a fost mare și nu avem cuvinte să-i mulțumim Sfântului pentru ajutor, dar, după cum spune un părinte, noi trebuie să-I mulțumim Domnului nostru Iisus Hristos nu numai prin cuvinte, ci mai ales prin fapte. Să dăruim din puținul nostru și altora care au nevoie de sprijin sau de afecțiunea noastră. Îl consider pe Sfântul Efrem cel Nou ocrotitorul familiei mele.

Vă mulțumesc că mi-ați dat prilejul să împărtășesc mărturisirea mea. Poate nu este ceva spectaculos, dar pentru mine este un dar foarte mare.

Minunat este Domnul nostru Iisus Hristos întru Sfinții Săi!

C. A., Cluj-Napoca, 14 aprilie 2013

101. Cea mai mare comoară – vindecări, repararea computerului

Mă minunez zilnic de ajutorul pe care ni-l oferă sfinții, numai la un gând, la o rugă zisă așa, în pat, pe drum sau la muncă. Astăzi, 11 aprilie 2013, Sfântul Efrem mi-a venit în ajutor. Îl cunosc de câțiva ani din cărțile despre viața și minunile lui și am fost la Mănăstirea sa, în Nea Makri. De ieri, am început să citesc noua carte cu minunile acestui Sfânt minunat - *Mărturii ale minunilor săvârșite în zilele noastre*. Mărturisesc că nu simțeam evlavia aceea arzătoare, acea dragoste duhovnicească care te stăpânește când citești minunile sfinților și îmi era pur și simplu milă de sufletul meu păcătos și împietrit... mai ales pentru că e un Sfânt drag mie și întregii familii. Astăzi, citind noile mărturii despre minunile Sfântului Efrem și văzând evlavia adevărată a atâtor oameni, m-am rugat Sfântului să mă învrednicească și pe mine, roaba sa, de această evlavie și să mă scape de durerea de cap care de câteva zile făcea ca totul să se învârtă în jurul meu. Doream să-l port în adâncul inimii, alături de Bunicuțul meu cel drag - Sfântul Nectarie. O, Sfinte Efrem, cât de grabnic ne auzi! Îndată ce m-am rugat ție, durerea de cap a dispărut, am scăpat de amețeală și casa nu se mai învârte în jurul meu. Citesc din mărturiile minunilor sale și inima mea e plină de evlavie, iar lacrimile îmi curg din ochi. Dintr-o dată, Sfântul îmi este atât de drag!

Îți mulțumesc, preabunule și dragule Părinte Efrem, că m-ai ascultat! Aveam mare nevoie de această împlânzire a sufletului meu. Parcă m-am trezit dintr-un vis urât, dintr-o stare de leneveală și nepăsare ucigătoare. Îți mulțumesc, Sfinte drag, că nu mă lași! E de ajuns să îți rostesc numele și tu mă și ajuți!

Cu adevărat, Sfinții sunt cea mai mare comoară pe care ne-a dăruit-o Dumnezeu!

Ceea ce mi s-a întâmplat sâmbătă - 13 aprilie 2013 - dovedește încă o dată că ajutorul sfinților nu trebuie ascuns, iar cea mai bună formă de mulțumire pentru darul primit este să mărturisim și altora minunile din viața noastră.

Pe la amiază, după ce mi-am culcat fetița de un an și șapte luni, stăteam în cumpănă, ce să fac: să mă uit la o emisiune la televizor sau să termin de citit cartea cu noile mărturii despre minunile Sfântului Efrem? Am ales ca timp de o oră să mă uit la o emisiune și în cealaltă oră să termin de citit cartea. După ce m-am uitat la televizor, când am luat cartea să citesc, m-am uitat la imaginea de pe copertă și mi s-a părut că Sfântul se uită urât la mine, iar în minte mi-a venit o întrebare, pe care i-am și adresat-o: „De ce te uiți așa strâmb la mine?”. Bineînțeles că în secunda următoare îmi părea nespus de rău pentru ceea ce am zis. Cum eu, un om păcătos, am putut să-i spun Sfântului Efrem asemenea cuvinte? Mi-a părut foarte rău... și acum îmi pare rău. L-am rugat din suflet să mă ierte.

După ce am citit din carte, m-am dus la treburile casei și voiam să fac niște sarmale. Adevărul este că nu îmi prea ies sarmalele de post așa cum vedeam la alte gospodine. Așa că, recunosc, m-am rugat Sfântului să mă ajute să iasă bune, arătându-mi astfel că m-a iertat pentru gândul de mai devreme. Și da, sarmalele au ieșit delicioase, încât întreaga familie s-a minunat cât au fost de bune. Pentru mine, aceasta a fost ca un semn că Sfântul mi-a trecut cu vederea întrebarea ticăloasă. Mă gândeam că nu o să mai spun nimănui despre acel gând, pentru că va râde lumea și va zice că pun în seama minunilor fiecare „chichiță”. Însă ceea ce a urmat seara m-a făcut să înțeleg că nu e tocmai o „chichiță” și că trebuie să spunem tot ce se întâmplă, oricât de mic ar părea, iar Sfântul Efrem știe mai bine decât noi cum să lucreze în sufletele altora prin slabele noastre cuvinte. Așadar, pe la miezul nopții, m-a luat o durere de stomac cum rar am mai avut... parcă cineva înfîgea un cuțit în el. Atunci m-am gândit la Sfântul Efrem și la ajutorul pe care l-a dat atâtor oameni pe care îi durea stomacul și l-am rugat să-mi ajute, făgăduind că o să scriu despre întâmplarea relatată. În câteva secunde, pur și simplu nu

am mai avut nimic! M-am culcat mulțumind Sfântului Efrem, dar în mintea mea iar a venit gândul că nu este potrivit să scriu despre o întâmplare atât de banală. După vreo două ore, iar au început durerile de stomac, de o intensitate și mai mare... Îmi venea să vomit. Atunci am strigat în sufletul meu: „Ajută-mă, Sfinte, și promit să scriu!”. Și de data aceasta durerea cumplită și starea de vomă au trecut în câteva secunde. Acest fapt m-a determinat să scriu mărturia de față. A doua zi, am avut și alte împiedicări de gând care au amânat relatarea mea. Astăzi, luni - 15 aprilie 2013 - dis de dimineață, când toți copilașii dorm, scriu aceste lucruri, ca nu cumva să se ivească și alte piedici.

Trebuie să mai spun că ieri s-a stricat un calculator, pe care nu mai reușeam să-l pornim. Iarăși mi-am amintit de ajutorul Sfântului în ale calculatoarelor și am făcut și eu semnul Crucii peste calculator și l-am rugat să facă ceva, măcar să se deschidă și, când soțul a încercat să-l deschidă, a reușit și a aflat și care e problema. La mine nu se deschidea deloc și am încercat de câteva ori... Nu conțenesc să mă minunez de ajutorul Sfinților... atât de ușor ne ajută, numai să-i chemăm din inimă! Le mulțumesc din suflet pentru tot! Slavă lui Dumnezeu pentru Sfinții Săi!

Alina D., 11-15 aprilie 2013

102. Leac pentru stres - vindecare

În general, nu sunt o persoană emotivă, sau dacă mă trec fiori de îngrijorare, reușesc să mă stăpânesc destul de bine și nu se prea observă ușor în exterior, ori cu atât mai puțin mi se întâmplă să am manifestări fizice. Însă ceea ce vreau să spun acum este legat de o întâmplare care m-a depășit.

În urmă cu o săptămână, am avut o discuție cu un bun prieten, care a trebuit să mă anunțe că a fost diagnosticat ca având cancer limfatic. Deși el mi-a spus-o cu zâmbetul pe buze și nici eu nu m-am îngrijorat atunci foarte tare, nădăjduind în mila și ajutorul lui Dumnezeu, fără să vreau, am început să tremur oarecum și a început să mă doară stomacul, ca și cum ceva mă strângea pe dinăuntru.

Astfel, de fiecare dată când mă gândeam la această situație, mă apuca durerea de stomac și asta timp de câteva zile la rând. La început, mi se părea că e bine să am și eu măcar aceasta mică durere, căci astfel pot să sufăr alături de prietenul bolnav. Dar, după câteva zile, mi-am dat seama că mă împiedică de la treburile obișnuite și ceilalți au început să observe că ceva nu e în regulă cu mine. Atunci mi-am zis că e mai bine să fiu sănătoasă și că-i pot fi mai de folos așa... doar că de durere nu puteam scăpa. Am încercat să îmi pun în minte toate gândurile bune și să îmi spun că băiatul va fi cum se poate mai bine, dar durerea tot nu dispărea. După vreo patru zile, m-am întâlnit cu o prietenă care a adus puțin untdelemn luat de la icoana făcătoare de minuni a Sfântului Efrem care se găsește la Sihăstria Rarăului. Avea o mireasmă deosebită, foarte frumoasă. Ea ne-a uns pe toți cei prezenți pe frunte și pe mâini, iar eu, fără să-mi dau seama bine, dar cu nădejdea că acesta poate fi ajutorul de care am nevoie, i-am cerut să mă ungă și pe pânțele. Din mila Sfântului Efrem, durerea a cedat în acea seară!

Nădăjduiesc ca și boala prietenului nostru să dispară la fel de grabnic, prin mijlocirile Sfântului Efrem și ale Maicii Domnului, pe care atât de mult a cinstit-o în viața sa.

O. R., 15 aprilie 2013

103. Cel mai puternic antibiotic - vindecare

Mă îmbolnăvisem de două ori în iarna ce a trecut. Făcusem o formă de laringită și aveam febră foarte mare. În unele nopți, temperatura greu scădea sub 40 de grade și transpiram continuu. Timp de o săptămână, de abia am reușit să mă ridic de pe pat. Colegele mele de cameră m-au îngrijit foarte mult și, după un tratament cu antibiotice tari, m-am vindecat. Însă după două săptămâni de sănătate, boala a revenit. Se pare că aveam un virus ce nu plecase de tot în urma tratamentului.

Etapa a doua a bolii s-a manifestat diferit, în sensul că febra apărea doar noaptea, iar timp de 3 săptămâni mă trezeam încontinuu, trezind, evident și pe cei din jurul meu. Familia mea s-a impacientat destul de tare și a urmat și de data aceasta o serie de analize și tratamente, care m-au făcut într-un final bine. Doar că după alte două săptămâni, boala a început să dea iar semne de viață. Virusul se ascunsese bine.

După două nopți în care febra părea să se instaleze progresiv, ca și în nopțile trecute, am mers la duhovnicul meu și m-am plâns. Mi-era deja rușine să mai spun altora că iar sunt bolnavă: lipsisem și de la serviciu, iar ai mei se necăjeau mult. Părintele mi-a dat o sticluță cu undelemn de la Sfântul Efrem cel Nou. Era convins că o să mă ajute și,

spre uimirea mea, așa a și fost. În următoarele zile, nu au mai apărut nici febra, nici transpirațiile și sunt bine și astăzi. Deja am experiență și știu că de la sine nu se putea să îmi treacă. Pentru mine, a fost evidentă minunea Sfântului lui Dumnezeu.

Maria, 15 aprilie 2013

104. Producția de lapte

Noi avem o fermă cu vaci de lapte, dar producția zilnică de lapte pe care o obțineam nu era grozavă. Am început să ne rugăm Sfântului Efrem cel Nou și, după două săptămâni, am constatat o creștere a producției zilnice de lapte cu 20 de litri. Poate părea banal, dar noi ne susținem financiar din ceea ce realizăm pe lapte. Slavă lui Dumnezeu pentru toate!

Îți mulțumim, Sfinte Efrem, că ai ascultat cererea noastră!

M., 15 aprilie 2013

105. Găsirea unui soț de pomenirea Sfântului Efrem

Prietenia sinceră este cu adevărat un dar care nu poate fi prețuit. Doar cel care nu s-a bucurat de o prietenie adevărată, nu cunoaște bucuria împărtășirii frumuseții și a durerii, ușurarea întristării, bogăția mângâierilor care vin prin sufletul prietenului. Valoarea unei îmbrățișări cu adevărat sincere.

Mă durea tristețea prietenei mele. Își dorea mult să se căsătorească, să afle un om de încredere cu care să împărtășească viața cea de aici. Și mi-am amintit de cuvântul Mântuitorului Care ne spune că dacă ne vom uni doi sau trei în numele Lui și vom cere ceva Tatălui nostru, vom dobândi cererea noastră, dacă va fi spre folos. Și mi-am amintit cum Părintele Porfirie își dădea întâlniri în rugăciune cu ucenicii săi. Se rugau pentru o dorință la aceeași oră a serii. Așa că i-am spus copilărește prietenei mele: „Hai să ne rugăm împreună pentru dorința ta, să cerem mijlocirea Maicii Domnului și a Sfântului Apostol Simon Zilotul - mirele din Cana Galileii. Dacă există mire pământesc pentru tine, îl vei întâlni într-o zi. Dacă nu, nu. Dar să nu te întristezi dacă nu va fi”. Și am început să ne trimitem gândurile seară de seară către Domnul. E minunată această unire de gând. Bucuria acestei uniri era deja o mare împlinire. Dar împlinirea a fost și mai mare.

În luna iunie, prietena mea a primit un telefon: un tânăr a sunat-o și a rugat-o să se vadă. I-a spus că are numărul ei de telefon de la duhovnicul lui, care o cunoștea pe prietena mea. S-au cunoscut. Toate au fost în armonie. La o vreme, a venit dorința de a stabili data nunții.

Au stabilit-o pentru prima sâmbătă din luna mai, deoarece doar atunci au găsit liber restaurantul la care voiau să sărbătorească. Și s-au uitat în calendar. Era 5 mai, ziua de pomenire a Sfântului Efrem! Prietena mea a rămas uimită. Pentru că știa că Sfântul Efrem e ocrotitorul și făcătorul de minuni al familiei mele. Astfel, s-au căsătorit

de ziua Sfântului Efrem și l-au ales ocrotitor. Mi-a mărturisit de curând că îl simt foarte aproape de ei pe Sfântul Efrem.

Iată, era și este mire pământesc pentru prietena mea. Mulțumim Maicii Domnului, Sfântului Simon Zilotul și Sfântului Efrem pentru mijlocirile lor, rugându-ne ca pururea să apere familiile și prietenia noastră.

V.N., 16 aprilie

106. O împletire de minuni – ajutor la spovedit și împărtășit

Pentru un credincios, viața e o împletire de minuni. Doar orbirea noastră nu e în stare să le sesizeze pe toate. Cea mai mare minune este atunci când ne vedem păcatele și le lăsăm...

Am un băiat (fiu) care e departe de mine acum și care nu prea vroia să meargă cu mine la biserică atunci când eram împreună. Ei bine, în ianuarie a rânduit Dumnezeu așa că a venit la mine pentru trei zile. Eu l-am rugat să vină cu mine până la mănăstirea unde se află părintele meu duhovnic (mănăstire care poartă hramul Înălțarea Sfintei Cruci), vrând să mă spovedesc, iar el doar să vină cu mine, fără alte pretenții. Spre marea mea mirare, a acceptat. Până în ultima clipă, mă tot gândeam să renunț, îmi tot zugrăveam în minte că fiul meu va avea reacție negativă, că nu se va simți bine acolo, dar tot până în ultima clipă, un glas interior îmi zicea să nu renunț, să cred în Dumnezeu și în ajutorul Lui.

Am ajuns la Sfânta Mănăstire și seara, când să intru la părintele, numai ce au apărut încă trei tineri, care, tot așa, nu mergeau la biserică de obicei și lucrau prin străinătate, dar acum se nimeriseră în România și auziseră de părintele. Și dintr-o dată, fără să știu cum s-a întâmplat, am intrat toți cinci în camera unde se aflau părintele și maica stareță, adică cei trei tineri, fiul meu și eu. Părintele le-a vorbit puțin, le-a explicat că dacă se spovedesc vor primi mai întâi un canon pe care trebuie să îl îndeplinească și apoi i-a întrebat dacă mai vor să se spovedească. Doi dintre ei au vrut, unul nu, iar când a ajuns la F., băiatul meu, a vrut și el!... (Până la urmă, prin rugăciunea maicii starețe și a părintelui, s-a spovedit și băiatul acela care nu voise mai întâi, speriat de responsabilitate). Părintele i-a oprit apoi pe toți patru și le-a explicat mai multe despre spovedanie... Toate măicuțele mă întrebau între timp cine sunt cei trei tineri, crezând că am venit împreună, că îi cunoșteam, dar eu nici gând să îi cunosc...

În final, F. s-a spovedit, iar a doua zi, vineri, zi aliturgică, înainte de Botezul Domnului, s-a împărtășit după slujba ținută în loc de Sfânta Liturghie.

După câțva timp, tot stăteam și mă gândeam ce minune a făcut Domnul atunci și m-am uitat în calendar să văd ce zi fusese aceea. Și atunci am văzut că fusese 3 ianuarie; în amănuntul meu, uitasem că în 3 ianuarie era sărbătorit Sfântul Efrem... Atunci am înțeles cine se rugase pentru el și pentru mine în fața lui Dumnezeu: Sfântul Efrem...

C.I., 16 aprilie 2013

107. Mulțime de minuni

Scriu această mărturie pentru a-i mulțumi Sfântului Efrem pentru tot ajutorul și toată bucuria și binecuvântarea ce le-a adus în viața noastră.

Aveam de rezolvat o problemă și, din pricina responsabilităților pe care le aveam în familie, îmi era mult mai ușor să rezolv această problemă telefonic. Cu toate că am sunat de multe ori, parcă toate lucrurile se împotriveau și nu puteam rezolva respectiva problemă. Atunci am făcut o rugăciune scurtă către Sfântul Efrem și îndată am sunat iarăși. Mi s-a răspuns imediat la apel și, spre marea mea uimire, problema tergiversată s-a rezolvat pe loc. Pur și simplu nu mi-a venit să cred. Așa lucrează Sfântul Efrem! De nenumărate ori l-am rugat pe Sfântul Efrem în felurite necazuri mari și mici, și dânsul a ajutat întregii noastre familii.

Cunosc o femeie credincioasă care, fiind bolnavă de cancer, s-a rugat Sfântului Efrem pentru vindecare. Când și-a repetat analizele - la începutul anului 2013 -, acestea au ieșit bune, încât și medicul s-a minunat de aceste rezultate. Ea are multă recunoștință către Sfântul Efrem și urmează să ajungă la Mănăstirea de la Nea Makri pentru a se închina sfintelor lui moaște. Voi mai scrie câteva lucruri adevărate pe care le-am aflat de la oameni apropiați, care au cunoscut puterea rugăciunilor către Sfântul Efrem.

O tânără credincioasă îi mulțumește Sfântului Efrem cel Nou că în urma rugăciunilor făcute către el a izbăvit-o de stres și de toată vrăjmășia de la locul de muncă.

O altă persoană, fiind în căutarea unui loc de muncă, s-a rugat Sfântului Efrem vreme de 40 de zile. Prin rânduiala Sfântului Efrem, după 20 de zile i-a fost

rânduit să-i întâlnească pe acei oameni care au angajat-o. În semn de mulțumire, a încheiat rânduiala celor 40 de zile de rugăciuni către Sfântul Efrem.

O altă credincioasă s-a rugat pentru binecuvântarea și sănătatea familiei, iar Sfântul Efrem i-a binecuvântat cu pace, înțelegere și spor în toate. Evlavia acestei familii către Sfântul Efrem a rămas în continuare, dânsul fiind pomenit la orice nevoie și necaz și la toate rugăciunile.

O bunică s-a rugat pentru nepoțica ei, Anamaria, să nu-și mai roadă unghiile. Pentru rugăciunile Sfântului Efrem, Dumnezeu a rânduit ca această copilă să se îndrepte.

Trebuie să mai spun că am fost foarte impresionată de viața și minunile Sfântului Efrem și m-am străduit să-l fac cunoscut cât mai multor oameni. Cei mai mulți dintre ei mi-au mărturisit că rugăciunile lor către Sfântul Efrem au dat roade și au adus multă bucurie și binecuvântare.

Sunt încredințată că toți cei care dau mărturie despre minunile Sfântului Efrem au binecuvântarea lui Dumnezeu!

Îți mulțumim, Sfinte Efrem cel Nou, că ești atât de bun cu noi! Te rugăm, luminează-ne pe toți cei care am fost ajutați de tine să dăm mărturie despre minunile tale, ca să fie de ajutor cât mai multor oameni!

o bunică, 17 aprilie 2013, Cluj-Napoca

108. Criza de tetanie

De mai mulți ani făceam crize de tetanie [tetania este o stare patologică constând în accese de contracții musculare spasmodice ale membrelor și ale trunchiului, ca urmare a unor boli, a insuficienței calciului în organism sau a unor stări fizice excepționale], boală datorată unor tulburări ale metabolismului calciului și caracterizată prin contracții musculare localizate, în general, la extremități.

O astfel de criză s-a petrecut și în luna mai a anului 2012, într-o seară, înainte de culcare. Știam ce avea să urmeze: tremuram toată, îmi clănțăneau dinții în gură, nu aveam putere în mâini și în picioare, îmi amorțeau mâinile. M-am rugat Sfântului Efrem cel Nou cu cuvintele mele, m-am liniștit și am adormit. De atunci, n-am mai făcut astfel de crize, lucru pentru care îi mulțumesc din suflet Sfântului Efrem!

Mulțumesc lui Dumnezeu, Maicii Domnului, Sfântului Efrem cel Nou și tuturor sfinților pentru ajutorul din această împrejurare și pentru multe altele pe care le-am primit.

M. M., 17 aprilie 2013

109. Puterea îmbrățișării sale

Cu câțiva ani în urmă, am primit în dar o carte cu viața și minunile Sfântului Efrem. Am citit-o într-un moment de criză sufletească și am primit multă mângâiere și întărire prin ea sau, mai bine zis, prin rugăciunile Sfântului Efrem care știa despre durerile și neputințele mele cu mult înainte să aflu eu de existența lui.

Odată cu trecerea timpului, m-am apropiat din ce în ce mai mult de Sfântul Efrem, mi-am deschis inima către dânsul și l-am primit cu tot sufletul. Aș vrea să pot spune cât îmi este de drag și, mai ales, câtă dragoste am primit de la el, dar simt că acestea sunt lucruri care nu încap în cuvintele omenești. Prin urmare, dacă aș încerca acum să descriu dragostea și purtarea de grijă a Sfântului Efrem, dar și pedagogia lui sfântă, cred că n-aș reuși decât să mă împotmolesc în propriile mele cuvinte.

Pe măsură ce îl simțeam pe Sfântul Efrem tot mai aproape de mine, ajungeam să cunosc, din mărturiile minunilor sale, că este nespus de aproape de întreaga făptură omenească. Lucrul acesta mă bucura nespus. Dar totodată creștea și dorința mea de a-l cunoaște, așa cum își dorește omul să cunoască un prieten drag. Îmi doream să mă apropii de el și mai mult.

Când am aflat că mi se oferă ocazia să ajung în Grecia, la Mănăstirea Sfântului Efrem, am primit-o ca pe o mare binecuvântare. Nădăjduiam de multă vreme să ajung să mă închin la sfintele sale moaște, dar așteptam această întâlnire cu o oarecare temere. E ca și cum te-ai întâlni pentru întâia oară cu cineva la care ții nespus de mult și care știi că te iubește precum nimeni altul, dar pe care nu l-ai văzut niciodată până atunci.

Când am pornit la drum, am aflat de la organizatorii pelerinajului că nu vom putea să stăm la Mănăstirea Sfântului Efrem decât o jumătate de zi. M-am mâhnit puțin. Pentru mine, nici chiar o zi nu ar fi fost îndeajuns. Dar nu aveam ce să fac.

După ce am ajuns în Grecia, așteptam cu nerăbdare ziua în care urma să mergem la Sfântul Efrem. Când ziua aceea a venit, nădăjduiam că vom ajunge cât mai repede la Nea Makri. Dar lucrul acesta nu s-a întâmplat. După ce am fost să vizităm mănăstirea unui alt Sfânt Părinte, au apărut pe traseu și alte obiective, care ne-au răpit mult din timp. La un moment dat, ne-am și rătăcit și am mers mai mult de jumătate de oră pe un drum greșit. Astfel, eu ajunsesem la capătul răbdării și eram gata să explodez de mânie. Așteptarea întâlnirii cu moaștele Sfântului meu drag era prelungită insuportabil de mult și din motive care mie mi se păreau a fi de-a dreptul ridicole. Dar cine știe de ce a rânduit Dumnezeu să se întâmple astfel?

În cele din urmă, am ajuns la Mănăstirea Bunevestiri din Nea Makri abia spre seară, pe la 18:30 și ni s-a îngăduit să rămânem acolo doar până la 20:00, când se închidea mănăstirea pentru pelerini. Eram foarte obosită, sleită de puteri, cu mintea împrăștiată, și puțin tristă. Dar după ce am intrat în biserica în care se găsesc mormântul Sfântului și sfintele sale moaște, s-au revărsat în sufletul meu liniștea și pacea. Stăteam ghemuită într-un colț mai ferit de privirile oamenilor și încercam să conștientizez că am ajuns cu adevărat acasă la Sfântul Efrem, acolo unde a fost locuința sa pământească și unde a viețuit el, ostenindu-se cu frații lui întru Hristos, acolo unde a fost prins de turci și schingiuit vreme de 9 luni, acolo unde duhul său dăinuiește de sute de ani și unde s-au săvârșit minuni nenumărate. Încercam să-mi țin mintea la aceste lucruri, dar simțeam că sufletul meu căuta altceva. Nu puteam înțelege ce anume așteptam, după ce tânjea inima mea, din ce pricină simțeam o neîmplinire dureroasă. Eram acolo - ce putea fi mai mult decât atât? Dar totuși, ceva îmi lipsea nespus de mult. Când s-a făcut ora opt și afară s-a înnoptat, a trebuit să plecăm. Mă întrista mult acest lucru, dar nu aveam de ales. Încetul cu încetul, biserica s-a golit. A rămas doar o doamnă care se îngrijea să șteargă icoanele Sfântului și racla lui, dar simțeam că este foarte binevoitoare și nu intenționează să mă scoată afară. M-am bucurat nespus de mult de această intimitate pe care mi-o oferise Dumnezeu pentru câteva minute.

Însă, în cele din urmă, am auzit prin geamurile deschise că organizatoarea anunța plecarea către autocar. Atunci am sărit în picioare și, fără să stau prea mult să chibzuiesc dacă este un gest împotrivit sau nu, am alergat la racla cu moaștele Sfântului Efrem și, căzând în genunchi, am îmbrățișat-o, așa, pe cât am putut-o eu cuprinde, cu toată puterea dragostei mele omenești și-a dorului care se tănuia în sufletul meu de atâta vreme. În clipa aceea, l-am îmbrățișat pe Sfântul Efrem și am simțit îmbrățișarea sa atât de limpede și de neîndoielnic, încât sunt sigură că nici un fel de îmbrățișare trupească n-ar fi putut să-mi aducă atâta mângâiere. Am simțit-o în cel mai adânc și mai însingurat colțișor al inimii mele, în cea mai tănuită cămară a sufletului meu, acolo unde numai dragostea dumnezeiască poate să pătrundă.

Când am auzit de afară ultima strigare, m-am ridicat și am plecat spre autocar. Acum puteam pleca foarte liniștită și fără acel zbucium al regretelor care mă cuprinsese iarăși atunci când aflasem că venise ora plecării. Acum „pluteam” prin văzduh de bucurie și simțeam o pace negrăită și o dorință nestăvilită de a le dăruii tuturor dragoste și mângâiere. Acea pace și bucurie m-au însoțit neîncetat și după ce ne-am depărtat de Nea Makri.

În drum spre Atena, am mai înțeles un lucru. Am priceput că, de fapt, eu pentru acea îmbrățișare îmi dorisem atât de mult să ajung în Grecia, la Mănăstirea Sfântului, deși nu conștientizasem niciodată până atunci acest adevăr. Dar uite că Sfântul Efrem a știut. El a știut ceea ce eu nici nu bănuiam. El mi-a oferit prilejul să descopăr ce-mi lipsea, dar într-un chip atât de subtil și delicat! El mi-a plinit lipsa și mi-a umplut golul cu o nemărginită dragoste și blândețe...

Simt și acum puterea îmbrățișării sale de fiecare dată când îmi îndrept gândul către el, dorind să-i împărtășesc durerea sau bucuria mea. Și ce poate fi mai mult decât îmbrățișarea unui prieten adevărat? Poate doar îmbrățișarea lui Dumnezeu.

I. S. E., 18 aprilie 2013

110. Vindecare de anemie

Începând cu luna septembrie a anului 2012, nu am mai luat fierul pe care-l luam de șase luni pentru vindecarea anemiei. Am citit din cartea cu minunile Sfântului Mare Mucenic Efrem cel Nou, m-a impresionat profund și, cu lacrimi în ochi, m-am rugat și eu Sfântului să mă vindece de această boală, iar în schimb, eu îi voi da lui acei bani pe care îi cheltuiam lunar pe fier. Așa am făcut timp de șase luni, dând la Biserică acei bănuți (22 de lei pe lună) și nădăjduind în mila lui Dumnezeu că mă va tămădui și pe mine pentru rugăciunile Sfântului Său Efrem.

După cele șase luni, mi-am repetat analizele. Acestea n-au ieșit bune. Nu erau foarte rele, dar nu se încadrau în valorile normale. Atunci am mers la Părintele duhovnic, i-am povestit tot ce s-a întâmplat și l-am rugat să-mi spună de ce nu mi-a ajutat și mie Sfântul Efrem, precum a făcut-o cu mulți alții. Părintele, smerit, mi-a răspuns că nu știe, că sunt tainele lui Dumnezeu, dar că nu crede că Sfântul nu m-a ascultat, că poate mai târziu va ridica Dumnezeu și de la mine ispita aceasta, și mi-a dat încă două cărți cu viața și minunile Sfântului Efrem.

A doua zi, duminică dimineață, înainte de a merge la biserică, am citit puțin din una dintre cărțile primite și m-am gândit că iar nu mă voi simți bine la biserică, așa cum mi se întâmplase în ultimele duminici (stare de leșin, nevoia de a sta jos, somnolență), dar nu s-a întâmplat așa; am stat la toată slujba în picioare și nu mi-a venit rău nici un moment, m-am împărtășit și imediat mi-a venit să plâng, fiind înduioșată de bunătatea lui Dumnezeu.

A doua zi era Bunavestire. Înainte de a merge la biserică, am citit iarăși din cartea Sfântului Efrem și am citit cât am putut de mult din Canonul de Împărtășanie. Eram foarte impresionată și am plâns. La Sfânta Liturghie, iarăși am rezistat cu bine și m-am împărtășit.

A doua zi, am mers la Clinica de Hematologie și am repetat analizele pentru sânge. De data aceasta, analizele au ieșit bune. Nu se vedea decât o foarte ușoară anemie, după cum mi-a spus doctorița. Nu mi-a venit să cred, nu știam cum să-i mulțumesc Sfântului Efrem și lui Dumnezeu. Doctorița mi-a zis că, probabil, analizele făcute cu o săptămână înainte ieșiseră mai rele din cauza antidepresivelor pe care luasem și pe care tocmai le terminasem. Asta m-a bucurat enorm, pentru că acest lucru însemna că Sfântul meu drag, Efrem, mă ascultase de mai înainte și doar acele pastile îmi modificau valorile analizelor.

Ce-aș mai putea adăuga? Mă simt ca un om nou, zilele acestea nici depresia nu m-a mai stăpânit. Nu am cuvinte să-mi exprim bucuria și mulțumirea. Slăvit fie Dumnezeu întru Sfinții Lui!

D., 17 aprilie 2013, Cluj-Napoca

111. Nu știam că sunt atât de vii – vindecare, ajutor la servicii

Cu ceva timp în urmă, am avut un vis foarte real: se făcea că sunt într-o biserică mare, la o oră târzie; știam că urma să mă închin unor sfinte moaște care se aflau într-o aripă a bisericii în care, în acel moment, nu era nici o persoană, majoritatea oamenilor aflându-se în fața altarului. Încă înainte de a ajunge eu la racla respectivă, Sfântul aflat acolo s-a ridicat în picioare: era tânăr, brunet, slab, cu barbă și ochi negri, îmbrăcat într-o rasă neagră. Uimirea m-a ținut locului, însă el a început îndată să vorbească (de fapt nu cu cuvinte, ci cu gând), spunându-mi: „Doar nu credeai că Sfinții sunt morți?”. I-am răspuns, tot în gând, că nici nu știam că sunt atât de vii. Am făcut un pas în lateral, voind să dau de știre despre el și oamenilor aflați în biserică, dar cum încheiam de făcut pasul, cum se înapoia în raclă, luându-și înfățișarea obișnuită. Gestul s-a repetat de câteva ori. I-am spus că oamenii vor să știe, mi-a confirmat că ei știu și atunci m-a cuprins așa o pace și o bucurie, încât n-am mai dorit nimic, am închis ochii și I-am mulțumit lui Dumnezeu pentru Sfinții Lui.

M-am trezit cu visul foarte clar în minte, dar n-am știut cine este Sfântul respectiv. Eu îl iubesc pe Sfântul Haralambie, dar acesta este bătrân, nu putea fi el. Am rămas cu gândul la acest Sfânt necunoscut. Apoi am trecut printr-o perioadă în care am rămas însărcinată, am aflat că testul Papanicolau a ieșit prost, am pierdut sarcina. Urma să fac alte analize - respectiv, biopsie.

Nașa nașei mele de cununie mi-a trimis atunci icoana Sfântului Efrem cel Nou, cartea cu minunile săvârșite de el, acatistul lui și ulei de la candela Sfântului Efrem adus de la mănăstirea unde se află el, amestecat cu ulei de la Sfântul Nectarie. Și atunci mi-am amintit de vis. Cred că Sfântul din vis a fost Sfântul Efrem și el a vrut să vină și la mine.

Am început să mă rog lui, șovăielnic la început... Nu știam că e atât de greu să te rogi pentru tine... și nu știam dacă să mă rog pentru vindecare sau e mai bine altfel. Părintele duhovnic însă mi-a zis: „Fată! Să te rogi pentru vindecare acum”.

Atunci când am făcut biopsia (a fost de fapt o extirpare a zonei suspecte de cancer din colul uterin) sau, mai bine zis, a doua zi, am simțit brusc că sunt vindecată - și am știut atunci că am avut ceva și că Sfântul Efrem m-a vindecat! Rezultatul biopsiei a fost bun - zona afectată a fost extirpată în întregime.

Au urmat o serie de situații dificile la servicii, situații în care m-am rugat Sfântului Efrem și s-au rezolvat - unele imediat, altele în timp relativ scurt (câteva zile). Într-o anumită situație (critică), clientul care mi-a cerut acel proiect m-a întrebat pe ce mă bazez atunci când vreau să acționez într-un anume fel, aparent illogic. Am afirmat că am încredere că lucrul acela se va rezolva favorabil nouă, tuturor celor implicați. Deși a părut pueril, răspunsul a fost acceptat pentru că situația era aproape disperată și următorul pas ar fi însemnat cheltuieli foarte mari pentru toate părțile implicate și apoi procese pentru împărțirea cheltuielilor. În următoarele 3 zile, au fost hopuri mari, dar toate au fost trecute într-un mod miraculos și proiectul s-a încheiat într-adevăr cu bine. Nici clientul, nici ceilalți implicați nu au putut găsi o explicație pentru ieșirea din situația gravă în care ne aflam. Doar eu știam - era Sfântul Efrem cel Nou!

O altă situație în care Sfântul ne-a ajutat a fost lichidarea unei firme din trecut - operațiune care se blocase, pur și simplu, de luni de zile și nu se știa din ce motiv nu continua în nici un fel. L-am rugat din nou pe Sfântul Efrem să ne ajute și, pentru că îmi era rușine să îl rog mereu câte ceva, am zis că pun și eu umărul la rugăciune printr-un mic sacrificiu (e un cuvânt mare, dar nu găsesc altul), respectiv că, timp de 7 săptămâni, în zilele de miercuri și vineri, nu voi mânca nimic până la ora 13. Cred că stârnește zâmbete

acest așa-zis ajutor dar, în general, mă doare capul și am o stare de neputință fizică, de „sfârșeală”, cum zice mama mea, dacă nu mănânc. Au trecut cele 7 săptămâni. Așa, în ultima zi de vineri ne-am mutat sediul firmei, am cărat mobilier, am împachetat și am despachetat, a fost o zi mai grea decât de obicei. La ora 12:40 ne-am așezat toți la masă - singurul moment de pauză, urmând să plecăm de acolo. I-am cerut iertare Sfântului și i-am promis că vinerea viitoare nu voi mânca până la ora 13:20, ca să recuperez cele 20 minute, și am mâncat. Am simțit că nu s-a supărat. Vinerea următoare, când mi-am ținut promisiunea, seara, când am ajuns acasă, am primit un telefon prin care am fost anunțată că s-a obținut certificatul de radiere al firmei. Și iar mi s-au umplut ochii de lacrimi pentru ajutorul pe care l-am primit de la Sfântul Efrem.

Prin această mică mărturie vreau să mulțumesc Domnului Iisus Hristos, Maicii Domnului, Sfântului Efrem și tuturor Sfinților, știuți sau neștiuți! Aș vrea să afle toți oamenii că Sfinții lui Dumnezeu sunt foarte vii și foarte prezenți și foarte buni și iubitori cu noi!

Monica, 17 aprilie 2013, București

112. Grabnicii ajutători

Într-o zi, fiind eu la servicii, a ieșit la iveală o greșeală pe care o făcusem. Din dorința de a realiza cât mai repede aparatele ortodontice pentru pacientul meu, i-am dat tehnicianului 3 aparate în lucru. Astfel am depășit suma acordată lunar de Casa de Asigurări pentru aparate și le-am lipsit pe colegele mele de posibilitatea de a realiza aparat pe următoarele 2-3 luni. Desigur că am fost certată și colegele mele m-au învinuit. Eram destul de necăjită și mă concentram cu greu la lucrarea pe care i-o făceam pacientului pe care-l aveam atunci în scaun. Am fost tentată să opresc tratamentul și să-l chem în altă zi, dar, cu rugăciunea către Sfântul Efrem cel Nou în gând, mi-am zis să mai încerc totuși o dată. Mâinile îmi tremurau; era o manoperă pe care o mai încercasem de mai multe ori și tot timpul eșuasem, așa că nu aveam prea mare nădejde. L-am rugat și pe Sfântul Apostol și Evanghelist Ioan să-mi ajute. Însă lucrurile nu păreau să meargă prea bine, cu toate că încercasem o altă abordare a problemei (pusesem un fir în șanțul gingival, ca să rămână uscată suprafața dintelui și să pot lipi bracketul pe ea [bracketurile sunt părți componente ale unui aparat dentar: acele plăcuțe care se fixează pe suprafața dinților și sunt unite prin niște arcuri subțiri]), pentru că mâinile îmi tremurau și pacientul era destul de agitat.

Atunci am strigat în sinea mea cu disperare: „Sfinte Ierarhe Nectarie, ajută-mă! Nu mă aude oare nimeni?!”. Imediat, bracketul a stat. Părea că e în poziția bună și, cu ultimul efort, am pornit lampa de fotopolimerizare, pentru ca lipirea (colarea) să fie încheiată. Am verificat mai apoi și părea fixat. Atunci am continuat cu celelalte operațiuni și bracketul nu s-a mai desprins. M-am bucurat enorm. Vă mulțumesc, Sfinților Nectarie, Efrem și Ioan!

Am uitat să scriu și despre aceea că în acea zi, înainte de serviciu, doream să-mi cumpăr o cafea de la automat. Am mers cu monede de 10 bani și aveam exact 10

monede. Una însă mi-a fost respinsă încontinuu de aparat. Nu voiam să plec lăsând creditul de 90 de bani și fără cafea, așa că m-am rugat Sfântului Efrem cel Nou să-mi ajute. Chiar în momentul acela, a intrat pe ușă o colegă, i-am cerut 10 bani și mi i-a dat imediat din buzunar. Am introdus moneda în aparat. Nu a luat-o. Am introdus-o din nou și de data asta a primit-o. Mi-am luat cafeaua și i-am mulțumit Sfântului Efrem. Mare ești, Doamne, și minunate sunt lucrurile Tale!

Daniela, 17 aprilie 2013, Cluj-Napoca

113. Sănătatea copiilor - vindecări

Într-una din seri, Anisia, fetița noastră, a făcut febră. I-am dat un medicament și m-am rugat Sfântului Nectarie și Sfântului Efrem cel Nou să o ajute să se facă bine. Am continuat cu acel medicament încă două zile și, spre bucuria mea și slava lui Dumnezeu, boala nu a evoluat cu secreții nazale și tuse, cum se întâmpla de obicei chiar și cu tratament, ci a trecut ca și cum ar fi fost doar un episod de febră și atât. Mulțumesc pentru toate Domnului Hristos, Maicii Sale și Sfinților care m-au ajutat.

O altă minune a Sfântului Efrem cel Nou și a Sfântului Nectarie s-a petrecut în noaptea zilei de 10 aprilie 2013, când fetița noastră tușea destul de urât. M-am rugat lor la fiecare început de episod de tuse să o ajute să se liniștească și să poată dormi. Și de fiecare dată s-a liniștit. O singură dată a fost nevoie să mă scol să o dau cu șprei de gât și să-i ridic perna, dar s-a liniștit și atunci. Mulțumesc din suflet pentru ajutor și slăvit să fie Dumnezeu în veci întru Sfinții Lui!

D., 18 aprilie 2013, Cluj-Napoca

114. Specialistul în ortodonție

Una dintre pacientele mele de ortodonție, o fetiță doar de 3 ani, avea nevoie de o gutieră cimentată [gutiera dentară este un dispozitiv fabricat dintr-un plastic subțire și transparent, care îmbracă dinții pentru a-i proteja] pe dinții inferiori pentru rezolvarea mușcăturii inverse. A fost necesar să facem mai multe ședințe de adaptare a gutierei și eram aproape deznădăjduite, și eu, și mama fetiței, că nu vom reuși s-o cimentăm și să vedem efectele.

Mergând pentru a-nu-știu-câta-oară spre laborator, fetița îmi spune: „Ce frumoasă e!”, referindu-se la metanierul meu cu chipul Domnului Hristos, al Maicii Sale și ale Sfinților. „Mi-l dai și mie?”, mă întreabă copila. „Ai și tu unul”, îi spune mama ei și scoate din buzunar un metanier aproape identic. Am luat acest lucru ca pe un semn. Și într-adevăr, după încă puțină șlefuire de către tehnician, gutiera s-a adaptat și a putut fi cimentată. Doamne miluiește ca efectul ei să fie cel dorit și să se corecteze problema fetiței!

După aproape două săptămâni de purtare a gutierei, au început să se vadă efectele benefice. În același timp, au apărut și unele efecte mai puțin dorite: dureri ale articulațiilor la nivelul urechilor. O vom examina din nou peste câteva zile, împreună cu doamna doctor. Sfinte Efrem, roagă-te pentru fetița aceasta și pentru noi, cei care încercăm, după puterile noastre, să o ajutăm.

Daniela, 19 aprilie 2013, Cluj-Napoca

115. Ajutor la sarcina copilului

Am ezitat mult până m-am decis să scriu aceste rânduri, considerând în final că este o datorie față de cei credincioși și un îndemn de a apela la ajutorul Sfântului Efrem cel Nou.

În 24 martie 2013, duminică, după spovedanie, Părintele duhovnic mi-a oferit trei cărți despre acest Sfânt despre care, recunosc, nu am știut nimic până în acel moment. Copleșită de gestul Părintelui, am primit cu bucurie în suflet darul.

Ajungând acasă, arăt cărțile familiei, iar seara încep să citesc cu nesaț din *Viața, arătările, minunile, acatistul și paraclisul Sfântului Efrem cel Nou, grabnicul ajutător și marele făcător de minuni*, publicată la Editura Sophia în 2008. Am fost cutremurată de suferințele Sfântului și m-am gândit cât de mulți, știuți și neștiuți, au îndurat chinuri pentru credința lor. Așteptam seara un moment de retragere, să-mi pot relua în liniște lectura. M-au impresionat credința oamenilor, puterea lor de a se ruga Sfinților. Trebuie să recunosc că eu, până acum, îmi îndreptam rugăciunile către Sfânta Treime, către Domnul Iisus Hristos și către Fecioara Maria. O singură dată, fiind în delegație la Iași, am rugat-o cu credință pe Sfânta Parascheva să mă ajute să duc la bun sfârșit un proiect foarte mare pentru puterile mele. Și totul s-a încheiat cu bine, datorită ajutorului primit. Acum, privind în urmă, îmi dau seama că a fost cel mai amplu proiect din viața mea profesională pe care l-am condus. Viața mergând înainte, îmi aduceam aminte de Sfânta Parascheva doar la ziua pomenirii ei, când vedeam la televizor mulțimea de pelerini. Dar să revin la șirul întâmplărilor pe care vreau să vi le relatez.

Începusem să mă gândesc că noi suntem cu toții bine, sănătoși și nu aş avea un motiv să-l rog pe Sfântul Efrem să mă ajute... Iată că după o săptămână, în ziua de luni, 1 aprilie, fiica mea află, mergând la un control de rutină al sarcinii, că fătul are lichid la plămânul drept și trebuie să se interneze pentru a face cezariană. Medicul i-a

spus să nu se îngrijoreze, pentru că, la 30 de săptămâni, fătul este bine dezvoltat, apreciind că are 2 kilograme. Noi toți eram însă îngrijorați.

A doua zi, marți, are loc internarea și repetarea ecografiei de către un alt medic, care constată și el prezența lichidului la plămânul drept.

Au urmat analize pentru a depista cauza formării acestui lichid care, dacă ar fi fost lăsat, ar fi împiedicat dezvoltarea normală a plămânului. Soluția propusă de medici era cezariană, urmată de intervenție pentru scoaterea lichidului din plămânul fătului.

În ziua internării, mă hotărâsc să mă duc la biserică să particip la Dumnezeiasca Liturghie, să mă rog și să mă împărtășesc. Intrând în biserică, nu mică mi-a fost uimirea și bucuria când am văzut Papucul Sfântului Efrem. M-am închinat și l-am sărutat cu tot sufletul. Am fost convinsă atunci că Sfântul va asculta ruga mea și fătul se va însănătoși.

Acasă, am început să ne rugăm. Ginerele meu, care este preot greco-catolic, a anunțat familia și prietenii să se roage și ei. Mama și cu mine am început să ne rugăm Sfântului Efrem, citind paraclisul.

Joi are loc o repetare a ecografiei de către medicul care o văzuse marți la internare și, prima veste bună - lichidul s-a resorbit semnificativ. A fost o zi mare pentru noi toți. Nu se mai pune problema cezarienei pentru a scoate fătul. Am mulțumit Sfântului Efrem, citind acatistul.

Vineri, 5 aprilie 2013, fiica mea s-a externat, iar luni, pe 8 aprilie, în urma controlului făcut de medicul ei curant, s-a constatat că lichidul s-a resorbit complet, plămânul este curat, fătul este sănătos. Medicul a felicitat-o pe fiica mea și a recunoscut că este o minune la mijloc: „Aveți un înger păzitor foarte bun!”. A programat-o pentru control peste cinci săptămâni, dovada faptului că nu mai era deloc îngrijorat asupra stării de sănătate a celor doi, mamă și făt. Am fost cu toții foarte fericiți. Sfântul Mare Mucenic

Efrem ne-a fost sprijin într-un moment foarte dificil pentru noi. Datorită lui, fătul s-a însănătoșit.

Am continuat să citesc cărțile cu minunile din zilele noastre ale Sfântului Efrem și mă simt din ce în ce mai legată sufletește de acest Sfânt bun și milostiv, care s-a aplecat și asupra familiei mele. Am dorit să am o icoană a acestui Sfânt și duminică, 14 aprilie, după Dumnezeiasca Liturghie am cumpărat o icoană, iar Părintele duhovnic mi-a dăruit ulei de la candela Sfântului.

Citind cele scrise, mi-am dat seama că nu am reușit să transpun emoția și sentimentele puternice pe care le-am trăit. Sunt de formație realistă. Sunt informatician de meserie. Poate că asta ar scuza într-o oarecare măsură această trăsătură a relatării mele.

Nu sunt vrednică de așa mult ajutor cât primesc în viața aceasta, dar, cu atât mai mult, eu și cei din familia mea considerăm că s-a întâmplat o minune în familia noastră, pe care trebuie să o facem cunoscută.

Îți mulțumim din inimă, Sfinte Mare Mucenice Efrem!

A. P., 19 aprilie 2013, Cluj-Napoca

116. Un loc de muncă și un cămin în străinătate

Cu mulți ani în urmă, mama mea a plecat în străinătate cu nădejdea că măcar acolo își va găsi un loc de muncă. Așa a ajuns să fie angajată ca îngrijitoare la o bătrânică și să locuiască împreună cu dânsa într-o casă mare, în care trebuia zilnic să facă și curățenie în toate camerele, cu toate că acelea erau nelocuite. Angajatorii ei, fiii bătrânei și soțiile lor, se comportau cu mama ca și cu o slugă, disprețuind-o și tratând-o ca pe o ființă cu mult inferioară lor. Deși casa avea multe odăi încăpătoare, mamei i s-a oferit cea mai mică dintre ele, care era și foarte întunecoasă. În timpul iernii, nu i se permitea să-și încălzească odaia decât un număr foarte limitat de ore, pe motivul de a nu consuma prea multă energie electrică sau gaz. Mama se mârșea mult, fiindcă știa despre acei oameni că sunt foarte bogați și pot să-și permită cheltuieli cu mult mai mari decât cele pe care pretindeau ei că nu au cum să le achite, dar nu putea să le reproșeze nimic, din teama de a nu rămâne fără locul de muncă și fără un acoperiș deasupra capului.

Bătrâna însă era credincioasă și, de obicei, chiar pașnică și blândă. La început, se supăra că mama nu voia să vină cu ea la toate slujbele ce se țineau în biserica ei romano-catolică și că nu dorește să treacă la catolicism, dar, cu timpul, s-a liniștit și, venind uneori în cameră la mama, se uita îndelung la chipurile Sfinților pe care îi avea mama pe perete și o tot întreba despre fiecare. Așa s-au și împrietenit.

Însă, odată cu trecerea timpului, angajatorii deveneau din ce în ce mai nemulțumiți. Din zi în zi, ei găseau tot mai multe pricini pentru a-i reproșa mamei anumite lucruri pe care, pare-se, nu le-ar fi făcut așa cum se cuvine. Dar mama știa că motivul supărării lor era altul: în fiecare an, ei erau datori, conform legilor din țara lor, să-i mărească salariul cu 100 de euro pe lună și lucrul acesta îi scandaliza. Ei încercau în fel și chip să o facă pe mama să renunțe ea însăși la slujba pe care i-o oferiseră și să plece. Dar mama nu avea unde să se ducă, așa că tăcea și răbda toate nedreptățile care se

răsfrângeau asupra ei. De bună seamă, dacă nu ar fi întărit-o Dumnezeu prin mila și puterea Sa, n-ar fi rezistat să stea nici măcar un an în acea familie, chiar dacă fiii și nurorile bătrânei locuiau în alt oraș și veneau doar în vizită pentru o zi sau două.

Așa s-a întâmplat că, într-o zi, ei au venit la mama și i-au spus să-și facă bagajele și să plece. Pentru aceasta, i-au pus la dispoziție o săptămână.

Mama era deznădăjduită. A început îndată să-și sune toate prietenele și să le roage să-i caute un alt loc de muncă. Pe de-o parte, ea își dorea de mult să se mute mai aproape de acea biserică ortodoxă românească la care mergea în fiecare duminică și unde era preot Părintele ei duhovnic, dar nu îndrăznea să facă acest pas. Însă, pe de altă parte, era înfricoșată de faptul că nu știa ce o așteaptă la un alt loc de muncă și nici nu prea îi venea să creadă că îl va găsi într-un timp atât de scurt.

În cele din urmă, m-a sunat și pe mine și mi-a spus despre necazul ei. Atunci eu am îndemnat-o să se roage Sfinților ei ocrotitori și mai ales Sfântului Efrem cel Nou, încredințând-o că Sfinții se vor îngriji de ea și nu o vor lăsa de izbeliște. Apoi i-am povestit și eu unui bun prieten cele se s-au întâmplat cu mama și el mi-a propus să citim chiar atunci, în clipa aceea, acatistul Sfântului Efrem. Acesta era cel mai mare ajutor pe care i-l puteam oferi noi în acea situație - rugăciunea.

După ce am isprăvit amândoi de citit acatistul, ne-am liniștit. Am simțit că mama nu mai era în pericol și că totul se făcea spre binele ei. Și așa a și fost. S-a îngrijit Sfântul Efrem de ea cum noi nici nu ne-am fi putut închipui.

În ziua următoare, mama m-a sunat și mi-a spus, plină de bucurie și uimire, că i s-au oferit trei locuri de muncă și că ar dori să-l aleagă pe cel care se găsește mai aproape de biserica la care slujește Părintele ei. Mai mult decât atât, a aflat mai târziu de la prietena ei, care o recomandase acelei familii, că oameni aceia o așteptau cu mare drag și își doreau să o primească ca pe un membru al familiei lor. Ori, lucrul acesta era cu adevărat uimitor și greu de crezut. Mi-a săltat și mie inima de bucurie când am aflat toate

acestea și atunci i-am spus mamei să-i mulțumească din plin Sfântului Efrem, pentru că a miluit-o Dumnezeu pentru rugăciunile lui.

După ce s-a mutat la noul loc de muncă, toate s-au înnoit în viața ei. În noua casă, le poartă de grijă la doi bătrâni, soț și soție, care sunt foarte buni și iubitori cu ea. Iar fiul și fiica bătrânilor se îngrijesc de mama cu adevărat ca de o persoană apropiată lor, ducând-o pe la medici și scutind-o pe cât se poate de lucrul pe care-l are de făcut prin casă. Plus că i-au oferit și o odaie încăpătoare, luminoasă și bine încălzită, în care mama n-a mai suferit de frig nici măcar o zi. Unde mai pui că și salariul pe care i-l oferă este dublu față de cel pe care îl avea la vechiul loc de muncă. Dar mult mai prețioasă e căldura sufletească și blândețea cu care o înconjoară.

Așa a rânduit Dumnezeu ca necazul să devină izbăvire, pentru rugăciunile Sfântului Efrem cel Nou, iar mâhnirea să se prefacă într-o bucurie.

F. T., 20 aprilie 2013

Dumnezeiască este pacea întru care sălășluiești, Sfinte Părinte Efrem, iar bunătatea fără seamă a harului lui Dumnezeu se revarsă asupra noastră prin noianul mijlocirilor tale. Înseninează și înnoiește viețile noastre cu bucuria cea tainică și smerită a Sfințelor Taine și ne învrednicește ca în veșnicie să vedem chipul tău care încă din această viață pământească ne pricinuieste atât de multă bucurie.

Pruncii dimpreună cu părinții se veselesc preaminunate Părinte Efrem, de ocrotirea și grabnicul tău ajutor și prin cuvânt de laudă și mulțumire mărturisesc

dragostea ta dumnezeiască. Ajută-ne, Sfântul nostru drag, să ajungem cu bine la limanul vieții veșnice făcându-te nouă apărător, învățător, tămăduitor și Părinte în acest veac trecător, plin de multe tulburări și nestatornicii.

Scurtă biografie a Sfântului Efrem

Sfântul Efrem s-a născut în orașul Trikala în anul 1384. Din anul 1393, această localitate a căzut în mâna turcilor lui Baiazid I, care stăpânea atunci întreaga regiune a Tessaliei. Din 1395, în Tesalonic a început răpirea copiilor de către turci. Se furau copii și adolescenți, cu vârste între paisprezece și douăzeci de ani, dar și mai mici.

La vârsta de numai patrusprezece ani, Sfântul Efrem, pe numele său de botez Constantinos Morfis, a fost nevoit să părăsească casa părintească, pe mama sa văduvă și pe cei șapte frați. Aceasta a făcut-o pentru a nu fi înregimentat cu forța în armata turcească ca ienicer. A îmbrățișat cu mult zel viața monahală în Mănăstirea Bunevestiri din „Muntele celor neprihăniți” din Atica.

În anul 1416, turcii au prădat peninsula Atică și l-au silit pe guvernatorul Atenei, Antonie Atzaghioli, să se declare vasal al sultanului. În anul 1424, otomanii au intrat cu forța în Mănăstirea Bunevestiri și au trecut prin tăișul sabiei pe părinții de acolo. Sfântul lipsea, fiind atunci în peșteră, sus în munte. Întorcându-se la mănăstire, a găsit

trupurile neînsuflețite ale monahilor după care a plâns îndelung. În anul următor, la 14 septembrie, turcii s-au întors și, găsindu-l pe sfânt, l-au supus caznelor cu o barbarie rar întâlnită, timp de opt luni și jumătate, cum numai Sfinții Mari Mucenici Gheorghe, Dimitrie, Ecaterina, Varvara și alții au mai fost torturați. La sfârșit, l-au spânzurat cu capul în jos într-un copac, în curtea mănăstirii. Au legat lemne aprinse de trunchiul copacului și l-au pironit pe sfânt cu cuie groase. În mijlocul flăcărilor, sfântul se ruga stăruitor. A primit cununa muceniei la 05 mai 1426, trecând la Domnul în zorii acelei zile, la ora 9 dimineața.

Despre Maica Macaria, egumena Mănăstirii de la Nea Makri, cea învrednicită de Dumnezeu să găsească moaștele Sfântului Efrem

Maica Macaria, după numele său laic Margarita Desipri, s-a născut pe 12 martie 1911 în satul Falatado din insula Tinos, din părinți evlavioși, având un bunic preot din partea mamei pe care l-a îndrăgit nespus de mult, părintele Antonie. Familia Desipri a fost binecuvântată cu nașterea a mulți copii, dintre care două fete au devenit monahii, iar unul dintre băieți preot, Andrei, singurul care mai trăiește astăzi.

Margarita a intrat în viața monahală ca novice la 11 decembrie 1930, iar peste doi ani a depus voturile monahale. După trei ani a primit marea schimă în Mănăstirea Sfântului Ierotei.

Domnul o chema la nevoințe deosebite. Pe timpul ocupației și-a făcut simțită prezența binevoitoare în închisorile de femei din Atena.

În vara anului 1945, vizitând localitatea Nea Makri din peninsula Atică, a urcat să aprindă o candeluță între ruinele a ceea ce avea să i se descopere ulterior ca fiind Mănăstirea stavropighie de călugări de odinioară din „Muntele celor neprihăniți”. Încă de atunci a început să simtă că acel loc este un loc sfânt. Un loc unde, cu voia lui Dumnezeu, va rămâne până la sfârșitul vieții. Și-a încropit o chiliuță și a continuat acolo viața monahală, noaptea lucrând pentru a-și asigura cele absolut necesare traiului, și ziua, în afară de slujbe, cercetând ruinele vechii bisericițe a Bunevestiri și ale chiliilor de odinioară. A trăit în condiții aspre, încălzită iarna de focul rugăciunilor arzătoare către Dumnezeu, având drept acoperire numai o învelitoare lăsată de un cioban care descoperise că acolo trăia cineva.

Dumnezeu o chema la descoperiri minunate, făcându-i cinstea de a fi cea căreia i s-a descoperit locul moaștelor unuia dintre părinți, moaște ale căror urme le căuta cu înfrigurare. Povestește singură mai departe: „Așa cum stăteam între ruinele vechii mănăstiri, unde pronia dumnezeiască îmi purtase pașii, mă gândeam la timpurile de odinioară când oamenii mărturisiseră credința ortodoxă cu prețul vieții lor și ale căror moaște puteau fi răspândite în multe locuri”. Când curăța ruinele bisericii, se gândea că se află pe un loc sfânt și Îl ruga deseori pe Dumnezeu s-o învrednicească să vadă pe unul dintre părinții care trăiseră pe timpuri acolo. A trecut destul de mult timp până când, într-o zi, o voce lăuntrică i-a spus: „Sapă acolo și vei găsi ceea ce dorești” - și, în mod minunat, i-a fost indicat un anumit loc din curtea mănăstirii.

A arătat locul unui muncitor pe care îl chemase să o ajute la treburile mănăstirii. Acesta la început nu a vrut să sape în locul indicat de ea, ci în alte locuri. L-a lăsat să facă precum voia, dar în același timp se ruga să dea doar de locuri stâncoase, ca în cele din urmă să sape acolo unde îi fusese indicat. Așa s-a și întâmplat. După trei patru încercări eșuate, a venit și a săpat unde îi arătase maica.

Mărturii că acolo existase o chilie de monah erau șemineul, trei nișe și un perete pe jumătate dărâmat. Locul a fost curățat de pietre și lucrătorul, plin de năduf că nu găsisese nimic mai înainte, se apucă nervos de săpat. „Nu te grăbi, nu te osteni peste puteri, ia-o mai încet” l-a sfătuit monahia. Muncitorul continua însă în același ritm.

„Poate fi cineva înmormântat aici, te rog, ai grijă”, continua să îl sfătuiască maica Macaria.

Înciudat, omul a întrebat-o: „Chiar crezi că este adevărat ceea ce îți închipui?”.

Într-adevăr, mărturisește maica mai departe, era foarte sigură, de parcă l-ar fi și văzut pe acela pe care îl căuta. La aproximativ un metru și șaptezeci adâncime cazmaua a dat la iveală capul omului lui Dumnezeu, cum l-a numit maica. În același timp, o mireasmă plăcută s-a răspândit în jur. Muncitorul a rămas șocat, nu mai putea articula nici un cuvânt. Monahia l-a rugat să o lase singură. A îngenuncheat și, cu multă evlavie, a îmbrățișat moaștele sfântului, simțind tainic în adâncul sufletului mucenicia acestuia. Sufletul i s-a umplut de o nețărmurită bucurie - dobândise un odor de mare preț. Dând la o parte pământul care încă îl mai acoperea, a putut să îl vadă întreg, chiar dacă rămăsese ascuns până atunci timp de secole. După îmbrăcămintă și-a dat seama că fusese cleric. Sentimente amestecate o încercau - să se bucure sau să îl plângă pe cel pe care îl avea în față? Cum de se afla acolo? Ce se întâmplase cu el? Ce îi văzuseră ochii? Își spuse că desigur s-a petrecut o dramă. A început să plouă și monahia a așezat la loc moaștele unde le găsisese.

Se înserase deja. Macaria a citit slujba vecerniei, fiind singură atunci în acele locuri unde o adusesse Domnul ca să Îi slujească. Deodată a auzit pași care porneau de jos din mormânt, apoi prin curtea mănăstirii și care se opriră în fața bisericii. Maica a mărturisit că a încremenit de spaimă la auzul pașilor apăsăți și că era pentru prima dată când se simțea ca și paralizată de frică. Nici n-a apucat să se întoarcă să vadă despre ce

era vorba când a auzit deodată o voce care i-a spus: „Până când mă vei lăsa acolo, jos? Și omul ăla, care mi-a dezvelit așa capul..!”. Macaria s-a întors și a văzut un om înalt, brunet, îmbrăcat în haine monahale, cu ochi mici, rotunzi, cu ușoare riduri la colțuri, cu o barbă mare, care îi acoperea gâtul. În mâna stângă îi strălucea o lumină, iar cu dreapta binecuvânta.

Maica s-a umplut de mare bucurie, frica i-a dispărut imediat, a prins curaj și, simțind dulcea povară a responsabilității cu care o însărcinase Dumnezeu, i-a spus: „Iartă-mă, mâine de cum se luminează, voi avea grijă de tine”. Pe dată sfântul s-a făcut nevăzut și slujba Vecerniei a continuat în liniște.

A doua zi de dimineață, după Utrenie, maica Macaria a luat sfintele moaște, le-a spălat, le-a curățat de pământ și le-a dus în altar, într-o mică firidă. A aprins și o candeluță. În noaptea următoare, l-a visat pe cuviosul lui Dumnezeu în biserică. În stânga acestuia era o icoană foarte frumoasă, pe care el o ținea, îmbrățișând-o cu o mână. Era din argint, lucrată de mână. Alături era un sfeșnic, iar monahia a visat că i-a aprins o lumânare din ceară curată. În acel moment s-a auzit o voce care i-a spus: „Îți mulțumesc mult. Mă numesc Efrem”.

A trecut ceva timp de la acele întâmplări și maica era oarecum nedumerită în legătură cu cele întâmplate. Într-o seară, după Vecernie, în timp ce voia să închidă ușa bisericii, a auzit trei bătăi ca un sunet de mătăanii de chihlimbar. A înțeles că sfântul îi dădea iarăși semne, a intrat în biserică, a aprins o lumânare și s-a rugat. Deodată s-a simțit învăluită de o mireasmă extraordinară, de parcă s-ar fi aflat în Rai. S-a simțit însă în același timp și nevrednică de toate câte i le descoperise Dumnezeu în acele locuri.

Muntele neprihăniților

Nu este întâmplător faptul că Dumnezeu a condus pașii Sfântului Efrem în muntele așa-numit „al neprihăniților”, întrucât, potrivit tradiției, aici încă din secolele 10-11 s-a aflat o veche vatră sihăstrească. Existau pe atunci nenumărate schituri împrăștiate, care împodobeau acele locuri nu numai prin viața curată a viețuitorilor de acolo, dar și prin frumusețea pe care o dădeau pinii, măslinii și o mulțime de arbuști de diferite feluri. Urmând exemplul altor oameni ce își închinaseră viața lui Dumnezeu - în rândul cărora se puteau număra chiar și voievozi - a venit să viețuiască aici, înaintând în virtute, cel ce avea să devină mai apoi Sfântul Efrem. A sosit la minunata Mănăstire a Bunevestiri, care constituia pe atunci centrul duhovnicesc al întregii regiuni. Aici avea să își trăiască întreaga viață pustnicească. Râvna sa a fost încununată de către Dumnezeu prin muncile groaznice la care a fost supus la moartea sa, prin chinurile pe care le-a îndurat între 14 septembrie 1425 și 5 mai 1426, când a trecut la cele veșnice.

Maica Macaria, ai cărei pași au purtat-o, peste ani, pe aceleași meleaguri, povestește...

„Eram în ajunul mării Sărbători a Bunevestiri a anului 1965 și aveam obișnuita priveghere de toată noaptea. Timpul se scurgea încet în psalmodii, cântări liturgice, troparul Bunevestiri..”. Când Sfânta Liturghie a ajuns la momentul prefacerii Cinstitelor Daruri, maica Macaria a avut dintr-odată o vedenie minunată: altarul strălucea tot, auriu și se făcea că din fresca Bunevestiri coborau până la pământ raze luminoase, înguste ca niște lame de spadă. A auzit și o voce care spunea: „Într-o vreme ca cea de astăzi mănăstirea aceasta sărbătorea cea mai strălucită sărbătoare a sa!”. Monahia a fost cuprinsă de o dorință nestăvilită de a afla și alte amănunte. A întrebat: „Trăia și Sfântul Efrem în acea vreme?” Și vocea i-a răspuns: „Această sărbătoare o avea Sfântul Efrem la mare cinste, prăznuind-o la întreaga ei strălucire și acum... de ce? De ce? De ce?”.

Maica Macaria precizează că nu vedea pe nimeni, doar auzea vocea aceea cerească. Ultimele cuvinte le-a auzit rostite cu multă tristețe și durere nesfârșită. Despre hramul vechi al mănăstirii, acela al Bunevestiri, aveau să scrie mulți oameni ai Bisericii, clerici și laici, dar cele ce s-au întâmplat la acea slujbă de noapte au mișcat-o adânc pe egumenă, întărind-o în întreaga activitate legată de destinul mănăstirii.

Tot maica Macaria istorisește că avea o femeie angajată la fundația de pe lângă mănăstire, care avea grijă de copii. Femeia avea o nepoțică ce mânca acolo. Într-o noapte, când femeia nu putea dormi, l-a văzut pe sfânt că se apropie de patul fetei. Fetița s-a speriat.

„Nu te teme, fata mea, sunt Sfântul Efrem”, i-a spus și a mângâiat-o pe creștet. Femeia i-a mărturisit stareței că de acolo de unde era ea nu și-a dat seama cine este. Luând silueta drept aceea a egumenei, a strigat-o pe nume. A văzut deodată un

bărbat, înconjurat de lumină multă, ținând în mână macheta unei biserici, care s-a prezentat: „Suntmarele mucenic Efrem”.

Pe dată femeia i-a căzut la picioare și sfântul a continuat: „M-am născut la 14 septembrie, ziua Sfintei Cruci, și tot la 14 septembrie de ziua Sfintei Cruci a început mucenicia mea, când aveam 42 de ani. Să îi spui Macariei să îmi ridice un proschinitar în cotitura drumului. Acolo obișnuiam să stau ca să mă odihnesc”.

Femeia a mai auzit: „Mormântul mi-a fost o peșteră. Barbarii și mort mă torturau”. Femeia s-a întrebat și s-a rugat ca sfântul să îi descopere locul unde dorea să fie construit proschinitarul. L-a văzut și altă credincioasă pe sfânt și toate au aflat apoi locul exact unde avea să fie construit un mic proschinitar în formă de bisericuță. Mai apoi, s-a aflat de la un domn în vârstă, Barba Gheorghios, că, exact în acel loc, în urmă cu treizeci și cinci de ani a văzut un călugăr foarte trist care stătea și se uita spre locul unde avea să se construiască mai apoi mănăstirea. A fost atât de impresionat, încât nu l-a uitat, recunoscându-l peste ani în icoana de la proschinitar.

Mesajul din 29 aprilie 1966 despre mucenicie

„Eram plină de neliniște în acea noapte, mărturisește monahia Macaria, nu puteam să-mi găsesc locul, nici să mă întind în pat, nici să stau în fotoliu... Ora trei din noapte m-a găsit în fotoliu și cum stăteam așa, undeva la dreapta mea am văzut un monah cu o înfățișare foarte ascetică, cu părul căzându-i în neorânduială pe umeri. Era foarte palid și purta o rasă veche zdrențuită de culoare verde închis. De îndată ce l-am privit mai atentă, pacea a pus stăpânire pe inima mea și o bucurie nedeslușită a prins a se înfirișa în sufletul meu. Deodată l-am văzut lângă mine. Venise fără să pășească. S-a aplecat și a șoptit cu multă evlavie cele ce urmează: «Sfântul Efrem și-a încheiat viața mucenicește, sub turci, în anul 1426, la 5 mai, la ora nouă și jumătate.»“

Monahia s-a gândit că ar trebui să noteze cele auzite, și atunci a auzit iarăși aceleași cuvinte, repetate de mai multe ori. Dimineața le-a povestit și celorlalte monahii despre lucrurile minunate pe care le trăise.

În seara următoare o altă monahie a avut un vis în care i s-a descoperit întreg martiriul sfântului. Acesta fusese legat cu capul în jos de un copac puternic. În mijloculpântecelui i s-a pus un lemn gros încins, și corpul, bătut în cuie, îi ardea... Nelegiuirile care au făcut acestea stăteau deoparte, privind. Având flacăra credinței însă mult mai puternică, sfântul a îndurat teribilele torturi.

Din momentul în care au aflat cum s-a sfârșit viața sfântului, maica Macaria i-a luat moaștele din sfântul altar și le-a așezat cu evlavie în fața icoanei sale. Atunci, mărturisește, s-a întâmplat un lucru minunat și asta în timp ce la altar se sluzea... Icoana cea mare a Sfântului a făcut un zgomot puternic. De asemenea, moaștele au început să scoată zgomote, pe rând, cele mari, cele mici și apoi toate împreună. Apoi, monahiile l-au văzut pe sfânt că umblă printre ele încălțat cu papuci și îmbrăcat cu rasă. Sfânta mireasmă care o răspândea în urma sa purta adieri cerești.

„Vreau ca mormântul să fie în biserică”

Monahia Macaria istorisește despre construirea bisericii de la Nea Makri, a cărei terminare a coincis cu editarea primului volum cu minunile sfântului, mărturii vii ale purtării de grijă neîncetate a Sfântului Efrem.

Biserica, atât de dorită de către toți viețuitorii de acolo s-a construit odată cu sosirea aici - prin economie dumnezeiască, după spusele maicii - a unor pietre vechi de la o clădire ce împodobeau odinioară Atena.

A trecut ceva vreme de când au luat decizia de construire a bisericii. Între timp, maica s-a rugat sfântului să îi dea un semn spre a-i arăta unde dorește să îi fie mormântul, în biserică sau în afara acesteia. Nu au trecut decât două zile și a sosit o credincioasă evlavioasă care i-a spus că i-a apărut în vis sfântul și i-a zis: „Să îi spui stareței că vreau ca mormântul să fie în biserică...”.

Viața Sfântului Efrem cel Nou

Sfântul Efrem (Constantinos Morfis după numele de botez) s-a născut în orașul grecesc Trikala, în anul 1384. La 14 ani a plecat la Mănăstirea Bunavestire, de pe Muntele Neprihăniților, părăsind casa părintească, mama văduvă și cei șapte frați, fugind din calea turcilor conduși de Baiazid I, care începuseră răpirea tinerilor de 14-20 de ani pentru a-i înregimenta cu forța ca ieniceri.

Sfântul Efrem s-a nevoit mai bine de 25 de ani, ca monah, la Mănăstirea Bunavestire. În anul 1416, turcii au prădat Peninsula Attika și, în 1424, invadând mănăstirea, i-au omorât cu sabia toți călugării. Sfântul Efrem era atunci în peșteră, sus în munte, și când s-a întors a găsit trupurile neînsuflețite ale monahilor. După un an, turcii au venit din nou și, găsindu-l pe sfânt, l-au supus caznelor cu o barbarie rar întâlnită, timp de opt luni și jumătate, îndurând chinuri mai presus de cuvinte, rugându-se și iertând, sfântul a primit cununa mucenicească, după cum singur avea să arate în chip minunat.

Sfântul Efrem, marele făcător de minuni, s-a făcut cunoscut în urma mai multor descoperiri dumnezeiești.

În vara anului 1945 schimonahia Macaria, vizitând localitatea Nea Makri, a urcat să aprindă o candelă la ruinele mănăstirii de pe Muntele Neprihăniților. Dorind viață pustnicească și simțind sfințenia locului, maica și-a încropit o chiliuță în care avea să rămână până la sfârșitul vieții.

Pe când cerceta ruinele Bisericiței Bunevestiri și chiliile vechii mănăstiri de călugări, se gândea că se află pe un loc sfânt și îl ruga pe Dumnezeu s-o învrednicească să i se arate vreunul dintre părinții care trăiseră în acele locuri. Într-o zi, o voce lăuntrică i-a spus: „Sapă acolo și vei găsi ceea ce dorești”. Punând un lucrător, care ajuta atunci la treburile mănăstirii, să sape, maica Macaria s-a învrednicit să dobândească un dar de

mare preț: la aproximativ 1,7m adâncime au găsit, răspândind o mireasmă plăcută, moaștele întregi ale unui călugăr care fusese cleric, după îmbrăcămintea cu care era îmbrăcat. Venind ploaia, maica a lăsat moaștele unde le găsise. După vecernie, sfântul i s-a arătat maicii, spunându-i: „Până când mă vei lăsa acolo jos?”. Era un călugăr înalt, brunet, cu barbă mare, în mâna stângă îi strălucea o lumină și cu mâna dreaptă binecuvânta. Maica i-a cerut iertare și a doua zi a luat moaștele, le-a curățat și le-a pus în altar, într-o firidă, și a aprins o candelă. În acea noapte, sfântul i s-a arătat maicii în vis, spunându-i: „Îți mulțumesc mult. Mă numesc Efrem”.

Tot sfântul a descoperit unei femei și chipul morții sale. Aceasta l-a văzut într-o lumină care înconjură mănăstirea, ținând în mână o bisericuță. Sfântul i-a zis aceste cuvinte: „Mare Mucenic Efrem”. Femeia a îngenunchat, iar sfântul a continuat: „M-am născut la 14 septembrie, de ziua Sfintei Cruci, și tot la 14 septembrie, la 42 de ani, am dat mărturie prin moarte mucenicească. Să îi spui maicii Macaria să îmi ridice un paraclis în cotitura drumului. Acolo voi sta și mă voi odihni. Scorbura copacului mi-a fost mormânt. Necredincioșii m-au torturat chiar și mort”.

În anul 1966, în ziua de 29 aprilie, monahia Macaria a primit din nou o descoperire de la sfânt: „Deodată, l-am văzut lângă mine, venise fără să pășească. A șoptit cu multă evlavie: «Sfântul Efrem și-a sfârșit viața mucenicește, sub turci, în anul 1426, pe 5 mai, la ora nouă dimineată.»“ În seara următoare, o altă monahie a avut un vis în care i s-a descoperit întreg martiriul sfântului. Fusese legat cu capul în jos de un copac bătrân și în mijlocul pântecelui i s-a înfipt o bucată de lemn aprins, care îi ardea măruntaiele, în timp ce trupul îi era străpuns cu multe cuie.

Minunile la moaștele Sfântului Marelui Mucenic Efrem, arătările lui în vis sau aievea, ajutorul grabnic oferit celor în nevoi, nenumăratele tămăduiri au umplut paginile mai multor cărți (câteva fiind traduse și în limba română), mărturiile fiind strânse cu grijă, la început de maica Macaria, iar după moartea ei, de maicile de la mănăstirea

sfântului. Cel care a citit, chiar și numai o dată, câteva din minunile Sfântului Efrem simte cât de apropiat este de noi, păcătoși.

Paraclisul Sfântului mare mucenic Efrem cel Nou

(Alcătuیت de Maica Macaria, stareța și ctitora Mănăstirii Bunavestire de la Nea Makri, de pe muntele Amomon, Attika)

Cântarea 1, glasul 8:

Irmosul:

„Apa trecând-o ca pe uscat și de răutatea egiptenilor scăpând, israeliteanul striga: Izbăvitorului și Dumnezeului nostru să-i cântăm”.

Sfinte al lui Dumnezeu, Efrem, roagă-te pentru noi.

De multe necazuri fiind cuprins și de boli amare și tiranicești, cu credință vin la moaștele tale, vindecă-mă, Sfinte, prin mijlocirea ta.

Sfinte al lui Dumnezeu, Efrem, roagă-te pentru noi.

Datu-ți-s-a har de la Dumnezeu să vindeci tulburările feluritelor boli; ridică-mă, așadar, pe mine cel ce zac în boală grea, ca să te slăvesc, Sfinte Efrem, izbăvitorul meu.

Sfinte al lui Dumnezeu, Efrem, roagă-te pentru noi.

În adâncul păcatelor căzând, cu lacrimi strigă robul tău: De vrăjmașii cei văzuți și de cei nevăzuți izbăvește-mă, dându-mi vindecare mie celui ce scap la tine.

Preasfântă Născătoare de Dumnezeu, mântuiește-ne pe noi.

Stăpână Fecioară, Maica lui Dumnezeu, nu înceta a te ruga pentru mine păcătosul, tu, Preanevinovată, ceea ce ești slăvită Maică a celui Preaînalt, ca să mă miluiască și să mă mântuiască de bolile cele de multă vreme.

Cântarea 3:

Irmosul:

„Doamne, Cel ce ai făcut cele de deasupra crugului ceresc și ai zidit Biserica, Tu pe mine mă întărește întru dragostea Ta, pentru că Tu ești marginea doririlor și credincioșilor întărire, Unule Iubitorule de oameni”.

Sfinte al lui Dumnezeu, Efrem, roagă-te pentru noi.

Lipsit fiind de toate, cu durere strig ție: întâmpină, Sfinte Efrem, pe cei ce strigă către tine și întinde mâna ta cea sfântă, ridică-mă din pat și sănătate dă-mi mie, robului tău.

Sfinte al lui Dumnezeu, Efrem, roagă-te pentru noi.

Acum mă apasă greutatea păcatelor mele și mă împrăstii cu totul în largul necazurilor; întâmpină-mă cu rugăciunea ta cea caldă și pe vrăjmașul acum nimicește-l și cu totul pierde-l, Cuvioase Părinte al nostru, Preasfințite Efrem și liniște inimii mele dăruiește-i.

Sfinte al lui Dumnezeu, Efrem, roagă-te pentru noi.

Izvor nesecat de vindecări ești sfințite Efrem, cel întocmai ca îngerii, de aceea îți cântăm luptele și dumnezeieștile chinuri pe care le-ai răbdător pentru Mirele Hristos. Pe care neîncetat roagă-l, Cuvioase, să miluiască sufletele noastre.

Preasfântă Născătoare de Dumnezeu, mântuiește-ne pe noi.

În grele neputințe acum am căzut, Preasfântă Fecioară, tu îmi ajută, căci nădejdea mea în tine mi-am pus-o, eu smeritul, nu mă trece cu vederea, Bună Stăpână. Mântuiește-mă, Curată, pentru Fiul tău, ca să mă izbăvesc de osândă.

Izbăvește de primejdii pe robii tăi, de Dumnezeu Născătoare, că toți după Dumnezeu la tine alergăm, ca la o ocrotitoare și zid nesurpat.

Caută cu milostivire, de Dumnezeu Născătoare prealăudată, spre necazul meu cel cumplit al trupului și vindecă durerea sufletului meu.

Apoi preotul zice ectenia și pomenește pe cei pentru care se face paraclisul, iar noi cântăm „Doamne miluiește” (de 12 ori), după care:

Sedelna, glas 2:

Izvor nesecat de vindecări ești sfințite Efrem, cel întocmai ca îngerii, de aceea îți cântăm luptele și dumnezeieștile chinuri pe care le-ai răbdat pentru Mirele Hristos. Pe care neîncetat roagă-L, Cuvioase, să miluiască sufletele noastre.

Slavă Tatălui și Fiului și Sfântului Duh și acum și pururea și în vecii vecilor.
Amin.

Rugătoare fierbinte și zid nebiruit, izvor de milă și lumii scăpare, cu dinadinsul strigăm: Stăpână Născătoare de Dumnezeu, vino degrabă și din primejdii izbăvește-ne pe noi, ceea ce ești grabnic păzitoare.

Cântarea 4:

Irmosul:

„Am auzit, Doamne, taina rânduielii Tale, am înțeles lucrurile Tale și am preaslăvit Dumnezeirea Ta”.

Sfinte al lui Dumnezeu, Efrem, roagă-te pentru noi.

Sufletului meu celui nestatornic fii povățuitor tu, pururea pomenite, și alină-mi tulburarea, dăruind pace inimii mele.

Sfinte al lui Dumnezeu, Efrem, roagă-te pentru noi.

Pe tine te chem, Sfinte Efrem preasfințite, ajutor fii ticălosului meu suflet.

Sfinte al lui Dumnezeu, Efrem, roagă-te pentru noi.

Noaptea și ziua pe tine te chem, Sfinte Efrem, întâmpină și mântuiește pe robul tău din nevoia cea de acum.

Preasfântă Născătoare de Dumnezeu, mântuiește-ne pe noi.

Născătoare de Dumnezeu Fecioară, nu ne trece cu vederea pe noi, cei ce jalnic ne primejduim, și izbăvește-ne de tot păcatul și de orice neputință amară.

Cântarea 5:

Irmosul:

„Luminează-ne pe noi, Doamne, cu poruncile Tale și cu brațul Tău cel înalt; pacea Ta dă-o nouă, Iubitorule de oameni”.

Sfinte al lui Dumnezeu, Efrem, roagă-te pentru noi.

Miluește-mă, Sfinte al lui Dumnezeu, Efrem, de minuni făcătorule și Preasfințite, și povățuiește-mă spre limanul voii celui Prea-înalt, ca să cânt: Aliluia.

Sfinte al lui Dumnezeu, Efrem, roagă-te pentru noi.

Întărește-ne pe piatra credinței pentru care te-ai luptat, Fericite, și prin sângele tău cel sfânt ai întărit Biserica lui Hristos și inimile noastre cele clătinate, Sfinte Efrem.

Sfinte al lui Dumnezeu, Efrem, roagă-te pentru noi.

Nu trece cu vederea rugăciunile noastre, Sfinte Efrem, cel ce ești al lui Dumnezeu preasfințit slujitor și prieten adevărat al lui Hristos. Ție îți cerem și pe tine te rugăm: nu înceta a te ruga pentru sufletele noastre.

Preasfântă Născătoare de Dumnezeu, mântuiește-ne pe noi.

Bucură-te, de Dumnezeu Născătoare Stăpână, ceea ce ești bucuria tuturor, nădejde nerușinată. Bucură-te, Curată Marie, ajutorul celor ce te cheamă. Bucură-te, a sufletelor noastre dumnezeiască mângâiere.

Cântarea 6:

Irmosul:

„Rugăciunea mea voi vărsa către Domnul și Lui voi spune scârbele mele; că s-a umplut sufletul meu de răutăți și viața mea de iad s-a apropiat, și ca Iona mă rog: Dumnezeu, din stricăciune scoate-mă”.

Sfinte al lui Dumnezeu, Efrem, roagă-te pentru noi.

Primește-mi rugăciunea cea săracă, și lacrimile mele, Sfinte, să nu le treci cu vederea, căci neputința sufletului și a trupului până la iad a coborât viața mea, însă tu, ca un doctor îndurător și milostiv, dă-mi vindecare mie celui ce mă rog ție.

Sfinte al lui Dumnezeu, Efrem, roagă-te pentru noi.

Cu îndrăzneală prea mare către Stăpânul fiind îmbogățit, Preasfințite, cere pace lumii și dăruiește sănătate robilor tăi, Sfinte.

Sfinte al lui Dumnezeu, Efrem, roagă-te pentru noi.

Ridică-mă din pat, ca să-ți cânt după datorie ție, izbăvitorului meu.

Preasfântă Născătoare de Dumnezeu, mântuiește-ne pe noi.

Mântuiește de toate bolile pe robii tăi, Sfinte Efrem Preasfințite, căci ești îmbogățit cu multă îndrăzneală. Pentru aceasta nu ne părăsi, Preasfințite, în primejdii.

Caută cu milostivire, de Dumnezeu Născătoare prealăudată, spre necazul meu cel cumplit al trupului și vindecă durerea sufletului meu.

Apoi preotul zice ectenia și pomenește pe cei pentru care se face paraclisul, iar noi cântăm „Doamne miluiește” (de 12 ori), după care:

Condacul, glasul 2:

Cald ocrotitor ești celor ce te cheamă, Sfinte Efrem, podoaba Cuvioșilor. Nu trece cu vederea cererile robilor tăi ci, ca un îndurat, vino întru ajutorul nostru celor ce zăcem în boli grele, pentru ca să strigăm cu râvnă: Dumnezeuul nostru, slavă Ție.

Și îndată prochimenul. Glasul 4: *Așteptând am așteptat pe Domnul și a căutat spre mine.*

Stih: *Și a pus pe piatră picioarele mele și a îndreptat pașii mei.*

Evangelhia, Matei (10, 1, 5-8)

În vremea aceea, chemându-i Iisus pe cei doisprezece ucenici ai Săi, le-a dat lor putere asupra duhurilor necurate, ca să le scoată și să tămăduiască toată boala și toată neputința. Pe aceștia i-a trimis Iisus, poruncindu-le lor și zicând: „În calea păgânilor să nu mergeți, și în cetate de Samarineni să nu intrați; ci mai degrabă mergeți la oile cele pierdute ale casei lui Israel. Și, mergând, propovăduiți, grăindu-le: *S-a apropiat împărăția cerurilor*. Tămăduiți pe cei neputincioși, înviați pe cei morți, curățiți pe cei leproși, pe demoni scoateți-i; în dar ați luat, în dar să dați”.

Slavă Tatălui și Fiului și Sfântului Duh, (glasul 2)

Pentru rugăciunile Cuviosului Tău, Milostive, curățește mulțimea greșelilor noastre.

Și acum și pururea și în vecii vecilor. Amin.

Pentru rugăciunile Născătoarei de Dumnezeu, Milostive, curățește mulțimea greșelilor noastre.

Stih: Miluiește-mă Dumnezeu după mare mila Ta și, după mulțimea îndurărilor Tale, șterge fărâdelegea mea.

Și stihurile acestea (glas 6):

Să nu mă depărtezi pe mine cel rătăcit prin amăgirea balaurului celui înșelător care de demult i-a scos afară pe strămoși. Necazuri și boli grele m-au înconjurat și, afară de tine, altă scăpare și ajutor și mângâiere nu am eu, nenorocitul. La tine scap, doctorule cel mare al sufletului meu, Sfinte Efrem, lauda cuvioșilor, nu mă părăsi pe mine.

Nimeni din cei ce aleargă la tine, nu pleacă rușinat, neluând vindecare. Pentru aceasta, cu credință caldă strigă robul tău: Miluiește-mă.

Mă pocăiesc și strig din adâncul inimii mele: Am greșit, miluiește-mă, Sfinte al meu, Efrem, pe mine nevrednicul tău rob și dă-mi vindecare sufletului și trupului.

Preotul:

Mântuiește Dumnezeu poporul Tău și binecuvintează moștenirea Ta; cercetează lumea Ta cu milă și îndurări; înalță fruntea creștinilor ortodocși și trimite peste noi milele Tale cele bogate; pentru rugăciunile Preacuratei Stăpânei noastre Născătoarei de Dumnezeu și pururea Fecioarei Maria, cu puterea Cinstitei și de viață făcătoarei Cruci, cu ocrotirile cinstitelor, cereștilor Puteri celor fără de trupuri, cu rugăciunile Cinstitului, Slăvitului Prooroc, Înaintemergătorului și Botezătorului Ioan; cu ale Sfinților, slăviților și întru tot lăudaților Apostoli; cu ale celor între Sfinți Părinților noștri mari Dascăli și Ierarhi, Vasilie cel Mare, Grigorie de Dumnezeu cuvântătorul, Ioan Gură de Aur; Nicolae, arhiepiscopul Mirelor Lichiei și Nectarie din Eghina, făcătorii de minuni; cu ale Sfinților slăviților și bunilor biruitori Mucenici; cu ale Cuvioșilor și de Dumnezeu purtătorilor Părinților noștri; cu ale Sfintei Cuvioasei Mucenițe Paraschevi; cu ale Sfântului Marelui Mucenic Efrem, făcătorul de minuni; cu ale Sfinților, dreptilor și dumnezeieștilor Părinți Ioachim și Ana; cu ale Sfinților [numele], a căror pomenire o săvârșim astăzi și cu ale tuturor Sfinților Tăi, rugămu-ne Ție, Unule Mult-milostive Doamne, auzi-ne pe noi păcătoșii, care ne rugăm Ție, și ne miluiește pe noi.

Doamne miluiește (de 12 ori). Apoi, continuăm celelalte cântări ale Canonului.

Cântarea 7:

Imosul:

„Tinerii cei ce au mers din Iudeea în Babilon oarecând, cu cântarea Treimii, văpaia cuptorului au călcat-o, cântând: Dumnezeuul Părinților noștri, bine ești cuvântat”.

Sfinte al lui Dumnezeu, Efrem, roagă-te pentru noi.

Tu, cel ce stai cu multă îndrăzneală în jurul tronului Sfintei Treimi, mijlocește pentru pacea lumii și pentru mântuirea noastră, a păcătoșilor, și întărește credința noastră ortodoxă, ca neîncetat să cântăm: Dumnezeuul nostru, slavă Ție.

Sfinte al lui Dumnezeu, Efrem, roagă-te pentru noi.

Cei ce din cauza feluritelor păcate am ajuns ca niște ruine jalnice și cu totul nenorocite și nu putem să privim spre tine, Sfinte al lui Dumnezeu, Efrem, Fericite, strigăm: Ridică-ne pe noi din neputințele noastre, ca să cântăm Dumnezeuului nostru: Slavă Ție.

Sfinte al lui Dumnezeu, Efrem, roagă-te pentru noi.

Nevrednicii tăi robi, Sfinte Efrem, îți cerem: nu trece cu vederea cererile noastre pe care le înălțăm noaptea și ziua către tine. Auzi-ne, așadar, pe noi care cu frică și râvnă în umilință strigăm: întărește credința noastră ortodoxă, pentru care tu, Sfinte, te-ai luptat până la sânge.

Preasfântă Născătoare de Dumnezeu, mântuiește-ne pe noi.

Doamnă de Dumnezeu Născătoare cu daruri dăruită, bucuria îngerilor și dulceața tuturor Sfinților, și a noastră, a păcătoșilor, nădejde, scăpare ție îți cerem. Preasfânta mea cu totul nevinovată, dimpreună cu Cuviosul nostru Părinte Efrem, Sfințitul mucenic, roagă-te pentru pacea lumii și pentru unitatea Bisericii.

Cântarea 8:

Irmosul:

„Pe Împăratul Ceresc, pe care Îl laudă ostile îngerești, lăudați-L și Îl preaînălțați întru toți vecii”.

Sfinte al lui Dumnezeu, Efrem, roagă-te pentru noi.

Pe modelul credinței în cântări și laude să-l mărim credincioșii, căci a stricat uneltirile celor fărădelege. Pentru aceasta să cântăm: Bine ești cuvântat Dumnezeul Părinților noștri.

Sfinte al lui Dumnezeu, Efrem, roagă-te pentru noi.

Pe cel ce locuiește în corturile cerești împreună cu îngerii, în cântări și laude să-l mărim pe Efrem, viteazul ostaș și pătimitor al lui Hristos, pe cel ce neîncetat se roagă să se mântuiască sufletele noastre.

Sfinte al lui Dumnezeu, Efrem, roagă-te pentru noi.

Veniți adunarea tuturor mucenicilor și a cuvioșilor dimpreună cu Sfințitul Mucenic Efrem, cugetătorul de Dumnezeu, ca cei ce stați lângă Sfânta Treime, și neîncetat rugați-vă pentru pacea lumii și întărirea Bisericii.

Preasfântă Născătoare de Dumnezeu, mântuiește-ne pe noi.

Pe tine, Împărăteasa cerurilor, te laudă neîncetat cetele îngerilor și dimpreună cu adunarea cuvioșilor te slăvesc. Cu aceștia, Preasfânta mea Născătoare de Dumnezeu, și cu Sfințitul Mucenic Efrem, roagă-te să se întărească credința ortodoxă și să se mântuiască sufletele noastre.

Cântarea 9:

Imosul:

„Cu adevărat, Născătoare Dumnezeu te mărturisim, pe tine Fecioară curată, noi cei izbăviți prin tine, slăvindu-te cu cetele celor fără de trup”.

Sfinte al lui Dumnezeu, Efrem, roagă-te pentru noi.

De Dumnezeu cugetătorule, pe tine te cântăm noi, cei mântuiți prin tine din felurite neputințe. Pentru aceasta, Sfinte Efrem, de Dumnezeu purtătorule, te fericim.

Sfinte al lui Dumnezeu, Efrem, roagă-te pentru noi.

Lăudăm și binecuvântăm pe Domnul slavei, pe cel ce a slăvit pomenirea ta, Părinte Efrem, căci tu ești slava mucenicilor și podoaba monahilor.

Sfinte al lui Dumnezeu, Efrem, roagă-te pentru noi.

Genunchii mi-i plec, Părinte, și cu lacrimi strig ție, eu, robul tău: Sfinte Efrem, ajută-mă; primește mica mea cântare și mă mântuiește.

Preasfântă Născătoare de Dumnezeu, mântuiește-ne pe noi.

Pe tine, ceea ce ai născut pe Stăpânul și Domnul slavei, te cântăm, Preacurată Stăpână, căci tu ești Maica și lauda ortodocșilor.

Și îndată „Cuvine-se cu adevărat” iar preotul tămâiază altarul și pe popor, timp în care se cântă acestea:

Bucură-te, al Mănăstirii tale dumnezeiesc ocrotitor și stâlp luminos al monahismului.

Bucură-te, Sfinte Efrem, dumnezeiască vistierie de mir a moaștelor, prin care primim vindecări.

Bucură-te, doctorul celor neputincioși, bucură-te, râu pururea curgător de minuni, bucură-te lauda cea mare a sufletului meu; Sfinte Efrem, de minuni făcătorule, acoperă turma ta.

Sfinte Efrem, veselia îngerilor, bucuria și frumusețea tuturor Sfinților, pe tine te rugăm: îngrădește Mănăstirea ta în care te-ai nevoit cu râvnă și te-ai făcut părtaș cinstitei mucenicii.

Înălțat ai fost în copac ca pe o cruce, asemănându-te Dumnezeului tău, Stăpânului și Izbăvitorului, pentru care ai răbdat arderea pântecelui tău, zdrobind astfel pântecele vrăjmașului și începătorului răutății.

Pe tine, Sfințitul Mucenic al lui Hristos, lauda asceților și frumusețea mucenicilor, te rugăm, Sfinte Efrem, făcătorule de minuni, miluiește-ne degrabă cu rugăciunile tale.

Noi, cei ce ne aflăm în primejdii și ispite, sărutăm cu toată evlavia și râvna dumnezeiasca ta icoană, pe care ai salvat-o, Fericite, de la arderea focului celui a toate mistuitor, arătând prin minuni, Sfinte Efrem, și această minune.

Cu toate oștirile îngerești, cu Ioan Botezătorul, cu Apostolii cei slăviți și cu tot soborul Sfinților, Preacurată, Fiului tău te roagă, toți să ne mântuim.

Sfinte Dumnezeule... Preasfântă Treime... Tatăl nostru...

Și aceste tropare:

Miluiește-ne pe noi, Doamne, miluiește-ne pe noi, că nepricepându-ne de nici un răspuns, această rugăciune aducem Ție ca unui Stăpân, noi păcătoșii robii Tăi, miluiește-ne pe noi.

Slavă Tatălui și Fiului și Sfântului Duh, (glasul 2)

Doamne, miluiește-ne pe noi, că întru Tine am nădăjduit; nu te mânia pe noi foarte, nici pomeni fărădelegile noastre, ci caută și acum ca un Milostiv și ne izbăvește pe

noi de vrăjmașii noștri; că Tu ești Dumnezeuul nostru și noi suntem poporul Tău, toți lucrul mâinilor Tale suntem și numele Tău chemăm.

Și acum și pururea și în vecii vecilor. Amin.

Ușa milostivirii deschide-o nouă, binecuvântată Născătoare de Dumnezeu, ca să nu pierim cei ce nădăjduim întru tine, ci să ne izbăvim prin tine din nevoi, că tu ești mântuirea neamului creștinesc.

Preotul zice ectenia, după care cântăm aceste tropare, glasul 2, Podobie:

„Când Te-ai pogorât de pe lemn, mort, cel din Arimateea pe Tine, viața tuturor, cu smirnă și cu giulgiu Te-a înfășurat, Hristoase, și cu dragoste s-a îndemnat a săruta, cu inima și cu buzele, trupul Tău cel nesticat. Însă, fiind cuprins de frică, se bucura, strigând către Tine: Slavă smereniei Tale, Iubitorule de oameni!”.

Bucură-te, al neputincioșilor doctor, bucură-te, toiag și zid celor din amare nevoi, neputințe și necazuri și strâmtorări, Părinte, din primejdia sufletului la tine scăpând, pe tine te rog, nu mă trece cu vederea până în sfârșit, pentru că tu îmi ești păzitor, Cuvioase Efrem.

Mântuiește pe robii care nădăjduiesc întru tine, Cuvioase Efrem, bucuria și acoperirea noastră, te rugăm nu trece cu vederea, Părinte, pe cei ce cu credință și râvnă scapă la milostivirea ta. Izbăvește de nenorociri pe toți care aleargă la racla ta și îți sărută moaștele.

Stăpână, primește rugăciunile robilor tăi și ne izbăvește de toată nevoia și necazul.

Toată nădejdea mea spre tine o pun, Maica lui Dumnezeu, păzește-mă sub acoperământul tău.

Pentru rugăciunile Sfinților Părinților noștri, Doamne Iisuse Hristoase, Dumnezeuul nostru, miluiește-ne și ne mântuiește pe noi. Amin.

Paraclisul al doilea al Sfântului Mare Mucenic Efrem cel Nou

(Alcătuire a părintelui Gherasim Athonitul)

După binecuvântarea preotului, se zic rugăciunile începătoare, apoi *Doamne miluiește* (de 12 ori), Slavă Tatălui și Fiului și Sfântului Duh, Și acum și pururea și în vecii vecilor. Amin. Veniți să ne închinăm... (de 3 ori), Psalmul 142, Slavă... Și acum... Aliluia... (de 3 ori) apoi cântăm „Dumnezeu este Domnul...”, după care aceste tropare, glasul 4:

Irmosul:

„Cel ce Te-ai înălțat pe Cruce de bunăvoie, poporului Tău celui nou numit cu numele Tău, îndurările Tale dăruiește-i, Hristoase Dumnezeule; veselește cu puterea Ta pe cei binecredincioși, dăruindu-le biruință asupra celui protivnic, având ajutorul Tău armă de pace, nebiruită biruință”.

Celor ce se apropie de cinstitele tale moaște și cer mijlocirea ta cea caldă, dă-le pururea dumnezeiasca ta ocrotire, izbăvindu-i pe aceștia de ispite, primejdii și de toate necazurile și de bolile cumplite, Sfinte Cuvioase Mucenice Efrem, ca cel ce ești Mântuitorului slujitor preafierbinte.

Slavă Tatălui și Fiului și Sfântului Duh

Prin aflarea cinstitelor tale moaște, ai veselit sfânta ta mănăstire și ai umplut de bucurie inimile credincioșilor care, câștigând harul tău, strigă: Tu ești adăpostirea noastră și cald apărător, Sfinte Cuvioase Mucenice Efrem. Pentru aceasta, izbăvește-ne de necazuri cumplite.

Și acum și pururea și în vecii vecilor. Amin.

Niciodată nu vom tăcea, de Dumnezeu Născătoare, a vesti noi, nevrednicii, puterile tale, că de nu ai fi stat înainte rugându-te pentru noi, cine ne-ar fi izbăvit dintru atâtea nevoi? Sau cine ne-ar fi păzit până acum slobozi? De la tine, Stăpână, nu ne vom depărta, căci tu îi izbăvești pe robii tăi pururea din toate nevoile.

Apoi *Psalmul 50* și îndată cântăm Canonul, al cărui acrostih în grecește este: „Veselește-ne pe noi, Părinte cu slava ta”.

Cântarea 1, glasul 8:

Irmosul:

„Apa trecând-o ca pe uscat și de răutatea egiptenilor scăpând, israeliteanul striga: Izbăvitorului și Dumnezeului nostru să-i cântăm”.

Sfinte Efrem, roagă-te Lui Dumnezeu pentru noi.

Ca un crin de primăvară din pământ au ieșit, Părinte Efrem, cinstitele tale moaște, izgonind prin mireasmă cerească greul miros al patimilor.

Sfinte Efrem, roagă-te Lui Dumnezeu pentru noi.

De sus cercetând mănăstirea ta, care te cinstește cu evlavie, dă-i acesteia, Sfinte Efrem preafericite, bogatul har al binecuvântării tale.

Slavă Tatălui și Fiului și Sfântului Duh

Cu lumina sfintelor tale rugăciuni, ceața păcatelor și noaptea ispitelor, împrăștie-le, Părinte, celor ce cu credință se închină la sfintele tale moaște.

Și acum și pururea și în vecii vecilor. Amin.

Izbăvește-mă de toată uneltirea vrăjmașului celui netrupesc cu cinstită mijlocirea ta, întărește-mă, ceea ce ești singura Născătoare de Dumnezeu, ca să cânt slava ta cea nespusă.

Cântarea 3:

Irmosul:

„Doamne, Cel ce ai făcut cele de deasupra crugului ceresc și ai zidit Biserica, Tu pe mine mă întărește întru dragostea Ta, că Tu ești marginea doririlor și credincioșilor întărire, Unule Iubitorule de oameni”.

Sfinte Efrem, roagă-te Lui Dumnezeu pentru noi.

Răsărit-au în vremurile din urmă, ca o stea prealuminoasă, prin descoperire, sfintele tale moaște, Părinte, luminând inimile celor care cer ajutorul tău.

Sfinte Efrem, roagă-te Lui Dumnezeu pentru noi.

Prin roua cinstitelor tale rugăciuni, stingi arșița tuturor bolilor și a grelelor neazuri. Pentru aceasta strigăm ție: Stinge durerile noastre, Sfinte, cu ploaia dumnezeiescului Duh.

Slavă Tatălui și Fiului și Sfântului Duh

Celor ce alergă cu râvnă la sfintele tale moaște, le aduci vindecare, Părinte, și izbăvire de toată răutatea; căci tu le dai tuturor har și milă, ca un preaîndurat.

Și acum și pururea și în vecii vecilor. Amin.

Tron înțelegător te-ai arătat și cort de aur al Împăratului slavei și Atotțiitorului, Fecioară preacurată. Pentru aceasta arată-mă și pe mine, prin faptele curăției, locaș al dumnezeiescului har.

Mântuiește, cu dumnezeiasca ta ocrotire, de toată vătămarea, de boli și de neazuri, pe cei ce vin la tine, purtătorule de Dumnezeu Efrem, Mare Mucenice al lui Hristos.

Caută cu milostivire, de Dumnezeu Născătoare prealăudată, spre neazul meu cel cumplit al trupului și vindecă durerea sufletului meu.

Apoi preotul zice ectenia, după care se cântă Sedelna, glasul 2:

Podobie: „Rugătoare fierbinte...”

Cald ocrotitor te-ai arătat cu adevărat, prin descoperirea sfintelor tale moaște, nouă, celor ce alergăm cu credință la mijlocirea ta, Sfinte Efrem, de Dumnezeu fericite. De aceea, îți strigăm cu credință: Roagă-te, Părinte, lui Hristos pentru noi toți.

Cântarea 4:

Irmosul:

„Am auzit, Doamne, taina rânduiei Tale, am înțeles lucrurile Tale și am preaslăvit Dumnezeirea Ta”.

Sfinte Efrem, roagă-te Lui Dumnezeu pentru noi.

În multe feluri te arăți, Fericite, celor ce cheamă dumnezeiescul tău nume și le împlinești, Cuvioase Efrem, cererile cele către mântuire.

Sfinte Efrem, roagă-te Lui Dumnezeu pentru noi.

Celor neputincioși vindecare și celor necăjiți bucuria cea mai bună, iar celor ce aleargă la acoperământul tău, dă-le ajutorul cel de sus, Sfinte Efrem.

Slavă Tatălui și Fiului și Sfântului Duh

Sfinte Efrem, păzește mănăstirea ta, în care se cinstesc sfintele tale moaște, nevătămată de uneltirile vrăjmașului.

Și acum și pururea și în vecii vecilor. Amin.

În pântecele tău, Curată, a răsărit Soarele dreptății, cu ale Căruia raze luminează, cu totul, cugetul meu cel întunecat.

Cântarea 5:

Irmosul:

„Luminează-ne pe noi, Doamne, cu poruncile Tale și cu brațul Tău cel înalt; pacea Ta dă-o nouă, Iubitorule de oameni”.

Sfinte Efrem, roagă-te Lui Dumnezeu pentru noi.

Cu toiagul puternicei tale rugăciuni alungă, Sfinte Efrem, pe vrăjmașul cel nevăzut care urlă după noi ca un leu.

Sfinte Efrem, roagă-te Lui Dumnezeu pentru noi.

Bine te-ai luptat și acum te-ai făcut cunoscut nouă prin descoperirea sfintelor tale moaște și sfințind, fericite, sufletele noastre.

Slavă Tatălui și Fiului și Sfântului Duh

Tare ajutor te-ai arătat, Sfinte, mănăstirii pe care ai îmbogățit-o, ca pe o dumnezeiască vistierie, cu sfintele tale moaște cele izvorâtoare de mir.

Și acum și pururea și în vecii vecilor. Amin.

Curată Născătoare de Dumnezeu, nevinovată și pururea fecioară, sufletul meu cel slăbănogit de patimi, fă-l vrednic de tămăduire cu harul tău.

Cântarea 6:

Irmosul:

„Rugăciunea mea voi vărsa către Domnul și Lui voi spune scârbele mele; că s-a umplut sufletul meu de răutăți și viața mea de iad s-a apropiat și ca Iona mă rog: Dumnezeule, din stricăciune scoate-mă”.

Sfinte Efrem, roagă-te Lui Dumnezeu pentru noi.

În zilele din urmă, harul Duhului Sfânt te-a arătat, vindecător al sufletelor și al trupurilor noastre, preafericite Părinte, descoperind sfintele tale moaște din gropile pământului, după un timp de tăinuire.

Sfinte Efrem, roagă-te Lui Dumnezeu pentru noi.

Înzdrăvenind mădularele paralticului care s-a închinat la sfintele tale moaște și întărindu-l cu frica de Domnul, l-ai arătat sănătos pe acesta, Părinte. Pentru aceasta, a plecat cu bucurie, slăvind făcerea ta de minuni.

Slavă Tatălui și Fiului și Sfântului Duh

Când te-ai arătat egumenei, i-ai făcut cunoscute cele despre tine; și acum, Părinte, celor ce te doresc, arată-le sfânta ta față și umple-i de bucurie cerească, Sfinte Efrem, de Dumnezeu slăvite.

Și acum și pururea și în vecii vecilor. Amin.

Vas ales și Biserică luminoasă a celui Preaînalt te-ai arătat, din curatele tale sângiuiri, Fecioară, dând lumii ca om pe Hristos, pe care roagă-L să miluiască sufletele noastre.

Mântuiește cu sfânta ta ocrotire pe cei ce vin la tine, de toată vătămarea, de boli și de necazuri, purtătorule de Dumnezeu Efrem, Mare Mucenice al lui Hristos.

Curată, care prin cuvânt ai născut pe Cuvântul la plinirea vremii, în chip netâlcuit, nu înceta rugându-L, ca una ce ai îndrăznire de Maică.

Condacul, glasul 2:

Podobie: „Cu ale sângiurilor tale”

Prin descoperirea sfintelor tale moaște, strălucirea ta ai făcut-o cunoscută tuturor, căci întotdeauna izvorăști vindecări și izbăvești de întâmplări cumplite, Sfinte Efrem, pe cei ce cheamă numele tău.

Prochimenul: Cinstită este înaintea Domnului moartea Cuviosului Său.

Stih: Sfinților din pământul Lui, minunate a făcut Domnul toate voile Sale întru dânșii.

Evangelhia (Matei 11, 27-30)

„Zis-a Domnul ucenicilor Săi: Toate Mi-au fost date de către Tatăl Meu și nimeni nu cunoaște cine este Fiul decât numai Tatăl, și cine este Tatăl decât numai Fiul și cel căruia vrea Fiul să-i descopere. Veniți la Mine toți cei osteniți și împovărați și Eu vă voi odihni pe voi. Luați jugul Meu asupra voastră, și învățați-vă de la Mine, că sunt blând și smerit cu inima și veți afla odihnă sufletelor voastre. Căci jugul Meu este bun și povara Mea este ușoară”.

Slavă Tatălui și Fiului și Sfântului Duh (glas 2)

Pentru rugăciunile Cuviosului Tău, Milostive, curățește mulțimea greșelilor noastre.

Și acum și pururea și în vecii vecilor. Amin.

Pentru rugăciunile Născătoarei de Dumnezeu, Milostive, curățește mulțimea greșelilor noastre.

Și stihurile acestea, glas 6:

Stih: Miluiește-mă Dumnezeu după mare mila Ta și după mulțimea îndurărilor Tale șterge fărădelegile noastre.

Chinurile barbarilor cu tărie le-ai răbdător și Mucenic biruitor al Domnului te-ai arătat, Sfinte Efrem, și credincioșilor bucurie mare le-ai dăruit prin aflarea moaștelor tale, prin care se alungă toată răutatea lui Veliar, iar bolile se tămăduiesc și rănilor sufletelor se vindecă. Pentru aceasta îți strigăm: nu înceta a te ruga lui Hristos să se dăruiască tuturor iertare și viață pașnică.

Preotul:

Mântuiește Dumnezeu poporul Tău și binecuvintează moștenirea Ta; cercetează lumea Ta cu milă și îndurări; înalță fruntea creștinilor ortodocși și trimite peste noi milele Tale cele bogate; pentru rugăciunile Preacuratei Stăpânei noastre Născătoarei de Dumnezeu și pururea Fecioarei Maria, cu puterea Cinstitei și de viață făcătoarei Cruci, cu ocrotirile cinstitelor, cereștilor Puteri celor fără de trupuri, cu rugăciunile Cinstului, Slăvitului Prooroc, Înaintemergătorului și Botezătorului Ioan; cu ale Sfinților, slăviților și întru tot lăudaților Apostoli; cu ale celor între Sfinți Părinților noștri mari Dascăli și Ierarhi, Vasilie cel Mare, Grigorie de Dumnezeu cuvântătorul, Ioan Gură de Aur; Nicolae, arhiepiscopul Mirelor Lichiei și Nectarie din Eghina, făcătorii de minuni; cu ale Sfinților slăviților și bunilor biruitori Mucenici; cu ale Cuvioșilor și de Dumnezeu purtătorilor Părinților noștri; cu ale Sfintei Cuvioasei Mucenițe Paraschevi; cu ale Sfântului Marelui Mucenic Efrem, făcătorul de minuni; cu ale Sfinților, dreptilor și dumnezeieștilor Părinți Ioachim și Ana; cu ale Sfinților [numele], a căror pomenire o săvârșim astăzi și cu ale tuturor Sfinților Tăi, rugămu-ne Ție, Unule Mult-milostive Doamne, auzi-ne pe noi păcătoșii, care ne rugăm Ție, și ne miluiește pe noi.

Cântarea 7:

Irmosul:

„Tinerii cei ce au mers din Iudeea în Ba-bilon oarecând, cu cântarea Treimii, văpaia cuptorului au călcat-o, cântând: Dumnezeuul Părinților noștri, bine ești cuvântat”.

Sfinte Efrem, roagă-te Lui Dumnezeu pentru noi.

Din cer venind aici la turma ta, cugetătorule de Dumnezeu, te arăți în chip slăvit prin felurite arătări și plinești cererile celor ce te laudă, Cuvioase Mucenice Efrem.

Sfinte Efrem, roagă-te Lui Dumnezeu pentru noi.

În chip străin arătându-te în vis și aievea, întru tot fericite părinte Efrem, dăruiești bucurie și mulțime de daruri, celor ce slăvesc sfânta ta viață.

Slavă Tatălui și Fiului și Sfântului Duh

Sfânta ta Mănăstire, îmbogățită cu sfintele tale moaște ca și cu o dumnezeiască sfințire și dar sfânt, prin harul tău sfințește pe cei ce de pretutindeni aleargă cu credință la dânsa.

Și acum și pururea și în vecii vecilor. Amin.

Prin lucrarea nematerialnică a cinstitei tale rugăciuni, de Dumnezeu dăruită, sufletul meu învrednicește-l să dea roade de pocăință ca, după sfârșit, să mă fac părtaș vieții celei de sus.

Cântarea 8:

Imosul:

„Pe Împăratul Ceresc, pe care Îl laudă ostile îngerești, lăudați-L și Îl preaînălțați întru toți vecii”.

Sfinte Efrem, roagă-te Lui Dumnezeu pentru noi.

Bucură, Părinte Efrem, cu ajutorul tău cel îmbucurător pe cei ce suspină în întristări și nevoi, ferindu-i de toată amărăciunea.

Sfinte Efrem, roagă-te Lui Dumnezeu pentru noi.

Cu roua dumnezeieștilor rugăciuni, cugetătorule de Dumnezeu, durerea cea arzătoare a sufletului meu, stinge-o și dăruiește-mi dumnezeiască alinare.

Slavă Tatălui și Fiului și Sfântului Duh

Părinte, locuind cu cetele Sfinților, roagă-te cu aceștia pentru cei ce cinstesc sfintele tale moaște, de Dumnezeu purtătorule.

Și acum și pururea și în vecii vecilor. Amin.

Scoate-mă, Fiică, din stăpânirea vrăjmașului și spală-mi mintea mea cea întinată prin gânduri și fapte păcătoase.

Cântarea 9:

Irmosul:

„Cu adevărat, Născătoare Dumnezeu te mărturisim, pe tine Fecioară curată, noi cei izbăviți prin tine, slăvindu-te cu cetele celor fără de trup”.

Sfinte Efrem, roagă-te Lui Dumnezeu pentru noi.

Tămăduiește, întru tot fericite, de tot răul obicei pe cei ce se apropie de sfintele tale moaște, Cuvioase Mucenice al Domnului, fericite Efrem.

Sfinte Efrem, roagă-te Lui Dumnezeu pentru noi.

Mănăstirea ta cea sfântă, neîncetat păzește-o, Sfinte, cu minunata ta ocrotire de uneltirile lui Veliar și de tot necazul.

Slavă Tatălui și Fiului și Sfântului Duh

Noule între Sfinți, ca cel arătat în cele din urmă vremi, făcătorule de minuni Sfinte Efrem vrednicule de laudă, izbăvește-mă și pe mine de sminteala vrăjmașului.

Și acum și pururea și în vecii vecilor. Amin.

Mintea mea, Născătoare de Dumnezeu, arată-o biruitoare asupra gândurilor doritoare de cele pământești ale celui rău și inima mea fă-o părtaşă dumnezeieștii luminări.

Cuvine-se cu adevărat să te fericism, Născătoare de Dumnezeu, cea pururea fericită și preanevinovată și Maica Dumnezeului nostru. Ceea ce ești mai cinstită decât Heruvimii și mai slăvită fără de asemănare decât Serafimii; care fără stricăciune pe Dumnezeu Cuvântul ai născut, pe tine cea cu adevărat Născătoare de Dumnezeu, te mărim.

Apoi preotul tămâiază altarul și pe popor, timp în care se cântă aceste tropare:

Bucură-te, cel ce te-ai luptat cu tărie de demult și te-ai făcut cunoscut acum Bisericii lui Hristos prin descoperirea dumnezeieștilor tale moaște, Cuvioase Mucenice Efrem, vrednicule de uimire.

Te-ai arătat și ai adevărit în chip lămurit chemarea ta, Părinte, și cinstitul tău sfârșit. De aceea, închinându-ne la dumnezeieștile tale moaște, Cuvioase Mucenice Efrem, primim har.

Neștiut ai rămas mulți ani și prin descoperirea cinstitelor tale moaște, ai arătat lumii harul tău cel bogat lucrând minuni, fericite Efrem.

Bucură-te, al Cuvioșilor părtaş; bucură-te, cel ce ai râvnit la virtutea Mucenicilor; bucură-te, cel ce în muntele Neprihăniților ai fost descoperit.

Prin puterea dumnezeiască izvorăști har și trupul tău vindecă pe cei neputincioși. Pentru aceasta, cei ce vin la sfânta ta mănăstire dobândesc sănătatea sufletului și a trupului.

Având îndrăzneală către Hristos, Sfinte Efrem de Dumnezeu purtătorule, roagă-te cu dinadinsul pentru Mănăstirea ta, care îți este închinată, și pentru toți care cer ajutorul tău.

Cu toate oștirile îngerești, cu Botezătorul, cu Apostolii cei slăviți și cu tot soborul Sfinților, Preacurată, Fiului tău te roagă, toți să ne mântuim.

Sfinte Dumnezeule... Preasfântă Treime... Tatăl nostru...

Și aceste tropare:

Miluieste-ne pe noi, Doamne, miluieste-ne pe noi, că nepricepându-ne de nici un răspuns, această rugăciune aducem Ție ca unui Stăpân, noi păcătoșii robii Tăi, miluieste-ne pe noi.

Slavă Tatălui și Fiului și Sfântului Duh.

Doamne, miluieste-ne pe noi, că întru Tine am nădăjduit; nu te mânia pe noi foarte, nici pomeni fărădelegile noastre, ci caută și acum ca un Milostiv și ne izbăvește pe noi de vrăjmașii noștri; că Tu ești Dumnezeuul nostru și noi suntem poporul Tău, toți lucrul mâinilor Tale suntem și numele Tău chemăm.

Și acum și pururea și în vecii vecilor. Amin.

Ușa milostivirii deschide-o nouă, binecuvântată Născătoare de Dumnezeu, ca să nu pierim cei ce nădăjduim întru tine, ci să ne izbăvim prin tine din nevoi, că tu ești mântuirea neamului creștinesc.

Apoi preotul zice ectenia, după care se cântă pe larg aceste tropare (glasul 2):

Podobie: „Când Te-ai pogorât de pe lemn, mort, cel din Arimateea pe Tine, viața tuturor, cu smirnă și cu giulgiu Te-a înfășurat, Hristoase, și cu dragoste s-a îndemnat a săruta, cu inima și cu buzele, trupul Tău cel nestricat. Însă, fiind cuprins de frică, se bucura, strigând către Tine: Slavă smereniei Tale, Iubitorule de oameni!”.

Pe toți care cad cu credință la moaștele tale cele izvorâtoare de mir, Fericite Efrem, acoperă-i și izbăvește-i din tot necazul, și iertarea greșelilor și vindecarea tuturor bolilor cere de la Hristos Dumnezeu. Binecuvintează, cugetătorule de Dumnezeu, cinstita ta Mănăstire, care a fost închinată purtării tale de grijă.

Glasul 8

Stăpână, primește rugăciunile robilor tăi și ne izbăvește de toată nevoia și necazul.

Toată nădejdea mea spre tine o pun, Maica lui Dumnezeu, păzește-mă sub acoperământul tău.

Pentru rugăciunile Sfinților Părinților noștri, Doamne Iisuse Hristoase, Dumnezeuul nostru, miluiește-ne pe noi. Amin.

Acatistul întâi al Sfântului Efrem cel Nou

Se face începutul obișnuit, apoi se zice:

Condacul 1:

Să se bucure credincioșii și să se veselească, mulțumindu-I lui Dumnezeu pentru aflarea sfintelor moaște ale mult-pătimitorului mucenic Efrem, prin care se revarsă mulțime de minuni și se arată mulțime de tămăduiri, și să îi cânte într-un glas robului Său: Bucură-te, Sfinte Mare Mucenice Efrem, noule făcător de minuni!

Icosul 1:

Văzut-a stareța Macaria cereasca procesiune în care sfintele tale moaște erau purtate cu evlavie de oamenii pe care i-ai ajutat în multe feluri. Cine poate spune câți bolnavi au scăpat de suferințele lor prin rugăciunile tale? Sau câți copii s-au izbăvit de bolile care îi apăsau? Sau câți oameni au biruit încercările prin care treceau, alergând la tine? Pentru care îți cântăm:

Bucură-te, că, mult pătimind pentru Hristos, ai primit cununa cea neveștejită;

Bucură-te, că sângele tău mucenicesc a dat roadă în ogorul Bisericii;

Bucură-te, că aflarea sfintelor tale moaște a adus bucurie creștinilor;

Bucură-te, că din icoanele tale izvorăsc lacrimi și mir;

Bucură-te, că, prin aceasta, vedem că nu te-ai depărtat de noi;

Bucură-te, că s-au înălțat multe biserici și paraclise cu hramul tău;

Bucură-te, nădejde a celor înviforați de deznădejde și de necredință;

Bucură-te, că te-ai arătat tinerei care s-a închinat la moaștele Sfântului Ioan Rusul;

Bucură-te, că ea a cunoscut că sfinții împreună lucrează spre folosul oamenilor;
Bucură-te, că le-ai cerut celor pe care i-ai ajutat să nu treacă sub tăcere minunile tale;
Bucură-te, cel ce ai leacuri pentru toate felurile de boli;
Bucură-te, că vestea harismelor tale în tot pământul s-a răspândit;
Bucură-te, Sfinte Mare Mucenice Efrem, noule făcător de minuni!

Condacul 2:

„Ieși afară, Lazăre, prietene iubit”, a auzit în vis bolnava glasul tău, ca oarecând Lazăr din Evanghelie glasul Mântuitorului, și, după ce s-a tămăduit, văzând chipul tău zugrăvit în icoană, te-a recunoscut cu bucurie. Și, dând mărturie despre ajutorul tău, i-a îndemnat pe oameni să Îi cânte lui Dumnezeu: Aliluia!

Icosul 2:

Te-ai arătat mamei copilului bolnav, zicându-i: „Sunt Efrem. Tot timpul mă gândesc la tine”. O, de ne-am învrednici și noi de un asemenea dar ceresc... Știind că mare este iubirea pe care o arăți celor credincioși, îndrăznim să te rugăm să porți de grijă și sufletelor noastre și zicem către tine:

Bucură-te, că, urmând Sfântului Efrem Sirul, te-ai făcut alăută duhovnicească;
Bucură-te, vrednic ucenic al Mântuitorului Hristos, biruitorul morții;
Bucură-te, propovăduitorule al credinței în înviere;
Bucură-te, că pomenirea ta o prăznuim cu mare cinste;
Bucură-te, dar făcut de Dumnezeu poporului credincios;
Bucură-te, că ai defăimat credința agarenilor și L-ai mărturisit pe Hristos;
Bucură-te, că, prin răbdarea ta, te-ai arătat mai puternic decât prigonitorii tăi;
Bucură-te, că sfintele tale moaște sunt mărturie a sfințeniei tale;

Bucură-te, că racla ta este propovăduitoare a vieții veșnice;
Bucură-te, că ne călăuzești spre învierea duhovnicească;
Bucură-te, sabie ascutită care taie spinii păcatelor care ne apasă;
Bucură-te, foc care arde pleava din țarina sufletelor noastre;
Bucură-te, Sfinte Mare Mucenice Efrem, noule făcător de minuni!

Condacul 3:

Am aflat de tânăra pe care ai chemat-o în chip minunat la mănăstirea ta, ca să se închine la sfintele tale moaște și să o binecuvântezi, și știm că ai vindecat-o de boala ei după ce a stăruit în rugăciune către tine. Iar noi suspinăm după cerescul tău ajutor, sfinte, vrând să trăim și noi acoperiți de binecuvântarea ta, ca să Îi cântăm lui Dumnezeu: Aliluia!

Icosul 3:

Te-ai arătat în vis femeii care s-a rugat ție pentru a scăpa de cancer și i-ai spus: „De acum înainte voi fi ocrotitorul tău”, și ea s-a întărit în credință. Fii de acum înainte și ocrotitorul nostru, sfinte, și ajută-ne pe noi și pe toți creștinii, pe toți ierarhii și preoții, pe toți monahii și mirenii, pe părinți și pe copii să cunoască darul dat ție de la Dumnezeu, ca să îți aducă laude ca acestea:

Bucură-te, că L-ai iubit pe Hristos și El ți-a dat darul iubirii jertfelnice;
Bucură-te, chemare tainică a pelerinilor spre mănăstirea ta;
Bucură-te, că de multe ori te-ai arătat în chip minunat celor ce aveau nevoie de ajutor;
Bucură-te, că ne înveți să nu căutăm iubire de la oameni, ci de la Dumnezeu;
Bucură-te, că sufletul tău este plin de iubire dumnezeiască pentru noi;
Bucură-te, că de la tine învățăm să lepădăm voia noastră cea rea;
Bucură-te, cel ce alungi dezbinarea dintre credincioși;

Bucură-te, că ne înveți să prețuim iubirea pentru aproapele mai mult decât dreptatea;
Bucură-te, că îi binecuvântezi pe cei care își împlinesc făgăduințele cucernice;
Bucură-te, mângâietorule al celor neputincioși și neajutorați;
Bucură-te, stăvilă împotriva celor care vor să facă rău;
Bucură-te, că, prin chemarea numelui tău, arătările drăcești se risipesc;
Bucură-te, Sfinte Mare Mucenice Efrem, noule făcător de minuni!

Condacul 4:

Femeia care îți ceruse o cruce pe care să o poată duce, a primit crucea nașterii celui de-al doilea prunc, deși vreme de opt ani pântecele ei fusese sterp. Și ea, îndemnându-i pe cei căsătoriți să aducă pe lume copii și să îi crească spre slava lui Dumnezeu, fără să se teamă de greutate, I-a cântat lui Dumnezeu: Aliluia!

Icosul 4:

Șapte ani s-a rugat Domnului, tânăra Sofia, pentru a-i face un copil soțului ei, și sufletul ei se umpluse de deznădejde, dar, rugându-se ție, ai ajutat-o. Și când, după naștere, pruncul s-a îmbolnăvit, doctorii au spus că va muri, însă mama a răspuns cu nădejde, că pruncul nu va păți nimic rău, căci este copilul promis de tine. Și nu ai rușinat credința ei, ci ai rușinat știința doctorilor, căci pruncul s-a vindecat și mama ți-a cântat unele ca acestea:

Bucură-te, doctor trimis de Dumnezeu la căpătâiul celor bolnavi;
Bucură-te, că femeia care ți-a cerut o cruce pe care să o poată duce a mai adus pe lume un copil;
Bucură-te, că îi ajuți pe cei căsătoriți să lepede frica de a avea copii;
Bucură-te, că îi înveți să caute voia lui Dumnezeu și să se lepede de voia lor;

Bucură-te, că pe copilul care își unsese picioarele cu ulei de la mănăstirea ta l-ai ferit de moarte năprasnică;

Bucură-te, că pe pruncul despre care doctorii au spus că va orbi și va avea mintea tulburată l-ai însănătoșit;

Bucură-te, că vindecă nu numai trupurile, ci și mințile bolnave;

Bucură-te, că îi faci pe doctorii neiscușiți mai pricepuți decât pe doctorii cu nume mare;

Bucură-te, cel ce primești rugăciunile bolnavilor și ale doctorilor;

Bucură-te, că îi cercetezi pe cei mistuiți de fierbințeala bolii;

Bucură-te, că, prin lucrarea ta, se biruiește rânduiala firii;

Bucură-te, leac ceresc care alungi orice boală și durere;

Bucură-te, Sfinte Mare Mucenice Efrem, noule făcător de minuni!

Condacul 5:

Mult s-au întristat părinții lui Eftimie când copilul a început să nu îi mai recunoască, să îi muște și să îi lovească și, îmbolnăvindându-se din ce în ce mai rău, doctorii au mărturisit că nu se pricep să îl ajute. Dar după ce rudele lui s-au rugat ție, te-ai arătat de trei ori în camera de spital și boala a început să se stingă, până ce copilul s-a tămăduit și toți l-au cântat lui Dumnezeu cântarea: Aliluia!

Icosul 5:

Când puțin-credincioșii doctori au spus că pruncul purtat în pânțe de preoteasa părintelui Mihail are mari probleme de sănătate și i-au ispitit pe părinți să se învoiască la păcatul prunc-uciderii, preotul a zis: „Vom fi răsplătiți dacă Dumnezeu va lăsa să ducem o cruce așa de grea cum ne-a spus doctorul”. Dar, pentru rugăciunile lor, i-ai ajutat și copilul s-a născut sănătos, iar mai apoi a primit la botez numele tău și preotul ți-a adus împreună cu preoteasa laude ca acestea:

Bucură-te, floare a raiului care înmiresmezi casele creștinilor;

Bucură-te, că părintele Mihail a cunoscut puterea rugăciunilor tale;
Bucură-te, că preoteasa lui a propovăduit minunile tale;
Bucură-te, că te rogi pentru noi să primim întărire în credință;
Bucură-te, că ne îndrumi să ascultăm de Dumnezeu mai mul decât de doctori;
Bucură-te, că prin rugăciunile tale copiii care erau pe patul de moarte s-au tămăduit;
Bucură-te, că îi ferești de moarte năprasnică pe cei pentru care ne rugăm ție;
Bucură-te, liman al sufletelor îngenuncheate de suferință;
Bucură-te, cel ce ștergi ochii înlăcrimați ai părinților ispitiți de deznădejde;
Bucură-te, cel ce alungi demonii din copiii îndrăciți;
Bucură-te, că la tine cauți ușurare cei chinuiți de duhurile necurate;
Bucură-te, fierbinte rugător pentru neamul creștinesc;
Bucură-te, Sfinte Mare Mucenice Efrem, noule făcător de minuni!

Condacul 6:

Auzind-o pe mama lor, promițându-ți că dacă se va vindeca de boala ei, va mai face un copil și îi va pune numele tău, cei șase copii au spus într-un glas „Nu acum, mamă, alți copii, îngrijește-ne doar pe noi”. Dar femeia, primind ajutorul cerut, nu a ascultat de cuvintele egoiste ale copiilor, ci de glasul conștiinței, și și-a ținut făgăduința, lăudându-L pe Dumnezeu și zicând: Aliluia!

Icosul 6:

Zece prunci muriseră în pântecul femeii ce purta numele Evangheliei, unul murise după naștere și doar unul singur rămăsese în viață și, când femeia a zămislit din nou, doctorii i-au cerut să renunțe la prunc. Dar ea și-a pus nădejdea în Dumnezeu și în rugăciunile tale, răbdând prigonirile bărbatului ei care o sfătuia să se împovăreze cu păcatul prunc-uciderii. Răbdarea i-a fost încununată și a adus pe lume o fetiță, pentru care minune te lăudăm zicând:

Bucură-te, că, biruind ispitele, femeia a adus pruncul pe lume;
Bucură-te, cel ce ajuți mamele în vremea sarcinii și în vremea nașterii;
Bucură-te, că ferești mamele credincioase de păcatul prunc-uciderii;
Bucură-te, că, ocrotite de tine, ele Îl ascultă pe Dumnezeu și nu pe doctorii cu inimile împietrite;
Bucură-te, că dai putere mamelor să stea împotriva soților lor necredincioși;
Bucură-te, cel ce ai dezlegat pânțele cele neroditoare;
Bucură-te, că ai vindecat trupurile bolnave ale femeilor care nu mai puteau avea copii;
Bucură-te, că pe femeile care nu vor să facă copii le întorci la pocăință;
Bucură-te, văzând mulțimea de copii care au venit pe lume păziți de tine;
Bucură-te, că doctorii au rămas fără glas văzând că ai arătat cu putință cele cu neputință;
Bucură-te, că ai ascultat rugăciunile copiilor care nu voiau să fie singuri la părinți;
Bucură-te, că pe pruncii căroră părinții au vrut să le pună numele tău îi ocrotești;
Bucură-te, Sfinte Mare Mucenice Efrem, noule făcător de minuni!

Condacul 7:

Mult s-a rugat lui Dumnezeu Atena pentru mama ei muribundă și aceasta te-a văzut făgăduindu-i că se va vindeca. „Este o adevărată înviere din morți”, au spus medicii, pentru că femeii îi apăruseră plămâni noi și sănătoși, pentru care cu toți I-au cântat lui Dumnezeu cu credință: Aliluia!

Icosul 7:

Te-ai arătat în vis fetei Ecaterina, stând lângă ea atunci când tatăl ei ți se ruga, făcând metanii. Și ea a priceput cât de mare este folosul copiilor care sunt ocrotiți de rugăciunile părinților lor. Iar noi, rugându-te să ai grijă de toți copiii binecredincioși, te lăudăm așa:

Bucură-te, reazem al copiilor pentru rugăciunile părinților lor;
Bucură-te, că ai urmat Sfântului Stelian în grija arătată copiilor;
Bucură-te, glas care îndemni tinerii să meargă pe calea Bisericii;
Bucură-te, că te-ai arătat tânărului care voia să se sinucidă;
Bucură-te, că l-ai ajutat să înțeleagă cât de mare era povara păcatelor lui;
Bucură-te, că, ducându-l la casa lui, l-ai trezit din beția păcatelor;
Bucură-te, că, ajutat de tine, a lăsat patima băuturii și lanțurile drogurilor;
Bucură-te, înger păzitor care aduci liniștea în sufletele tulburate;
Bucură-te, că, prin arătarea ta, ai salvat viața tinerei femei care voia să își pună capăt zilelor;
Bucură-te, că îi ajuți pe tineri să își găsească un rost în viață;
Bucură-te, că gonești lenevia cea ucigătoare de suflet;
Bucură-te, că, pentru rugăciunile copiilor credincioși, îi ocrotești pe părinții lor;
Bucură-te, Sfinte Mare Mucenice Efrem, noule făcător de minuni!

Condacul 8:

„Cel mai de preț ajutor pentru copil este Sfânta Împărtășanie”, i-ai spus femeii al cărei prunc venise pe lume prin mijlocirea ta. Trezește, sfinte, râvna în toți părinții credincioși ca să îi crească pe copii aproape de biserică, pentru a primi Sfintele Taine nu spre osândă, ci spre viața veșnică, și ca să înalțe împreună cu ei lui Dumnezeu cântarea: Aliluia!

Icosul 8:

Venind o fetiță nouă la orfelinatul aflat în grija mănăstirii tale, s-a mirat văzând cum ceilalți copii se pregăteau de spovedanie, scriindu-și greșelile pe hârtie,

pentru a nu uita să le mărturisească. Însă mirarea ei s-a stins atunci când i-ai apărut în vis și i-ai cerut să meargă și ea la spovedanie, pentru care lucru îți cântăm așa:

Bucură-te, că, ascultând povața ta, fetița a început să se spovedească;
Bucură-te, că ea a devenit mărturisitoare a minunilor tale;
Bucură-te, că pe mulți i-ai îndreptat spre scaunul de spovedanie;
Bucură-te, că și de la copii primești laude aduse ca prinos al inimii;
Bucură-te, pecete a sfințeniei pusă pe inimile celor care se roagă ție;
Bucură-te, că îi înveți pe copii să se pregătească să primească Sfânta Împărtășanie;
Bucură-te, dascăl al rugăciunii pentru cei care te cinstesc;
Bucură-te, că, prin rugăciunile tale, copiii devin mici apostoli ai drepte credințe;
Bucură-te, rugătorule pentru tinerii neascultători și puțin-credincioși;
Bucură-te, că pe tineri îi aduci la înțelepciunea celor bătrâni;
Bucură-te, cel ce îi înveți pe părinți să își crească fiii aproape de Biserică;
Bucură-te, comoară de mult preț ascunsă în vistieria inimilor noastre;
Bucură-te, Sfinte Mare Mucenice Efrem, noule făcător de minuni!

Condacul 9:

Tinerei care se rugase ție să poată întemeia o familie, i-ai spus în vis: „Te voi ajuta să fii alături de cel pe care îl vrei”. Și cuvântul tău s-a adevărit căci tânărul, pe care-l iubea, a cerut-o și a luat-o de soție. Ajută-i, sfinte, pe toți tinerii care vor să pornească pe calea familiei să facă alegerea cea bună, pentru ca nunta lor să fie binecuvântată de Dumnezeu și în toate zilele vieții lor să Îi cânte: Aliluia!

Icosul 9:

Fiind alungată de soțul ei și de părinții nemilostivi, mult a lăcrimat Maria, necăjindu-se că fiul ei crește departe de tatăl său. Dar, după ce ea s-a rugat să îi ajuti, a doua zi soțul și-a înțeles greșeala și a rugat-o să se întoarcă acasă. Văzând grabnicul tău ajutor, ne rugăm ție să alungi dezbinarea și tulburarea din toate familiile creștine, îndemnându-i pe toți să te laude împreună cu noi:

Bucură-te, că ești aproape de cei apăsați de povara singurătății;
Bucură-te, că aduci pacea în casele în care diavolul a adus dezbinare;
Bucură-te, că îi întorci la familiile lor pe cei pe care patimile i-au robii;
Bucură-te, că înmoi inimile împietrite și îi întorci tulburarea în liniște;
Bucură-te, aflătorule al lucrurilor pierdute;
Bucură-te, că celor nedreptățiți le-ai vădit dreptatea în fața judecătorilor;
Bucură-te, că ridici ocară celor defăimați pe nedrept;
Bucură-te, că pe oamenii care nu aveau unde să muncească i-ai îndrumat cu folos;
Bucură-te, odihnă a celor istoviți din pricina lucrului peste măsură;
Bucură-te, cel ce ne înveți dreapta socoteală;
Bucură-te, cel ce te-ai arătat printre musafirii din casa creștinului credincios;
Bucură-te, pridvor pentru cei ce stau departe de lumina Sfântului Botez;
Bucură-te, Sfinte Mare Mucenice Efrem, noule făcător de minuni!

Condacul 10:

Mult s-a ostenit să lucreze, spre slava lui Dumnezeu, iconarul cărturar Fotie, în casa căruia s-a zugrăvit prima ta icoană, sfinte. Și, fiind încununat pentru că și-a înmulțit talanții, la sfârșitul vieții sale i-ai luat sufletul la cer, pe care lucru văzându-l, evlavioasa lui soție l-a cântat lui Dumnezeu: Aliluia!

Icosul 10:

„Ascultă, copila mea, o voi lua cu mine pe mama ta, dar nu te teme. Este voia lui Dumnezeu și uite ce loc minunat i-am pregătit”, i-ai spus Anulei, arătându-i frumusețile raiului. „Nu te lăsa pradă durerii, căci eu voi fi mereu alături de tine și te voi ocroti”, a auzit ea făgăduința ta, și sufletul ei s-a liniștit. Iar noi te rugăm să fii aproape de toți copiii orfani și zicem către tine unele ca acestea:

Bucură-te, că nu lași pe nimeni fără ajutor în vremea necazurilor;
Bucură-te, că pe copiii orfani îi sprijinești;
Bucură-te, că îi ajuți să aleagă binele și să se ferească de păcat;
Bucură-te, dăruitorule al celor de trebuință;
Bucură-te, chivernisitorule al celor de folos;
Bucură-te, păzitorule al curăției tinerilor;
Bucură-te, părinte, icoană a virtuților zugrăvită în sufletele noastre;
Bucură-te, că ai defăimat îmbuibarea și ai lăudat înfrânarea;
Bucură-te, că alungi frica morții de la cei care se roagă ție;
Bucură-te, că pe creștini îi pregătești pentru întâlnirea cu Dreptul Judecător;
Bucură-te, că în ceasul morții vii lângă cei care ți-au cerut să le fii ocrotitor;
Bucură-te, că păstrăm în sufletele noastre cuvintele și minunile tale;
Bucură-te, Sfinte Mare Mucenice Efrem, noule făcător de minuni!

Condacul 11:

„Îmi era cu neputință să mă întâlnesc cu sufletul ei pângărit”, ai spus despre femeia care voia să primească ajutorul tău fără a se lepăda de fărădelegile ei și de diavolul pe care îl slujea prin păcate. Și, izgonindu-l pe diavol, ai îndepărtat-o de la tine pe femeie, că nu voia să își curățească sufletul prin pocăință și să Îi cânte lui Dumnezeu: Aliluia!

Icosul 11:

O femeie vindecată de tine a visat că voia să se închine sfintelor tale moaște, dar diavolul i-a stat împotrivă, spunându-i că e păcătoasă. „Tocmai pentru că sunt păcătoasă voi merge să mă închin Sfântului Efrem, chiar dacă ar trebui să mor!”, a spus ea, vrând să își trăiască viața acoperită de ajutorul tău. Pentru care noi, luând pildă din râvna ei, ne rugăm așa:

Bucură-te, că, prin rugăciunile tale, sporește râvna noastră pentru sfințenie;
Bucură-te, că păcătoșilor care se pocăiesc le dai ceea ce le este de folos;
Bucură-te, cel ce, pe păcătoșii care nu leapădă păcatele, îi mustri cu asprime;
Bucură-te, veghetor al celor care vor să se închine la sfintele tale moaște;
Bucură-te, jertfă bineprimită de Dumnezeu în altarul ceresc;
Bucură-te, risipitorule al uneltirilor celor viclene;
Bucură-te, că pe cărturarii cei iubitori de slavă îi rușinezi;
Bucură-te, cel ce nu primești laudele celor fățarnici;
Bucură-te, că stai împotriva diavolilor care ne împiedică să facem faptele credinței;
Bucură-te, că îi îndepărtezi cu sabia rugăciunii de la cei care se roagă ție;
Bucură-te, dușman al mândriei, al lăcomiei și al minciunii;
Bucură-te, pildă de răbdare, de credință și de nevoință;
Bucură-te, Sfinte Mare Mucenice Efrem, noule făcător de minuni!

Condacul 12:

„Merită să suferim și noi puțin, din iubire pentru Hristos”, i-ai spus maicii care se lupta cu o ispită și i-ai arătat semnele pătimirii tale mucenicești. Și noi avem nevoie de întărirea ta, sfinte, că valurile acestei vieți s-au ridicat asupra noastră și suntem apăsăți de deznădejde. Ajută-ne să trecem de încercările care ne împovărează, ca să Îi putem cânta lui Dumnezeu: Aliluia!

Icosul 12:

„Cum m-ai chemat, am sosit!” i-ai spus femeii care te rugase să îi tămăduiești fiul, și i-ai plinit cererea. Și noi te chemăm, sfinte, ajută-ne, nu ne lăsa, ajută-ne, că mare nevoie avem de ajutorul tău, robule al lui Dumnezeu, și pentru aceasta te laudăm așa:

Bucură-te, apărătorule al predaniilor Sfinților Părinți;
Bucură-te, că faptele tale ne-au învățat mai mult decât cuvintele;
Bucură-te, că episcopul care se îndoia de sfințenia ta și-a înțeles greșeala;
Bucură-te, piatră de poticnire pentru clericii nevrednici;
Bucură-te, că îi povățuiești să lepede păcatele și să meargă pe calea sfințeniei;
Bucură-te, că, la vreme de necaz, vii degrabă în ajutorul nostru;
Bucură-te, că îi ferești de hoți și de tâlharii văzuți pe cei ce duc crucea nevoițelor;
Bucură-te, că cel care a furat o parte din sfintele tale moaște a adus-o înapoi la mănăstire;
Bucură-te, muștrătorule al creștinilor iubitori de păcat;
Bucură-te, împreună-călătorule cu pelerinii evlavioși;
Bucură-te, că, răbdând chinurile prigonitorilor, ne-ai învățat să nu ne temem de suferință;
Bucură-te, că îi răsplătești pe cei care se ostenesc să ajungă la sfintele tale moaște;
Bucură-te, Sfinte Mare Mucenice Efrem, noule făcător de minuni!

Condacul 13:

(acest Condac se zice de trei ori)

O, mult pătimitorule și mare mucenice Efrem, cel ce te-ai arătat în chip minunat și ai dat mărturie despre iubirea pe care o ai față de noi, cei nemulțumitori și nerecunoscători, care ne rugăm să facem voia lui Dumnezeu, dar trăim după voia noastră

cea pătimasă, arată și acum ajutorul tău tuturor celor care te cheamă în rugăciune și tuturor celor pentru care ne rugăm ție, ca, punând început bun mântuirii, să Îi mulțumim Lui Dumnezeu, Cel în Treime lăudat, cântând: Aliluia!

Apoi se zice Icosul 1: „Văzut-a stareța Macaria cereasca procesiune...” și Condacul 1: „Să se bucure credincioșii...”

Acatistul al doilea al Sfântului Efrem cel Nou

Se face începutul obișnuit, apoi se zice:

Condacul 1:

Strălucitu-ne-ai tuturor, ca o nouă stea, când s-au descoperit Sfintele tale moaște, Părinte, iar cu strălucirea minunilor tale luminezi întreaga lume. Prin mila și smerenia ta, plinește cererile celor care se apropie cu credință și care îți strigă ție: Bucură-te, Sfinte Părinte Efrem, de-a pururea fericite!

Icosul 1:

Ca un înger nemaivăzut ai fost trimis din cer și ne-ai arătat nouă harul Prea Sfântului Duh, cu care îi mângâi pe toți credincioșii, Sfinte Mucenice Efrem. Pentru aceasta, „Preafericit” te numim și îți strigăm ție:

Bucură-te, că odinioară lupta cea bună ai purtat;
Bucură-te, că acum tu strălucești prealuminat;
Bucură-te, cea ce ne dăruiești nouă veselie;
Bucură-te, că pricinuiești în ceruri bucurie;
Bucură-te, stea cu totul nouă a Bisericii lui Hristos-Dumnezeu;
Bucură-te, sabie cu două tăișuri împotriva nebuniei celui rău;
Bucură-te, că tuturor te-ai făcut pildă de sfântă nevoie;
Bucură-te, că în ale tale lupte ai dobândit cununi de biruință;
Bucură-te, întărirea cea nouă a credinței;
Bucură-te, rana și surparea necredinței;
Bucură-te, că ești putere dăruită celor credincioși;
Bucură-te, că preschimbi inimile celor necredincioși;

Bucură-te, Sfinte Părinte Efrem, de-a pururea fericite!

Condacul 2:

Viața ta sfântă și sfârșitul preafericit au fost neștiute de oameni, dar prin descoperirea sfintelor tale moaște, Preafericite Efrem, te-ai făcut cunoscut până la marginile pământului, îndemnându-i pe toți să laude dumnezeiasca economie și să cânte Preasfintei Treimi: Aliluia!

Icosul 2:

Dobândind noi cunoștința dumnezeiască a vieții tale întru Domnul, prin arătarea sfintelor tale moaște, laudăm pe Cel Care te-a proslăvit prin mulțime mare de minuni, Preafericite Efrem. Prin ele tu dăruiești mângâiere celor care îți cântă cu umilință:

Bucură-te, că lui Hristos-Dumnezeu Îi ești slujitor;
Bucură-te, că al luminii nematerialnice ești văzător;
Bucură-te, următor plin de sârg al nevoinței pustnicești;
Bucură-te, fierbinte râvnitor al luptelor mucenicești;
Bucură-te, vas preacurat, ce ai primit dumnezeiasca însuflare;
Bucură-te, floare sfântă răspândind tainica înmiresmare;
Bucură-te, înțelepte care ai lepădat deșertăciunea cea lumească;
Bucură-te, că în chip tainic ai văzut lumea cea cerească;
Bucură-te, că mulțime de înviforări ai potolit;
Bucură-te, că dorirea cea bună a duhului ți-ai hrănit;
Bucură-te, că, prin dragostea ta sfântă, pavăză ne ești;
Bucură-te, că înșelăciunile diavolești tu le stârpești;

Bucură-te, Sfinte Părinte Efrem, de-a pururea fericite!

Condacul 3:

Prin sfintele tale arătări, ai descoperit celor ce te-au văzut, o, Sfinte Efrem, Mucenice al Domnului, slava cea ascunsă pe care ai dobândit-o de la Dumnezeu. Iar prin mulțimea minunilor umpli de nădejde pe toți cei ce strigă Domnului cu credință: Aliluia!

Icosul 3:

Ai strălucit odinioară pe Colina Neprihăniților, arătându-te plăcut lui Hristos prin sfântă viețuire, iar acum, Sfinte, sfințești cu sfintele tale moaște mănăstirea ta, care se veselește duhovnicește și îți strigă:

Bucură-te, învățător preastrălucit al isihiei;
Bucură-te, chip al cumpătării și trezviei;
Bucură-te, căci veselești mințile cele credincioase;
Bucură-te, că luminezi cugetele inimilor necredincioase;
Bucură-te, că veșmintele sufletului tău sunt cu sânge împurpurate;
Bucură-te, căci cu pecetea mucenicească faptele ți-s încrustate;
Bucură-te, căci caznele păgânilor le-ai îndurat cu răbdare;
Bucură-te, că ai râvnit să dobândești cununile nepieritoare;
Bucură-te, far străluminat ce ne scoți la neclătit liman;
Bucură-te, cea ce îndepărtezi săgetările celui viclean;
Bucură-te, că mănăstirii tale îi ești bucurie roditoare;
Bucură-te, cupă veșnic primitoare a întreitului Soare;
Bucură-te, Sfinte Părinte Efrem, de-a pururea fericite!

Condacul 4:

Risipind tulburarea și aducând încredințare, te-ai arătat cinstitei egumene și i-ai descoperit în chip limpede că Sfintele moaște pe care le găsisse erau ale tale. Iar ea, văzându-te, s-a umplut de dumnezeiască însuflare și a cântat lui Dumnezeu: Aliluia!

Icosul 4:

Egumena, căreia i te-ai arătat, o, întru tot Fericite, ți-a auzit glasul și te-a văzut că îi vorbeai, iar tu i-ai descoperit numele și chipul morții tale. Pentru aceasta, îți cântă unele ca acestea:

Bucură-te, Mare Mucenic din ceata călugărilor;
Bucură-te, cel proslăvit întru soborul Sfinților;
Bucură-te, că ai viețuit în chipul îngeresc;
Bucură-te, că te-ai învrednicit de rodul cel ceresc;
Bucură-te, cunună aurită a sfintei tale mănăstiri;
Bucură-te, pom pururea neveștejit, plin de sfintele roduri;
Bucură-te, că pe Colina Neprihăniților ai viețuit întru nevoință;
Bucură-te, că dragostea de Dumnezeu ți-a fost armă și iscusință;
Bucură-te, că ai sfărâmat puterea celui pizmaș și dușmănos;
Bucură-te, că te-ai împodobit cu frumusețea Domnului Hristos;
Bucură-te, că sufletele întinate de păcat le curățești;
Bucură-te, că mulțimea credincioșilor o veselești;
Bucură-te, Sfinte Părinte Efrem, de-a pururea fericite!

Condacul 5:

Prin uimitoare minuni și prin mulțimea arățărilor tale, descoperi tuturor, în vis ori în stare de trezie, slava pe care ai dobândit-o de la Dumnezeu, Sfinte Părinte Efrem! Pentru aceasta, privind cu bucurie către slava ta, strigăm Celui Care te-a înveșmântat în lumină: Aliluia!

Icosul 5:

Racla cu Sfintele tale moaște revarsă tămăduiri, bucurie și sănătate celor care vin să se închine în sfânta mănăstirea ta și-ți cer stăruitor ajutorul, Sfinte Părinte Efrem. De aceea, copleșiți fiind de darurile tale care se revarsă atât de bogat, strigăm către tine cu credință:

Bucură-te, cel care ne ești izvor de tămăduire;
Bucură-te, că suferinzilor le ești neîncetată izbăvire;
Bucură-te, că te arăți celor ce dorm, dar și celor ce veghează;
Bucură-te, că vii degrab la cei ce după ajutorul tău însetează;
Bucură-te, că tainic îi sfințești pe cei ce cheamă numele tău;
Bucură-te, veselia negrăită a celor ce văd slava chipului tău;
Bucură-te, că tu tămăduiești de bolile ce nu au vindecare;
Bucură-te, că ne ridici poverile ce le purtăm prin drăceasca insuflare;
Bucură-te, că prin pronia de Sus, multor credincioși te-ai arătat;
Bucură-te, că îi umpli de bucurie pe cei care ți s-au rugat;
Bucură-te, căci cortului ceresc îi ești locuitor;
Bucură-te, preafierbinte și minunat ocrotitor;
Bucură-te, Sfinte Părinte Efrem, de-a pururea fericite!

Condacul 6:

Cei care au dobândit facerile tale de bine s-au făcut vestitori ai minunilor tale celor fără de număr și prin razele cuvintelor au întrariat sufletele tuturor credincioșilor. Pentru aceasta, Sfinte Părinte Efrem, mulțimile aleargă la sfântă mănăstirea ta și dobândesc har din belșug prin sfintele tale moaște, cântând Prea Sfântului Dumnezeu: Aliluia!

Icosul 6:

Strălucind ca un alt soare, te-ai arătat și ți-ai făcut auzit glasul pogorât din cer, pe Colina Neprihăniților. Neștiut fiind de către pământenii, te-ai făcut cunoscut acum Bisericii lui Hristos, prin descoperirea Sfintelor tale moaște, făcându-i pe toți oamenii să îți aducă dulce cântare așa:

Bucură-te, stâlp al pătimirilor mucenicești;
Bucură-te, viță cu roduri dumnezeiești;
Bucură-te, sfeșnic al luminii lui Hristos;
Bucură-te, nou luminător arătat nouă, celor de jos;
Bucură-te, scară nou zidită a Bisericii Mântuitorului;
Bucură-te, că nevoia virtuților ți-a zugrăvit chipul teoforului;
Bucură-te, piatra cea din capul unghiului a luptelor mucenicești;
Bucură-te, că tiranilor cugetului trupesc li te împotrivești;
Bucură-te, că întru slava muceniei ai suit calea cea cerească;
Bucură-te, cel ce preamărești bunătatea dumnezeiască;
Bucură-te, cea ce ți-ai vădit bărbăția sufletului;
Bucură-te, tu, care abați turbarea vrăjmașului;
Bucură-te, Sfinte Părinte Efrem, de-a pururea fericite!

Condacul 7:

În sânurile pământului ai rămas ascuns vreme de mai multe veacuri,
Purtătorule de Dumnezeu, iar în anii din urmă te-ai arătat prin bunăvoirea Domnului, ca o
comoară sfântă, Părinte Efrem, îmbogățindu-i cu harul tău pe cei care-I strigă lui Hristos:
Aliluia!

Icosul 7:

Te-ai arătat ca un nou luceafăr în Biserica lui Hristos, luminându-o cu
dumnezeieștile raze ale minunilor tale, iar pe cei care cer cu râvnă mijlocirea ta cea caldă
îi izbăvești din asuprirea întunecatelor patimi. Pentru aceea, și noi, Sfinte Părinte Efrem,
îți strigăm fără de încetare:

Bucură-te, ciorchine ce cu veselie ne îndulcești;
Bucură-te, căci amarele mâhniri tu le risipești;
Bucură-te, tămăduire minunată a celor aflați în grele pătimiri;
Bucură-te, izbăvire a celor ce sunt împovărați de multe ispitiri;
Bucură-te, că ești purtător de Dumnezeu și Sfinților următor;
Bucură-te, luptător preaiscusit și Mucenic al Împăratului tuturor;
Bucură-te, că nevința cu lupta mucenicească ai împreunat;
Bucură-te, cel care slava cea de Sus ne-ai arătat;
Bucură-te, că întunericul patimilor tu îl risipești;
Bucură-te, că în inima dreptilor bucurie zămislești;
Bucură-te, că sângheroșilor păgâni le-ai biruit nebunia;
Bucură-te, că fără de strămutare ți-ai purtat mucenicia;
Bucură-te, Sfinte Părinte Efrem, de-a pururea fericite!

Condacul 8:

Harul pe care-l dăruiești, Preafericite Efrem, tuturor celor ce te cheamă în ajutor, se revarsă asupra lor în chip preaminunat. Pentru aceasta, vestea minunilor tale s-a răspândit în toată Attica, iar noi, care alergăm cu grăbire la Sfintele tale moaște, Îi strigăm lui Dumnezeu: Aliluia!

Icosul 8:

Întru totul luminat fiind de strălucirea dumnezeiască, nu te îndepărtezi nici o clipă de sfânta ta mănăstire, Sfinte Mare Mucenice Efrem, arătându-te în felurite chipuri celor cu inimă curată și dăruind har îmbelșugat celor ce cu râvnă îți cântă ție:

Bucură-te, slavă a călugăriei;

Bucură-te, stâlpule al Ortodoxiei;

Bucură-te, curcubeu al luminii nezidite;

Bucură-te, că ești părtaș al firii îndumnezeite;

Bucură-te, alabastru plin cu mirul lacrimii de umilință;

Bucură-te, surâs de bucurie izvorât din aspră nevoie;

Bucură-te, jertfă sfințită prin război până la sânge;

Bucură-te, că prin tine nebunia necredinței se înfrânge;

Bucură-te, viață înveșmântată cu monahiceasca haină;

Bucură-te, mireasmă bună a viețuirii fără de prihană;

Bucură-te, stea care pe Colina Neprihăniților răsare;

Bucură-te, că în bezna vremurilor noastre ești precum un soare;

Bucură-te, Sfinte Părinte Efrem, de-a pururea fericite!

Condacul 9:

Tu dezlegi legăturile celor slăbănogi, îi tămăduiești pe cei îndrăciți și faci să înceteze mulțimea bolilor fără de leac. Pentru aceasta, atenienii, locuitorii din Pireu și din împrejurimi se zoresc în număr mare spre mănăstirea ta, Părinte Efrem, lăudându-te pe tine și cântând Celui Care te-a încununat: Aliluia!

Icosul 9:

O, preaminunate Părinte Efrem, când tânăra cea evlavioasă te-a văzut strălucind cu o slavă care nu era din lumea aceasta și a auzit dumnezeieștile tale cuvinte, a mărturisit tuturor grija pe care tu o porți mănăstirii tale. Pentru acestea toate, după cuviință, îți cântăm:

Bucură-te, slava călugărilor din vremea de acum;
Bucură-te, că spre cer ai suit pe mucenicescul drum;
Bucură-te, că ocrotitor neobosit al mănăstirii tale ești;
Bucură-te, căci cu Sfinții îngeri dimpreună locuiești;
Bucură-te, că i-ai tămăduit pe cei cuprinși de noianul durerii;
Bucură-te, că pe paralytic tu l-ai ridicat prin harul înfierii;
Bucură-te, căci cu darul tău ai risipit groaznice dureri de cap;
Bucură-te, că boala diabetului tot prin darul tău a încetat;
Bucură-te, potir ceresc ce te pogori în revărsări de har;
Bucură-te, nestemată dată firii omenești în dar;
Bucură-te, Mare Mucenice, podoaba nevoitorilor;
Bucură-te, icoană preaslăvită a cetei călugărilor;
Bucură-te, Sfinte Părinte Efrem, de-a pururea fericite!

Condacul 10:

Cuvioasele monahii te-au văzut în dumnezeiască vedenie ori în vis, preumblându-te prin locașul tău, Sfinte Părinte Efrem, și umplându-se ele de o mare bucurie, te-au ales drept Sfântul lor ocrotitor. Pentru astfel de daruri, dintru smerenia inimii strigă către Dumnezeu: Aliluia!

Icosul 10:

Adunând în sufletul tău mirul cel de taină dobândit întru adâncul smereniei, dăruiești mângâiere inimilor celor credincioși, iar din racla cu Sfintele tale moaște răspândești minunată mireasmă tuturor celor care, cu capetele plecate, îți cântă cu evlavie:

Bucură-te, mir al smereniei preabinemirositor;
Bucură-te, că turmei tale îi ești dumnezeiesc păstor;
Bucură-te, rai ce răspândești ale nestricăciunii bune înmiresmări;
Bucură-te, chiparos înalt al sfintei nepăsări;
Bucură-te, că pe potrivnicul cu răstignirea ta l-ai biruit;
Bucură-te, că prin chinurile mucenicești Hristos te-a proslăvit;
Bucură-te, că moaștele tale în tainița pământului s-au aflat;
Bucură-te, căci din dumnezeiasca poruncă tu te-ai arătat;
Bucură-te, că întinăciunea sufletelor noastre tu o curățești;
Bucură-te, că răutatea necredincioșilor degrab o pâRJolești;
Bucură-te, că tu în toată vremea dăruiești tămăduire;
Bucură-te, căci ne ocrotești fără de contenire;
Bucură-te, Sfinte Părinte Efrem, de-a pururea fericite!

Condacul 11:

Mulțimile credincioșilor de pretutindeni L-au lăudat pe Domnul când au fost aflate Sfintele tale moaște, căci El, prin dumnezeiasca Sa economie, le-a ținut tănuite în pământ și nestricate de curgerea atâtor ani. Pe acestea cinstindu-le, Sfinte Efrem, și noi ne închinăm înaintea Împăratului Vieții, zicând: Aliluia!

Icosul 11:

Prin mijlocirea ta la tronul Mântuitorului Hristos păzește-ți mănăstirea de toată nevoia și necazul, dăruindu-i binecuvântarea ta, Părinte Efrem, căci iat-o alergând spre dobândirea darului tău și strigând cu umilință către tine:

Bucură-te, zidul nostru nesurpat;

Bucură-te, al credincioșilor turn nestrămutat;

Bucură-te, păzitorul de nădejde al mănăstirii tale;

Bucură-te, căci pe copii îi ții sub ocrotirea trezviei tale;

Bucură-te, sprijin nebiruit al monahiilor celor cu sârguință;

Bucură-te, tainică slavă a maicilor iubitoare de nevoință;

Bucură-te, cel care cererile credincioșilor le plinești;

Bucură-te, că rugămințile copiilor tăi le primești;

Bucură-te, că ne dăruiești toate bunătățile;

Bucură-te, că alungi de la noi toate răutățile;

Bucură-te, că pentru lumea întreagă te rogi neîncetat;

Bucură-te, că prin tine mângâiere mare am aflat;

Bucură-te, Sfinte Părinte Efrem, de-a pururea fericite!

Condacul 12:

Din destul reverși daruri și belșug de veselie și de fericire dumnezeiască, Părinte Efrem, iar racla cu Sfintele tale moaște veselește sufletele noastre și ne sfințește chiar și trupurile, nouă, celor sărmani, ce îndrăznim să grăim Prea Sfintei Treimi: Aliluia!

Icosul 12:

Lăudându-ți luptele în cântările noastre, Părinte Mucenice Efrem, slăvim darul de care te-ai învrednicit și apropiindu-ne de Sfintele tale moaște, îți cerem să ne ocrotești până în sfârșitul vieții noastre pământești. Iar pentru tainica ocrotire ce ne-o arăți în toată vremea, îți aducem această cântare:

Bucură-te, cel ce ești asemenea cu toți Sfinții;
Bucură-te, cel ce te numeri dimpreună cu Mucenicii;
Bucură-te, că ai dobândit cununile netrecătoare;
Bucură-te, că ne împărtășești din lumina necuprinsă a întreitului Soare;
Bucură-te, apărător neprețuit al celor ce trăiesc în mănăstire;
Bucură-te, temelia nou arătată Bisericii, vrednicule de cinstire;
Bucură-te, că mulțimi de credincioși ai umplut de veselie;
Bucură-te, că tu înalți sufletele, întărindu-le în curăție;
Bucură-te, că tu mă slobozești de grijile pierzătoare;
Bucură-te, că mă scoți din patimile cele stricătoare;
Bucură-te, că la tronul lui Hristos ești mijlocire;
Bucură-te, cel ce mă izbăvești dintru mahnire;
Bucură-te, Sfinte Părinte Efrem, de-a pururea fericite!

Condacul 13:

(condacul 13 se zice de trei ori)

O, de trei ori Fericite Părinte, Sfinte Mucenice Efrem, împreună-locuitorule cu Sfinții, roagă-L pe Hristos, dimpreună cu ei, să ne izbăvească din toate nevoile, făcându-ne părtași vieții celei veșnice, pe noi, cei ce cântăm cu umilință: Aliluia!

Apoi se zice Icosul 1: „Ca un înger nemaivăzut...” și Condacul 1: „Strălucitune-ai tuturor...”